

ספר

צאינה וראינה

עם

נופת צופים

חלק שני

ווילנא

ЦЕНА УРЕНА,

Переводъ Пятикнижіа на жаргонъ.
Съ прибавленіемъ „Науфетъ Цуфимъ“.

Съ Виленскаго изданія 1883 г.

Два тома въ трехъ частяхъ. Ч. II.

Доволено цензурою 9 ноября 1888 года Вильна.

В И Л Ь Н А.
Въ типографіи С. І. Фина, А. Г. Розенкранца
и М. Шрифцгетцера.
На Андскомъ переулкѣ домъ № 2508/12
1889.

ס פ ר

צאינה וראינה

על

חמשה חומשי תורה

עם

הפטרות וחמש מגילות ותרגום למגילות

בלשון אשכנזי עברי טייטש.

עשה האלף היקר החסד כמהו יעקב כמהו יצחק סק' יאנאווא

גם האבין סיד איצט גידרוקט נאך יעדער סדרה דעם הייליגן ספר

נופת צופים

דאס ער אזו ארייש גיקליבן פון זוהר הקדוש שבתגא הקדוש רשבי אליהו

אין דיזער הדפסה איז צו גיקומען זייער פיל נייש וואס ווערן

אויס גיקעבנט אין דער הקדמה אויף דעם צווייטן זייט.

ווי לנא

בדפוס של ר שיי פין. ור איצ ראזענקראנג. ור מיט שריפטועמזער.

שנת תרמ"ט לפ"ק

אקורצע הקדמה.

דיזער ספר צאינה וראינה אדער מיימיש חובש איז זייער באוואוסט, און ער איז זייער פיל מאל גידרוקט גיווארן, דאך איז אזוי איין צאינה וראינה נאך ביז איצט גיט גיווען, אין דיזען מאל איז פאר מערסט און פאר בעסערט גיווארן מיט זייער פיל גייש זייער גיימיגע:

א) מיר האבן נאך יעדער סדרה גישטעלט דעם ספר נופת צופים וואס ביז דיא צייט זיינען זייא גיווען צווייא באזונדערע ספרים, אין פערשידענע בענדער, און איצט האבן מיר גידרוקט אלץ צו זאמען אין איין באנד צו פאר בעסערין און פאר גרינגערין דעם גוי.

ב) אלע פסוקים פון הנגדה, און גמרות, און זוהר הקדוש, און ראש גלייבן אלע לשון הקודש ווערמער, וואס ווערין גיבראכט סייא אין מיימיש חובש און סייא אין נופת צופים, האבן מיר אלץ גידרוקט מיט גקורות.

ג) גם האבן מיר בייא יעדן חודש גידרוקט איין לוח אויף פופציג יאָהר, מען זאל ווישין ווען עש גיפאלט דער מולד, און וועלכער טאג איז ראש חודש, און ווען עש גיפאלט יום טוב, הנזכה, פורים, תעניתים, חמשה עשר, ליג בעומר, און ארבע פרשיות, גם וועלכע סדרות לייגענט מען צוא זאמען, און ווען באזונדער, און אלס דייטליך אויף עברי מיימיש.

ד) מיר האבן גידרוקט אלע ציורים, וואס זיינען גידרוקט גיווען פון אלע מאל.

ה) גם דיא הדפסה כולל איז זייער שיין, מיר האבן יעדער עמוד גידרוקט אין צווייא שפאלטן, אין שכמאלע שורות, כדי עש זאל זיין לייכט צוא לייגען, און גוטין פאפיר. מיר האבן אז דער צאינה וראינה וועט אלעמען גיפעלין זיין.

המודפסים.

ויקרא

פל משה גאט גירופין צו משה דר פתני
 שרייבט עש שמיים אין משלי עקבצה ודא
 עשר ובוד תמים שלמה המלך לאומ אונז וויסן
 אין דעם פסוק דאש די בעסטע מדה צווישן
 אלע מדות איז ענוה דאש דר מענטש זאל
 זיך גידעריג האלטן . אונז ווייל דאש איז די
 בעסטע מדה דרום איז משה אין דר תורה
 גאר ווארן גילויבט מיט דער מדה פון ענוה
 אזו וויא אין פסוק שמיים והאיש משה נבי סוד
 משה האט זיך זייער גידעריג גיהאלטן אונז
 מען לויבט אים גיט מיט איין אנדערע נוסע
 מדה האמטשע ער האט פיל נוסע מדות
 גיהאט דאש איז ווייל ענוה איז די בעסטע
 מדה . אונז ווייל משה האט זיך גידעריג
 גיהאלטן דרום האט ער גיט גינאלט אריין
 גיין אין אהל מועד ווייל ער איז ווארן
 פאדעקט מיט איין וואלקן אונז דיא שכינה
 איז אין אים גיווען . האמטשע גאט האט שוין
 לאנג גיזאנט צוא משה איך וועל מוש דיר
 ריידן אין אהל מועד פון דעקט מעען האט
 ער גיט גינאלט קומען אין אהל מועד תפלה
 צוא סאן . אדער גבוהה צוא פאקומען .
 אדער קרבנות צוא פרייגען . ביז גאט האט
 אים גירופין ער זאל קומן אין אהל מועד .
 אזוא וויא דא אין פסוק שמיים ויקרא אל משה
 גאט האט גירופין צוא משה . רבי אוקריל
 שרייבט דיא אלף פון ויקרא איז קליין
 גישרייבן אין דר תורה גלייך וויא עס וואלט
 גישטאנן אן איין אלף ויקר דאש איז מיינט
 קאלט בלוזר דיא דעה פון משה איז גיקילט
 אונז גישטילט גינארין פון דעם וואש ער
 איז פריער צארייניג גיווען ווייל ער איז גיט

קיין פתני . אבער וויא פאלד גאט האט מיט
 אים גרעט איין גוט לשון . ויקרא וואש מלאכים
 ריידן דער מיט אזוא וויא אין פסוק שמיים
 ויקרא אל משה אזו איז דיא דעה פון משה גיקילט
 גינארין דען ער האט גיזאנט האמטשע איך
 וועל גיט דיעען אין בית המקדש אויף דר
 ערד . וועל איך דיעען אין בית המקדש אין
 הימיל אזו וויא אין פלאך ווייל גאט האט
 מיט מיר גרעט דאש לשון פון איין מלאך
 ויקרא גיט אזו וויא צו אנדערע קעט ער מיט
 דעם לשון ויקר ער האט זיך גיטראפן אין
 קאל צוא ריידן אזו וויא מיר גיפיען בייא
 בלעם שמיים ויקר אהיה אל בלעם גאט האט זיך
 גיטראפן צו בלעם . דר בעל המורים שרייבט
 גאט האט גיהייסן משה זאל אן שרייבן אין
 דער תורה ויקרא מיט איין אלף אזוא וויא
 מלאכים ריידן האט משה זיך גיטראכט אז
 איך וועלאן שרייבן ויקרא מיט איין אלף
 וועלן ישראל זאגן איך בין איין בעל האות
 דאש איך שרייב אויף מיר אן איין חשוב
 לשון פון דיא מלאכים זאל איך אן שרייבן
 אן איין אלף וועל איך עובר זיין דאש
 גיבאט פון גאט וואש ער האט מיר גיהייסן
 מיט איין אלף שרייבן . דרום האט
 משה איין קליינע אלף אן גישרייבן איז גלייך
 וויא אן איין אלף אונז האט גאמט גיבאט
 גיהאלטן דען ער האט איין אלף אן גישרייבן
 האמטשע זיא איז קליין : סאך סוד דאש קול
 איז גיווען אין אהל מועד אונז עש איז גיט
 ווארן גיהערט הויך פון דעם אהל מועד
 האמטשע דאש קול פון גאט איז וייער
 שטארק פון דעקט וועגן קען גאט סאכן
 דאש אפילו דער מענטש וואש שמיים
 גאהענט ביי דעם קול זאל עס גיט הערן .
 אזו וויא מיר גיפיען בייא שמואל הנביא
 דאש ער איז גיווען איין יוג ביי עלי הכהן .
 אונז גאט האט גירופין צוא שמואל ביי נאכט
 אין שלאף האט ער גימיינט דאש זיין האר
 עלי רופט אים איז ער גיקומן צוא אים זאגט

עלי אידך האב דיד גיט גירופין • האט שמואל
 זיך ווידער גלייגט קומט ווידער איין קול און
 רופט שמואל אזי ער ווידער גיקופן צו עלי •
 האט עלי אים ווידער גיזאגט אידך האב דיד
 גיט גירופין גיאי לייע דיד שלאפן • דען עלי
 האט זיך גימראכט דאש ערשטע מאל מען
 זיין איין מעות עם האט זיך אים פון דעם
 שלאף גימראכט דאש מען רופט אים • אפער
 ווען ער איז גיקומען דאש אונדערע מאל האט
 עלי פאר שטאנען דאש מוז עפעס זיין דאש
 מען רופט אים דרום האט עלי צו שמואל
 גיזאגט גיאי שלאפן און עלי איז אויף
 גישטאנען אין דער פינגסטער און האט
 גיוואלט הערן ווער עס רופט אים • און האט
 זיך גימראכט וועל אידך הערין ווער עס רופט
 אים איז דאש גינוריש איין מענטש • וועל אידך
 גיט הערין איז דאש גינוריש דאש קול פון גאט
 און אז שמואל איז גיקומען דאש דריטע
 מאל צוא עלי און זאגט מען האט אים
 גירופין האט עלי שוין גיוואוסט אז דאש
 איז איין קול פון גאט • און אזוי מיר גפינען
 דאש גאט קאן מאכין אז דר מענטש איז
 גאנגן גאהונגט צום קול און הערט עם דאך
 גיט אזוי אויך ביי דעם זעהן קען גאט פאכין
 דאש צווייא מענטשן זאלן שטיין בייא
 אנאנדער זאל איינער זעהען איין פלאך און
 דער אנדערער גיט אזוי וויא מיר גיפיגן ביי
 דניאל דאש ער האט גיזעהען מלאכים און
 וואונדער און די מענטשן וואס זייגן ביי אים
 גישטאנען האבן גיט גיזעהען : ארסי גריב רשי
 שרייבט דרום שטייט אדם און גיט איש צו
 ווייזן אזוי וויא אדם הראשון איז גיווען אליין
 אויף דר וועלט און אלץ איז גווען זיינע ער
 האט ביי קינים גיט גינולת אזוי אויך זאל זיין
 איין קרפן פון דש זיינע גיט פון גול דען גאט
 האט פינגט איין קרפן פון גזילה אדער פון
 ריביות : ון דהנהא גאט האט גיטייסן בריינגן
 קרפנות פון בהמות וואש זייא זיינען שטיל
 און מיטן גיט קיין ליט און גיט קיין אנדע

בהמות און מען זאל גיט בריינגען פון דיא
 חיות וואש אין וואלד ווייל זיי מיטן ליט און
 אנדערע חיות • און גאט האט ליב די וואש
 לאזן זיך נאך זאגן און האלטן זיך גידער
 און האט פינגט די וואש זאגן נאך אנדערע
 און מיטן זיי • און דרום האט ער קיין
 עופות גיט גיטייסן בריינגן גאר מויבין און
 מירקיל מויבין וואש זיי זייגן זיינער שטיל • און
 פון די בהמות איז זיינער שטיל איין שאף און
 איין רינד דרום האט ער פון זיי גיטייסן בריינגן
 קרפנות און איין בהמה וואש מען האט צו איר
 גידינט אדער זיא האט מענטשן גיטייט זאל
 מען איר גיט בקריב זיין אויף דעם מופת דען
 זיא איז מיאום : אם עשה קרנט אויב איין
 מענטש וועט בריינגען איין קרפן עולה • און
 דרום שטייט איין קרפן עולה פריער ווייל
 דאש קומט אויף דעם וואש איין מענטש
 זינדיגט מיט דער מחשבה וואש זיא איז
 פריער בייא אימליכער עבירה דרום איז איין
 קרפן עולה ביי איין עושר איין אקס דאש
 איז ווייל איין עושר האט איין הויכע דעה
 און מוז מער זינדיגן מיט זיין מחשבה און
 איין מיטל פעסיגער מענטש וואש האט גיט
 אזוי איין הויכע דעה בריינגט איין שאף און
 איין עני וואש האלט זיך גידעריג אין דער
 דעה דער בריינגט איין מירקיל מויב : ושם
 ער זאל שעכטן • און עם שטייט גיט ושם
 דאש איז מיטש אהרן מיט זיינע קינדער
 זאלן שעכטן דאש ווייזט דאש שעכטן מען
 ווער עם וויל אפילו איין לוי אדר איין ישראל
 און אויך אפ שנידן מען ווער עם וויל ווען
 גיט אהרן הכהן די קינדער פון אהרן זאלן
 געבן פייער אויף דעם מופת די גמרא זאגט
 אין יומא דאש גרב וואכיהוא זייגן דרום
 גישטארבן ווייל זייא האבן גיפסקית איין
 הלכה פאר זייער רבי משה • זיא האבן
 גיזאגט האמטש עם קומט איין פייער פון
 דעם הימיל מוז מען דאך בריינגן פייער פון
 דער ערד • דער רבינו פערהה שרייבט גר
 ואביהוא

ונאביהוא האבן גיט רעכט פר שטאנן וואש
 משה האט גיזאגט ויהי דען משה האט
 גימיינט מען זאל בריינגן פייגער פון מענטשין
 אפער דאש האלץ וועט אן צינדן דאש
 פייגער פון דעם הימיל און זיי האבין גמיינט
 מען זאל מיט דעם פייגער פון מענטשן דאש
 האלץ אן צינדן דרום זיינען זיי גישטארבין
 פון דאנען לערנן מיר אפ דאש איין מענטש
 זאל גיטארניגט זיין צוא הערין רעכט און צו
 פר שטיין וואש זיין רבי זאגט דען וואלטן
 נדב ונאביהוא גברענט צוא משה זייער רבי
 וואש איז מיימש ויהי וואלטן זיין גיבליפין
 לעבין * און איין מענטש זאל זיך גיט הויך
 האלטן גיט צוא פרגען דעם רבי פון זיין
 שטאט דער פחי שרייבט דרום האט גאט
 גיהייסן בריינגען קרבנות ווייל איין מענטש
 אן עבירות איז גלייך וויא איין מלאך און
 אז ער מוט עבירות האט אים גאט גיהייסן
 בריינגען קרבנות צו האבן אכפרה ער זאל
 ויידער גלייך זיין וויא איין מלאך * דרום זאל
 ער מתודה זיין אויף דעם קרבן זיינע עבירות
 וואש ער האט גיטאן מיט זיין גוף און מיט
 זיין נשמה * און מיט דריי ערלייא מוט איין
 מענטש זינדניגן * מיט דער מחשבה * און
 מיט דעם ביידן * און מיט דער מעשה
 וואש ער מוט דיא עבירה דרום מוז דער
 מענטש איין קרבן בריינגען * און מוז
 זיינע הענט אויף דעם קרבן לייגן איי מען
 שעכט אים צוא מבפר זיין אויף דער
 מעשה וואש ער האט גיטאן די עבירה מיט
 זיינע הענט * און דער נאך זאל ער זיינע
 עבירות מתודה זיין מיט זיינע הייד צו מבפר
 זיין אויף דעם וואש ער האט איין עבירה
 גיטאן מיט דעם ביידן און ער נאך פאר
 ברענט מען די נידן וואש בריינגן די מחשבה
 און עצות צוא מבפר זיין אויף דעם וואש
 ער האט גיזינדניגט מיט דער מחשבה * און
 דער נאך שפריינגט מען דאש גלוט צו מבפר
 זיין אויף דעם גלוט פון דעם מענטשן וואש

מען האט אים גינדארפט פאר גיסין פון הענגן
 דר עבירה * און דר מענטש זאל טראכטן
 ער איז חייב פיר מיתות * מקילה שריפה *
 הרג * וחקק * און דאש איז אלץ דער קרבן
 מבפר * ווען מען ווארפט דעם קרבן צוא
 שעכטן איז דאש גלייך וויא מקילה וואש
 מען האט דעם מענטשן וואש מען האט
 אים גינדארפט פאר שטיינען אראפ גינדארפן
 פון איין הויבן מויער * און דער נאך האבן
 כל ישראל אויף אים שטיינען גינדארפן *
 דרום זאל דער מענטש דער ביי שטיין וויא
 מען ווארפט דעם קרבן צוא דער ערד צוא
 שעכטן און זאל טראכטן דאש אזו האט מען
 גזאלט טאן צו מיר פון מיין עבירה וועגן און
 אז מען וויל דעם קרבן שעכטן נעמט מען
 אים שטארק אן ביי דעם האלז גלייך ווי מען
 ווערנט אים דאש איז אנטקעגן חק דאש
 איז מייטש ווערניג און ווען מען שעכט דעם
 קרבן דאש איז גלייך וויא הרג וואש מען
 הרגת מיט איין שטערד * און ווען מען פר
 ברענט די גליידער פון דעם קרבן אויף דעם
 מזבח איז גלייך וויא שריפה * דאש אלץ
 זאל דער מענטש טראכטן גלייך וויא ער
 איז חייב דיא פיר מיתות * און זאל הרטה
 האבן אויף זיינע עבירות: פון מורס און
 די מיינה גאט האט גיהייסן פון מויען און
 פון מורקיל מויען בריינגען איין קרבן ווייל
 זיי פאהעפטן זיך נאר צו זייער נקבה אזו
 זיינען ישראל זיי פאהעפטן זיך גיט צו קיין
 אנדערען גאט נאר צו הקב"ה ויהי ית סתתו
 מען זאל דעם קראפ אונעק ווארפן פון דיא
 עופות ביי דעם קרבן ווייל מויען פליגען אין
 אלע שייגערין און עסן פון גיולה דרום וויל
 גאט גיט האבן אויף דעם מזבח דאש אבר
 וואש מען האט דער מיט גינגלעך דאש איז
 דער קראפ * און עש האט גיט גיהאלפן
 אים אויש צוא וואשן נאר מען האט אים
 גימוסט אין נאנאן אונעק ווארפן אפער איין
 בהמה עקט ביא איד האר און גיולת גיט

דרום האם מען פון דער בהמה גיט אונזעך
 גינארפין די אברים וואש דאש עסין ליגט
 דרינגען פון ראגען זאל מען אפ לערנען
 וויא גאט האט פריגט גוילה אפילו פון איין
 עוף וואש האט קיין שכל גיט האט גאט גיט
 גיחייסין בריינגען דעם אבר אויף דעם מזבח
 דרום זאל דער מענטש גינארניגט זיין מיט
 גול אדער ריבית כדי ער זאל אויך גיט פר
 שטימיסין ווערן פון דעם גן ערן וואו צדיקים
 זיצן און וועט גיט קענען קומען צו דעם
 גמא הכבוד וואש זיין נשמה דארף צו קומן
 זען זיא גייט ארויש פון דעם גוף זי גל שאור
 וכל רבש לא תקסירו משט אשה ליי קיין ווער מיג
 און קיין האניק זאלט איר גיט בריינגען פר
 איין קרנן ווייל עס איז גיווען איין סנה ביי
 די עובדי פוכבים דאש זיי האבן אין אלע
 זיערע קרבנות גיבראכט וויער מיט און
 האניק דרום האט עש אונז די תורה פאר
 פאמין וכל קרבנו מהחד בכלה תכלה און אימליכן
 קרנן זאלקטו זאלצין מיט זאלן דען עס איז
 גיט רעכט דאש איין עסין שפיי זאל זיין אן
 זאלן און דער רסבין שרייבט ווייל דיא
 עובדי פוכבים פלעגן גיט געמען קיין זאלן
 צו איין קרנן דרום האט די תורה גיחייסין
 בריינגען זאלן ביי אימליכין קרנן און דער
 סדרש שרייבט דרום בריינגט מען זאלן ווייל
 די וואשער וואש אויף דער ערד היישן מיט
 מיט דען אז גאט האט גימילט די וואשער
 האלב אויף דעם הימיל און האלב אויף דר
 שרד האבן זיי גינוייגט ווארום זאלן מיר
 אונטן זיין ווייט פון אונזער פאשעפער און
 האבן גיוואלט מיט גוואלד ארויף זיין און
 האבן פיל מויערין צו בראכן האט גאט
 אין זימאן גישרנען און זיי האבן גמוגט אויף
 דער ערד בלייבן האט גאט גיזאגט ווייל
 איר האט דאש גימאן פון מיין פכוד וועגן
 דרום זאלן די אייבן לשמע וואשר קיין שירה
 גיט זאגן ביי זיי וועלן געמען רשות פון די
 אונטן לשמע וואשר און מען זאל צו אימליכן

קרנן נעמען זאלן וואש עש קומט ארויש
 פון דער וואשער וואש אויף דער ערד נאך
 איין פשט זאגט דער מדרש דר ים האט
 גיזאגט פאר גאט רבונז של עולם די וועלט
 איז גימילט אויף דביי תלקים איין חלק איז
 מדרב און איין חלק איז ערד וואו מענטשן
 וואונען און איין חלק איז ים איין חלק
 מדרב האשמו גינעבין די תורה און אין
 חלק וואו לייט וואונן האשמו גיבויט דאש
 בית המקדש וואש מען איז דארטן מקריב
 קרבנות און מען טוט דארטן תפלה און אין
 חלק ים האשמו נאר גיט גינעבין גיט קיין
 תורה און גיט קיין תפלה האט גאט גיזאגט
 מען זאל קיין קרנן גיט מקריב זיין ביי מען
 וועט דרויף געבין זאלן וואש דאש איז פון
 דר וואסער נש גיחייסין ווען איין מענטש
 וועט זיגדיגין דר גחיי שרייבט דר גוף מיט
 דר נשמה מיט אגאנדער הייסן נפש דען זיי
 מיט אגאנדער טוען זיגדיגין די נשמה אן
 דעם גוף אדער דער גוף אן דער נשמה איז
 נאר גיט דר גחיי בריינגט איין מדרש עס
 איז גיווען אין ירושלים צוויי פאלשע גביאים
 איינער האט גיחייסין אהאב בן קוליה און
 דר אנדער האט גיחייסין צדקיה בן מעשיה
 און אז ירושלים איז תרוב גינארין זיין די
 גביאים פר מריבן גינארין קיין בכל און זיא
 האבן גינודיגט זיי פלעגן פאלשע גביאות
 זאגן און זנות מריבן אהאב פלעגט זיין
 און האט גיזאגט איד בין איין גביא גאט האט
 מיר גישיקט צו ביידין מיט דיין טייב זאגט
 דר שר זיי צו איר איז ער גיזאגן צו איר
 און האט גיזאגט גאט האט גיחייסין צדקיה
 זאל ביי דיר ליגן וועקטו האבן קינד גביאים
 האט זיא גיגלויבט און צדקיה איז גיקומען
 און האט מיט איר שלעכטש גימאן און
 צדקיה איז אויך אזו גיזאגנען און האט אן
 גירעט איין אנדערע חשובי אשה און אהאב
 האט מיט איר שלעכטש גימאן און דאש
 צוויי גביאים האבן זיך גמאכט איין גרוישן

שם אין בכל ועון איין אשה האט נימאנאן
 האבן זיי איר גיזאגט וואש פד איין קינד ניא
 נעמט האבין איין זון אדער איין מאכטער ער
 האט צו איר גיזאגט דו נעמסט האבן איין זון
 און איז גיזאגן צום שכן וואש ויצט נאהניגט
 פיי דר אשה און זאגט די אשה נעמט האבין
 איין מאכטער און ועון די אשה האט גיוואונן
 איין זון האט זיא גיזונט דר נביא האט אמת
 גיזאגט * האט זיא גיוואונן איין מאכטער איז
 גיקומן דעם שכיניש ווייב און זאגט דר נביא
 האט אונן גיזאגט דו נעמסט האבין איין
 מאכטער נאר ער האט דיק גיט גיוואלט
 קצער זיין אזו איז דער נביא אלץ גירעכט
 גיבליבן * לטוף איז גיקומן צדקיה צום ווייב
 פון נבוכדנצר און זאגט גאט האט גיהייסן
 דו זאלט צוא הערן אהאב נעשטו האבין
 קינדער נביאים האט זיא גענטפערט איך
 נועל פריער פרעגן דעם מלך נבוכדנצר האט
 זיא דאש אים דער ציילט האט נבוכדנצר
 באלד גישיקט נאך צדקיה און נאך אהאב
 זיינען זיי גיקומן און זאגן צום מלך האט וויל
 אויף שטעלין נביאים פון דיין ווייב ענטפערט
 דער מלך איך ווייש וואזל דאש אייער האט
 האט פיינט זנות עש זייגן פיר און צוואנציג
 פוויזיגט גיטייט גיטארין פון ישראל אין דער
 מדבר אין איין שעה פון ועגיגן זנות וואש
 זמרי האט מונה גיווען מיט דר מדינית און
 איר זאגט מיר דאש אייער האט וויל האבין
 זנות איך ווייש גיט אויב איר גיט אמת
 נביאים אדער פאלשע נביאים איך האב
 גפרובט הנגיה מישאל ועזריה אין איין קאלך
 אויבן וואש ער איז גיהייצט גיטארין זיבין
 טעג און זיי זיינען לעבעדיג ארויש און איך
 נועל איך נאר איין טאג איין קאלך אויבין
 אויש הייצין נעמט איר לעבעדיג ארויש נועל
 איך טאן דאש וואש איר נעמט מיר היישין *
 האבין זיי גיזאגט צו נבוכדנצר זיא זיינען
 גיווען דריי צדיקים פייא אנאנר דרום זייגן
 זיי לעבעדיג ארויש גיזאגנען * אפער מיר

זיינען נאר צווייא נביאים דען דורך דרייא
 טוט גאט גיבער איין נס ויא דורך צווייא
 זאגט נבוכדנצר קלייבט איך אויש נאך איין
 צדיק וואש איך זאל אים מיט איך אריין
 נוארפין האבין זיי אויש גיקליבן יהושע בן
 יהוידק כהן גדול ויא האבין גימינט דורך
 זיין זכות נועלן זיי גיצול נוערן האט מען אלט
 דריי אין קאלך אויבין אריין גיטארין זייגן זיי
 פיינע פאר ברענט גיטארין און יהושע איז
 לעבעדיג ארויש גיזאגן * אס הכינס פסחים תתפ
 אויב איין כהן גדול נעמט זינדניגן זאל ער
 בריינגען איין קרבן * די תורה האט פריער
 אן גישריבן דעם קרבן פון איין כהן גדול
 וואש ער בריינגט אויף זיין עבירה ווייל ער
 איז דער בעסטער און דר חשובר פון ישראל
 און אז ער בריינגט איין קרבן אויף זיין
 עבירה נעמט גאט אן דעם קרבן * מכל שכן
 דאש ער נעמט אן דעם קרבן פון אונן
 פראקטע לייט דען ועון דר מענטש איז חשוב
 שטראפט אים גאט פיל מער אפילו אויף איין
 קליינע עבירה לעשמה הים דאש איז מיינט
 אפילו דיא עבירות וואש דער מענטש איז
 גיטארנט צו טאן זאל ער זיך אויך גיט שעמן
 צו טאן תשובה דען גאט נעמט אים כוהל זיין
 אפילו די עבירות וואש ער איז גיזאגט צו
 טאן אשר נשיי תתפ אז איין נשיא נעמט זינדניגן
 די תורה האט פיי איין נשיא אן גישריבן
 דאש נארט אשר דאש איז מיינט גוויס ווייל
 איין נשיא איז חשוב און זיין הארץ איז
 האפדיג דרום טוט ער באלד זינדניגן און
 פייא דעם כהן גדול שטייט אס תתפ אויב ער
 נעמט זינדניגן ווייל ער איז גיטארנט און טוט
 גיט באלד זינדניגן ווייל די שכינה רועט אויף
 אים * און אויך פייא די פנהדרין שטייט אס
 תתפ אויב זיי נועלן זינדניגן ווייל די שכינה
 רועט פיי זיי דרום זיינען זיי פרום און טוען
 אויך גיט באלד זינדניגן * און דער מדרש
 זאגט אשר נשיי תתפ וואזל דעם דור וואש דר
 נשיא און דר חשובר טאן טוט תשובה און
 בריינגט

בְּרִינְתָם אִיין קָרְבָן אוֹיף זײַנע עֲבִירוֹת וְנֹאשׁ
 עַד הָאֵם אֹם גְּעֵרִין גִּטְמֹן מִכָּל שְׂכָן דָּאשׁ
 עַד וְנֹעַם תְּשׁוּבָה מֵאֵן אוֹיף זײַנע עֲבִירוֹת
 וְנֹאשׁ עַד הָאֵם בְּמוֹד גִּטְמֹן • אֲנֹכְרַע חֲכָמִים
 זָאגִין וְנֹעַן אִיין קָהֵל זִינְדִיגְט שְׁמֹרַתְפֵּט גָּאט
 דְּעַם נְשִׂיא אֹם דְּעַם רֹאשׁ הַקָּהֵל וְיִיֵּל עַד
 הָאֵם זײ גִּט גְּנוּעֵרְט גִּטְשׁ כִּי תִסָּא וְשִׁמְשָׁה מִלְּאֵה
 נֹעַן אֲפֻעֲנִטְשׁ נֹעַם זִינְדִיגֵן אֹם וְנֹעַם פֹּאֲלֵשׁ
 שְׁנוּעֵרִין • דִּר מִדְרֵשׁ זָאגְט גָּאט הָאֵם בְּשֹׁאֲפֵן
 הַיִּמִּיל אֹם עֶרֶד אֹם מִלְּאָכִים אֹם מִעֲנֻמְשִׁין
 אֹם אֶלֶן וְנֹאשׁ אוֹיף דְּעַר עֶרֶד אִיז דָּאשׁ
 אֶלֶן הָאֵם עַד בְּשֹׁאֲפֵן מִיט אִיין תְּאֵלְבֵן שֵׁם
 יִח אֹם דְרוֹם הָאֵם גָּאט זײ גִּט בְּשֹׁאֲפֵין מִיט
 דְּעַם גִּאנְצִין שֵׁם וְיִיֵּל עַד הָאֵם גִּט גִּיווֹאֲלֵט
 דִּר מֵאָנֵן דְּעַם גִּאנְצִין שֵׁם • פֹּון דֹּאנֵן לְעֶרְנֵן
 מִד אָפּ וְיִיא גְרוֹיֵשׁ אִיז דִּי עֲבִירָה פֹּון דְּעַם
 וְנֹאשׁ דִּר מֵאָנְט דְּעַם זָאמֵן פֹּון גָּאט אֹם זִיסְט
 אֲנֹכְרַע חֲכָמִים זָאגִין אִיין מִעֲנֻמְשׁ זָאל גִּיט
 דִּר מֵאָנֵן נִאמְשׁ גִּאמְעֵן צו שְׁנוּעֵרִין אָפִילו
 אָמַת • עֵשׂ אִיז גִּיווֹעַן אִיין מַעֲשֵׂה אִיין לֵאנֵד
 דִּר הַמְלֶכֶד עֵשׂ אִיז דִּרְיִנֵּעַן גִּיווֹעַן צוֹוִי מִיזִנְט
 שְׁמֵעַט אֹם זײַן תְּרוֹב גִּיווֹאֲרֵן וְיִיֵּל זײ תְּאָבֵן
 אָפִט גִּישׁוּוֹאֲרֵן אוֹיף אָמַת כְּלוּמֵר תְּאִמְשֵׁעַ
 זײ תְּאָבִין אָמַת גִּישׁוּוֹאֲרֵן זײַנֵעֵן זײ דֹּאך
 תְּרוֹב גִּיווֹאֲרֵן וְיִיֵּל וְיִיא תְּאָבִין בִּיא נִאמְשׁ
 גִּאמְעֵן גִּטְמֹן שְׁנוּעֵרִין אֹם זִיסְט • וְיִיא
 זִי וְנֹעַן אִיין מִעֲנֻמְשׁ וְיִישׁט עֲדוֹת צו זָאגִין
 דְּעַם חֲכָר • אֹם דָּאשׁ בֵּית דִּין רֹפֵט אִים
 עַד זָאל עֲדוֹת זָאגִין אֹם עַד וְיִיֵּל גִּיט זָאגִין
 הָאֵם עַד אִיין גְרוֹיֵשׁ עֲבִירָה • אָפֵר אֵן אִיין
 בֵּית דִּין אִיז דִּיא עֲבִירָה גִיט גְרוֹיֵשׁ • דִּר בְּתִי
 שְׁרִיבְט וְיִיא עַד גָּאט אִיז אִיין עֲדוֹת אֹם
 וְיִישׁט וְנֹעַר עֵשׁ וְיִישׁט עֲדוֹת זָאגִין אֹם וְיִיֵּל
 גִּיט זָאגִין אֹם וְנֹעַם אִים שְׁמֹרַתְפֵּט • דִּי תִזְרָה
 גָּאט אֵן גְּשִׁרִיבֵךְ דָּאשׁ וְנֹאמְט לִיא מִיט אִיין
 אֲנִיבְעִרִינֵךְ וְאִיז צו וְיִיזִין וְנֹעַר עֵשׁ וְיִיֵּל גִּיט
 עֲדוֹת זָאגִין לִיבְקִינְט אִיין גָּאט וְנֹאשׁ הָאֵם
 כֹּאשִׁאֲפִין דִּי וְנֹעַלְט אִיין וְעָקֵם מֵעַן • עַל חֲסִאֵהוּ
 אִישׁ חֵסֵי אֲנֹכְרַע חֲכָמִים לְעֶרְנֵן פֹּון דֹּאנֵן אָפּ

וְנֹעַן אִיין מִעֲנֻמְשׁ הָאֵם אִיין עֲבִירָה גִטְמֹן אִיז
 עַד אִיז גְנוּעַן אִיין עוֹשֵׁר אֹם אִיז חֲסִיב גִּיווֹאֲרֵן
 אִיין שֹׁאֵף פִּר אִיין קָרְבָן אֹם אִיז אֲרוֹם גִּיווֹאֲרֵן
 דָּאשׁ עַד פִּר מֵאָנְט גִּיט צו בְּרִינְגֵן אִיין שֹׁאֵף
 זָאל עַד בְּרִינְגֵן אִיין מִדְרֵקִיל מִזִּיב • אֹם אִיז עַד
 פִּר מֵאָנְט כִּיִּין מִדְרֵקִיל מִזִּיב אוֹיךְ גִּיט צוֹא
 בְּרִינְגֵן זָאל עַד בְּרִינְגֵנֵן אִיין צִעֲהֲנִמֵּל מֵאֵם
 זְעִמִּיל מַעַל • אֹם אוֹיךְ וְנֹעַן עַד הָאֵם גִּטְמֹן דִּי
 עֲבִירָה אִיז עַד אִיז גְנוּעַן אִיין עֵנִי אֹם אִיז חֲסִיב
 גִּיווֹאֲרֵן אִיין צִעֲנִמִּיל מֵאֵם זְעִמִּיל מַעַל אֹם
 אִיז גִּיווֹאֲרֵן אִיין עוֹשֵׁר זָאל עַד בְּרִינְגֵן אִיין
 שֹׁאֵף: גִּטְשׁ כִּי תִפְעוֹל מַעַל וְחֲסִאֵה בְּשִׁנְהַת מִקְרָשׁ הַדְּעַר
 בְּתִי שְׁרִיבְט וְנֹעַן מֵעַן הָאֵם תִּנְאָה פֹּון הַקִּדְשׁ
 הָאֵם דִּי תִזְרָה פְּרִיעֵר גִּישְׁמַעֲלֵט דָּאם וְנֹאמְט
 מִיֵּלֵה וְנֹאשׁ דָּאשׁ אִיז מִיִּימֵשׁ פִּעֲלִשִׁין כְּמוֹד
 אֹם דִּר נֵאךְ דָּאשׁ וְנֹאמְט חֵסֵי דָּאם אִיז מִיִּימֵשׁ
 אִיין עֲבִירָה בְּשׁוּגֵג • צוֹא וְיִיזִין דָּאם גָּאט
 רַעֲבִינְט אִים גְלִיֵּה וְיִי עַד הָאֵם בְּשׁוּגֵג גִּטְמֹן
 הָאמְשֵׁעַ עַד הָאֵם כְּמוֹד גִּטְמֹן • אֹם וְנֹעַן עַד
 גִּזְלָתְ בִּי זײַן חֲכָר שְׁמִיטִי פְּרִיעֵר חֵסֵי אֹם דִּר
 נֵאךְ מִיֵּלֵה צו וְיִיזִין וְנֹעַן עַד גִּזְלָתְ זײַן חֲכָר
 אָפִילו אֹם גְּעֵרִין אִיז אִים גִּירַעֲבִינְט גְלִיֵּה וְיִי
 עַד הָאֵם גִּיזְלָתְ כְּמוֹד דְּעַן גָּאט שְׁמֹרַתְפֵּט
 מִעַר וְנֹעַן מֵעַן גִּזְלָתְ בִּי אִיין מִעֲנֻמְשִׁין וְיִיא
 מֵעַן גִּזְלָתְ בִּי גָּאט וְחִשֵּׁב אֵת תְּגִלָּה אִישׁ חֵל עַד
 זָאל אֹם קַעֲרֵן דִּי גִזְלָה וְנֹאשׁ עַד הָאֵם גִּיזְלָתְ
 דִּי גִמְרָא זָאגְט אִיין כְּבָא קָמֵא וְנֹעַן אִיין מִעֲנֻמְשׁ
 גִּזְלָתְ אִיין בֹּאֲלֵקִין אֹם בּוֹיט אִים אִיין אִיין
 זײַן הִיזִי אִיז עַד חֲסִיב צו צו וְנֹאמְט זײַן הִיזִי
 אֹם צו אֹם קַעֲרֵן דְּעַם בֹּאֲלֵקִין אֹם גִּיט צו
 צָאֲלִין גְעֵלְט פִּר אִים נֵאךְ הֵלֵל הָאֵם גִּימֵאכְט
 אִיין תְּקַנְהָ מֵעַן זָאל גְעֵלְט צָאֲלֵן פִּר דְּעַם בֹּאֲלֵקִין
 כְּדִי מֵעַן זָאל קַעֲנֵן גְרִינְג תְּשׁוּבָה מֵאֵן דְּעַן עַד
 וְנֹעַם זָאגֵן אִיךְ וְנֹאמְט גְעֵרֵן תְּשׁוּבָה גִטְמֹן נֵאךְ
 עֵשׂ אִיז מִיר שְׁנוּעֵר צו צו וְנֹאמְט דָּאם הִיזִי
 דְרוֹם זָאל מֵעַן גְעֵמֵן פֹּון אִים גְעֵלְט • עַם אִיז
 גְוֹאֲקֵט דָּאשׁ עֵשׂ אִיז פִּר הֵאנְדֵן צוֹוִי עֲרֵלִי
 עֲבִירוֹת • אִיבִישׁ וְנֹאשׁ אִיין מִעֲנֻמְשׁ זִינְדִיגְט צו
 גָּאט דָּאשׁ מִיט עַד זִיךְ אֶלֶיִן צוֹא זײַן נִשְׁמַח

אין ניש גיאכט * פון דאנען זאל מען אפ לערנען
 צו זיין גיוואריגט ניש צו ריידן אין דער תפלה
 אפילו לשון הקודש דר מדרש זאגט און אברה
 רבתי גאט זאגט ישראל רינען עבודת פוכבים
 וואלטין וויא לכל הפחות מיה אויף גיוויגט
 וואלט רעכט גיווען * און זיי טוען ניש אזוי זיי
 האלטין מיה אפילו ניש וויא איין צו גאב וואש
 מען ניש ביי דר סעודה און האבין מיה פד געסין
 און רופן מיה גאר ניש * עש איז איין משל איין
 שר פון דעם מלך מאכט איין גרוישע סעודה און
 רופט אלע שרים אויף דר סעודה * און דעם מלך
 רופט ער ניש * זאגט דר מלך וואלט ער מיר
 לכל הפחות אזא ערליך גיהאלטין וויא איין
 אנדערין שר און וואלט מיר אויף גרופן אויף
 דר סעודה * אזוי אויף זאגט גאט לא תבא לי שח
 עלותיך דא האשט מיר ניש גיבראכט דאש
 שעפילע פון ריינע עולות נאר צו דער עבודת
 פוכבים האשטו עש גיבראכט * און מיט ריינע
 זבחים האשטו מיה ניש ערליך גיהאלטין איה
 האב דיה ניש איבער גיארבעט מיט מיין מנהח
 כלומר איה האב דיר ניש גיהייסן בריינגען איין
 גרוישע מנהח נאר איין הייפיל מעל * און אפילו
 ראש האב איה אויף ניש גיואגט בתורת חיוב
 איה האב דיר ניש מיד גימאכט מיט וויירעך
 דען איה האב ניש גיהייסן בריינגען פיל וויירעך
 לא גניח * לי בנסח גני דו האשט ניש גידארפט קויפן
 פאר געלט קיין צימרונג צו קסורת ווארום עש
 איז פיל אין אייער לאנד ראש אפילו צייגן עסקן
 עש און מיט דעם חלב פון ריינע זבחים האשטו
 מיה ניש אן גיועט נייערט דו האשט מיה גמאכט
 רינען דורך ריינע זינד צו די עוכדי פוכבים *
 אזוי וויא יחזקאל האט גיועקן בגבואה ראש די
 מרבבה פון דר שכינה קומט אן פון פכל וואש
 ויא איז אהין גיגאנגען איין צו נעמן די גאנצע
 וועלט אונטער נבוכדנצר דר מלך פון בבל פרי
 צו דר הויפן זיי מען זאל ניש זאגן אין דיא
 הענט פון איין אומה שפלה האט גאט איבער
 גיענטפערט זיינע קינד און דו האשט מיה מיד
 גימאכט מיט ריינע זינד זיך אכי אזוי וויא משה פשעף
 איה גאט וואש איה האב לאנג אפ גימקעט ריינע
 זינד וועל איה היינט אויף אפ סעקין ריינע
 זינד פון מיינט וועגן און ניש פון ריין זכות וועגן
 און ניש פון וועגן דעם זכות פון ריינע עלטערן
 און וועל ניש גידיינקען ריינע זינד סוכני דר

ראש אנדרע איז ווען איין מענטש זינדירט צו
 זיין חקר וואש ער איז אים מבייש * אדער ער
 שלאגט אים * אפר דר וואש גזילה זיין חקר
 דר זינדיגט אנטקעגן גאט אויך דרום איז די
 עבירה הארפר און דר סבול איז נאר גיקוקען
 פון גזילה וועגן און אז יחזקאל האט גישטרפט
 די ישראל רעכינט ער פיל עבירות און צום
 הינטערשטין רעכינט ער גזילה און זאגט
 דרום וועל איה אייך שלאגן איז משמע פון
 גזילה וועגן וועט גאט זיי שלאגן וואת עשמי וביא
 לי דר מענטש האמשע ער האט אום גקערט
 די גזילה זאל ער דאך איין קרנן בריינגען ווייל
 די עבירה איז זייער גרויש * און ראש האט
 אויב גשמראפט זיינע חברים אס און גידה התימתי
 ווען דא האשט איין גזילה אין ריין האגט
 אויפן באר זאלשטו פאלד איר אפ געבין ואל
 תשבו בטלית עשה ווען דו האשט איין גזילה פר
 בארגין אין ריין היזו זאלשטו איר ניש לאזן
 רען ביי דיר נאר זאלשט איר אויף פאלד אפ
 געבין * בי זאמשי סנה דען דענסט מאל וועשטו
 קעגן אויף הויפן ריין פנים פר לייטן ווען דו
 וועסט אימליכן אפ געבן זיין גזילה * און דאס
 האט דוד גיואגט לה לבדה ספתי צו דיר גאט
 אליון האב איה גיטאן זינדיגן און ניש צוא
 קיין מענטשין דען איה האב ביי קיינס ניש
 גיגזילת דרום האט ער זוכה גיווען צו עולם
 תבא אזו זאלין מיר אויך זוכה זיין אמן :

הפטרות ויקרא

עם יי זכתי לי זאגט גאט ראש פאלק ישראל
 האב איה באשאפט צו מיין ריגשט זיי זאלין
 דר ציילן מיין לויב און דו יעלב האקט מיה ניש
 גירופן דען דו האשט דיה גיקערט צו עבודת
 פוכבים און בישט מיר גיווארין אין מיין ריגשט
 די גכרא זאגט אין יומא רבי אלעזר פן הסמא
 זאגט ווען איין מענטש זאגט קריאת שמע אדר
 תפלה און ווינקט מיט ויינע אויגן אדער ער
 וויינט מיט ויינע פינגער אדר ער פאר קרימט
 מיט זיין מויל צו שאפן עפעס ווייל מען טאר
 ניש ריידן אין קריאת שמע אדר תפלה * זאגט
 גאט דו מושט מיה ניש רופן כלומר אייער תפלה

צאינה הפטרת ויקרא וראינה

מאן מיק ישראל וואש פאר איין גמול דארף איהך
 דוד צו מאן אונ צו דיינע עלמערין . לאמיר זיך
 באווערן מיט אנאנד . דר צויל דו פריער דינע
 מענות בדי דו זאלשט גירעכט בלייבין . דען
 דר סדר איז ווען איינער דר ציילט זיינע מענות
 פריער מיינט מען ער איז גירעכט אָפּר וואש
 קאנשטו מעגן צו גירעכט בלייבין אַפּיד פראשו
 האט דיין ערשטער פאטר אברהם האט אנטקעגן
 מיר גיונדיגט מיט דעם וואש ער האט גיואנט
 בפה אדי מיט וואש וועל איהך וויסן דאש איהך
 וועל ירשנן ארץ ישראל אונ האט ניש גיגלויבט
 אין מיר . אונ אלע דיינע מליצים וואש דו בישט
 דיק סומך אויף זי . איז ניש דא אַפּיר אן זינד .
 דען יצחק האט אויף גיונדיגט וואש ער האט
 ליב גיהאט עשו מין פיינט . אונ וויא קאנט
 איר גירעכט בלייבין אנטקעגן מיר . וחסל שרי
 מדש איהך וועל פאר שוועבין די הייליגע הארין
 פון וועגן אייערע זינד . אונ וועל געבין יעקב
 צו וויסמונג אונ ישראל צו איין ביהש דאש דר
 פיינט וועט זיי מבייש זיין ופּה שפי יעקב אונ
 היינט הער צו מין קנעכט יעקב צו אום קערין
 זיך צו מין תורה . אונ ישראל וואש איהך האב
 אין אים אויש דער וויילט זאל דאש הערין כה
 אפּר . אז האט נאט גיואנט וואש ער האט דיק
 באשאפן . אונ זינט דו בישט ארויש גיגאנגען
 פון דיין מוטערש בויך טוט ער דיר העלפן .
 דען נאט האט גיואנט דו זאלשט קיין מורא ניש
 האבין מין קנעכט יעקב אונ ישראל וואש איהך
 האב אויש דר וויילט אין אים כּוּ אַצּ מיט על צמא
 אזו ווי איהך נאט ניש וואש איהך איין דארשטיגע
 לאנד . אונ רינעדריגע וואש איהך דר מירקענש
 אזו וועל איהך גיסן מין רות הקודש אויף דיינע
 קינד אונ מין ברכה אויף דיינע קינדש קינד
 נחמי גבוו נחיר אונ דיינע קינד וועלן שפראצן
 צווישן גראו . דאש מיינט מען עמלק וואש
 אויף אים איז גיואנט גיווארין דאש אין זיין
 וואונג וועט וואקסן גראו . דארטין וועלן זיי
 שפראצן אזו וויא ווער בים ביי די מייכן וואש
 בלוטר עש וועט זיך צו זיי פאהעפן פיל גרים .
 ה יאב לז אי דר וועט זאגן איהך בין צו נאט .
 דאש זייגן די צדיקים אונ דר וועט זיך אפּ רופין
 מיט דעם נאמן פון יעקב . דאש זייגן די קליינע
 קינד פון די רשעים . אונ דר וועט אן שרייבן
 זיין נאמן צו נאט . דאש זייגן די בעלי תשובה

אונ דער וועט זיך אן רופין מיט דעם נאמען פון
 ישראל . דאש זייגן די גרים . כּוּ אַפּר זי אזו האט
 נאט גיואנט דר מלך פון ישראל אונ זיין אויש
 לייזער נאט דר האר אַפּיר אלע חילות איהך בין
 דר ערשטער אונ דר הימערשטער אונ חוץ מיר
 איז ניש דא קיין נאט ויפּ קמיני אונ ווער איז
 אזו איין נאט וויא איהך . דאש איהך קען זאגן
 וואש עש וועט זיין דען דער בית המקדש איז
 נאך ניש הרוב גיווארין . אונ איר וויש נאך ניש
 פאר טריבין גיווארין . אונ כּוּרש איז נאך ניש
 גיבארין גיווארין אונ איהך בין איהך מבשר דאש
 דער בית המקדש וועט הרוב ווערין אונ איר
 וועט פאר טריבין ווערין אונ דר בית המקדש
 וועט הויך כּוּרש ווידער גיבויש ווערין . זי
 פּפּדי איר ישראל זאלט קיין מורא ניש האבן
 צו מאכן וויסן מין נאמן צווישן דיא אומות
 דען פון רענשט מאל אן וואש דוא בישט
 גישטאנען אויף דעם בארג סיני האב איהך דיק
 גימאכט הערין אונ האב גיואנט דאש עש איז
 ניש פאר האנדן קיין נאט חוץ מיר . אונ איר
 ישראל זייט מיינע עדות אויב עש איז פאר
 האנדן איין נאט חוץ מיר דען איהך האב איהך
 גיעפנט אלע זיבן הימלען אונ האב איהך
 גיוויזן דאש עש איז ניש דא קיין נאט חוץ מיר
 אונ עש איז ניש דא קיין שטארקער דאש איהך
 זאל ניש וויסן אונ זאל אים געבין דאש
 שטארקייט . זי אלה יעקב גדיינק דאש יעקב
 דאש דו זאלשט ניש ווערין אַפּיר גירעט צוא
 דר עבודת כּוּכּבים דען דו בישט מין קנעכט
 איהך האב דיק דרויף באשאפן דו זאלשט זיין
 מין קנעכט דרום זאלשטו ניש פאר געסן מין
 מורא פּהיית גבגש איהך נאט האב לאנג אפּ
 גימעקט וויא איין וואלקן דיינע זינד דרום היינט
 אויך קער זיך צו מיר וועל איהך דיק אויש לייזן
 כּוּ שפּים זינגט איר הימלען דען נאט האט גמאן
 איין אויש לייזונג צו זיין פאלק ישראל אונ טוט
 שאליז איר אונטערשטע ערדין עפינט איר
 בערג איין גיואנג דר וואלד אונ אלע בוימער
 זאלן עפענען איין גיואנג דען נאט האט אויש
 גילייזט די קינדער פון יעקב אונ ער טוט זיך
 פאררמען מיט ישראל אין דיא טעג פון משיח
 אונ נאט וועט גרויש כּבּוד האבין פון די אלע
 אומות וויא וועלן זאגן נאט האט גימאן נכּים
 מיט ישראל אמן .

ויקרא אל משה רבי הויה ואגמ עש שמיים באתי
לנגי אחותי כלה ארתי מור עם בשמי אכלתי וערי
עם רבשי וגוי אכלו בעים וגוי איז דאך קשה ער ואגמ
פריער אכלתי איך האב גיגעסין און דער נאך
ואגמ ער אכלו רעים עסמ איר לוב האבר איז
דען און דער סדר אז איינער רופט מענטשין
אויף איין סעודה זאל ער פריער עסין דר נאך
זאל ער ויי געבין עסין נאר וואול צו די ישראל
וואש הקב"ה האט גוואלט זיי מזהב ומטהר זיין
און ווייל ער האט גוואלט אין זיי דרום וויל ער
זיין אויף בריינגען פון אלע מקמרינים פון דר
נועלט * קום און זעה דעם טאג וואש מען האט
אויף גשטעלט דעם משכן למשה האט מען דעם
משכן למעלה אויך אויף גשטעלט דרום שמיים
סתם הרב סמשן מיינט מען דעם משכן של
מעלה און אין דעם טאג איז גיווען אגרוישע
למחה פר הקב"ה און אז מען האט מתקן גיווען
די בידע משכנות שמיים ולא יכול משה לבא אל
איקל מוצר און הקב"ה האט ראש גיועהן האט ער
גוואגט דר משכן איז דאך אויף גשטעלט גווארן
דורך משה זאל ער אליין שמיין אין דרויסן פני
תיקף נקרא אלמשה האט ער אים אריין גירופן און
האט אים גוואגט דר חינוך המשכן דארף זיין מיט
איין סעודה דרום שמיים אדם כי יקריב קסם וגוי
ווייטער איז ער מגלה גרוישע סודות אויף דעם
פסוק באתי לנגי :

דרויה ענטפערט ואגמ אלדו הקב"ה האט גוואגט
עש איז דאך פר האגדן רבי שמעון בן יוחאי לא
ער ענטפערין דרום בין איך גיקומען צו דיר דו
זאלשט דרויה ענטפערין ואגמ רבי שמעון וויא
גרויש איז דאש ליבשאפט וואש הקב"ה האט
ליב די כנסת ישראל האמשע בייא אים גשיקט
זיך ניט קיין אכלה ולשהיה נאר מחמת גרויש
לבשאפט האט ער משנה גיווען זיין רצון צו טאן
איר רצון ווארום דער סדר איז און גווישן התן
וכלה * אויך לערנען מיר אנעלכש אפ פון דוד
המלה ער האט גוואגט צו הקב"ה כבודי ויבשו צדק
תפסדי ויבני ער האט גירארפט זאגן ויבני
ווארום די שירה האבין דאך די קיים גוואגט
ווארום שמיים תפסדי נאר בשעת ער האט גוואגט
תפסדי האט אים הקב"ה גוואגט דוד מין סדר
איז ניט און האט דר גוואגט ציבור דוד צדקה אל
קשב פני משיח ווייל איך האב דיה צו מיר אן
גיבויט דארפשו מיר טאן מין רצון ווארום דר
דך דאך איז אז איינר געט דעם אנדערן צו זיך
אויף איין סעודה טוט דר אורת זיין רצון האמשע
זיין סדר איז ניט און ענטפערט אים הקב"ה אז
דר האלט מיד שוין אן גיבויט וועל איך טאן
דיין וויילן * דעסט גלייכן גיפנען מיר בייא די
מלאכים וואש זיין גיקופן צו אברהם האמשע
אויף דעם הימיל איז דאך ניט פאר האגדן קיין
אכלה ולשהיה נאר אים צו ליב האבין זיי גיגעסן
און גיטרונגען * און אויך הקב"ה מחמת גרויש
אהבה וואש ער האט ליב די כנסת ישראל ואגמ
ער אכלתי וגוי ואגמ אליהו צו רבי שמעון רבי דא
שווער איך בייא דיין לעבין אז הקב"ה געצט
האט גוואלט דעם תירוצ זאגן נאר ער האט זיך
ניט גוואלט מחזיק טובה זיין פאר דיא כנסת
ישראל דרום האט ער מיר גיהייסן דיה פרעגין
כדי דו זאלשט ענטפערן וואול צו דיר וואול דיין
הלך דאש הקב"ה טוט זיך באריסען מיט דיר
למעלה אויף דיר ואגמ דער פסוק צדק מישל
ביראת אלהים :

אדם כי יקריב קסם קרדו ווער עש איז אנאצער
מענטש דר קען מקרב זיין אלע מדינות
עלונים און צו מאכין איין יהוד שלם אבר ווער
עש האט ניט קיין אשה דר היישט ניט קיין אדם
שלם זיין קרבן איז ניט ווערט און די פרכות
גיפנין זיך ניט ביי אים לא לפעלה ולא לפסה דען די
שכינה רועט ניט אויף אים ווייל ער היישט ניט
קיין

קין אדם עד איז איין בעל מום און ווער עס איז
 איין פגום ווערט ער גדרה פון אַלמדינג און
 דרום גרב וַאֲכִיבֶהוּא ווייל זיי האָבן קיין נשים ניט
 גיהאט אז זיי האָבן גינעהענט צו דער עבודה
 זיינן זיי גשטראַפט גיווארן אזו וויא עס שטייט
 פִּתְּחָא אַש סִלְפִּנָּה וְיִתְחַבֵּל אִתְּכֶם דְרום שטייט אדם כי
 גִּרְבִּי מִפְּסִי קִרְבָּו דאַש איז זכר עס גקבה אזו וויא
 עַשׂ שְׂטִימִים זכר גקבה דהאָם ויקרא את שֵׁם אָדָם רַבִּי
 אַחא איז גינאנגען אין וועג און רבי יהודה איז
 אַזײַך מִיט אים גנוען זאגט רבי יהודה מיר האָבן
 גילערניט אז אבתולה ווערט גיבענשט מִיט
 זיבן פֿרכות דאש איז אַנְטִיקֶעגן די כְּנֻסֵי יִשְׂרָאֵל
 וואש זיא היישט בתולה אזו וויא עשׂ שְׂטִימִים
 גִּמְחָה בִּן אָדָם שׂא קִמְחָה על בתולת יִשְׂרָאֵל דאַש גייט
 אַזײַך די כְּנֻסֵי יִשְׂרָאֵל איז דאָך מִשָּׁה עִם שְׂטִימִים
 גִּפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם בתולת יִשְׂרָאֵל איז מִשְׁמַע אז זיא
 נועט חס ושלום קיין תקומה ניט האָבן אויף צו
 שטיין און אַלץ וואש די חֲכָמִים האָבן גיזאגט
 אין דעם וואלט רעכט גיווען אז די פֿרשָׁה זאל
 שטיין בְּדֶרֶךְ נְחֻמָּה עֵשׂ שְׂטִימִים דאָך אָבְעֵר דֶּר
 פֿייר מִנְּהִי הַיִּשּׁוּב קלאָג זאגט ער בְּנֹדְאִי איז אזו
 און מיר איז דאַש אויף מִשָּׁה גיווען זיינען מיר
 גיקומען מִיט איין פֿינצטער פֿנים צו רבי שמעון
 אים פֿרעגן זאגט ער אין דיין פֿנים ווערט דר
 קענט דיין האַרץ זאג אַיך בְּנֹדְאִי איז אזו זאגט
 ער צו מיר זאָג דייער רייד האָב אַיך אים גזאגט
 עֵשׂ שְׂטִימִים גִּפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם בתולת יִשְׂרָאֵל ווער
 עשׂ איז ברוגז אויף זיין אַשָּׁה און האָט זיא אַוועק
 גיטריבן פון זיך זאל ער זיא שוין אייביג גאר ניט
 אום קערן צו זיך אויב עס איז תְּלִילָה אזו איז
 דאָך ווייא צו די יִשְׂרָאֵל וואש זיינען פֿר טריבן
 גיווארן האָט ער מיר גיזאגט האַשטו דען ניט
 גיהערט דעם תּירוץ וואש די חֲכָמִים האָבן אויף
 דעם גיזאגט זאָג אַיך צו אים אַיך האָב גיהערט
 גאר עשׂ איז מיר נאָך ניט רעכט זאָגט ער צו
 מיר אַלץ וואש די חֲכָמִים זאָגן איז בְּנֹדְאִי רעכט
 אָבְעֵר וויי צו דעם דור וואש זיינער פֿאַססעכר
 דאַש הייטשן די צדיקים זיינען ניט פֿאַר האַגדין
 צווישן זיא דען זיינען די שאַף אַללין און ווייסן
 ניט וואו אַהין זיא זאלן זיך קערן מען מוז
 כְּנָלָה זיין דעם פֿכּוּק צו פֿאַר שְׂטִימִים קום און
 זעה אלע מאל וואש די יִשְׂרָאֵל זיינען פֿר טריבן
 גיווארן האָט הקב״ה גימאַכט איין זכר ווען זיי
 וועלן אַרזיש גיין און אז עשׂ איז גיקומען דער

זמן האָבן זיך דיא יִשְׂרָאֵל תּוֹכַף אום גיקערט
 און אין דעם גלות האַהרן וועלן זיי שוין אַללין
 ניט אום קערן אזו וויא פֿריער און דר פֿכּוּק
 ווייזט אויף אויש אזו ווארום ווען עשׂ וואלט
 שְׂטִימִים אין פֿכּוּק גִּפְלָה וְלֹא תוֹסִיף לְחַקֵּיחָה בתולת יִשְׂרָאֵל
 וואלט די שטייט גיווען זיא איז גיפֿאַלן און אַיך
 וועל זיא שוין ניט אום קערן חס ושלום אָבְר
 היינט אז עשׂ שְׂטִימִים וְלֹא תוֹסִיף קוּם אזו שטייט
 זיא וועט שוין אַללין ניט אויף שטיין אזו וויא
 פֿריער גייערט הקב״ה אַללין וועט זיא אויף
 שְׂמַעלִין זיא זאל גיין אויף איר אָרֶט עס איז איין
 מִשָּׁל צו איין רייכין מאן וואש איז ברוגז גיווען
 אויף זיין ווייב האָט ער זיא אַרזיש גיטריבן אויף
 איין צייט זיא זאל צו אים ניט קומען אָבְעֵר אז
 די צייט גייט אויש גייט זיא אַללין צו ריק אזו
 איז גיווען צוויי דריי מאל ער האָט אַלץ גמאַכט
 איין זמן אָבְעֵר אז דער זמן גייט אויש גייט זיא
 אַללין צו ריק אויף איר אָרֶט אַמאַל האָט זיא
 דער רייכר מאן פֿאַר טריבן אָן איין צייט און
 איז זייער ווייט גיווען פון פֿאַלעץ זאָגט דער
 רייכר מאן איצונגד איז ניט אזו וויא פֿריער דען
 פֿריער פֿלעגט זיא אַללין קומען אָבְר וויינט וועל
 אַיך אַללין גיין מִיט מיינע בני היבֿלא צו בריינגן
 זיא און אז דר רייכער מאן קומט צו איר אז
 זעהט ער וויא זיא ליגט אויף דר ערד מִיט גרויש
 שְׁפִלּוֹת ווער זעהט זי צייט וויא דר רייכר מאן
 הייבט זיא אויף און בעט זיא אייבער און
 בריינגט זיא ווידר אריין אין זיין פֿאַלץ און מוזט
 איר אָן גרויש כְּבוֹד ווער האָט אזו איין זכֿה
 צו זעהען דעם גרוישין כְּבוֹד און ער שווערט
 איר אז ער וועט זיא שוין קיין מאל ניט מרחיק
 זיין פון זיך אזו איז אויף הקב״ה כְּמָה מאל אז
 ער האָט פֿאַר טריבן די יִשְׂרָאֵל האָט ער זייא
 פֿאַר טריבן אויף איין זמן און אז דער זמן איז
 אויש גינאנגען האָט זיא זיך ווידער אַללין אום
 גיקערט פֿאַר דעם מִלָּך אויף איר אָרֶט אָבְעֵר
 אין דעם הוינטערשטין גלות וועט ניט זיין אזו
 אַלָּה הקב״ה אַללין וועט זיא אָן געמן אין אירע
 הענט און וועט זיא אום קערן צו זיין היבֿל און
 דרום שְׂטִימִים וְלֹא תוֹסִיף קוּם זיא וועט שוין אַללין
 ניט אויף שְׂטִימִים און דרום שְׂטִימִים בּוֹיִם מִפְּנֵי אָסִים
 אַת סובת דוד הַמַּפְלֵת אַיך וועל זיא אַללין אויף
 שְׂמַעלִין ווער איז סובת דוד דאַש איז בתולת
 יִשְׂרָאֵל הַמַּפְלֵת וואש זיא פֿאַלֵט אזו וויא עשׂ

שמיים נפלה דען זיא איז אראפ גיפאלן פון איר
הויכע מדריגה אין גלות אונ דער פסוק ויניזם
אויף דעם כבוד וישבה פון כנסת ישראל אונ די
אדך האב איה גילעריגט פון רבי שמעון באותו
שעה זאגט רבי יהודה דער מיט אז מיר פאר
ענטפערט גינארין וואש אז מיר קשה גינען
אונ דאש אזי פונדאי דער לויטערר פשט אונ
דאש אז גלייך צו דעם וואש מיר האבן
גילעריגט רבי יוסי זאגט הקב"ה אזי אן גיברייט
אויש צו רפין אויף די כנסת ישראל התעדי מקשר
ימי שבי וירשלים גלייך וויא איינער נעמט אן זיין
תבר בייא זיין האנט אונ זאגט צו אים שמיא
אויף פון דער ערד אונ שאקיל זיך אפ פון דער
ערד זאגט רבי אחא אזי אויף אלע בני היכלא
פון דעם מלך וועלן אויף זאגן ימי אירי שמיא
אויף מיין ליבט פי גא אודו דען דיין ליבט דאש
מיינט מען הקב"ה אליין איז גיקומען צו דיר
דענשט מאל וועט זיין איין שמחה אויף אלע אז
ער וועט זיא איבער בעמין אזי וויא עש שמיים
תבא בת שבע אל המלך מדרה דאש אזי איין רמו
אויף כנסת ישראל אונ פאר וואש היישט זיא
בת שבע וייל זיא ווערט גיבענמשט מיט זיבן
ברכות זיא אזי גיקומען אין חדר פון דעם מלך
צום מלך אזי גינען עסליכע מאל אזי וויא
עש שמיים תבא לפני המלך תעמוד לפני המלך אבר
לשתיד וועט דער מלך צו איר קומען אונ וועט
זיא מפיים זיין אזי וויא עש שמיים זיה מלך נבי
לך ער וועט צו דיר קומען מיט דו צו אים יבא לך
ער וועט קומען צו דיר דיר מפיים זיין אונ דיר
אויף צו ריכטן אונ צו פריינגען דיר אין זיין
היכל אונ צו באהעפטן זיך אין דיר ביו אייביג
אזי וויא דער פסוק זאגט ויבשתי לי לשלם וגי
גאסיה אזי וויא זיא גינען פאנגענען זיא צו
רבי אבא ער גייט זיא אנטקעגן זאגן זיי דא
גייט דער שר החכמה מיר וועלן מקבל זיין
פני השכינה וויא זיי האבן גינענענט צו אים
דאש רבי אבא אראפ גינדערט פון זיין אייזיל
קקבל צו זיין זייער פנים אונ זיא האבן
גיזאגט גרוישע סודות :

בריינגן פון איין רינד אונ דו וואש אזי ארימ
בריינגט ער פון איין שאף אונ דער וואש אזי
גאר ארום בריינגט ער פון איין עוף דען הקב"ה
האט ניט מסריח גינען אויף דעם מענטשן מער
וויא ער פאר מאנט אזי וויא דער פסוק זאגט
ואם בל הוא וצו דו משנת רבי אלעזר זאגט דאש
אזי ווערליג דעם חטא דען איין עושר מהמת
זיין עשירות אונ גאון זינדיגט ער זיכער פאר
הקב"ה דרום בריינגט ער איין רינד איין מיטל
מעסיגער אזי ניט אזי גאון דרום בריינגט ער
גאר אשאף איין ארימאן ער איז תמיד איין
שפל רוח בריינגט ער גאר איין עוף דען הקב"ה
אזי אימליכן דן מיט רעכטן משפט וויא ער
זינדיגט אזי איין קרבן זאל ער בריינגן רבי
אלעזר האט גיפרעגט צו זיין פאטר רבי שמעון
מיר האבן גילעריגט אז איבער דרייא עבירות
קומט איין הונגער אויף דער וועלט אמער די
דרייא עבירות זיינען דאך גאר בייא די עשירים
אונ אז עש קומט אהונגער שטארבן דאך אויש
די ארימע לייט אונ די עשירים גלייבן וועלן
זיי איינזך נאך מער זינדיגן זאגט רבי שמעון דו
האשט גוט גיפרעגט גאר די חכמים האבן עש
שוין פסורש גינען ווען הקב"ה וויל צו דיא
רשעים בצאלן דעם שוכר פון זייערע מצות אונ
זיא מאכן פאר לירן פון עולם הבא אזי ניט
ער זיי שלוח אונ אזי זיי משלים מיט אלערליי
גושץ קום אונ זעה אלע לייט זיינען ניט אזי
גאקענט צו הקב"ה אזי וויא די עניים דען זיי
זיינען די פלים פון הקב"ה וואש ער גיזט מיט
זיי ווער זיינן זיי גב ויגבר ויגדף ואת דבא וישל דום
דאש זיינן די פלים פון הקב"ה אונ אז עס קומט
איין רעב אויף דער וועלט דען וויינען זיי פאר
הקב"ה אונ הקב"ה הערט זיי צו אונ צו זיי אזי
ער נעהענער פון אלע אזי וויא עש שמיים פי
לא יזה ויא שקן עניה זני דרום אזי הקב"ה גוזר
אויף דו וועלט מיתה אדער הונגער ווייא צו
די רשעים וואש זיינען דאש גורם ווארום אז
הקב"ה איז זיך מתעורר משניה צו זיין אויף דו
וועלט דען איז ער משנית אויף דעם קול פון די
עניים אזי וויא עס שמיים פי שמי אשט עקט
עש שמיים צווייא מאל שמוע אימטע איינש
ווייזט מיר צו הערין זייער קול אויף וואש זיי
שריינען אונ איינש אזי צו באצאלן צו די וואש
האבן גורם גינען צו דעם גישרויא אונ ווייטר
שמיים

שמיים ושמעתי כי בני אמי בפקדון יצולו פניש מה
דרום אז עש איז איין הונגער אויף דער וועלט
איז ווייא צו די רשעים עשירים וואש זיי האבן
גורם גווען צו דעם גישרויי פון די ארבע לייט
קום אונ זעה דער קרבן פון איין עני איז גרינג
פון אלע ווייל זיין הארץ איז אים צו בראכן
האמשע ער האט איין מחשבה צו זינגען פון
דעסט וועגן מחמת זיין גרוישן צער אונ דר צער
פון זיין הויז גינגר שוט ער עש ניש מיט זיין
גאנצן הארצן דרום איז זיין קרבן גרינגר דרום
איז אימליכער קרבן גווען גיציכונט פאר דעם
בתן עש איז אפאל גווען איין מעשה איין עושר
האט גיבראכט צוויי טויזן פאר אקרפן צו דעם
בתן האט דער בתן צו אים גוזאנט דר קרבן איז
ניש דינגער איז ער אנועק גינאנגען אהיים אונ
איז גווען טרויעריג פרגענט מען אים וואש
בישמו אז טרויעריג זאנט ער דער בתן האט
ניש גוואלט מקריב זיין מיין קרבן זאגן ווייא
וואש פאר איין קרבן האשמו גיבראכט זאנט
ער צווייא טויזין זאגן ווייא דאש איז דאך ניש
דיין קרבן דען דר פסק זאנט ואס דל חייא זאן דו
פשת אז ער איז ארום אונ פאר פאנט ניש זאל
ער בריינגן צווייא טויזין פאר אקרפן זאנט ער
וואש דען איז מיין קרבן זאגן ווייא איין רינד
זאנט ער אז איז הארב איין מחשבה פון איין
עבירה אף נעם אויף מיר איין נדר אז עס זאל
ניש אויף גיין אויף מיין מחשבה קיין הרחוק
הטא פון דעם טאג אן פלעגט עד בייא טאג
האנדלן אונ בייא נאכט פלעגט ער נאר אפיל
שלאפן אונ דער נאך פלעגט ער רופן זיינע
ברידער זיי זאלן מיט אים לערנן ביו טאג אונ
ער איז גווארן איין מלמד חכם מען האט אים
גירופן יהודה אחרא אפאל האט זיך צו אים
גיטראפן רבי יוסא פבא האט ער פאר אים צו
שילט נאר זיין גומש איין האלב האט ער
אנועק גיגעפן צו עניים אונ די אנדערע האלבע
האט ער אנועק גיגעפן צו סוחרים זייא זאלן
פון זיינט וועגן האנדלען אונ ער האט זיך
גינעצט לערנען תורה :

צו לערנען דארטן תורה אזו וויא דער פויגל
וואש הייסט דרום אזו וויא עש שמיים ידורו גו
לה דרום האפן זיי אנועק גצויגן פון יריחו אין דר
מדבר אזו וויא עש שמיים ויגו בני חינו משה נפש
מגיר בתקרים דאש מיינט מען יריחו זאפה עשית
תפר עס כל ישראל וואש פאר איין חסד האט יתרו
גיטאן מיט די ישראל נאר ווייל ער האט מהנה
גווען צו משה אריין נעמן אים אין חוץ אריין
אונ וידער האפן מיר גלערניט ווייל ער האט
גימערט איין פרשה אין דר תורה זאפה מהנה יג
נאר עש איז דאך קשה וויא קומט דאש אהער
מען שמועסט דאך דא וויא שאול המלך האט
מלחמה גיהאלטן מיט עמלק נאך וואש דער
צוילט ער דעם שבה פון יתרו נאר דר הירוש
איז אזו שאול המלך האט גוזאנט בעשעת די
ישראל זיינען ארויש גינאנגען פון מצרים האט
זיך קיינער אנגעקעגן זיי ניש גישמעלט מלחמה
האלטן נאר עמלק איז גווען דער ערשטר אונ
דר יתרו האשט גיטאן מיט די ישראל חסד אונ
האשט מיט זיי גיהאט שלום איז ניש גלייך דו
זאלשט זיין צווישן זייא אונ ניש דאש אליין
האט יתרו גיטאן עש שמיים נאך נחם יתרו חינו
משה עולה ויבאים לאהיים לערנען דיא חכמים
פון דאנען אפ אז איינר איז מקדוש איין קרבן
מיט דעם גאנצן הארצן איז זיך הקביה מזמן
צו אים אונ יתרו האט דאך מקריב גווען קרבנות
מיט זיין גאנצן הארצן אונ האט זיך מגייר גווען
דרום איז זיין קרבן זייער חשוב גווען פו הקביה
דרום שמיים לפני האלהים קום אונ זעה אז איין
עני בריינגט איין קרבן איז זייער חשוב פאר
הקביה ווייל ער איז מקריב צוויי קרבנות איינש
דעם הלב ודס פון זיין נפש וגוף אונ דש אנדרע
דעם קרבן ווארום ער האט דאך אליין ניש צו
עסין שוט ער פאסטן אונ פאר דעם געלט
ברינגט ער איין קרבן לפני חורים אז שני גני זינח
אדער איין צעהנמיט ועמיל מעל דרום אזו אים
הקביה תיכף מוחל זיינע ויגד אונ באותו שעה
רופט הקביה אויש כי לא בנת ולא עקמ גנית עני
זאנט דר יהודה אחרא דרום ווייל דר קרבן עני
איז ביי הקביה חשוב פון אלע דאש האט מיר
גורם גווען אף זאל זיין און דעם חלק פון הקביה
אונ דרום האב אף צו שילט מינע נכסים צו די
עניים ווייל זיי האפן מיר דאש גורם גווען אונ
אזו וויא עש דר דיגנט זיך אין זיין גוף דער חלב

ודם און דר היצט זיך זיין מנחה אויף דעם מחבת
 אברהםשת • מיר האבן גלערינגט אזו וויא דר גער
 הרע האט אים דר היצט מיט זיין תאנה זיין חלב
 דם מיט אלע אברים אזו האט ער גיארפמט
 בריינגען דעם קרבן מיט זיין רצון גשמי ויהי
 ווארום דער עוקר אזו דאש באוויילונג פון דעם
 הארץ וואול צו די צדיקים דען זיי בריינגן אלע
 מאג איין קרבן צו הקב"ה דר מיט וואיש ער איז
 זיך מוסר גשמי פאר אים פון דעקט וועגן אזו איין
 קרבן פארט בעסר ווארום דודך דעם קרבן
 ווערן געבעטשט אלע עלמות און זאגט ווייטער
 גרוישע מודות • זאגט רבי יוסא צו אים גער
 חלקד וואול זיין חלק וואיש דו האשט דער צו
 זכה גיווען וואול צו די וואיש זייען עוסק בתורה
 ווארום דער מיט זייען וויא רבוק בהקב"ה אזו
 וויא עש לשמים ואם חבקים בני אלהים תים
 בוקים היום :

גשמי כי תחסי רבי וחסו זאגט עש לשמים עד שמים
 היום גשמי הצללים אלה לי אל מר המור ואל גשמת
 תלבונה וויא אזו דארף איין מענטש נזדר זיין ער
 זאל נים זינדיגן פאר הקב"ה דען אלע מאג גייט
 ארויש איין כרוז ער רופט אויש דער וועקט
 אייך אייערע הערצער איר בני עולם של חלקד
 הקדוש דער וועקט אייער נשמה הקדושה וואס
 זיא איז אייך גיגעבן גיטוארין סקמים מדיש תליו
 דען מיר האבן גלערינט בשעת הקב"ה מאכט
 אראפ גידען דר נשמה זיא זאל גיין אויף דער
 וועלט איז ער זיא מחזיר זיא זאל היטין תורה
 ומצות און גיט דאש אליין נאר מען פירט זיא
 דודך מויוונט מיט אכציג וועלטין זיך משתעשע
 זיין מיט איר און איר ווייזן דעם כבוד פון די
 וואיש זייען עוסק בתורה און דענשט מאל
 שמיים זיא פאר הקב"ה מיט אים לבוש השוב
 נואש זיא אזו אן גיגרייט צו זיין אויף דר וועלט
 און אזו זיא צייט קומט זיא זאל שוין גידערן
 אויף דער וועלט וואונט זיא דרייסיג מאג
 אין זן ערן התחתון צו זעהן דעם כבוד פון די
 צדיקים דר נאך גייט זיא ויזר ארויף אויף איר
 ארט למעלה דער נאך גייט זיא אראפ אויף דר
 וועלט אין דער פינגערנעש און איז עוסק מיט
 פינגערע זאכן און זינדיגט • אזו פאר וואונדערט
 זיך די תורה אויף איר און זאגט אזו וויא דר
 האשט גיזעהן דעם כבוד וואיש הקב"ה האט דיר
 גיגעבן און דאש גאנצקייט וואיש הקב"ה האט

דיך גאנץ גימאכט • היינט זאלשטו זינדיגן און
 זאגט איר אזו גשמי כי תחסי רבי וחסו זאגט
 זינדיגן בתמיה • זאגט רבי יוסי דער פסוק גשמי
 הצללים גיט איין עצה צו דעם גשמי כי תחסי
 דאש ער זאל נזדר זיין פון צו זינדיגן און זאל
 זיך האלפן גרושה ויבטלה איידער דר מאג פון
 דער וועלט וועט אנוועק גיבלאזן ווערן און דר
 שטארקער מאג וועט קומען וואיש מען וועט דיר
 תובע זיין לדין אנוועק גיין פון דער וועלט גשמי
 הצללים איידער די שטאמין פון דער וועלט וועט
 אנמלופין זאגט רבי אלעזר אימליכער מענטש
 האט פאר זיך צוויי ערלייא מיני שטמין אגרושן
 און איין קליינס און ווען זיי זייען ביידע בבאנד
 האט דר מענטש איין קוים און איין שטאנד און
 אז ער דארף שטארבן גייען פון אים אנוועק די
 שטאמדרום שטייט עד שמים היום דען אז עס קומט
 דר יום המיתה גשמי הצללים גייען זיי אנוועק פון אים
 דרום זאל אימליכער מענטש זעהן מתקן זיין
 זיינע מעשים פאר הקב"ה און מתודה זיין אויף
 זיי דען הקב"ה איז איין ררום וחסון ער פאר נעקט
 די תשובה וואיש מענטשין טוען פאר אים און
 דאש זאל זיין עד שמים היום איידר די צייט קומט
 וואיש די צללים אנמלופין אבר דר מאג וואס
 די צללים גייען שוין אנוועק איז גלייה וויא איינר
 זיצט אין איין תפוסה און קייטן אויף דעם האלד
 און גיבונדן מיט שטריקי עש איז פארט גרעכניגט
 פאר תשובה נאר עש איז גיט גלייה וויא איינר
 שטייט נאך און זיין פת און טוט תשובה דרום
 שטייט עד שמים היום איידר דער יום הרין הגדול
 קומט אן זאל דר מענטש רעקט מתקן זיין זיינע
 מעשים ווארום אז די צייט קומט אז דר מענטש
 זאל שטארבן פאר וואונדערט זיך הקב"ה און
 זאגט גשמי כי תחסי פאר וואיש זאלשטו זינדיגן
 אבער ושמעת קול אלה דו האשט דאך גשווארן
 בשבעה פאר מיין נאמען אזו דו זאלשט גיט
 פעלשין אן מיר און איה האב דיר התראת
 גיטאן דו זאלשט גיט זינדיגן יהי עד און איה
 אלקין האב דיר אן גיטאן דו זאלשט היטין מייע
 מצות דרום איידער דר מענטש קומט תשובה
 טאן פאר הקב"ה שטייט אז נאח • גשמי עבירות
 וואיש ער וויישט זיי וואול און זעהט זיי קלאר
 פאר זיך אס לי גיז ווען ער וועט אויף זיי גיט
 מתודה זיין פאר הקב"ה שטייט אז ער גייט אנוועק
 פון דר וועלט גשמי צייט כחו ער אליין לידן :

צו את אפרו שלמה המלך ואנטי אין משלי היקר
כללך מביי רגה 10 ישגדך ישגדך דער פסוק
לעדינט אונז האמשע איין מענטש דארף
האבן גוטע פריינט דאך זאל ער נישט אפט גיין
צו זיי אין הייז נאר צו צייטן כדי ער זאל זיי
נישט נמאס ווערן אונז עש איז גיוואוסט דער
וואש וויל צו זיך איין נאמלען אונז בהעפטין
פריינט דר מזו האבן און זיך צוויי גוטע מדות
איינט איז ער מזו זיין גידעריג אונז נישט קיין
פעל גאנז דען דעם פעל גאנז האבין אלע
פריינט אונז שייך זיך פון אים אפ דאש אנדרע
איז ער זאל פר קיין מענטשין קיין מורא נישט
האבן אונז זאל זיי נישט הנפגן אונז עש איז נישט
צו האבן פיל גוטע חברים דאך זאל מען נישט
אפט גיין אין זייער הייז מען זאל זיי נישט נמאס
ווערן אזו וויא האניק איז זייער זיס אפך ווען
מען עסט צו פיל איז עס אום גיוונט דען אלע
זאכן אין דר וועלט איז צו פיל גיט נישט אפילו
דר רעין וואש ער איז דאש לעבין פון דער
וועלט דען די גאנצע וועלט היינט אום רעין
דאך אז ער גייט צו פיל איז נישט גוט אונז ער
מוז פיל שאדן אונז דער פסוק ואנטי מביי רגה
אפילו צוא דיין בעסטין חבר זאלקטו
נישט אפט קוקען מבל שכן ביי מיטל מעסיגן
חבר זאלקטו נישט אפט גיין דען עס איז דא
עמלעבע שענה אין טאג וואס מען זאל נישט גיין
אין זיין חברש הייז ווען ער עסט אונז פריינט
אדר ער שלאפט אדר ער ארבעט אדר ער
האנדלט דר מדרש ואנטי היקר רגה מינט
מען נישט גייא פיל אין בית המקדש אריין
האמשע עם שטייט אין פסוק איוא בית דעלית
איד וועל אפט קוקן אין בית המקדש צו פריינגן
עולות דאש ווייל איין עולה קומט אויף דער
מששכה וואש איין מענטש האט במששכה
גיווידינט וואס פון דעם קען מען זיך נישט אפ
הימן דרום איז גוט צו פריינגן אפט עולות אונז
דאש וואש שטייט מען זאל נישט אפט קוקן אין
בית המקדש מינט מען מען זאל נישט טאן קיין
אנדריי דעשה אונז צו פריינגן איין קרפן סמאת

דען גאט וויל נישט דו זאלקט טאן איין עבירה
את זאלקט פריינגן דרויף איין קרפן סמאת אונז
עס איז גיוויש דאש דר עיקר המשכה איז ביי
נאכט דרום האט די תורה גיוואנט צו את אפרו
ואת בניו לאסר וגו היא העולה על סוכה על הסופת כל
הלילה כלומר מען זאל דעם קרפן עולה אויף
פריינגן איין גאנצע נאכט ווייל זיא קומט אויף
דר מששכה וואש איין מענטש זינדנט פריינאכט
אונז עש איז גיוואוסט דאש איין עולה איז
חשובר פון אלע קרפנות דרום האט מען דעם
כהן נאר נישט גינעבין פון איר אזו וויא פון
אנדערע קרפנות נאר מען האט זיא נאר פר
ברענט דאש איז ווייל איין עולה קומט אויפן
איין עבירה וואש מען האט גיווידינט במששכה
אן דעם גוף דרום זאל קיין גוף קיין הנאה נישט
האבן פון דעם קרפן דר מענטש גערט זיך
גידעריג האלטן צו דיין גאט מיט תפלה אדר
מיט אנדרע מצות אונז זאל זיין כבוד אוועק
לייגן פון ווערן דס כבוד פון גאט אזו וויא
דר כהן האט אן נטאן דר גוטע קליידר וואש
ער האט נטאן צו איין חשובר עבדה האט
ער זיי אויך אן נטאן צו אראפ נעקן דאש איש
פון דעם מוצת דאש לעדינט אונז ווען איין
מענטש טוט תפלה אדר מצות זאל ער זיך און
שיינע קליידר אן טאן אונז זאל זיך דיין האלטן
אונזרע חכמים זאגן ווער עש מוז כבוד צו
גאט דר וועט פיל כבוד האבן אפך דר וואש
מאכט קליין נאטש כבוד דר ווערט גשטרופט
אזו וויא עש איז גווען איין מצעה מיט ויששכר
כן פרקאי כהן גדול וואש האט זיין כבוד
זייער אפ גהיט אונז האט די עבדה נטאן אין
זיידע הענט שיד אויף זינע הענט אונז מען
טאר אזו נישט דען די עבדה דארף מען טאן מיט
כלינע הענט אזו האט אים נאט גשטרופט
דאש איין מאל האט זיך גערנט דר מלך מיט
דר מלכה דר מלך האט גיוואנט איין צוקעלע
איז פעכר צו עסין אונז די מלכה האט גוואנט
איין שאף איז פעכר צו עסין האבן זיי גוואנט
ווער וועט אונז ווייזן וועלעס פעכר איז דאש

קען נויזין דער פון גדול וואש בריינגט פיל
 קרפנות האבן זיי נישקט נאך וישקב און
 האבן אים גפרענט וועלכס פערש איז האט ער
 אויפגהויבן די הענט און זאגטווען איין ציקלע
 איז פערט ווארום בריינגט מען עס ניט פאר
 איין קרבן תמיד אין דר פריא און פאר נאכט
 נאר מען בריינגט איין שאף אלע טאג אין דר
 פריא און פאר נאכט זאגט דר מלך דו ביסט
 גרעכט נאר נייל דו האשט אויף גהויבן די
 הענט אנטקעגן מיר און האסט מיר פאר נישט
 גיהאלטן און פאר איין מלך אדר פאר שרים
 מוז מען שטיין מיט מורא דרום האט דר מלך
 גהייסן מען זאל אים אפ האקן די רעכטע
 האנט האט וישקב פרקאי גיגעבין שוחד
 האט מען אים אפ גיהאקט די לינקע האנט
 איז דר מלך גיטאר גיטארין און האט גיהייסן
 מען זאל אים די רעכטע האנט אויך אפ האקן
 האט רב יוסף גיזאנט גילויבט איז נאט וואש
 ער האט גישקראפט וישקב אויף דר וועלט
 און ניט לעולם הבא פון באגן זאל מען אפ
 לערנן מען זאל גיטארניט זיין צו ערליך האלטן
 נאט ווען מען טוט איין מנחה פון נאט דאש
 דריטע לערנן מיר אפ פון דעם קרבן עולה אין
 גזיטין נס דען דר מנחה איז גיווען פון האליך
 און איז נאר גיווען פאדעקט מיט קופער דין
 ווא איין גאלד גילדן און דאש פייער איז אייבג
 דרויף גיווען און עש האט ניט פאר גרענט
 דאש האליך פון דעם מנחה דרום זאגט דר
 פסוק צוויי מאל יא תבנה צו נויזין אויף דעם
 גס דאש דאש פייער האט תמיד גיגרענט און
 עס איז ניט ווארין פאר לאשן און האט ניט
 פאר גרענט דעם מנחה דאש פערטע לערנן
 מיר אפ פון דעם קרבן עולה דאש נאט וועט
 שיקראפין די רשעים אין גיהנם דרום זאגט
 דר פסוק אש תמיד תיגדל על המנחה דאש איז מיינט
 איין פייער וועט תמיד גרענן די רשעים אין
 גידעם נייל זיי האבן ניט גינאלט בריינגען
 קרפנות צו האבן איין פפרה דורך דעם מנחה
 מוז העלען דר וואש האלט זיך הויך און איז

איין בעל נאווה דר ווערט פאר גרענט אין
 פייער אזו וויא דאש דוד המבול האבין זיך
 הויך גיהאלטן זיינן זיי פאר לארין גיטארין
 און די לייט פון סרום האבין זיך אויך הויך
 גיהאלטן זיינן זיי פאר גרענט גיטארין אין
 פייער אזו אויך פרעה און סנהרב זיינן פאר
 לארין גיטארין נייל זיי האבן זיך הויך גיהאלטן
 צו אש אהרן ויא בני דרום האט די תורה אן
 גישירבין פריער אהרן און דר נאך די קינדער
 און אין גיקרא שמיט פריער די קינדער און דר
 נאך אהרן און פיל מאל אין גיקרא איז אהרן
 נאר ניט גידאכט דאש איז נייל אהרן האט
 גימאכט דאש עגל האט משה רבינו גיזאנט
 צו נאט רבונן של עולם די קינדער האסטו ליב
 און דר פאטר זאל ניט גילויבט זיין פאר דיר
 דרום האט נאט דא פריער גיזאנט אהרן פאר
 די קינדער ווא תורת העלע דאס מיינט מען די
 נשקפה פון דעם מענטשן קומט נאנך הויך אין
 הימיל ווען ער לערינט תורה על מנחה דאש
 מיינט מען די נשקפה קומט העכער פון אלע
 גלגלים און מלאכים דרום האבין די חכמים
 גיזאנט די צדיקים זיינן העכר פון די מלאכים
 דען דורך דר תורה קומן זיי העכער פון די
 מלאכים וכל מנחה כחו און איין מנחה פון איין
 כחו זאל מען נאר פר גרענן די חכמים זאגן
 דאש איז נאר ווען איין מאן איין כחו בריינגט
 איין מנחה אפר גיטווען איין אשה איין פאכטור
 פון כהנים בריינגט איין מנחה אזו וויא דיא
 חכמים זאגן בני אהרן די זין פון אהרן אפר
 ניט די מעקטער פון אהרן דען עש איז איין
 גרויסר חילוק צווישן איין מאנזביל אדר איין
 אשה פון די כהנים ונייל די ווייפר האבן גיפראכט
 די מיתה אויף דר וועלט דרום טארן די ווייפר
 פון כהנים פון פיל קרפנות ניט עסין אויך
 איין כחו טאר ניט נעמן איין גרושה און איין
 אשה פון כהנים מען נעמן איין מאן וואש ער
 האט נט גיגעבין זיין ווייב דקסו אשר תשם
 העלע משם תשפא דר פסוק לערינט אונז מען
 זאל קיינעם ניט מבייש זיין דען איין עולת
 קומט

קומט אויף עבירות וואס אין מענטש מוט מיט
 דר מחשבה וואס עס איז ניט מיגליך זיך אפ
 צו הימין דר פון אזוי איז די חרפה ניט גרויש
 אונ אהמאות קומט אויף עבירות וואס מען
 מוט פמעשה וואס מען קאן זיך אפ הימין דר
 פון אזוי איז דאש איין גרוישע חרפה דרום האט
 גאמגייתייסן מען זאל שעקמן דעם קרבן המאת
 אין דעם ארט וואו מען שעקט די עולה כרי
 מען זאל ניט ווישין צו מען שעקט איין עולה
 וואס עס קומט אויף דר מחשבה צו מען שעקט
 איין המאת וואס עס קומט אויף דר מעשה
 אזוי וועט דר מענטש ניט מבויש ווערין הכו
 סתמא דר פון וואס איז היין דר וועט עסן דעם
 המאת אונ ניט דר וואס איז קמא וואו ית
 ווען עש וועט שפרין דש בלוט פון דעם המאת
 אויף איין קלייד זאל מען דאש קלייד אויש
 עואשן אין דעם הויף פון מקדש ווען מען האט
 דעם המאת גקאכט אין איין ערדנע פלי האט
 מען זיא צו פראכן אין הויף פון דעם מקדש
 אונ עש איז גיווען אין גס דאס די ערד האט
 איין גישלונגען אלע שארפן עש זאל ניט זיין
 צו פיל שארפן אין הויף אונ ווען מען האט דעם
 המאת גקאכט אין איין קופרנע פלי האט מען
 זיא אויס גריפן אונ גפשידות אין היילע וואשר
 דיוס צוהא וואו בני ישראל תקריב את קרבניהם אין מאג
 וואס גאט האט גיבאמן די קינדר ישראל זיי
 זאלן מקריב זיין ויערע קרבנות אונ ווארום
 האט דר נביא זאגט דאש גאט זאגט איך האב
 ניט גיבאמן אייערע עלטרין צו פריינגן קרבנות
 דר תירוח איז גאט האט זיא גבאמן צו פריינגן
 קרבנות דען עס איז ניט דא קיין מענטש וואס
 זאל ניט מאן קיין עבירות אפילו דר גרעסט
 צדיק דרום האט גאט איין חסד גמאן דאש ער
 איז מוחל די עבירות דורך איין קרבן כרי דר
 מענטש זאל ניט פאר לארן ווערן דורך זיינע
 עבירות אונ דאס וואס דר נביא האט זאגט
 גאט האט ניט גבאמן צו פריינגן קרבנות דאש
 מיניט ער מען זאל פריינגן קרבנות אונ מען
 זאל ניט צו הערן גאמטש רייד דאס באקרט גאט

ניט דאש האט דוד המלך גאגנט נבט וקננה לא
 חספה גאט וויל ניט קיין קרבנות ווען מען הערט
 ניט זיינע רייד דען הערן גאמטש רייד אין געסט
 פון איין קרבן ותקחל הקדה אל פתח איהל מוצר עם
 איז גווען איין גרוישערנס דאש פלי ישראל וואס
 זייגן גיווען זעקס הונדערט מויוניט זייגן אלע
 גשמאגן פד דר מיר פון דעם משכן וואס די מיר
 איז גאר ניט גרויש גווען דרום האט זיך משה פד
 וואונדערט אונ זאגט צו גאט וואס איז עש מיגליך
 דאש פלי ישראל זאלן קעגן שמיין פד איין מיר
 וואס זייגן זעכציג מאל צעהן מויוניט אונ וואס
 זייגן נאך ניט אלט קיין צוואנציג יאר וואס מען
 האט זיי נאך גיט גיציג ליט זייגן אויך זייער פיל
 האט גאט אים גענטפערט עש איז ביי מיר קיין
 וואונדער ניט איך האב דעם גאנצן הימיל פון
 איין פאדים אויש גיציגן אויך אויף דעם בארג
 סיני זייגן גווען פיל מויוניט מאל מויוניט מלאכים
 אונ פיל מויוניט פון ישראל אונ וואס האבן זיי
 זיך גקענט שמעלן אויף דעם בארג גאר גאט
 האט דעם בארג ווייט אויס גיציגן אזוי אויך ביי
 דר מיר פון דעם משכן האט גאט גיזאגט מוא
 דיך דר מייסרן אונ זיי מקבל פלי ישראל אונ אויך
 אז משיח וועט קופן אונ אלע מתים וועלין
 לעפעדיג ווערן וואס זייגן נישטארבן פון אדם
 הראשון און אלע וועלן גיין קיין ירושלים אזוי
 וועט גאט מאכן איין דר מייסערונג אונ וועט די
 שמואס כרייס מאכן דאש זיא זאל קעגן אלע
 מקבל זיין ועל כתי ידו מסייה מען האט גשפריינגט
 דש בלוט פון דעם קרבן אויף דעם גראבן פינגער
 פון דר רעכטר האנט דען דר מענטש איז גלייך
 צו דריי עולמות צום ערשטן איז דר קאפ וואס
 דרינגן איז שכל אונ חכמה דאש איז אנטקעגן
 דעם עולם ווש מלאכים זייגן דרינגן וואס זייגן
 לויט שכל דרום האט מען דש בלוט גשפריינגט
 אויף דעם לעפיל פון דעם אויער וואס אין קאפ
 איז דש אנטדע איז דש הארץ דאש איז אנטקעגן
 עולם הגלגלים וואס זיי גייען אלע צייט אונ רוצן
 ניט אזוי אויך דש הארץ פון דעם מענטשן רוצע
 גיט אונ קלאפט אלע צייט דען עש זאל אויך

הערין צו קלאפין וואלט דר מענטש באלד
 גשטארבן • אזו אויך ווען די פולות זאלן אויף
 הערין צו זיין וואלט דיא וועלט באלד הרוב
 גינארין • דרום האט מען גישפרינגט דאס
 פלוט אויף דעם גראפן פינגר פון דר האנט
 וואש זיא איז אנטקעגן דעם הארצן • דאש
 דריטע זייגן די פיס וואש זייגן גדעריג אין גוף
 דאס איז אנטקעגן דר וועלט וואש זיא איז
 גדעריג דרום האט מען דאש פלוט גשפרינגט
 אויף דעם גראפן פינגר פון דעם רעכטן פוס •
 דאש לערנט אונז דאש דר מענטש זאל זיך
 היטן פון עבירות עד זאל זעהן וויא עד איז
 חשוב עד איז ווארין בשאפין אנטקעגן דריי
 עולמות • דאש אלץ האט מען אים ביי דעם
 קרבן גינזיין ופסח אהל מועד פשבו יוס וקלה שבעת
 יום די זיבן טעג וואש איר וועט די עבודה
 טאן זאלט איר גינארנט זיין גיט ארויש צו
 זיין גשעת עבודה • אָבד מען זאל גיט מיין
 דאש גאט האט גייהישן זיי זאלן אלע זיבן
 טעג נאר גיט ארויש זיין דאש איז גיט מיגלך
 דען איין מענטש מוז עסן און צורף טאן •
 דער מדרש שרייבט די זיבן טעג האט גאט
 גייהישן אבילות האלטן אויף דעם וואש נדב
 ונאביהוא וועלן שטארבן אזו וויא עד האט גטאן
 אין דור המבול דאש עד האט גייהישן פריער
 אבילות טאן איי עד האט דעם פכול גבראכט
 טייל די גאנצע וועלט וועט פאר לארן ווערין
 דער גבוי פרענט וויא גישיקט זיך אבילות
 האלטן איי איין מענטש איז גישטארבן • דר
 תירוצ איז איין מענטש וויישט גיט ווען
 איין סת וועט זיין דרום מוז עד ווארטן ביז
 איין סת איז דא אפער גאט וויישט ווען איין
 סת וועט זיין דרום האט גאט גייהישן אבילות
 האלטן איידר נדב ונאביהוא זייגן גישטארבן
 און די פרשה איז ווארין גזאנט דהייא און
 צוואנציג טעג אין אָבד וואש מען האט דאש
 משכן אויף גישמעלט • און זיבן טאג האט
 משה די עבודה גיטאן • און דעם אכטן טאג

איז גינען ראש הודש ניסן • איז ניקוסען
 די שכינה און האט גרועט אויף דעם משכן
 און מען האט גיבראכט איין קרבן סמאת
 צוא פאר געבין אויף דעם מזבח און צוא
 הייליגן אים און דר נאך האט מען גבראכט
 איין קרבן עולה צוא פאויליגן אויף דיא
 כהנים זייא זאלן קענען דיא עבודה טאן
 און מען האט אויף גיבראכט שלמים צוא
 לויבן גאט :

הפטר צו

כה אפר יי גזאוח אזו האט גיזאנט גאט דר האר
 איבר אלע חילות איך באגער גיט פון אייך
 איר זאלט מיר פרייגן קרבנות און אייערע עולות
 מערש בעסער אויף אייערע שלמים און עכט
 פלייש דען איין עולה פאר ברענט מען שלמים
 עכט מען • דרום ווארום זאלט איר הויק האבן
 צו פריינגען עולות און איך וויל זיי גיט • בעסר
 פריינגט שלמים וועט איר עסן פלייש • דען
 איך האב אייערע עלטערן גיט גיבאטן זיי זאלן
 פריינגן קרבנות נאר זיי זאלן צו הערין אין טיין
 קול כדי עש זאל זיי גיט זיין • זיא שיש און זייא
 האבין גיט צו גיהערט און האבין גיט גינזיגט
 זייערע אויערן צו טיינע רייד און זיי זייגן גינאנגן
 אין זייערע עצות • און אין דעם קאקונג פון זייער
 שלעכט הארץ • און זיי זיינען גינאנגען אין טיין
 ריגשט היגטר זיך און גיט פון זיך בלאזט זיי האבן
 אים גיקערט דעם אקין צו מיר פון דעם טאג וואס
 איך האב אויש גינזיגן אייערע עלטערן פון
 מצרים ביז אין היינטיגן טאג האב איך אלץ
 גישיקט צו אייך טיינע קנעכט די נביאים • אלע
 טאג האב איך גיפערט און גישיקט • און וויא
 האבין גיט צו גיהערט צו מיר און האבין גיט
 גינזיגט זייערע אויערן צו הערין טיינע רייד • זיי
 האבן גיבארט זייער אקין און האבן שלעכט
 גיטאן מער פון זייערע עלטערין • זאגט גאט צו
 ירמיה איך ווייס ודברת אליהם דאש רוא וועסט
 ריידן צו זיי די דאווע רייד און זיי וועלן ריך
 גיט צו הערין די וועסט זיי רוצין און זיי וועלן
 רייד גיט ענטפערן • אזו זאלטו זאגן צו זיי דאש
 איך דאש פאלק דאש זיי האבין גיט צו גיהערט

אין דעם קול פון גאט זיין גאט און האבן זיך נים
 גינגען קיין שטראף די אמצנה זון ווארין פון
 לארין פון זיי און אז ווארין פון שניטן פון זייער
 סויל ראש ווי רידן נים קיין אמת נאר שרר צו
 ענד דרום רייס אויש רינגע האר אדר זיין קרוין
 און ווארף אנוועק און הויב אויף אין קלאג אויף
 די הויכע בערג ווארום גאט האט קמאס גווען
 און האט פאר לאזט דעם דוד וואש האט עובר
 גיווען אויף זיינע רייד דען די בני יהודה האבן
 גיטאן וואש זיין איז אין סינע אויגן אזו זאגט
 גאט ווי האבן גיטאן זייער אום ווידיקייט אין
 דעם הויז וואש מיין נאמן ווערט גיווען אויף אים
 כדי זיי זאלן אים ממא זיין וקט בנות מיספה
 און זיי האבן גיבויט במות פון דר אפ גאט וואש
 דיישט הופת וואש איז די אפ גאט מולך וואש
 זיא איז גילשאנן אין מאל בן הנום צו פון ברענג
 זייערע זין און זייערע טעכטער אין פייער דען די
 אפ גאט מולך איז ווארין גיטאמט פון קופער און
 דאס גיטאלמן אויש גילשערעקט די הענט און
 ווען אייער האט גיוואלט זיין וון מקריב זיין האט
 מען אויש גרויזט אונטער דר אפ גאט און מען
 האט דאש קינד גינעבן אויף די הענט פון דר אפ
 גאט איז עש היבט פון ברענט גיווארין און ער
 פלעגט בישט מעשה זייער שריווען פלעגט מען
 פליקן כדי דר פאטער זאל נים הערן דאש קול פון
 זיין קינד און וועט זיך דר פארשטען אויב אים
 דרום דיישט די אפ גאט הופת דאש איז מיישט
 פליקן און דער מאל היילט פון העם דאש איז
 מיישט דר זון בראמט אש לא ציחי וואש איך דאב
 גאט גיט גיטאמן זיי זאלן זייערע קינד מקריב
 זיין צו כבוד און עש איז נים אויף גיטאמן אויף
 מיין הארץ דען האמטע איך האב גיטאמן צו
 אברדם ער זאל קילן זיין עין יצחק פון מיר דש
 דאב איך נאר גיטאן צו ווייזן זיין צדקות וצו
 צייגן מיס גאט דרום וועלן קומן מען זאגט גאט
 וואש עש וועט שייך נים גיוואנט און גרויפן ווערן
 דאש ארט הופת און גיא בן הנום גייערט מען
 וועט עש רופן דר מאל וואש פיל ליים זיינען
 דריין גיהנום גיווארין און מען וועט זיי בנראבן
 ביי דער אפ גאט הופת ווייל עש וועט נים זיין
 קיין אברדר ארט צו בנראבן זיי ווייל זיי וועלן
 פאר זיין און די מייסט גומים פון דעם דאווען
 פאלק וועט זיין צו איין עסן צו די פוגיל וואש

זיין אונטער דעם הימל און צו די בהמות בלוקט
 צו די חיות וואש זיין אויף דר ערד און עש וועט
 נים זיין קיין מענטש וואש זאל די פוגיל דער
 שרעקן און אנוועק מרייבן פון דר מייסט גומים
 והשפתי פני יהודה און איך וועל פון שטערין פון
 די שטעט פון שבט יהודה און פון די מארקן
 פון ירושלים איין קול פון פרייד און איין קול פון
 שכחה איין קול פון איין דתן און איין קול פון
 בלה דען צו איין פאר ווישמונג וועט זיין דאש
 לאנד בשת מתיא נאם זיין דר דאיער צייט זאגט
 גאט וועלן די בשדים אויש ציהען די ביינר פון די
 מלכי יהודה און פון זייערע הארין און די ביינר
 פון די כהנים און פון זייערע פאלשע נביאים און
 פון די ויצר פון ירושלים וועלן זיי אלץ אויש זיין
 פון זייערע קברים וואש זיי זיין דארטן בנראבן
 און די בשדים וועלן אליין ויצן אין די קברים צו
 באלענערן אויף ירושלים דען זייערע קברים זיין
 אזו שייך גיווען וויא פאלאצן און מען וועט די
 ביינר פון שפריימן אנטקענן דר זון און אנטקענן
 דר לבנה און אנטקענן אלע האלות פון דעם
 הימל וואש זיי האבן גינעבן צו זיי די ביינער
 וועלן נים ווערן איין גיטאמילט און וועלן נים
 ווערן בנראבן גייערט זיי וועלן זיין צו מיסם
 אויף דר ערד און האמטע די מרים וועלן ליגן
 בביתן פון דעשט וועגן ונבתי פת מיים וועלן
 זיי אויש דר וויילן דעם טויט מער וויא דאש
 לעבין דא ישראל וואש וועלן ווערן פאר
 שמויטן אין אלע לענדער אזו שלעבט וועט
 זיין זיין אזו זאגט גאט ביה זכר זי אזווא זאגט
 גאט עש זאל זיך נים בארימען איין תבם
 מיס זיין תבסה און איין גבור מיס זיין גבורה
 און איין עוקר מיס זיין עשירות נאר מיס
 דעם זאל זיך לויבן דער וואש וויל זיך
 לזבין וואש ער איז קלוג און וויישט מיה
 דען איך בין דער גאט וואש טוט חסד און
 משפט און צדקה אויף דער ערד זי גאלה תפתי
 דען אין דא דרייא זאבן פאנער איך בלוקט
 איך גיטאט ווער עש זאל זיין איין תבם אדר
 איין גבור אדרע איין עוקר און וויא דר פוסק
 זאגט זי תפתי ולי מיה נאם זי צו מיר גאט איז
 דאש זילבער און גאלד און איך גיב וועמען
 איך וויל :

נדבר ואל משה לאמר צו וגו' לאמר זאת תורה העולה
 היא העולה וכו' על המזבח העולה מיונה מען
 די שלעכטע מהשבה וואש קומט צו דעם
 מענטשן ער זאל היללה ויברך און אפ קערן
 פון דעם רעכטן וועג היא הטילה דא דאויגע
 מהשבה וואש גייט אויף צו אים זאל ער זא פו
 ברענן אין פייער דורך וועמען קען ער זא פאר
 ברענן דורך דער שכינה וואש זיא הויסט א
 אויגלע צו פו ברענען פון זיך די מוכאה און זיך
 כסדר ויין דורך דר שכינה און וויא אויף דעם
 חיכל אז מען איז מעביר איין ער איז מען אים
 מעביר דורך דעם נהר דערי איין טיף פון פייער
 און אויף דר קרבן האט מבער גיווען דעם רוח
 הטובאה וואש האט זיך בהעפט אין דעם
 מענטשין דורך זינע שלעכטע גינדאנק און די
 מוכאה ווערט אונטער מעניג און די קדושה איז
 עולה למעלה און ווערט גיקרינט דרום שמיים
 היא הטילה דען דורך דעם קרבן גייט די קדושה
 ארויף און די מוכאה ווערט אפ גליידי פון אים
 רבי אהא רביב אן עם שמיים וואש על המזבח
 חובד באל הכהן ויבר דלית סבת צדים בנקר בנקר
 מאך וואש שמיים ויבר גלית סבת אלא מור האבן
 גלערינט אז אמענטש קומט ויברין פו דין הערן
 און זינט ער אן אין זיך איין פלאם פון דעם יצר
 הרע און ער איז דאך מצד המוכאה און רום
 אויף אים דר רוח המוכאה און ווערט גיט במל
 פון אים נאר דורך דעם פייער פון דעם מזבח דען
 דאש פייער איז מבער אלע שלעכטע מינים פון
 דר וועלט און אז דער פון האט אן גידיקט דעם
 אש המזבח מיט דעם האלץ האט ער דאך כבוד
 גיווען עו פו ברענען דאש אש פון דעם יצר הרע
 וואש איז מצד המוכאה דרום שמיים זיא תורה
 דאש פייער פון מזבח טאר קיין כאל גיט פאר
 לאשין ווערן קדי דר כח המוכאה זאל זיך גיט
 סתפבר ויין דרום האבן מיר גילערינט דר אש
 המזבח איז און אפייער וואש דאש פו ברענט
 אנדר פייער דען דאש אש המזבח האט פאר
 ברענט דעם אש המוכאה און דער פון האט
 דאש מסר גיווען אלע טאג זאנט משה רבינו
 אש קדי תמיד על המזבח מיונה מען די תורה דען
 ביו איר שמיים פלא כח דברי כאל טאג זיא תורה
 אז מען ויברנט מיט די עבירה גיט פאר לעשין
 דעם זכות פון דר תורה אבר אכות פון אמציה
 פאר לעשט זיא זא דרום איז געליבן די תורה צו

איין גרושין פלאם און איין כעזה נאר צו איין
 ליכט און וויא עש שמיים זיא גי כעזה ויורה איר און
 וויא אלוכט פאר לעשט זיך און ווערט אמציה
 אויך פאר לאשין דורך איין עבירה און ווער עש
 פו לעשט מיט איין עבירה איין כעזה וואש זיא
 היישט גי און ווערט ויין כעזה אויך פו לאשין
 וואש זיא היישט אויך גי זיא נשבת אדם און בלייבט
 דר גוף אין דר פינגער און אויך דר וואס איז
 גורם אז די שכינה זאל אפ גיטאן ווערן פון דר
 וועלט דורך זינע עבירות און ער גורם איין פו
 לעשט און איין פינגערנט צו נאר דר וועלט
 און אויף דעם ארט וואו די שכינה איז גיווען רום
 די קליפה און וויא עש שמיים ויפה זיא פדש
 גידיטה און דאש פאר לעשט און פון דר כעזה און
 נאר בייא די עמי הארץ ביי זיי ווערט פו לאשין
 די כעזה ביי זיי ווערט מקום וישעם ביידה זיא
 אבער צו די תלמידי חכמים איז קיין פו לעשט
 קיין כאל גיט פו הארין זיי דר ליכטן זיא מיט
 כח רב טיהר מיט די סודות פון דער תורה און
 קבלה זיי דר ליכטן די שכינה זיי זינן מקנים די
 תורה און דורך דעם רויך וואש גייט אויף פון
 ויער עסין פון דעם מויל דאש איז עשן המערכה
 גלייך וויא עם איז ארויש גינדאנג פון דעם מזבח
 דר רויך פון דר מערכה און ברענען אויף די
 שכינה און זינען מקשר ויחד אלע עולמות

וויסער שטייען גרויסע סודות:

אין וזר פרשה בראשית שמיים רבי שמעון
 זאנט עש שמיים נשכ ויקוץ פניו אל
 סני גופל קום און זעה דעם גרושין כח פון דר
 תורה דען דר וואש איז עוסק בתורה האט ער
 קיין מוכא גיט פו קיין שום בשעפענטש פון דר
 וועלט און גיט פאר עלינים ותחתונים און גיט
 פו קיין שום הלאים רעים דען ער איז אן גהאלטן
 אין דעם עץ החיים ער לערינט תורה אלע טאג
 וואש זיא איז אין עץ חיים זיא גיט איין עצה צו
 גיין אין רעכטן וועג און וויא און ער זאל תשובה
 טאן פאר הקב"ה במבול צו ויין אלע שלעכטע
 גידות וואש איז אויף אים גיור גינארן און אפילו
 אז עש איז גיור גינארן אז די תורה זאל שוין גיט
 במל ווערן פון רעקט ווערן לאשן די תורה גיט
 זיא זאל אויף אים קומן דרום ואל אמענטש לערן
 די תורה זיא ויולה און זאל מקיים זיין דאש זיא
 יוסף ויולה און זאל זיך גיט אפ שידן פון איר דען
 דר וואש שיד זיך אפ פון איר שיד ער זיך אפ

פון דעם עץ החיים קום אונ זעה איין עצה צו דעם מענטשן אז ער גייט זיך לייגן שלאפן אויף דר נאכט ואל ער פרעט אויף זיך מקבל זיין עול מלכות שמים מיט דעם גאנצן הארצן אונ ואל איבער ענטפערן זיין נשמה צו הקב"ה דרום וזאגט מען גוד פקדי רימי וגי אונ דורך דעם ווערט ער ניצול פון אלע בייזע מקטרגים אונ רוחות רעות אונ אין דער פריא אז ער שטייט אויף ואל ער לויבן זיין הערין וואש ער האט אים זיין פקדון צו ריק אפ גיגעבן אונ דר נאך ואל ער גיין אין שול אונ זיך ברוקן פאר דעם היכל מיט גרויש ורצה אונ דער נאך ואל ער מתפלל זיין זיין תפלה אונ ואל געמן איין עצה פון די אבות הקדושים וואש זיי האבן מתקן גיווען די תפלות פר הקב"ה אונ ואל זאגן דעם פסוק ופני ריבונ מקדו אבי ביהד מכון צוא זיין אנטקענין דעם זכות פון אברהם אשתמה אל תכל מדש ביהמה אנטקענין דעם זכות פון יצחק דר נאך ואל ער זאגן פה סוכו איהלד יצחק אונ מיט דעם ואל ער אריין קומן אין שול אונ אז ער איז אזו מכון טוב זיך הקב"ה מיט אים בארימן אונ זאגט דו בישט מיון קנעכט וואש איך טוא מיה מיט דיר בארימען :

בתוספתא גיהר בשלה זאגט ער אזו עם שטייט בתאמו ותקעמו וגי דאש איז איין מצוה מען זאל בויען איין מקדש למטה אזו וויא עם איז דא אמקדש למעלה אזו וויא דר פסוק וזאגט פסוק לשבת פלג : מען זאל בויען איין מקדש למטה מען זאל דריין מתפלל זיין אלע טאג צו דינען דר מיט צו הקב"ה דען די תפלה וואש מען איז מתפלל אין שול דאש איז איין עבודה וואש איז גיווען אין בית המקדש אונ די שול ואל מען בויען ויער שוין אונ מתקן צו זיין מיט אלע תקונים דען דאש בית הננסת של מטה שטייט אנטקענין דעם בית הננסת של מעלה אונ דאש בית המקדש של מטה שטייט אנטקענין דעם בית המקדש של מעלה אזו אויך דר משפן וואש משה האט גמאכט אין דר מדבר איז גיווען ברמות של מעלה מיט אלע תקונים וואש אז איז למעלה דרום גיהר מען מאכן דאש בית הננסת בפלגית טויש אונ מיט דר תפלה ואל מען מתקן זיין די תקונים של מעלה אזו אויך מו דינען זיין פענצטער אזו וויא עש שטייט וכוו חתירו ליה אזו ווי למעלה שטייט פנינים מן הסליות

פנין מן הכמים אז דו וועסט זאגן אז מען איז מתפלל אין מיטן פעלד איז ליכטיג עש איז ניש אזו דען עש מזו זיין איין בית אזו וויא עש איז למעלה אונ ווידר די תפלה אונ דער רוח מויון ארויש גיך דורך איין איינג ארט אזו וויא דורך איין פענצטער צו גיין דורך הלשר קיין ירושלים אויף דעם שטייט מן הפצר פראוי דה עניי בפרתה דה דער מענטש בדארף זיין רוח מיט זיין תפלה וואש גייען ארויש פון זיין מויל שיקין דורך איין איינג ארט זיי זאלן זיך ניש גייען לימן ושמאל אבער אין פעלד איז ניש אזו : אזו אויך בייא איין שופר גייט ארויש דאש קול פון איין איינג ארט צו שפאלטין די הימלן אונ דר וועקן דעם רוח למעלה : אויב דו וועסט פרעגן אסער ביי יצחק שטייט דאך נצא יצחק לשים בשדה איז ער דאך גינאנגען אין פעלד אריין תפלה טאן נאר יצחק איז גיווען אנאנדער מענטש וואש עם איז ניש גיווען אויף דר גאנצער וועלט זיין גלייבן : אונ ווידר מען מיינט ניש ער האט מתפלל גיווען בשדה נאר שדה גייט אויף דער שכינה זיא הייבט שדה אשר ברנו : אזו וויא מען האט שוין מפורש גיווען : אין וזהר בלק שטייט רבי אבא הייבט אז עש שטייט תפלה לפני כהן ופסוק וגי מור גיפניען נאר בייא דריי וואש עש שטייט ביי זיי תפלה תפלה למשה איש האלהים : תפלה לדוד : תפלה לפני אויב דו וועסט פרעגן עש שטייט דאך תפלה לתפוק איז דאך שוין פיר אלא די תפלה איז נאר וואש ער האט מודה ומשבת גיווען צו השירת וואש ער האט אים אנעלכע נסים גימאן דען ער איז גיווען דער זון פון שונמית וואש אלישע הנביא האט אים לעבעדיג גימאכט אבר בייא די דרייא תפלה למשה איש האלהים דאש זיך גלייבן איז ניש גיווען בייא קיין שום מענטשן תפלה לדוד זיין גלייבן איז ניש גיווען בייא קיין שום מלך אונ תפלה לפני דאש איז מער חשוב בייא הקב"ה פון תפלה למשה ותפלה לדוד דען זיין תפלה גייט פאר הקב"ה פריער פון אלע תפלות פון דר וועלט ווייל דר עני האט איין צו בראכן הארץ אונ עש שטייט הרוב : ולשבתו לב דער עני קריינט זיך אלע טאל מיט הקב"ה אונ הקב"ה הערט אים צו אונ איז מקבל זיינע רייד אונ אז ער לאזט אויש זיין תפלה אזו עפנימ הקב"ה אויף אלע פענצטער פון דעם הימל אונ אלע תפלות איז דר עני דורה מיט זיין צו בראכן הארט

הארץ עם וואלט שטיין די תפלה וואלט די טייטש
 גיווען ער טוט זיך איין וויקלען עש שטיים דאך
 אבר די גיפף איז טייטש ער טוט אנדערע ארום
 וויקלען דען ער וויקלט ארום אלע תפלות
 און לאזט זיין נים ארויף גיין ביז זיין תפלה
 גייט פֿרעך ארויף און הקב"ה זאגט אלע
 תפלות זאלן זיך זאמן ביז זיין תפלה וועט
 ארויף גיין פאר מיר ווייל דער עני איז מתרעם
 און מאכט אכריב אנמקענין מיר דרום בגער
 איך נים אז איין בית דין זאל אונז משפֿטין
 גייערס איך אליין וועל אים צו הערן דרום שטיים
 זאגן ווי גיפף שוין אלע היללות השמים פֿרענין
 אויב דעם אנדערן וואש טוט הקב"ה מיט וואש
 איז ער עוסק זאגן זיין הקב"ה איז עוסק און
 זיין לוקט און מיט זיינע בלים דאש איז דר עני
 וואש ער איז מתפלל מיט מרעדן און איז
 מתרעם פאר וואש עש גיט אים נים נום דר
 צו האט הקב"ה זיין חשק און זיין תפלה איז
 אבר אלע תפלות דען משה האט מתפלל גיווען
 און זיי זיינען אויף גיהאלטן גיווארן במה ימים
 דוד האט גיזעהען אז אלע פֿענצער און מירן
 פון דעם הימל איז אן גיברייט אז זיין זאלן
 זיך אלע עפענען פאר דעם עני און עש איז
 נים פאר האנדן קיין שום תפלה וואש הקב"ה
 זאל זיין גיך צו הערן ווא די תפלה פון דעם
 עני דרום האט ער זיך אויף גימאכט פאר איין
 עני און האט אויש גימאן די לבושי מלכות און
 האט זיך אנדער גיזעצט אויף דער ערד אז
 ווא איין עני און האט גיזאגט תפלה לדוד הסה
 עני די עני וואו איז טייטש גינג צו מיר דייענע
 אויערן און ענטפער מיר ווארום איך ביז איין
 עני האט אים הקב"ה גיזאגט דוד די ביסט
 דאך איין מלך און האשט צו שאפן איבער
 גלגלים מפיס און לסוף מאכשטו זיך פאר איין
 עני וואו ער הערף האט ער אים גיקערט זיין
 תפלה און אנאנדער אופן און זאגט שפֿיה נפשי
 די קדי אני דארפן מיר פאר שטיין אז דוד
 האמטש ער איז גיווען איין מלך האט ער פון
 דעסט הענין זיך גימאכט פאר איין עני כפֿת זיין
 גשמה ווייל ער האט קיין חיים נים גהאט נאר
 וואש דיא אבות און אדם האפן אים גיגעבן
 פון זיערע יארן זיבעציג יאר אז ווא אייבן
 שטיים ווא אז דארף שוין אימלעכר מענטש
 וואש איז מתפלל זיך מאכין פאר איין עני

ואביון צו שטיין בלי נשך גידיה בדי זיין תפלה
 זאל אריין גיין אין כלל פון אנדערע תפלות דען
 אלע וואש היטין דיא שערי תפלה קענען נים
 פאר האלטן די תפלה פון דעם עני זיין נים
 ארויף אן רשות און אז אפענטש איז מתפלל
 דארף ער צו פֿרעכין זיין הארץ אז ווא איין
 עני וועט זיין תפלה גלייך ארויף גיין און
 פאנעניגט זיך מיט אנדערע תפלות פון דיא
 עניים און פאהעפט זיך מיט זיי קומט זיא אריין
 פאר הקב"ה אין כלל פון אלע תפלות נאר וואש
 האט זיך דוד פֿרעך גימאכט פאר איין עני
 דער נאך פאר איין חסיד ווארום איין מענטש
 טאר זיך נים מאכין פאר איין רשע און אויב
 דו וועסט פֿרענין ווערליג אז עס איז אזו גיהער
 זיך דער מענטש ווי דער נים ארויש ריידן זיין
 עבירה ווארום ער מאכט זיך דער מיט פאר
 איין רשע עש איז נים אזו דען ווען ער איז
 מפורש זיינע זינד און אויף זיין מתודה
 היינט ער איין חסיד ווארום ער ציהט פון זיך
 אראפ דעם צד הטומאה וואש ער איז בהעפט
 גיווארן און קומט זיך צו בהעפטן אין דער
 רעכטע האנט פון הקב"ה וואש איז אויש
 גישטרעקט מקבל זיין די תשובה פון מענטשן
 אזו שטייט ווייך שפֿיה לכל שנים דרום גיהער
 אפענטש מתודה זיין אויף זיינע תפלות וועסטו
 מיינען הקב"ה איז אים נים מקבל בתשובה
 ביז ער מוז ארויש ריידן זיינע תפלות אבער
 אנעלכע עבירות וואש עש איז פון דעם מענטשן
 פאר הילין איז הקב"ה נים מוחל מחמת ער
 האט זיין נים ארויש גיזאגט עש איז נים אזו
 גייערס ער דארף נאר מתודה זיין די עבירות
 וואש ער גידיינקט און ווען ער טוט דעם רצון
 פון הקב"ה אזו שלעפֿן זיך שוין נאך אפילו די
 עבירות וואש עס איז פון אים פאר הילין אזו
 ווא מיר האפן גילערינגט בייא תלמי בניו חסד
 דאש איז איין רמו אויף דעם יצר הרע וואש
 היינט חסד אז מען איז בודק חסד אין איין
 שטוב דארף מען נים בודק זיין אין אנעלכע
 ערטרע וואש עש איז זייער הויך אדער נאר
 גיערעג וואש קיין האנט קען אהין נים גרייכ
 אזו אויף בייא גנעים אז דער ברוך איז גיקומען
 צו דעם מצודע שטייט לכל פראש עני חסד ווא
 אזו ער קען די נעג גלייך אן קוקן ער דארף
 זיך נים אראפ גייען אדער זיין קאפ ארויף
 הייבן

הייבין ביערם ריא נגע וואש גליה אנמקענין
 זינע אויבן אזו אויף דער חסמא דארף נאר
 מתודה זיין וואש ער וויקסט אונ די אנדערע
 זינען שוין נכלל אין די דאזיגע דרום האט זיך
 דוד גירעכניקט צווישן ריא חסידים ער זאל
 ארויס ריידן זינע וינד אונ האט זיך ווידער
 גימאכט אזו וויא איין קנעכט עש שמיים תנה
 געני גבדים אל יד אדוניהם ווידער שמיים הושע
 עבדך אפא אלפי אונ האט זיך ווידער גירעכניקט
 צווישן ריא וואש זינען זיך מוסר נפש אויף
 קידוש השם אזו האט ער גיזאגט שפס נפש
 עבדך די מלך ה נפשי ישיא זאגט רבך אלעוד עש
 איי דאך גיט רעכט אויף הייבין די הענט נאר
 בתפלה ובתחנונים דרום הייב אויף אויף
 מינע הענט בתפלה אונ זאג וועלכער
 מענטש וואש שטעלט זיך מתפלל זיין פאר
 הקב"ה מיט ריא פיר מדריות וואש אויפן
 איי גישטאנען מיט זיין גאנצן ווילן אזו וויא
 עס דארף צוא זיין אזו ווערט זיין תפלה
 בנודאי נתקבל אונ קערט זיך גיט אום ליידיג
 פון הקב"ה נאר ער בעט זיך אויש ויאט
 ער דארף איי ערשטין זאל ער זיך שטעלן
 אזו וויא איין עבד מסדר זיין דעם שבת פון
 הקב"ה מיט נפיות ופיות וואש מיר זאגן פאר
 שמונה עשרה דער נאך זאל ער שטיין אזו
 וויא איין עבד שמיים פאר זיין הארין מיט
 דער תפלת שמונה עשרה אונ נאך אלע
 תפלות זאל ער אנוועק גיין אזו וויא איין
 עבד גייט אנוועק פון זיין האר דרום האט
 דוד גיזאגט דרייא מאל עבד הושע עבדך שפס
 נפש עבדך תנה עוף לעבדך אנמקענין די דרייא
 מאל וואש דער מענטש דארף זיך מאכין
 פאר איין עבד צוא הקב"ה אויף כוז ער זיך
 רעכענען צווישן ריא וואש זינען זיך מוסר
 נפש פון וועגן קידוש השם היינו מיט דעם
 חזון פון שפע ישראל ווער עש איי זיך דעם
 מאל ככוין אונ איי זיך מוסר נפש בשעת
 סעשה אויף קידוש השם איי דער מתשבה
 איי גליה וריא ער וואלט זיך בפועל ממש
 מוסר נפש גינען אויף קידוש השם דער נאך
 זאל ער זיך מאכין פאר איין עני בשעת ער
 זאגט אפא נציב אונ איי סומך גאולה לתפלה
 ער זאל שטיין בשעת שמונה עשרה מיט
 איין צוא בראכין הארץ וויא איין עני אונ

זאל כולל זיין זיין מהלכה מיט עניים וואש
 שמייען מיט איין צו בראכין הארץ דער נאך
 זאל ער זיך מאכין פאר איין חסיד בשעת
 ער זאגט שפע תפלה אונ זאל דארטן אזויש
 ריידן אלע זינע וינד דען איין יחד דארף
 דארטן מתודה זיין פרי ער זאל זיך באהעכטן
 בימינו של הקב"ה בשמיים לתפל שלמים דען אזו
 הייסט ער איין חסיד איין דער צייט איי דער
 מענטש איי אלע פיר מדריות וויא עס גיהער
 צו זיין אונ אלע דרייא מדריות זינען נכלל
 איי דער מדריות פון עבד עש שמיים דרייא
 מאל עבד אויף דרייא ערשטער אונ זינען
 אלץ איינס אויף זייא זאגט דער פסוק
 תנה געני גבדים אל יד אדוניהם צום ערשטין
 מיט ריא שירות ופיות וואש ער הייסט
 איין עבד דער נאך אז ער איי זיך מוסר
 נפש אויף קידוש השם בשעת קריאת
 שפע אונ איי איין עני פאר שמונה עשרה
 דאש איי צווישן דעם ערשטין עבד אונ
 צווישן דעם אנדערין אונ איי איין חסיד
 בשעת שפע תפלה אונ דער דריטער עבד
 בשעת ער האט שוין אלץ מסדר גינען
 אזו וויא מיר האפן אויפן גיזאגט איי
 דער צייט אז דער מענטש סומט אזו וויא
 דער סדר מיט דעם גאנצן הארצין איי
 דאש בייא הקב"ה זייער לרצון שפרייט
 ער אויף זיין רעכטע האנט אויף אים בשעת
 ער מאכט זיך נאך שמונה עשרה דאש
 דריטע מאל פאר איין עבד אונ הקב"ה זאגט
 אויף אים עבדי אפא דוא ביקט מיין קנעכט
 אזו וויא דער פסוק זאגט ביאטר לי עבדי אפא
 ישראל אשר יד תפאיר אונ זיין תפלה קערט
 זיך בנודאי גיט צוא ריק ליידיג פון דאנען
 קענען מיר אפ לערנען די גרוישע מעלה פון
 דער תפלה אזו וויא ריא אנשי בנסת הגדולה
 האפן אלץ מתקן גינען ווערליג די מעלה
 פון די עולמות עלינים דאש זינען גרוישע
 סודות דרום זאל מען גיט משנה זיין דעם
 סדר אזו וויא עש שמיים איי ריא תפלות
 ווערליג זייער מדריות למעלה מען זאל גיט
 זאגן דאש פרעדיגע שפעטער אונ די
 שפעטערדיגע פריער נאר אזו וויא עש איי
 מסדר בסדר :

נהיה ביום השמיני שלמה המלך ואנש' אין משל
 חכמות נשים נחת בזה דאש לעריגמ' אונד
 דאש די תורה איז גיגליבין צוא איין קלונע
 אשה' אונ דרום רופט יא דר פסוק חכמות
 נוייל אין דר תורה זיינען פיל חכמות' אונ
 זיא איז גיגליבין צו איין קלונע אשה וואש
 בוים איר הויז אויף נומע זיילין אונ פ'ר היט
 איר הויז נאגין נומ' דאש זיא פרייגמט אלץ
 צריין אין הויז אונ קאכט נומע שפיו' אונ
 פאכט נומע נימראנק אונ גרייט אליין דעם
 מיט אונ מוט רופן איר נומע חכרותה' אזו
 איז אויך די תורה זיא איז אן גיפרייט מיט
 פיל חכמות אזו וויא איין מיט איז גיגרייט
 מיט נומע שפיו' אונ זיא מוט רופן צוא
 ליטין אונ זאגט נער עם איז איין נאר אונ
 האט קיין שכל ניט דר לאז קוקען צו מיר
 נועל איר אים לערנן שכל אזו וויא דר פסוק
 זאגט לט לחטו בלחסי ישי' גנו סקמי' דיא תורה
 זאגט צוא לייט ניט שקין מיין פרויט אונ
 פרייגמט מיין וויין אונ ווארפט אונעק אייער
 טעג אונ נעקט אן חכמות נועט איר לאנג
 לעבין' אונ דיא היידן גלייכט ער צו איין
 גארישע אשה וואש פאכט זיגנדין לייט מיט
 איר שלעכטן אזוא וויא אין פסוק שמיים
 ששת כסילות תמיה פמית ובל ידעה סת והשבה לפתח ביתה
 די גארעשע אשה איז איין פרויערן זיא מוט
 אלץ ריידן אונ ווייכט ניט וואש זיא רעט זיא
 זיצט אלץ אויף דער מיר פון איר הויז אויף
 דר גאס אונ גרייט נאר ניט אן אין הויז אונ
 לסוף מוט זיא ניט גיפרייט וואש צו עסן אזו
 איז אויך די היידן זיי גינען ארויש פון דעם
 שאמין פון גאט אונ זיצען ניט אונקער זיין
 רשות' דער מדרש זאגט אויף דעם פסוק
 חזקה מסורה שעה די חכמות פון דר תורה זיינן
 גינאקן פון זיבן הימלן איז דר פענקוש חזקה
 נועט ער ירשגן די וועלט וואש זיא איז אויף
 זיבין חלקים דאש איז זיבין היינקלען וואש
 זיינען אין דר וועלט אונ דוקא אויף זיבין
 זיילין שמיים די תורה דען דר חשבון זיבין

ווייזט אויף זיבין הימלן' אונ ביי פיל מצות
 איז דער חשבון זיבין' אזו וויא שבת איז
 נאך זיבין טעג' אונ שמיטה איז נאך זיבין
 יאר' אונ יובל איז נאך זיבין שמיטות' אונ
 פסח איז זיבין טעג' אונ סוכות איז אויך
 זיבן טעג' אונ ביי דעם ארתונ איז דא זיבן
 זאכין' דר ארתונ איז אייניש' דר לולב איז
 צוויי' אונ דריי צווייגין תרם איז פינף' אונ
 צוויי צווייגין ערבות איז זיבן' אונ אמילות
 איז זיבן טעג' אונ שמחה פון איין חתן איז
 אויך זיבין טעג' אונ דאש איז אן גיוויזן
 דא אין דר פרשה' דען זיבן טעג האט משח
 מקריב גיווען קרבנות אונ האט מיט זיי ביי
 גייאט דעם מזבח' אונ אין אכטין טאג דאס
 איז גיווען ראש חודש ניסן האט אהרן מיט
 זיינע קינד מקריב גיווען קרבנות אונ צעטן
 ערליי פבוד איז ווארין גימאן צו ישראל אין
 דעם טאג דר מדרש שרייבט אין תהלים אפרי
 לתהלים אל תהיילי איר טוא זאגן צו די וואס פרייען
 זיך דאש זיי זאלין זיך ניט זיער פרייען דען
 זיי ווייסן ניט וואש דר גאך קען קוסן זעה
 ביי מעשה בראשית שמיים גישריבן יאסיה
 גשש' גאט האט זיך גיפרייט מיט זיינע
 פאשעפענטש אונ דר נאך שמיים נעמען אל לט
 גאט האט גימרויערט אונ האט חרמה האט
 וואש ער האט די וועלט פאשאפן זייל דיא
 פענקטשין זיינן שלעכט' אונ נען גאט האט
 ניט לאנג שמחה געהאט מכל שכן איין פענקטש
 ווייכט פונדאני ניט וויא לאנג זיין שמחה
 נועט גיווערין' אויך אכרתם האט גיהאט
 שמחה נוייל ער איז גיווען זיער חשוב אונ
 האט גיהרגת פונף מלכים אונ גאט האט אים
 גינעבן איין זון צו הונדרט יאר' אונ דר נאך
 האט זיך זיין שמחה פאלד אויש גלאזט דען
 גאט האט אים גיהיישן שעקמן ניין זון' אונ
 אז ער איז גיקוסן אהיים האט ער גיפונען
 דאש זיין נוייב שרה איז גישקארבן אונ האט
 גיט גיהאט קיין ארמ צו פאנקאבן זיא ביי
 ער האט גקויפט פ'ר פיר הונדרט שקלים איין

שעלד צוא בגראבין דא • אויך יצחק האט גרויש שמחה גיהאמט דאש ער איז גינען איין עושר • און דר מלך מיט די שרים האבן צו אים גיזאגט מיר האבן גיזעהען פיל וואונדער פריי דיין פאטער און ביי דיר • און האבן אים וייער חשוב גיהאלטן • און ער איז גיצול גיטארין פון די לייט פון גנר וואש האבן מיט אים גיקריגט • און צום סוף איז ער גלינד גיטארין אויף דער עלטער און האט דער פון גיהאמט גרויש צער • און ווען צו אזוי איין פרומען יצחק איז אזוי גישעהען וואש קען צו אנדערע מענטשין גישעהען נאך זייער שמחה • אויך יעקב האט גיהאמט גרויש שמחה דאש גאט אים גיטויזן איין לייטר שטייט ביי די פיס און גרייכט ביי און הימל און די מלאכים פון גאט גייען אזויף דעם הימל און אראפ פון דעם הימל דורך דעם לייטר און גאט האט אים גיזאגט איך וועל מיט דיר זיין • און צום סוף האט ער פיל צרות גיהאט פון עשו און פון לכן • און פון דינה • און יוסף איז ווארן פון אים פר לארן פיל יארן • און ווען דאש איז צוא יעקב גישעהען וואש קען איין אנדערין מענטשין גישעהען נאך זיין שמחה • און אויך יהושע האט גיהאמט גרויש שמחה • דאש ער האט גימאכט ארבעטן צו ישראל דאש לאנד • און האט דר שלאגן איין און דרייסיג מלכים • און איך דעם האבן אים כל ישראל זייער חשוב גיהאלטן • און האבן גיזאגט ווער עס וועט ריידין איין ווארט אנמקענן יהושע דר זאל ווערין גיטייט • און צום סוף איז ער גישטארבן אן זכרים וואש דאש איז אצער צו אזוי איין חשיבן מענטשן דרום זאל מען איין שמחה פר גישט האלטן • און אויך עלי הכהן האט גיהאמט גרויש שמחה דאש ער איז גינען איין מלך • און איין כהן גדול • און איין אב בית דין • און צום סוף איז דא פלשתיים האבן אנוועק גינאמן דעם ארון • איז ער ווארן זייער דר שטארקן און איז גיפאלן

פון דר שטול הינטער זיך און האט זיך צוא פראכין זיין האלו • און זיינע צוויי קינדער זיינן ווארן גיטייט און דר מלכה און ווען צוא עלי איז אזוי גישעהען וואש קען איין אנדערין מענטשין גישעהען נאך זיין שמחה און אויך דאש ווייב פון אהרן אלשבע דא מאכט פון עמינדב האט גיהאמט גרויש שמחה דאש איר מאן איז גינען איין כהן גדול • און איר שוואגער משה איז געווען איין מלך און איין נביא • און איך צוויי זון גדב ונאביהוא זיינן געווען די העכשטע כהנים נאך אהרן • און איר ברודר נחשון בן עמינדב איז געווען דר העכשטער גישיא צווישן ישראל און צום סוף האט זיך איר שמחה אויש גילאזט דאש איך צוויי זון זיינן ווארן פר כהנים אין משכן ביי די קרבנות • דרום זאל זיך אימליכער מענטש דר מאנן אין זיין שמחה צו מאן נאש דרייט ווען ער איז רייך זאל ער זעהן געבין צדקה איי דר עני מוט אים און • גראמשה לאהו ולבני משה האט גיזאגט צו אהרן גינעטן צום כבוד גאט וייל דיר פר איין כהן גדול האט אהרן געמאכט דו האסט דיר לאנג גימאן מיט דעם משכן בויגען און איך זאל זיין איין כהן גדול און דו גיט • האט משה גיגעמאכט ווען דו בישט איין כהן גדול האב איך שמחה גלייך וויא איך וואלט גינען איין כהן גדול • אזוי וויא דעגישט כאל אז גאט האט מיר גיטואלט שיקין צוא פרעה האב איך גיזאגט אהרן איז עלטר לאז ער זיין איין דעם שליחות האט גאט מיר געמאכט אהרן וועט שמחה האבן דר פון וואש דו וועשט אזוי איין כבוד האבן און אזוי וויא דו האשט דיר גימאן פרייען מיט מיין כבוד אזוי וועל איך זיך פרייען מיט דיין כבוד וואש דו בישט איין כהן גדול און גאט האט גיזאגט צו משה דו וואלט גיט מיין ווייל דו האסט זיבן מעג מקריב געווען קרבנות וועשטו זיין איין כהן גדול גייערמ דו וואלטו ווען צו אהרן ער וועט זיין איין כהן

גדול און זאלסט רופן די זקנים זיי זאלן עדות זאגן דאש איך האב נמאכט אהרן פו איין פון גדול און גיט אהרן האט זיך אליין גימאכט פו איין פון גדול און אהרן זאל בריינגען איין קאלב פו איין קרבן דאס נאם זאל אים מוחל זיין די עבירה פון דעם עגל דער מדרש זאגט דיא ישאל האבין דרום זיבראכט איין זיקעלע פאר איין קרבן צוא מבפר זיין אויף דר עבירה וואש זיין האבין גקילעט איין זיקעלע און האבין איין גטונקט דאש העמד פון יוסף אין בלוט און האבין זייער פאטר זעקב דער מיט צער אן גיטאן און ווייל זיי האבן גידונט צום עגל זאלן זיי איין קאלב אויך בריינגן און ווייל אהרן האט גאר גזינדונט במעשה דאש ער האט נמאכט דאש עגל אפר זיין מחשבה איז גיט גיווען דר פיי גאר צו נאט דרום האט ער זיין קאלב זיבראכט פו איין חמאת וואש דאש קומט זיען מען זינדונט במעשה אפר דיא ישאל האבין גזינדונט במחשבה דאש זיי האבין איין שלעכטע מחשבה גיהאט צו דינן דאש עגל דרום האבין זיי דאש קאלב זיבראכט פו איין קרבן עולה וואש דאש קומט ווען מען זינדונט במחשבה נכיל אל המוט דר מדרש זאגט עש האט זיך אהרן אויש גיוויזן איין נישטאלט פון איין אקס דרום האט ער זיך גיפארקמן צו צו גיין הט משה צו אים גזאנט פארקט דיק גיט ניי צו דעם מובה דר רמבין שרייבט מען זאל גיט מיין דאש דר מובה האט זיך צו אהרן אויש גיוויזן אין נישטאלט פון איין אקס זייערט עש איז אזוא גימינט אהרן איז גיווען איין גרוישר צדיק און האט אלע צייט אין זיין מחשבה נהאט די עבירה פון דעם עגל האט משה צו אים גזאנט זיי צו דעם מובה און פארקט דיק גיט דען נאט האט דיר מוחל גיווען דיא עבירה פון דעם עגל ופאר בעדו ובעי היס דו זאלסט פרייער מבפר זיין אויף דייע עבירות און דער נאך אויף די עבירות פון דעם פאלק און אזו אויך

זאל אמליכער מענטש זיך פרייער נירעכט מאכן און דר נאך זאל ער שטראפן דאש פאלק זיי עלייא זאכן האט מען מקריב גיווען פון דעם קרבן דאש ערשטע דעם חלב ווייל דער חלב פון דעם מענשין ווען דר מענטש איז פעט מאכט דאש ער האט נאך און טוט עבירות דער נאך האט מען מקריב גיווען די גידן ווייל דר מענטש טוט די עבירה מיט דר עצה וואש קומט פון די גידן און דר נאך האט מען מקריב גיווען דאש רוט פלייש וואש דרנען איז דאש בלוט פון דעם מענשין וואש דאש בריינגט דעם מענשין צו עבירות נשא אחרות זיי אייז העם גורבם אהרן האט אויף גידויבין זיינע הענט אנטקענין דעם פאלק און האט זיין גיבענשטש מיט ברכת פנגים נבא משה ואהרן אל אהל מועד איז מיט אהרן גיזאנגען אן אהל מועד צוא לערנען צוא אהרן וויא צוא בריינגן קמורת און אמיל זאגן אהרן האט שוין פריער זיבראכט קמורת גאל ווייל דאש פרייער פון דעם הימל איז נאך גיט גיקוסען האט אהרן גזאנט צוא משה דאש איז פון מיין עבירה ווענין דאש איך האב גימאכט דאש עגל און דו האסט מיך זיבראכט צוא איין תרפה אזו באלד איז משה מיט אהרן אריין גיזאנגן אין אהל מועד און האבן תפלה נטאן האט די שכינה זיך פאוויזן צו ישאל און משה מיט אהרן זיינן ארויס גיזאנגן און האבין גיבעטן דאש נאם זאל מאכן רנען זיין שכינה אויף ישאל אפר די נאנצע זיבן מען וואש משה האט מקריב גיווען קרבנות האט דיא שכינה זיך גיט פאוויזן צו ישאל האבין זיך די ישאל גישעקט און האבין גיזאנט צו משה מיר האבין זיך זייער גיביעט דאש די שכינה זאל זיך צו אונז באטייזן בדר מיר זאלן וויסן אז נאט האט אונז מוחל גיווען די עבירה פון דעם עגל און היינט פאוויזט זיא זיך גיט האט משה זיי גענטפעקט מיין ברודר אהרן איז ראוי דאש די שכינה וועם

ד' דורך אים צווייזן דר מיט וועט איר וויסן
 דאש גאט האט אים אויש זר וויילט פר איין
 פון גדול אזו האט זיך די שכינה באוויזן און
 ציש איז גיקומן איין פייגער פון דעם הימיל
 און האט פר ברענט די קרבנות האבן די
 ישראל גיזעהען און האבן גילויבט גאט און
 זיגען גיפאלן אויף זייער פנים פאר גרויש
 מורא ד' דר פתי שרייבט דאש פייגער וואש
 איז גיקומן פון דעם הימיל צו פר ברענען די
 קרבנות איז גיבליבן אויף דעם מזבח און איז
 גיט ווארין פר לאשן די באגצע צייט ביו דר
 בית המקדש פון שלמה איז גישטאנען און
 מיר גיפיגען דאש צוועלף קאל איז גיקומען
 איין פייגער פון דעם הימיל זעקס קאל צוא
 פר ברענן די קרבנות און זעקס קאל צו בייזן
 צו שפראפין די לייט דאש ערשט פייגער
 איז גיווען ביי דעם משפן דאש אנדערער
 פייגער איז גיקומן אין די טעג פון גדעון דאס
 ער האט באנערט אין איין צייבין פון גאט
 און האט גישעקט איין ציקעלע איז גיקומען
 איין פייגער פון איין שמיין אונז האט פר ברענט
 דאש ציקעלע דאש דריטער קאל אין די
 טעג פון מנוח וואש דר פלאך איז גיקומן צו
 זאגן אים דאש ער וועט האבן איין זון האט
 מנוח גישעקט איין ציקעלע איז גיקומן איין
 פייגער פון איין שמיין ביו אין הימיל דאש
 פערטער קאל איז גיווען אין די טעג פון דוד
 דאש עש איז גיקומן איין דבר אויף ישראל
 האט דוד גיקויפט איין שייגער און האט
 דארטין מקריב גיווען קרבנות איז גיקומען
 איין פייגער פון דעם הימיל און האט פר ברענט
 די קרבנות דאש פינפטער קאל איז גיקומען
 איין פייגער אין דיא טעג פון שלמה אז ער
 האט אויש גיבויט דאש בית המקדש און
 האט פיל קרבנות דריין מקריב גיווען און
 דער קופערנער מזבח פון משה וואש דאש
 פייגער איז אויף אים גיווען האט גיטאנקענט
 פר געפן אלע קרבנות אויף זיך דרום האט
 שלמה גימוזט הייליגן דעם הויף צו מקריב

בית

ויין אין אים קרבנות און דאש פייגער פון
 דעם מזבח האט מען גיט גיטארט ארויש
 טראגן און קיין פרעמדע פייגער האט מען
 אויך גיט גיטארט געמען דרום איז גיקומן
 איין פייגער פון דעם הימיל און האט פאר
 ברענט די קרבנות דאש זעקסטער פייגער
 איז גיקומען פון דעם הימיל אין די טעג פון
 אליהו דאש ער האט גיוויזן צו די פאלשע
 גביאים וויא ער האט פיל וואשעט גינאסין
 אויף דעם מזבח מיט די קרבנות און האט
 גיבעטן גאט איז גיקומן איין פייגער פון דעם
 הימיל און האט פר ברענט די קרבנות מיט
 די וואש און דיא זעקס ערליי פייגער וואש
 זיגן גיקומן צו בייזן דאש ערשט פייגער
 איז גיקומן און האט פר ברענט נדב ואביהוא
 דאש אנדער פייגער איז גיווען אזו ישראל
 האבן גיקריגט אויף משה און אהרן אין
 דר מדבר איז גיקומן איין פייגער פון גאט און
 האט פר ברענט דיא חשובי הארין דאש
 דריטע פייגער איז גיווען ביי קרח וואש ער
 האט גיקריגט מיט משה איז גיקומן איין
 פייגער פון דעם הימיל און האט פר ברענט
 צוויי הונדערט און פופציג מאן דאס פערטער
 פייגער איז גיקומן אין די טעג פון איוב און
 האט פר ברענט זיגען הייזר דאש פינפטער
 און דאש זעקסטער פייגער איז גיקומן דורך
 אליהו און האט פר ברענט זיגען פייגט גיח
 גיח אש די עבירה פון נדב ואביהוא איז גיווען
 דאש זייא האבן גיבראכט פרעמדע פייגער
 גיט פון דעם מזבח און האבן גוואלט מקטיר
 קמורת ויין דען זייא האבן גימינט דאש
 פייגער פון דעם מזבח דארף מען האבן צו
 דיא קרבנות און דאש האבן זייא גיט
 רעכט גיטאן דען זייא וואלטן גידארפט
 מבראכטן אויב מען וועט דארפן פייגער
 אויף דעם מזבח קאן גאט געבן נאך פייגער
 און דר מדלש זאגט זיי האבן זיך אן גיטרוגן
 מיט וויין און האבן גוואלט דיא עבודה
 מאן דרום זיגן זיי גישטארבן און דרום איז

באלה נאך ויער מיתה גיטוארין פר באמין
 בען ואל קיין ויין נים מדיקן ווען מען וויל
 די עבודה מאן גאט האט גיזאגט צוא נדב
 ואביהוא איד וועל איך קער מכבד זיך ווי
 איר האט מיר מכבד גיטוען דען איר האט פר
 מיר גיבראכט אום הייליג פיער אונ איך
 וועל אויף איך בריינגען הייליג פיער פון
 דעם הייליג און באלד האט גאט אויף זיי
 גיבראכט צוויי פיערדיגע פערדים פון דעם
 היסיל און אימליכר פאדים האט זיך גמיילט
 אויף צוויי פערדים צוויי זינגען אריין אין די
 געויליכר פון נדב און צוויי זינגן אריין אין די
 געויליכר פון אביהוא און זינגן גישקארבין
 דען זיער נשמה האט זיך אפ גישייד פון
 זיער גוף און וויל זיי זינגען גיטוען גרוישע
 צדיקים איז זיער נשמה נים פאר ברענט
 גיטוארין און וויל זיי האבן גיזינדקט מיט
 פיער דרום זינגן זיי גיטוארין גישקראפט מיט
 פיער אונזערע חכמים זאגן משה האט
 גזאגט צו אהרן איך האב גמיינט דאש עש
 נועט געפעס ביז גישעקן מיר אדר דיר דאש
 הדיו ואל דורך אונז גיהייליגט ווערן היינט
 זעה איך דאש זיי זינגען בעקר פון מיר און
 פון דיר דאש דורך זיי איז דאש הויז
 גיהייליגט גיטוארן דען גאט האט גיזאגט דורך
 מיניע השוכי וועל איך גיהייליגט ווערן דאס
 כל ישראל וועלן זיך פארקמיין פר מיר ווען
 איך טוא איין משפט אין די השוכי לייט
 סבל שפן דאש איך וועל איין משפט טאן
 אין די פראקטע לייט און וויל זייא זינגען
 השוכ גיטוען דרום דר טאגן מיר זיער מיתה
 אום יום כפור וויל דיא מיתה פון צדיקים
 איז מכפר אויף ישראל און זיער גוף איז נים
 גיטוארן פר ברענט דען עש שטייט אין פסוק
 דאש מען האט נדב ואביהוא נאך זיער מיט
 ארייש גיטראגן פון דעם משפן אין זיערע
 העסקר און איז זיער גוף פשיטא נים פאר
 ברענט גיטוארין פון דאגן האבן אונזערע
 חכמים אפ גילעציגט ווען איין מענטש איז

חייב מען זאל אים פר ברענט טוט מען אים
 אויך אז דאש דער גוף זאל פלייבן און מען
 צו שמעלעצט פלייא און מען ניסט אים אין
 האלן אריין ווערט זיין קנה און נישט פאר
 ברענט אונער ווערט גיטייט און דער גוף
 פלייבט באגן און מיט דר מיתה איז אויך
 גיטייט גיטוארין דאש פאלק פון סנדריב וואס
 האבן פאלגענעקט אויף ירושלים האט גאט
 גישקט איין פלאך און האט אימליכין איין
 פיערדיגן פאדים איז נאז אריין גיבלאזן זינגן
 זיי גיטוארין גיטייט און דרום האט דאש
 פאלק פון סנדריב זוכה גיטוען דאש זיער
 גוף און קליידר זינגן באגן גיבלופן וויל זיי
 זינגן גיטוען די קינד פון יפת דר זון פון נח
 און אז נח איז גילעגן אין זיין גיזעלט אויף
 גידעקט האבן אים שם מיט יפת זינגע
 קינד צו גידעקט דרום האבן די קינדער
 פון יפת זוכה גיטוען דאש זיי זינגען גיבלופן
 צו גידעקט נאך זיער מיט מיט זיערע קליידר
 און זינגען נים ווארן פאר ברענט און מיר
 ישראל זינגן דיא קינדער פון שם האבן מיר
 זוכה גיטוען צוא פאנדעקן אונזער גוף מיט
 איין קלייד מיט ציצית וויל שם האט צוא
 גידעקט זיין פאטער יחוס און אהרן
 האט גישוויגן און האט נים גיטייט האמטשע
 זינגע צוויי זין זינגען גילעגן מיט פר אים אין
 משפן און דרום האט ער זוכה גיטוען דאש די
 ברשה פון ויין מדיקען איז ווארן גזאגט צו
 אים אללין און נים צו משה דר בחי שרייבט
 איין אבל איז חייב אין פירף נאכין ער פאר
 זיך נים וואשן און שמירן און עש איז אים
 אסור תשמיש המטה און פאר נים האנדלן
 קיין סחורה און פאר נים לערנן וויל דורך
 לערנן האט מען שמחה און משה האט
 גידופן צו מישאל ואלצפן די קינדער פון
 עזיאל דר פעטער פון אהרן און האט גיזאגט
 צו זיי טראגט ארויש נדב ואביהוא פון דעם
 משפן און מען זאל זיי באגראבן דען דער
 סנהד ישראל און משה האט גיבאמין צוא

אֲהֶרָן אוֹן צוֹ אֲלֻעֶד אוֹן אִיתְחֵד וַיִּנְע קִנְדָּר
 זִי וְאֵלִין וַיַּעַרְע הָאָד גִּיט לֹאִין וואַקסן אזו
 וַיִּיֵא אֵיין אָבֵל אוֹן זֵאלִין קִיין קִרְעַה גִיט
 רִיִּיסִין אִיין וַיַּעַרְע קְלִידְעֶר אוֹן כֹּל יִשְׂרָאֵל
 זֵאלִין באַתוּיָּיִן נֹבֵד וְאִבְרִיהוּא וַיִּיֵא זִי וַיַּיֵּנע
 גִּיטוֹען דִּי חֲשׁוּבִי נֵאָד מִשָּׁה אוֹן אֲהֶרָן . דַּעַר
 אֲמָרִי נוֹעַם פֶּרַעַמַּט וואַרום לערִיגַט דִּי גְמָרָא
 אַפּ מַעַן זָאל קִרְעַה רִיִּיסִין אֲבָעֶר אֵיין מַת
 פּוֹן אֵיין פְּסוּק אִיין גְּבִיֹאִים אוֹן לערִיגַט גִיט
 אַפּ פּוֹן דַּעַם פְּסוּק וואַש דֵּא שְׁמִיטִי אִיין
 דֵּר תּוֹרָה וואַש גֵּאט הָאָמ אָן גִּיזאַמַט דֵּאִש
 אֲהֶרָן מִיט וַיִּנְע קִנְדְּעֶר וְאֵלִין גִיט קִרְעַה
 רִיִּיסִין אזו מוֹן זֵיין דֵּאִש מַעַן דַּאֶרְף קִרְעַה
 רִיִּיסִין אֲבָעֶר אֵיין מַת דֵּר תּוֹרוֹן אִיז דִּיא
 גְּמָרָא וַיִּיֵא נֵאָד דִּינָם פּוֹן קִרְעַה אַפּ לערִיגַן
 דֵּאִש מַעַן דַּאֶרְף אִויף שְׁמִיטִין צוּא קִרְעַה
 רִיִּיסִין אוֹן מַעַן דַּאֶרְף רִיִּיסִין אֵיין פּוּיִסַּמ
 לֶאֱבָג אוֹן דֵּאִש אַלֶּץ אִיז גִיט גִיטוּיִין אִיין
 דַּעַר תּוֹרָה . אוֹן אִיין גְּבִיֹאִים אִיז דֵּאִש וַיֵּא
 גִּיטוּיִין דְרום לערִיגַט דִּיא גְּמָרָא שׁוּין דַּעַם
 גִּיזאַנְצִיין דִּין פּוֹן קִרְעַה אִויף אַפּ פּוֹן גְּבִיֹאִים
 דַּעַר בַּעַל הַמְּטוּרִים שְׂרִיִיבַט וּתְאֵבֵל אֵיהִם דֵּאִש
 וַיִּוֹאֲרַם אֵיהִם שְׁמִיטִי מִיט אֵיין אֲבָעֶרִיגִין וַיֵּא
 צוּא וַיִּיֵא דֵּאִש זַעֲקַס עַבְדוּת הָאֲבִיבִין נֹבֵד
 וְאִבְרִיהוּא עוֹכֵר גִיטוֹען . דֵּאִש עֲרַשְׁמָע וַיֵּא
 הָאֲבִיבִין פֶּרַעַמְדַּע פִּיַּיעֶר גִּיבְרֵאכַמַּט . דֵּאִש
 אַנְדְּרַע זִי הָאֲבִיבִין דִּינָם גִּיפְּסַקַּת פּר וַיַּיעֶר
 רַבִּי מִשָּׁה . דֵּאִש דִּרְיִטַע וַיֵּא וַיַּיֵּנע גִיטוֹען
 פֵּאָר מְרִיגְקַען אוֹן הָאֲבִיבִין גִיטוֹאֲלַט דִּי עֲכוּרָה
 פֵּאָן . דֵּאִש פֶּרַעַמְט וַיֵּא הָאֲבִיבִין קִיין וַיַּיִבֶּר
 גִיט גִיטוֹעֵן וַיִּיֵא וַיֵּא הָאֲבִיבִין זִיך חֲשׁוּב
 גִיזְהֵאֲלִיסִין אוֹן דִּרְךְ דַּעַם הָאֲבִיבִין וַיֵּא קִיין
 קִנְדְּעֶר גִיט גִייהָאֵמ . דֵּאִש פּוֹיַנְפֶּטַע זִי הָאֲבִיבִין
 גִיטוֹאֲלַט מַקְמִיד קַמְדָּרִת זֵיין פִּדִי וַיֵּא זֵאלִין
 רִיִיךְ טַעְרִין דַּעַן דַּעַר וואַש אִיז מַקְמִיד
 קַמְדָּרִת וַעֲרַמֵּי רִיִיךְ אֲבָעֶר מַעַן מֵאָר דִּרוּיִף
 קִיין פּוֹנָה גִיט הָאֲבִיבִין בַּשָּׁעַת קַמְדָּרִת . דֵּאִש
 זַעֲקַסְמַע וַיֵּא הָאֲבִיבִין פּוּיֵא קִינְעַם קִיין לַשׁוֹת
 גִיט גִיטוֹען . נֵאָד שְׂרִיִיבַט דֵּר בַּעַל הַמְּטוּרִים

מַעַן הָאָמ וַיֵּא מִיט אֵיין לֶאֱנַנִּין שְׁפִיו פּוֹן
 קְדָשִׁי הַקִּדְשִׁים אַרוּשׁ גִּיזוּיָּיִן דַּעַן מִיִּשְׂאֵל
 וְאֲלֻאָפִין הָאֲבִיבִין גִיט גִיטוֹאֲרַם אַרְבִּין גִיין אֲהֶרָן
 וּשְׂרִיִיבַט אֵל פֶּשֶׁת אִיר זָאֲלַט גִיט מְרִיגְקַען קִיין
 וַיִּיֵא אוֹן גִיט אַנְדְּרַע גִיבְרֵאנְקִ וואַס מַאֲכִין
 שׁוֹפּוֹר אִויף אֵיין מַעַנְמָשׁ וואַש וַיִּיֵא פֶּסְקַעַנֵּן
 זָאל גִיט פֵּאָר מְרִיגְקַען זִיך . דַּעַר פֶּחֲזִי
 שְׂרִיִיבַט דַּעַר וַיִּיֵא הָאָמ אִיין זִיך דְּרִיִי וְאֲכִין
 עַר מַאֲכָמ שְׁלֵאֲפִין אוֹן פֶּאֲכַמ גִּאֲוָה אוֹן
 אִיז מְבַלְבָּל דַּעַם שְׁכָל פּוֹן דַּעַם מַעַנְמָשׁיִין
 אוֹן דִּיא אֲלַע וַיַּנְעֵן גִיטוּיִין אִיין דַּעַר פֶּרַשָּׁה
 דַּעַן עַר זֶאָמַט אִיר זָאֲלַט קִיין וַיִּיֵא גִיט מְרִיגְקַען
 בְּבִיאָמִס אֵל אֶהְל מִיט גִיטוּיִין אִיר בַּאֲרַפַּט קוּפּוֹן אִיין
 אֶהְל מוּעַד אוֹן מַעַן מֵאָר דַּאֲרַמֵּן גִיט שְׁלֵאֲפִין
 וַיִּיֵא עַשׂ אִיז אֵיין הַיְלִיג אֲרַם אזוּא וַיֵּא
 גֶּעֲקֵב הָאָמ גִיזאַמַט וַעַן אִיךְ וואַלֵּם וַיִּיסִין
 אִז דֵּאִש אִיז אֵיין הַיְלִיג אֲרַם וואַלֵּם אִיךְ
 דֵּא גִיט גִיטִשְׁלַאֲפִין . אִויף זָאֲלַט אִיר קִיין
 וַיִּיֵא גִיט מְרִיגְקַען וַיִּיֵא אִיר דַּאֲרַפַּט לְחַבִּיל
 בִּז הַקִּדְשׁ בְּיַד הַחִיל צו אַפּ שְׁיַדִּין צוֹיִשָּׁן קְדָשׁ
 אוֹן חוֹל אוֹן צוֹיִשָּׁין טְמֵא אוֹן מְהוּר . אוֹן
 וַעַר עַשׂ מְרִיגְקַט וַיִּיֵא הָאָמ גִּיזְהֵא אוֹן אֵיין
 בַּעַל גִּאֲוָה אִיז בִּי אִים אַלֶּץ גִּלְיָד הַיְלִיג אוֹן
 גִיט הַיְלִיג מְהוּר אוֹן טְמֵא . אִויף זָאֲלַט
 אִיר גִיט מְרִיגְקַען קִיין וַיִּיֵא אִיר בַּאֲרַפַּט
 לְהוֹרֹת אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צוּא פֶּסְקַעַנֵּן דִּינָם צוּא
 יִשְׂרָאֵל אוֹן דַּעַר וואַש פֶּסְקַת דִּינָם דַּאֶרְף
 הָאֲבִיבִין אֵיין לויטַעֲרִק שְׁכָל אוֹן וַיִּיֵא אִיז
 מְבַלְבָּל דַּעַם שְׁכָל . אוֹן שְׁלַמָּה הַמְּלַךְ הָאָמ
 אִויף פִּיל בִּיין גֶּרַעַמ אִויף דַּעַם מְרִיגְקַען אזוּוַי
 אִיין מְשִׁלִי וְשְׂמִיטִי אֵל תַּרְיִינוּ דִּיִּתְחַבֵּס דֵּר וַיִּיֵא
 זָאל דִּיךְ גִיט אָן רִיִיצִין וַיִּיֵא עַר אִיז וַיַּיעֶר
 רויַט מִי קוּן בְּכֹס מִיט דַּעַן דֵּר וואַש גִיט אִיין כּוֹס
 זֵיין אִויב דֵּר נוֹעַם גִיט הָאָבִין אִיין זֵיין בִּיִּישִׁיל
 אִויף צַעֲרוּנָג וְתַפְלֵד בְּמִשְׁרִים עַר נוֹעַם קַעַנֵּן
 גִלְיָד גִיין אוֹן נוֹעַם גִיט פֵּאֲלִין דַּעַן זֵיין וַיִּוִּי
 נוֹעַם זֵיין לִיִּדְיָג עַר נוֹעַם אַלֶּץ פֵּאָר קוּיַפֵּן פּוֹן
 זֵיין הַיְוִי וְאֵת תַּתִּיָּה אֲשֶׁר תַּחְבִּיל דִּי תוֹרָה הָאָמ אָן
 גִיטוּיִין דִּי דִּינָם מִיט גִיטוּיִין חֶבְבָּה אוֹן מִיט

סדר • צום ערשטין זאגט די תורה מען זאל
 ניט עסן קיין בהמה וואש איז ניט פֿשר מיט
 אירע סימנים און די בהמה איז גיווארן בשאפן
 פון דר ערך דען פיר ערליי בשעפענעש זיינען.
 איינש איז פון דר ערך דאש אנדערע איז פון
 וואשער • דאש דריטע איז פון אויר • דאש
 פערטע איז פון פייגער • דרום זאגט ער צום
 ערשטין דיא בהמה וואש זיא איז גיווארן
 בשאפן פון דר ערך וועלכע מען זאל עסן •
 און דר נאך זאגט ער אין דר אנדערער פרשה
 די סימנים פון די פיש וואש זיינען גיווארן
 בשאפן פון דר וואשער וועלכע מען מעג עסן •
 און אין דר דריטער פרשה זאגט ער די סימנים
 פון די פויגיל וואש זיינן ווארן בשאפן פון
 דער אויר וועלכע מען מעג עסן • און אין
 דער פערטער פרשה זאגט ער די סימנים פון
 דעם בשעפענעש וואש קומט פון פייגער דאש
 זאגט דר פסוק ותני למיני דאש איז טייטש
 די שילט קרעט דען עש זיינן צווייא ערלייא
 שילט קרעטין אייגע היישט ערד דאש איז
 סלמנדריא וואש ווערט באשאפן ווען מען
 הייצט אין קאלד אויבין זיבין יאר טאג און
 נאכט נאך אנדער קומט ארויס פון דעם פייגער
 אין תורה וואש זיא היישט סלמנדריא און
 ווען זיא איז אין רגע אן פייגער ווערט זיא
 גימייט גלייך וויא אין פיש אן וואשער ווערט
 גימייט • און ווען רבי עקבא איז גיקומן צו
 יעם פסוק האט ער גיזאגט מה רבי פשיה ה
 ילם בהמה גלים דיין חקמה איז זייער גרויס
 מיט דיניע בשעפענעש טייר ומשקל וועלכע
 פיש זיי האבן שופן און פלוש פערדערין די
 זיינן פֿשר צו עסן ווייל זיי קענן שווימן אין
 דר הויך אין וואשער מיט זייערע שופן אָך
 די וואש האפן קיין שופן ניט די מוזן אונטן
 אין וואשער ליגן ביי דר ערך די זיינען אום
 גוונט און זיינן נאר ערך און וואש און ווער
 עש עקט זיי ווערט קאלט און זיין הארץ ווערט
 פאר שטאפט דרום האט נאט זיי פֿר באטן
 צו עסן פֿרשם יא האבן ונת נקלם חשבון דיא

תורה זאגט מען טאר קיין טמאים ניט עסן
 און מען טאר מיט זייא ניט האנדלן • אָכט
 זאכן זיינן וואש מען טאר מיט זיי ניט האנדלן
 מיט פיר פון זיי טאר מען ניט האנדלען ווייל
 זיי זיינן הייליגע איינש איז צדקה געלט דען
 נאט זאגט דו דארפֿשט קיין רוח ניט מאכן
 אין צדקה איד האב גינג געלט נאר דאש
 גאלד און זילבֿר איז טיין • און אויך דרום
 טאר מען דר מיט ניט האנדלן דען טאמער
 וועט מען דאש געלט גייטיג דארפן פֿר ענינים
 און עש וועט זיין אין סחורה אָך פאר ליגן
 אויף רינה און די ענינים וועלן דר ווייל שטארבן
 חס ושלום • דאש אנדערע איז מען טאר ניט
 האנדלען מיט הקדש געלט פון דעם מטפֿן
 אָדער פון דעם בית המקדש • דאש דריטע
 איז מען טאר ניט האנדלען מיט איין כבוד
 וואש מען האט אים גיקוילעט ווייל ער האט
 גיקריגן איין מום טאר מען אים ניט פֿר קויפֿן
 אויף דעם מארק אויף דר וואג • דאש פֿערטע
 איז מען טאר ניט האנדלען מיט די פירות
 פון דעם זיבעטן יאר דאש איז שמיטה • און
 פיר ערלייא זיינן וואש מען טאר מיט זיי ניט
 האנדלען ווייל זיי זיינן טמא דרום איז ניט
 רעכט צו האנדלען מיט זיי און דאש זיינן זיי
 מיט פֿלייש פון איין גבילה אָך איין מריפה
 אָך שקצים ורמשים • אָך ווען אין זיין הויז
 ווערט איין גבילה אָך איין מריפה מעג ער
 איר פאר קויפֿן נאר ער טאר קיין גבילות
 און מריפות ניט קויפֿן פאר איין סחורה צו
 פאר קויפֿן עש ואת אלה תשקצו מו שהיו דר פסוק
 לערינט אונז דאש עופות מהורים זיינן מער
 פון טמאים דרום רעכניט ער די טמאים ווייל
 זיי זיינן טייניג און איד וועל וויסן די וואש
 ער רעכניט ניט די זיינן אלע טהור און דר
 בהמות זיינן מער טמאים פון מהורים דרום
 רעכניט ער די מהורים און איד וועל וויסן
 וואש ער רעכניט ניט די זיינן אלע טמא דען
 די תורה רעט אין קורצן דרום שטעלט זיא
 דאש וואש טייניג איז • דר בחני שרייבט נאט

זיין מיל אָבער ווער עט היט דאש מיל
קומט אין ג' עקן :

הפטרות שמיני

וחספ עוד דוד את כל בחור בישל שלשים אלה את
דוד האם נאף איין מאל איין גיואמילמ
אלע אויש דער וויילטע פון ישראל דרייסיג
טויזנט מאן דען ער האט טוין איין מאל
איין גיואמילמ ישראל ווען מען האט אים
פאר איין מלך גימאכט און דא האט ער זיין
דאש אנדערע מאל איין גיואמילמ צוא אויף
פרייגען דעם ארון פון גאט פון בעלי הבודה
קיין ציין דיא שפאט פון דוד און זיין האבין
גישטעלפ דעם ארון פון גאט אויף אנניעס
וואגן און זיין האבין אים גיטראגן פון דעם
הויז פון אבינדב וואש אין גבעה און עוזה
און אחיו ריא קינדער פון אבינדב האבן
גיפירט דעם גייען וואגן און דאש האט דוד
זיך טועה גיווען דען עט שפייט דאש דעם
ארון זאל מען טראגן אויף דיא אקסלען גיט
אויף קיין וואגן און עוזה און גינאנגען לעבן
דעם וואגן און אחיו און גינאנגען פאר
דעם ארון ודו וכל בית ישראל און דוד מיט כל
ישראל האבין גיוועגען מיט אלערלייא כלי
זמר און זיין זינגען גיקמען ביה און שיער
פון גכון האט עוזה גישטרעקט זיין האנט
צוא דעם ארון פון גאט און האט אים אן
גינמען ווייל דיא רינדער האבן זיך אויש
גיגלושט האט זיך דער ארון איין שאקיל
גיטאן האט עוזה גיסייגט דער ארון וויל
אראפ פאלן דרום האט ער אים מיט דער
האנט אן גיחאפט אזוא האט גאטש גיזיין
גיגרימט אויף עוזה און האט אים גיטייט
איבער זיין שונג וואש ער האט זיך טועה
גייווען דען ער האט גיואלט וויסן ווען דער
ארון האט בייא דעם ירדן גיטראגן זינע
טרעגער וועט ער זיך מכל שפן טראגן און
וועט גונדאי גיט אראפ פאלן און עוזה און
גישטארבין בייא דעם ארון פון גאט גיט גיד
האט דאש דוד זינער באגן גיטאן וואש עוזה
און אזוא באלד גישטארבין און זינער שפחה
און גיווארן פאר מיטש און דוד האט מורא
גיחאט צוא גריינגען דעם ארון אין דעם

האט פאר באטן צו עסין די חיות און עופות
יואש זיין בייז און צו רייסן מיט זייער פעס
אנדערע פהמות און חיות דען דאש האט גאט
גיט ליב און ער האט אויך פאר באטין צו
פרייגען פון זיי איין קרבן און דרום האט ער
די ישראל פאר באטין פון צו עסין זיי דען
דו וואש עסט זיין באקומט די מדות פון
פעס און רציחה אויך שרייבט דער בתי
דרום רעכניגט די תורה אכט שרצים וואש
זיין מומא דעם וואש רירט אן אין זיי נאך
זיער טויט און רעכניגט גיט קיין שלאנג צו
ווייזן דאש איין שלאנג איז גיט מומא און
דרום האט דיא תורה גיט מומא גמאכט דעם
שלאנג פרי דער מענטש זאל קיין מורא גיט
האבין צו אן רירן איין שלאנג צו דר שלאנג
אום אויך איין ענדיש האט איין גיפט דרום
האט די תורה גאר פאר באטין מען זאל אים
גיט עסין און האט אים גיט מומא גימאכט
פרי דר מענטש זאל אים מענין אן רירן צו
דער שלאנגן אים וועלדשט ותייטס מדישים איר
זאלט זיין הייליג דען עט איז גיוואוסט דאש
דר מענטש איז גיבארין גיווארן מיט דעם
יצר הרע און גילושת צו אלע פענגנים אין
דר וועלט אכר דר יצר טוב קומט ערשט צום
מענטשין נאך דרייצעהן יאר און האט גיט
קינעם ער זאל אים העלפן ווייל דר גוף איז
טוין גיוואנט מיט פענגנים איז אים טוין
זיער שווער מיט זיין שלכל עפעש גומט
מאן דרום האט די תורה גימוזט גיבאטין
מפוזת און תפלה און פענית און צדקה און
גמילות חסדים פרי צו פיינגען דעם גוף
דאש דר יצר טוב זאל אים קעגן באצווינגען
צו מאן גומש ווארום ווען דער מענטש וויל
פיל עסין און מדייקען און וויל נאך גיין
דעם יצר הרע ווערט זיין גוף פאר לארין
דרום מוז זיך דר מענטש גיוואנגען צו אפ
מאן פענגנים פון זיך און גבול פה צוא
ריידן איז איין גרויסע עבירה ער קומט
אין גינעם פון ווענין דעם בייז ריידן פון

שְׁטַמְט ציון און האט אים אום גיָקעט צום
 הויז פון עובר אָרום פון דער שְׁטַמְט נָת דען
 אָז איז גיווען איין לוי און דער אָרון איז
 גיווען אין דעם הויז פון עובר אָרום דרייא
 יָדוּשִׁים און נָאט האט גיָבענמָשְׁט דאָש הויז
 פון עובר אָרום מיט גָאָר זיין הויז גיוניָט *
 דשׂוי שְׁרַיַיָבְט דאָש זיין ווייב און זיינע אַבְט
 שְׁנַי דאָט אײַמלִיכֵע גיהאט זעקס קינדער אין
 איין מאל גיניד לְמֶלֶךְ און עֵשׂ אִיז וואָרין
 גיָזאַנְט צום מֶלֶךְ דאָש נָאט האט גיָבענמָשְׁט
 דאָש הויז פון עובר אָרום פון וועגן דעם
 אָרון פון נָאט אִיז דוד גינאַנגען און האט
 אויף גיבראַכְט דעם אָרון פון נָאט פון דעם
 הויז פון עובר אָרום און דער שְׁטַמְט פון דוד
 מײַט פֿרייד וְיֵהוּ כִי יְעֻזְרוּ טַעֲמֵי אָרוֹן בְּרֵית יי און
 אִז דיא וואָש האָבין דעם אָרון גיפֿאַרנין זיינען
 גינאַנגען זעקס מָרִים האט דוד גיקוילעט איין
 אָקס און איין גילִטִּיאָפֿטִין אָקס און האָבין
 זיך גִפֿרַיִיט ווייל זיי זיינען אין דיא זעקס מָרִים
 גיט גיזוכ גינואַרין דען עוּזָה אִיז גישְׁטאַרְבִּין
 בְּאַלְד גָאָר אַז ער איז גינאַנגען זעקס מָרִים
 דרום אַלע זעקס מָרִים וואָש דוד איז איָבער
 גינאַנגען האט ער סַּקְרִיב קֶרְבָּנוֹת גיווען וְיֵהוּ
 סַּכְרִיב גָבַל טו דוד האט גיטאַנצַט מיט גָאָר זיין
 בָּח פֿאַר דעם אָרון פון נָאט און דוד איז גינאַנגען
 אין איין העפֿטִיל פון ליינען און דוד און גל
 יִשְׂרָאֵל האָבין אויף גיבראַכְט דעם אָרון פון
 נָאט מיט שְׂאֲלִין און מיט איין קול פון שֹׁפֶר
 וְיֵהוּ אָרוֹן יי בִּאיִר דוד און אַז דער אָרון פון נָאט
 איז גיקומען אין דער שְׁטַמְט פון דוד און
 דיא סְאַכְטער פון שְׂאֲוֹל דאָש ווייב פון דוד
 דאָט גיקוֹכַט דוד דעם פענגִטער און האט
 גיזעהען דעם מֶלֶךְ דוד דאָש ער טוט שְׁפִרְיֹנֵן
 און טאַנצן פֿאַר נָאט האט זיא אים מְבַּהֶה
 גיזעהן אין אײַר האַרץ הַאֲרוֹם זיא האט זיך
 גיפֿאַרַכְט דאָש שְׁמִיִּים גיט אָן צו איין מֶלֶךְ *
 און זיא האָבין גיבראַכְט דעם אָרון פון נָאט
 און האָבין אים גישְׁמַעֲלֵט אויף זיין אָרֵט אִיך
 דעם גיזעלִט וואָש דוד האט פֿאַר שְׁפִרַיִיט
 צאָ אַיִם * און דוד האט גיבראַכְט עולות
 און שְׁלִיכִים פֿאַר נָאט * און אַז ער האט
 אויף גיהערט צאָ בְּרַיַנְגֵען עולות און שְׁלִיכִים
 האט ער גיבענמָשְׁט דאָש פֿאַלק יִשְׂרָאֵל מיט
 דעם נַאֲמַען פון נָאט * און ער האט גיטוילט

צאָ גָאָר דעם פֿאַלק פון איין פֿאַן בּוֹז אִיך
 אִשָּׁה צאָ אײַמלִיכִין איין קובֿין בְּרוֹט און אִיך
 זעקסט חֶלֶק פֿלייש פון איין אָקס * און איין
 בעֵכֶר וויין * און דאָש פֿאַלק איז גינאַנגען
 אײַמלִיכער צאָ זיין הויז : וְיָשֵׁב דוד לְבַד צֵית בּוֹתוֹ
 דער גָאָך האט דוד זיך אום גיָקעט צאָ
 בענמָשִׁין זיין הויז גיוניָט * אַז איז מײַבל דיא
 טאַכטער פון שְׂאֲוֹל אים אַנְמַקְעִינן גינאַנגען
 און האט גיזאַגט וואָש פֿאַר איין גיעִלְקִיכּיִים
 דער מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל איז היינט גיוואָרין וואָש ער
 האט זיך היינט אַנטְפֿאַלֶקט פֿאַר די אײַנין פון
 די דײַנִשְׁטִין פון זיינע קנעכט אַז וואָ עֵשׂ טוט
 זיך אַנְטְפֿאַלֶקֶן איין פֿראָכטער מענמָשׁ גיַפֿר
 דוד אַל מײַבל האט דוד גיזאַגט צאָ מײַבל דאָש
 האב איך גיטאַן פֿאַר נָאט וואָש ער האט
 און מיר אַיִם דער וויילט מער וויא אין דײַן
 פֿאַטערס הויז גיוניָט צאָ שֹׁאֲפִין מֶדָה אִיך זאַל
 זיין איין האר איָבער יִשְׂרָאֵל * דרום האב איך
 מֶדָה גיפֿרַיִיט פֿאַר נָאט * און ווען איך זאַל
 מֶדָה גָאָך גיגינגער האַלמִין פון היינט און זאַל
 זיין גידערַיִג אין מײַנע אײַנין * פון דעסט וועגן
 וועלן מֶדָה דיא דיִנִּסְטִין גיט מְבַּהֶה זיין אִיך
 וועל גָאָך מער חֶשׁוֹב זיין אין זייערע אײַנין
 דען וויא ווייסן וואָש דאָש אִיך מוא דאָש פון
 גַאֲמֵשׁ וועגן זַלְמַיִל בַּת שְׂאֲוֹל לֹא יְהִי לָהּ נַדָּר עַד יוֹם
 מִיְהוּ און צאָ מײַבל דיא טאַכטער פון שְׂאֲוֹל
 איז גיט גיווען קיין קינד פון דעם טאַג אָן און
 ווייטער בּוֹז אין אײַר מוֹיִט אָבער פֿאַר דער
 מעשֶׂה האט זיא גיהאט איין זון ער האט
 גיהיִיסִין יַהֲרֵעִם : וְיֵהוּ כִי יָשֵׁב הַגֵּזֶר בְּבֵיתוֹ און אַז
 דער מֶלֶךְ איז גיזעפֿין בְּשֻׁלוֹם אין זיין הויז *
 און גאָט האט אים גיטאַכְט רוען פון אַלע
 זיינע פּיִינָט האט דער מֶלֶךְ גיזאַגט צאָ גְּתֹךְ
 הַבְּיָא * זעה אִיך זיין אין איין הויז פון פענען
 בַּיִשְׁעֵר * אַז דער אָרון פון נָאט רועט אין איין
 גיזעלִט פון איין אים היינט דאָט גיט גיזאַגט
 צום מֶלֶךְ וואָש איין דײַן הֵאֲרִיצִין איז גיט מוא
 וואָרום נָאט איז מיט דוד * און עֵשׂ אִיז גיווען
 אין דער נאַקט האט גאָט גיזאַגט צו גְּתֹךְ * דער
 מְדַרֵשׁ שְׁרַיַיָבְט גאָט האט גיזאַגט צו גְּתֹךְ דוד
 איז איין גיִכְעֶר מענמָשׁ טאַכטער וועט ער דער
 ווייל פּועֵלִים דײַנען צאָ אַרְבַּעִסִין וועט ער
 צאָ איין שְׂאֲרִין קומען דרום גיט יִדָּךְ און זאַג
 אים פון מײַנט וועגן דאָש ער זאַל גיט בײַנִךְ

דעם בית המקדש נאך איין פֿשט איז גאט
האט גיזאגט קאטער וועט דוד איין גרד מאן
ער זאל ניט עסקן און טרינקען ביו ער וועט
דעם בית המקדש בויען דרום גיאי גיך און
זאג אים דאש ער זאל ניט בויען פון דאנען
לערנען און געדע חכמים אפ דאש איין גביא
ווייסט ניט גאר וואש גאט זאגט אים דען נתן
האט גיזאגט צוא דוד ער זאל בויען דאש בית
המקדש און גאט האט גיווערט ער זאל ניט
בויען אויך שמואל דאש ער איז גיווען איין
גרויסער גביא און אז גאט האט אים גיזאגט
ער זאל גיין זאלפין דעם זון פון ישי פאר איין
סלך האט ער ניט גיוואקסט וועלכין זון ער
זאל זאלפין און גאט האט גיזאגט צוא נתן
גיאי גיך און זאג צוא מיין קנעכט דוד דוא
וויילסט בויען איין הויז דאש איך זאל לאזין
דארטין רוען מיין שכינה בי יא ישכתי גבתי דען
איך האב מיין שכינה ניט גילאזט רוען אין
מיין הויז פון דעם טאג אן וואש איך האב די
בני ישראל אויף גיבראכט פון מצרים ביו אין
דיינטיגן טאג און איך האב מיין שכינה גילאזט
רוען אין גיזעלטות דען דער משכן שילה איז
ניט גיווען באדעקט מיט באלקין גאר מיט
אום היינען נשח כח האפר לגבדי לוד און איצער
זאלסטו איז זאגין צוא מיין קנעכט צו דוד איך
האב דיק גינעמען פון דער שמואל פון הינמער
דיא שאף דו זאלסט זיין איין האר איבער מיין
פאלק ישראל און איך בין מיט דיר גיווען
אין אלע ערטער וואו דוא בישט גיגאנגען און
האב פאר שניטן דיינע פיינט פאר דיר און
האב דיר גימאכט איין גרוישן נאמען וויא אלע
גרוישע הארין דאש מען זאגט מען דוד און
ווייל איך האב פאר שניטן דיינע פיינט דרום
איז אויף גיגאנגען אויף דיין דעה צוא בויען
דאש בית המקדש אזוא וויא און דער תורה
שטייט ווען גאט וועט דיר מאכין רוען פון
דיינע פיינט זאלסטו בויען איין בית המקדש
אבער דוא דוד האסט ניט רעכט פאר שטאנן
דען איך וויל דיא ישראל זאלין נאך מער
רוען פון ווייערע פיינט און דאש וועט זיין אין
דיא טעג פון דיין זון שלמה און איך וויל מאן
איין גוטן ארט צוא מיין פאלק ישראל און ווער
אים פלאנצין דאש ער זאל איין קיום האבין
און ער וועט רוען אויף זיין ארט און וועט ניט

פאר וואגלם ווערן פון זיין ארט און דאש
עובדי בוכבים וועלן ניט מערין צוא פייניגן
אים אזוא וויא צום ערשטן איי דיא שופטים
פון ישראל זיינען גיווען ילון מים אשר צדידי
שופטים על גמי ישאל און אויף אזו וויא דיא
עובדי בוכבים פלעגין מאן פון דעם טאג וואש
איך האב גיבאטן שופטים איבער מיין פאלק
ישראל אבר איך וועל דיר מאכין רוען פון אלע
דיינע פיינט והידי לך און גאט זאגט דיר
דוד דורך מיר דאש ער וועט דיר בויען איין
הויז פלוקר דיין זון וועט זיין אמלך נאך דוד
און עס וועט אקיום האבין צוא דיר דאש בית
המלכות אז דיינע טעג וועלן דער פילט ווערן
און דוא וועסט ליגין מים דיינע עלטערין נאך
דיין טויט דענשט מאל וועל איך אויף ריכטן
דיין זון נאך דיר און וועל אן ברייטן זיין
מלוכה דאש מיינט מען שלמה המלך היי גבתי
בית לשמי ער וועט בויען איין הויז פון מיינט
וועגין איך וועל זיין צוא אים צוא איין פאטער
און ער וועט צוא מיר זיין צוא איין זון און
ווען ער וועט פאר קריכען און וועט זיגרייגן
וועל איך אים שמואלסן מיט דער רום פון
מענטשין דאש מיינט מען מים הדד און מיט
רוון בן אלדע און מיט דער פלאג פון דיא
קינדער פון אדם הראשון ונאפו ביהא און עש
וועט איין קיום האבן דיין הויז און דיין מלוכה
ביו אייביג אזוא וויא זיא איז דיינט פאר דוד
אזו וועט דיין שמואל זיין אן גיברית ביו אייביג
אזוא וויא דיא רייד און אזוא וויא דיא גבואה
אזוא האט נתן גירעט צו דוד דער ירושלמי
זאגט אין פרק חלק גיינציג טויזנט זקנים האט
דוד גיזיילט אין איין טאג און האט אחיתופל
ניט גירעכנט צווישן זיאי און אז דער ארון
איז גיווען אויף דעם וועג מיט דיא רינדער
האט דער ארון אויף גיהויבן דיא כהנים אן
דער הויך און האט זיאי גיווארפן צוא דער
ערד האט דוד גלישקט צוא אחיתופל ער זאל
אים זאגין וואש דאש פטייט האט אחיתופל
גינעמפערט שיק צו די גיינציג טויזנט זקנים
זיאי וועלן דיר זאגין האט דוד גיזאגט ווער
עש ווייסט און וויל ניט זאגן דער זאל ווערן
דער ווארגין האט אחיתופל צוא אים גיזאגט
וואס קינדער לערנען זיאי ווייער רבי ווייסט
אויך ניט עש לשמים דאך בי גבתי המקדש עליהם

זקפה ושא צוא דוא בני קהת האם ער ניט
 גיגעבין קיין וועגין ווייל הייליגע זאכן דארף
 מען טראגן אויף דעם אקסיל און ווייל מען
 טראגט דא דעם ארון אויף איין וואגן דרום
 ווארפט ער דא פלגים * די נמרא זאגט אין
 ברכות רבי אליעזר דר זון פון רבי יוסי הגלילי
 זאגט זעה וויא איין גרוישיין שרר זאט ניט
 דעם מענטש'ן וואש איז מכבד איין תלמיד
 חכם אין זיין הויז מיט עסן און פרינקען דען
 מיר זעהען דאש זאט האט גיבענמשט דאש
 הויז פון עובר אדום ווייל דער ארון איז בייא
 אים גישטאנען האמשע ער האט אים קיין
 עסן און פרינקען ניט גיגעבין * מכל שכן ווען
 איין מענטש איז מכבד איין תלמיד חכם מיט
 עסן און פרינקען דעם בענטשט פשיטא זאט *

דער ירושלמי זאגט אין פרק החולץ דר שרר
 פון עובר אדום איז גיווען ראש זיינע אכט
 שניר האבין גיהאט צווייא קינדער אין איין
 הודש דען זיבין טאג איז ויא ממא גיווען און
 זיבין טאג איז זיא סהור גיווען און איז מעברת
 גיווארן און האט אין פערזעהען טאג גיהאט
 אקינד און אויף דיא אנדרע פערצין טאג האט
 זיא גיהאט איין קינד * און דער ארון איז
 גישטאנען דרייא חדשים אין זיין הויז האט
 אימליכע שניר גיהאט זעקס קינדער איז צוא
 אכט שניר אכט און פערצין קינדער * און זיין
 ווייב האט אויף גיהאט זעקס קינדער איז גיווען
 פיר און פופציג * און דיא מאנען פון דיא
 שניר זיינען גיווען אכט * איז אלע מיט
 אנאנדער צווייא און זעכציג נפשות :

לוח המולדות וראשי הודש אייר.

איין זאהר	איז דער מולד פון ראש הודש אייר	און ראש הודש איז	ליג בטמיר
תרל"ז	פרייטיג פריא פיר מינוט מיט זיבין תלמים אויף נאיון	פרייטיג שבת	דינסטיג
תרל"ח	דאנערשטיג פריא 37 מינוט מיט צוויי תלמים אויף זעקס	פרייטיג שבת	דינסטיג
תרל"ט	מאנטיג בייא טאג 25 מינוט מיט 14 תלמים אויף דרייא	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
ארכ"ט	פרייטיג צו נאכט 14 מינוט מיט אכט תלמים אויף צוועלף	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרמ"א	דאנערשטיג אויגנס 47 מינוט מיט דרייא תלמים אויף ניין	פרייטיג שבת	דינסטיג
תרמ"ב	דינסטיג פריא 35 מינוט מיט פופצען תלמים אויף זעקס	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרמ"ג	מאנטיג פריא אכט מינוט מיט צעהן תלמים אויף פיר	מאנטיג דינסטיג	פרייטיג
תרמ"ד	פרייטיג פיר האלבען טאג 57 מינוט מיט 4 תלמים אויף 12	פרייטיג שבת	דינסטיג
תרמ"ה	דינסטיג אויגנס 45 מינוט מיט זעכצען תלמים אויף ניין	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרמ"ז	מאנטיג אויגנס אכצען מינוט מיט עלף תלמים אויף זיבין	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרמ"ז	שבת אין דר פריא זיבין מינוט מיט פינף תלמים אויף פיר	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרמ"ח	מיטוואך פיר האלבען טאג 55 מינוט מיט 17 תלמי אויף 12	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרמ"ט	דינסטיג פריא 28 מינוט מיט צוועלף תלמים אויף צעהן	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרנ"א	שבת פאר נאכט 17 מינוט מיט זעקס תלמים אויף זיבין	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרנ"א	פרייטיג ביי טאג פופציג מינוט מיט אין תלם אויף פיר	פרייטיג שבת	דינסטיג
תרנ"ב	מיטוואך פאר טאג 38 מינוט מיט 13 תלמים אויף אויגנס	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרנ"ג	זונטיג פריא 27 מינוט מיט זיבין תלמים אויף צעהן	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרנ"ד	שבת אין דער פריא צווייא תלמים אויף אכט	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרנ"ה	מיטוואך בייא טאג 48 מינוט מיט 14 תלמים אויף פיר	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרנ"ו	מאנטיג פאר טאג 37 מינוט מיט אכט תלמים אויף אויגנס	מאנטיג דינסטיג	פרייטיג
תרנ"ז	שבת צו נאכט 10 מינוט מיט דרייא תלמים אויף עלף	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג

חודש אייר

אין יאר	אז דער סולד פון ראש חודש אייר	אונ ראש חודש אייר	לג בעומר
תרנ"ח	דאנערשטיג פריא 58 מינוט מיט 15 תלמים אויף זיבין:	פרייטיג שבת	דינערשטיג
תרנ"ט	מאנטיג בייא סאג 47 מינוט מיט נאין תלמים אויף פיר:	מאנטיג דינערשטיג	פרייטיג
ת"ס	זונטיג בייא סאג 20 מינוט מיט פיר תלמים אויף צווייא:	זונטיג סאנטיג	דאנערשטיג
תרס"א	דאנערשטיג אוינס אקט מינוט מיט 16 תלמים אויף עלף:	פרייטיג שבת	דינערשטיג
תרס"ב	מיטוואך אביגט 41 מינוט מיט עלף תלמים אויף אקט:	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרס"ג	מאנטיג פאר סאג 30 מינוט מיט פינף תלמים אויף פינף:	מאנטיג דינערשטיג	פרייטיג
תרס"ד	פרייטיג בייא סאג 16 מינוט מיט 17 תלמים אויף צווייא:	פרייטיג שבת	דינערשטיג
תרס"ה	דאנערשטיג פריא 51 מינוט מיט 12 תלמים אויף עלף:	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרס"ו	מאנטיג אביגט פערציג מינוט מיט זעקס תלמים אויף אקט:	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרס"ז	שבת אין דער פריא נאין און צוואנציג מינוט אויף פינף:	זונטיג מאנטיג	דינערשטיג
תרס"ח	פרייטיג פריא איין מינוט מיט דרייצען תלמים אויף דרייא:	פרייטיג שבת	זונטיג
תרס"ט	דינערשטיג פריא סופציג מינוט מיט זיבן תלמים אויף עלף:	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תר"ע	מאנטיג אין דער פריא 23 מינוט מיט צוויי תלמים אויף זיין:	מאנטיג דינערשטיג	פרייטיג
תרע"א	פרייטיג בייא סאג 11 מינוט מיט 14 תלמים אויף זעקס:	פרייטיג שבת	דינערשטיג
תרע"ב	מיטוואך אין דער פריא אקט תלמים אויף דרייא:	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרע"ג	מאנטיג אביגט 33 מינוט מיט דרייא תלמים אויף צוועלף:	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרע"ד	שבת אין דער פריא 21 מינוט מיט 15 תלמים אויף נאין:	זונטיג מאנטיג	זונטיג
תרע"ה	מיטוואך בייא סאג 10 מינוט מיט זיין תלמים אויף זעקס:	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרע"ו	דינערשטיג ביי סאג 43 מינוט מיט פיר תלמים אויף דרייא:	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרע"ז	שבתות צו נאקט 31 מינוט מיט 16 תלמים אויף צוועלף:	זונטיג פרייטיג שבת	דינערשטיג
תרע"ח	דאנערשטיג פריא 20 מינוט מיט צען תלמים אויף זיין:	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג
תרע"ט	מיטוואך פריא 53 מינוט מיט פינף תלמים אויף זעקס:	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תר"פ	זונטיג ביי סאג 41 מינוט מיט זיבצען תלמים אויף דרייא:	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרפ"א	שבת ביי סאג 14 מינוט מיט צוועלף תלמים אויף איינס:	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרפ"ב	מיטוואך אוינס דרייא מינוט מיט זעקס תלמים אויף צען:	פרייטיג שבת	דינערשטיג
תרפ"ג	מאנטיג אין דער פריא צווייא אט סופציג מינוט אויף זעקס:	מאנטיג דינערשטיג	פרייטיג
תרפ"ד	זונטיג פריא 24 מינוט מיט דרייצען תלמים אויף פיר:	זונטיג מאנטיג	דאנערשטיג
תרפ"ה	דאנערשטיג ביי סאג 13 מינוט מיט 7 תלמים אויף איינס:	פרייטיג שבת	דינערשטיג
תרפ"ו	מאנטיג אוינס צווייא מינוט מיט איין תלם אויף צען:	מיטוואך דאנערשטיג	זונטיג

בַּוּדָאֵי אֵינְזָר אִי נְשִׁלַם גִּוּוֹאֲרִין מִיּוֹן שְׁמַחָה
הָאֵט רַבִּי אֲלֶעזֶר אַרְאָפּ גִּינְדֶרְטָט צוּא אִים
אֹנֵה הָאֵט אִים גִּיקְלִשְׁט וְאָגַט רַבִּי פִּנְחָס צו
אִים אוֹיב דוּא הָאֵשֶׁט אַנְאָדֶרֶר וְעַג וּוְאֵש
דוּ בְּרֵאֲרַפְט אַוּעֶק גִּיין גִּיִיא דִיר אֹנֵה אוֹיב
גִּיט וְעֵלִין מִיר זִיךְ קַחְבֵּר זִיין מִיט אַנְאָדֶרֶר
אוֹיף דַעַם אָרְט וְאָגַט רַבִּי אֲלֶעזֶר בְּוּדָאֵי
בִּין אִיךְ גִּיקְמֶען אַנְמַקְעִין דִיר אֹנֵה וְוִייל אִיךְ
הָאָב דִיךְ גִּיפּוֹנֶען וְעַל אִיךְ דִיר נָאךְ גִּיין אֹנֵה
וְעַל זִיךְ מִיט דִיר מַחְבֵּר זִיין פִּסָּה הֵיבְמ
רַבִּי פִּנְחָס אָן הַגְּדָה וְיִצְחָק וְיִצְחָק בְּסוּב יְרוּשָׁלַם
הַקְּבִיָּה זָאל דִיךְ בַּעַנְטְשׁוּן פֿון צִיּוֹן וְוִייל פֿון
דִארְטִין קִמְעֶן אַלֶּע בְּרַכּוֹת אוֹיף דַעַר וְעַלְט
אֹנֵה יְרוּשָׁלַם וְעַרְט גִּיבַעַנְטְשֶׁט פֿון צִיּוֹן אֹנֵה
וְוִיִיא עַשׂ שְׁמִיט גִי שֶׁס צַהֲרִי אִי הַגְּדָה אֹנֵה פֿון
יְרוּשָׁלַם וְעַרְט דִי גִיאַנְצֶע וְעַלְט גִּיבַעַנְטְשֶׁט
יְרֵאָה בְּסוּב יְרוּשָׁלַם לֹא יִפִּי מַעַד אִין דִּיִינֶע טַעַג
זָאל גִיט גִיזַעֶהָען וְעַרְטִין קִיין רַעֲגִין בִּוּיגִין אֹנֵה
וְוִיִיא עַשׂ אִיז גִיט גִיזַעֶהָען גִּוּוֹאֲרִין אִין דִיא
טַעַג פֿון דִּיין פֿאַטֶר יְרֵאָה גִיט לִבְנֵי וְזֵאלִין
זִיין חֲסִידִים וְוִיִיא חֲסָא רַעַן אֹז צִדִיקִים זִיִינֶען
אוֹיף דַעַר וְעַלְט אִיז שְׁלוֹם אוֹיף דַעַר וְעַלְט
רַבִּי אֲלֶעזֶר הֵיבְמ אָן עֲשֶׂרֶת נְגִים בְּנִים וְהַפְּאֵרָה
בְּנִים אֲבִיחָס דִיא קִתְּדֶר וְעַרְטִין גִיט גִיבְרִיִיט
גִיזַעֶרְט מִיט זִיִיעַרֶע אַבּוֹת אֹנֵה וְאָגַט דִרוּף
גִרוּזֶשֶׁע סוּדוֹת אֹז וְוִיִיא זִיִינֶען גִינְאָנְגֶען
דַעַם גִיבְרִיִיט דִיא צִיִיט פֿון תְּפִלָּה הָאָבִין
וְוִיִיא אַרְאָפּ גִינְדֶרְטָט פֿון דִיא אִיִיזֶלֶען אֹנֵה
הָאָבִין מִתְּפַלֵּל גִיּוּעַן אִין מִיטִין דַעַר תְּפִלָּה
זִיין גִיבְרִיִיט אַרוֹם דַעַר פֿום פֿון דַעַם אִיִיזֶל
פֿון רַבִּי פִּנְחָס הָאֵט דַאשׁ אִיִיזֶל צוּוִיִיא מָאָל
גִיזַעֶרְטִין נָאךְ דַעַם דִיאַנְגֶען וְאָגַט רַבִּי פִּנְחָס
וְוִיִיל אִיךְ הָאָב גִיאַנְצֶע פֿרִיא גִיבְרִיִיטִין אוֹיף דַעַם
אִיִיזֶל אֹנֵה הָאָב גִיבְרִיִיט אִין דְבַרִי הַטֶּרֶה
אֹנֵה עַר הָאֵט מִיךְ גִיבְרִיִיט אוֹיף אִיין אֹם רִיין
אָרְט אִיבְעַר דַעַם אִיז מֶעַן אִים מַצְעַר וְוִיִיא
שְׁמִיטֶען אוֹיף וְעַהָען וְוִיִיא אֹז אֲשֶׁלְאַנְג אִיז אוֹיף
זִיין פֿום וְאָגַט רַבִּי פִּנְחָס נְחֵשׁ נְחֵשׁ גִיִיא אֹנֵה
דִינְגֵל אוֹיִשׁ רִיין קֶנֶפּ אִין אִיין לָאךְ אִרְיִין
אֹז אִיז דַעַר שְׁלֶאָנְג אַרְאָפּ גִיפֿאַלִין פֿון דַעַר
פֿום שְׁמִיטֶען וְוִיִיא וְאָגַט רַבִּי אֲלֶעזֶר וְוִיִיא
נָאךְ אִיז הַקְּבִיָּה מְדַקְדָּק מִיט דִיא צִדִיקִים
וְאָגַט רַבִּי פִּנְחָס בְּוּדָאֵי אִיז הַקְּבִיָּה מְדַקְדָּק

מִיט דִיא צִדִיקִים אֹנֵה הִיט זִיִיא אֹנֵה בְּאֶנְדֶרְטָט
אִין וְוִיִיא צו מַעַרְטִין וְוִיִיא דִי קְדוּשָׁה אַלֶּע מָאָל
הַעֲקֶעֶר אֹנֵה דְרוֹם וְוִיִיל דַעַר אִיִיזֶל הָאֵט גִיט
גִיִיטִין מִיין קְדוּשָׁה הָאֵט מֶעַן אִים מַצְעַר גִיּוּעַן
אֹנֵה דַעַר נְחֵשׁ אִיז גִיּוּעַן אִיין שְׁלִיחַ אֹנֵה
הַקְּבִיָּה הָאֵט כְּפָה שְׁלוּחִים אֹנֵה מִיט אַלֶּע
טוּט עַר שְׁלִיחוֹת אֲפִילוּ מִיט תִּזוֹת אֹז וְוִיִיא
עַשׂ שְׁמִיט וְהַשְׁלַחְתִּי בְּכֶסֶף אִתּ תַּחַת חֲשֵׁהָ וְשִׁבְטָה
אֶתְכֶם וְאָגַט רַבִּי אֲלֶעזֶר טוּט עַר זִיין שְׁלִיחוֹת
דוּרְךָ אִיין יִשְׂרָאֵל אוֹיף וְאָגַט רַבִּי פִּנְחָס זִיא
הֵינְנִי דוּרְךָ אִיין רַשָׁע שְׁמֵרַאפְט עַר אִיין
צִדִיק אֲבַעַר אִיין רַשָׁע יִשְׂרָאֵל שְׁמֵרַאפְט עַר
גִיט דוּרְךָ דַעַם אַנְדֶּרֶרִין רַשָׁע יִשְׂרָאֵל גִיזַעֶרְט
אֹז עַר אִיז זִיךְ גִיט מְכוּן אֹז וְוִיִיא דַעַר
פֿסוּק וְאָגַט נָאךְ לֹא צִדִיק עַר הָאֵט דַאךְ גִיט
מְכוּן גִיּוּעַן אֹז עַר זָאל דַעַם חֶבֶר דִיגֶעֶנֶען
גִיזַעֶרְט הַשְׁרִית הָאֵט אִים צו גִישְׁקֵט אֹז עַר
זָאל זִיין חֶבֶר אֹם בְּרִיִינְגֶען כְּדִי זִיִיא זָאלִין
בִּיִיעַר בִּאֲצֵאלֵט וְעַרְטִין אֹנֵה וְוִיִיעַר
גִרוּזֶשֶׁע סוּדוֹת :

אוֹיף וְאָגַט רַבִּי אֲלֶעזֶר עַשׂ שְׁמִיטִים קַח יָדְךָ
עַל כּוֹן גִּבּוֹר לְחַסְדָּה וְזֵאל לְעוֹלָה כְּדִי וְוִיִיא
זָאלִין הָאָבִין אִיין בְּפִרְה אוֹיף וְוִיעַר חֲסָא
אֹנֵה זָאלִין מִשְׁלֵם וְעַרְטִין מִיט אַלְצִי דִינְג
אִין דַעַם טָאָן וּוְאֵשׁ דַעַר מַשְׁכֵּן אִיז אוֹיף
גִיטְשֶׁעלְט גִיּוּוֹאֲרִין זִיִינֶען נְשִׁלַם גִּוּוֹאֲרִין אַלֶּע
עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים אֹנֵה עַשׂ אִיז גִיּוּעַן שְׁלוֹם
בִּיִיא אַלֶּע אֹנֵה וְעַן עַשׂ וּוְאֵלְט גִיט אִיבְעַר
גִישְׁלָאָנִין גִּוּוֹאֲרִין דִיא מִיטָה פֿון גִרְב
וְאָבִיחָא וּוְאֵלְט אֹז אִיין שְׁמֵרָה אוֹיף דִיא
יִשְׂרָאֵל גִיט גִיּוּעַן זִיִיטִין וְוִיִיא זִיִינֶען פֿון דַעַם
יִם אַרְזִישׁ גִינְאָנְגֶען אֹז וְוִיִיא דַעַר טָאָן דַעַר
מֶעַן הָאֵט זִי מוֹחֵל גִיּוּעַן דַעַם חֲסָא הַעֲגֵל
אֹנֵה דִיא בְּנֵיִים וְלִוּוִים וְיִשְׂרָאֵלִים זִיִינֶען
גִיבְרִיִיטִין גִּוּוֹאֲרִין אֹנֵה אַלֶּע מְקַטְרִיִיטִים זִיִינֶען
גִישְׁמֵרְטִים גִּוּוֹאֲרִין אֹנֵה הָאָבִין גִישְׁוֶעַפֿט
אַרוֹם וְוִיִיא אֹנֵה הָאָבִין וְוִיִיא נָאךְ גִיט גִיבְרִיִיט
טָאָן בִּין דַעַר צִיִיט אֹז דַעַר חֲסָא הָאֵט גִרְמ
גִיּוּעַן צו גִרְב וְאָבִיחָא וְוִיִיא הָאָבִין פֿאַר
מִשְׁטֵם דִיא שְׁמֵרָה אֹנֵה הָאָבִין גִיבְרִיִיטִין אִיין
רִזְנֵה אוֹיף דַעַר וְעַלְט אֹנֵה הָאָבִין גִיבְרִיִיטִין
אִיִינְטִים וְוִיִיא הָאָבִין קִיין וְוִיִיעַר גִיט גִיבְרִיִיטִין
דְרוֹם זִיִינֶען וְוִיִיא גִיט רֵאזִי גִיּוּעַן מְקַרִיב
צוּא זִיין אֹנֵה זִיִיא הָאָבִין דוּרְךָ אִתּ הַשְׁעָה
גִיּוּעַן

גִּינוּעַן דַּעַן וַיַּעַר צִיט אִיו נֶאֱדָה נִיט גִּינוּעַן
 צו דער עבודתה אונ ווי דער פון דעם בארג
 סיני אן איו נֶאֱדָה גִּינוּעַן וַיַּעַר דִּין אִיו וַיֵּא
 עִם שְׁמִיטִים נִתְּנוּ אֶת הַתְּלָמִים בַּאֲכֹלֵי בִישְׁתֵּי וְאֵל
 אֲצִיזֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְהוָה וַיִּמְסַעַר שְׁמִיטֵי
 גִּינוּעַן סודות :

וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְאֵל אֶהֱרֹן לֵאמֹר וְאֵת סִתְּחָ אֲשֶׁר
 תֹּאכְלוּ וְהָאֲרוֹמִים שְׁמִיטִים דֹּא אֶהֱרֹן וְהִיל
 עַר אִיו תְּמִיד מְבַדִּיל צְוִיטִין סַמָּא וְסָהוּר
 אִיו וַיֵּא עֵשׂ שְׁמִיטִים לְמַבְדִּיל בִּין סַמָּא וּבִין סָהוּר
 רַבִּי אַבְבָּא הֵיבִיט אָן עֵשׂ שְׁמִיטִים מִי הָאִישׁ תִּתְּפַז
 תִּימִים אֹתֵיב גִּמִּים לְרֵאוּת סוּב נַגְדוּ לְשׁוּבָה פְּנֵי וְגוֹ אִיו
 וַיִּדְבֹר שְׁמִיטִים שׁוּמֵר מִיו וְלִשְׁנוֹ שׁוּמֵר מְצֻחַת נִפְשׁוֹ
 אִיו אִיו דער פִּשְׁטִים מִי הָאִישׁ וְעַד אִיו דער
 מַעֲנִיטֵשׁ וְהָאֵשׁ עַר בְּאֶנְעֵרֵם אִין עוֹלָם הַבָּא
 וַיֵּאשׁ פֿון דֶּאֶרְטִין גִּינוּעַן אַרְוִישׁ אֲלַע תִּימִים
 אֹתֵיב גִּמִּים עַר וְהִיל זִיךְ בְּאֶהֱפִטִין אִין דִּיא
 יִמִּים הַעֲלִיזוּנִים בְּקִדְוָשָׁה וְאֵל עַר הִיטִין זִיין
 סוּל פֿון אֲכִילָה וְשִׁתְּיָה וְהָאֵשׁ אִיו אֲסוּר דַּעַן
 דָּאשׁ אִיו מַסְמָא זִיין נִפְשׁ אִיו אִים
 מְרַחֵק פֿון דִּי תִימִים עֲלִיזוּנִים אִיו אִיךְ וְאֵל
 עַר הִיטִין זִיין סוּל פֿון צו רִידִין לְשׁוֹן הַרְעַ
 אִיו נֶאֱדָה אֲנַעֲלַעֵךְ רִיבּוּרִים וְהָאֵשׁ אִיו שְׁלַעֲכַט
 וְהָאֲרוֹמִים דָּאשׁ אִיו מְרַחֵק פֿון דִּיא תִימִים עֲלִיזוּנִים
 אִיו עַר וְאֵל קִיין תִּלְקֵן נִיט הֶאֱבִין אִין זִייא
 דְרוֹם הָאֵם הַקְּבִיָּה אָן גִּינוּאָט צוּא דִיא
 יִשְׂרָאֵל וְאֵת סִתְּחָ אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ וְגוֹ דָּאשׁ זִייא
 וְאֵלִין זִיךְ הִיטִין פֿון מַאֲכָלִים אֲסוּרִים כְּדִי
 זִייא וְאֵלִין זִיךְ קַעֲנֵעַן בְּאֶהֱפִטִין אִין דְּעַר
 קִדְוָשָׁה אִיו וְאָגַם וַיִּמְסַעַר סודות :

דער ווידר אויך די גמרא אין ברכות זאגן
 אז דער פסוק וְהִתְקַדְּשִׁים וְגוֹ נִיט אויך
 גמילת תדים מען באדארף צו וואשן די הענט
 פאר דעם עסק אונ נאך דעם עסק מים
 אחרונים אונ אין פרישה וישב זאגט רבי
 שמעון עש שמיים ארזם נגהיו כפי דען עש
 איו ניט פאר האגדיו קיין שום מענטש אויך
 דער וועלט וואש ער זאל בייא מאכט ניט

פילין קיין מעם מיתה בשעת שלאף אונ דער
 רוח הטומאה רועט אויף דעם גוף אונ אז
 דיא נשמה קומט צוריק נייט דער רוח
 הטומאה אנועק פון אים אונ בלייבט אויף
 דיא הענט פון דעם מענטשין דרום זאל
 דער מענטש נזהר זיין ער זאל ניט ארויף
 לייגן דיא הענט אויף דיא אויגן איידער
 ער האט זיך גינוואשן ווארום ער קאן גיוק
 ווערן אונ אז ער וואשט דיא הענט היישט
 ער איין קדוש ער סוז האבן צווייא פלים
 מיט איידער זאל ער זיך וואשן און דער
 אנדערער בלי ארויף זיא זאל מקבל זיין די
 וואשט מיט דער טומאה וזהמא דער מיט
 ווערט ער גיחיליגט פון דער טומאה דיא
 אויבערשטע פלי היישט ברוך אונ דיא
 אנמערשטע פלי היישט ארום דרום גיידער
 מען נזהר זיין מען זאל אויש גיסן דיא
 נגיל וואשער אויף און איין ארט וואו
 מענטשין גייען ניט ווארום אויף דער וואשער
 רוען די קליפות קענען זייא פויק זיין דיא
 מענטשין וואש טרעפן אויף דער וואשער
 אונ אלע און דער פריא איידער דער מענטש
 וואשט זיך היישט ער סמא אונ דער נאך
 אז ער וואשט זיך היישט ער סהור דרום
 זאל ער ניט נעמען דיא וואשער זיך צוּא
 וואשן פון און איין מענטש וואש ער אליין
 האט זיך נאך ניט גינוואשן איו ער דאך
 נאך ניט סהור אונ עש שמיים דאך והני
 ספתוי על ספא אונ מיט דער וואשער
 סאר מען קיין מלאכה ניט טאן נאר מען
 זאל זיא אויש גיסן אויף און איין ארט
 וואש קיין מענטשין גייען דארטן ניט אונ
 מען סאר דיא וואשער ניט לאזן איבער
 נעכטיגן און שמוב ווארום עש קען חלילה
 דורך דעם שולט זיין דער דין אונ הקב"ה
 וייל אונ באגער ספרה צו זיין דיא ישראל
 זייא זאלין זיין הייליג און וייא עש שמיים
 תבתי עליכם סים ספרים תרי :

אשה כי תודיע שלמה הקלך זאנטי אין משלי
 שפחה לאיש בגנה פוי עש איז ווישילדיק
 דען איין מענטש רעט חכמה מיט זיין מויל
 האט ער שפחה דען דר דבור קומט פון גאט
 אזו וויא אין פסוק שמימי לאדם פדכי לב ומי שגה
 לשו דר מענטש בארף אן פרייטן זיין הארץ
 צו ביידין חכמות אונ דאש רייד איז פון גאט
 דרום ווען דער מענטש רעט מיט חכמה איז
 דאש דורך דר הילף פון גאט דרום האט ער
 שפחה ודר בגויה פח טוב אונ האטשע דער
 מענטש אז ער רעט מיט חכמה איז דאש
 זייער גוט אבער ווען דער דיבור איז אין זיין
 צייט איז עש נאך בעסער דען ווען איין
 מענטש וויל זינגען בייא איין אבל אדר ער
 וויל ברויעריג זיין אויף איין חתונה איז עש
 גיט רעכט דאש היישט איין דבור גיט אין
 זיין צייט אויך ווען ער דלשף אום סוכות
 וואש עם גיחער צו פסח און פסח וואס
 עש גיחער צו סוכות איז דאש גיט רעכט
 טייל עש איז איין זאך גיט אין זיין צייט
 אונ דער בודרש זאנטי אויף דעם פסוק שפחה
 לאיש בגנה פוי עש איז גווען איין שפחה צו
 גאט וואש ער ווערט גרוופן איש שפחה מיט
 דעם רייד פון זיין מויל וואש ער האט דער
 מיט די וועלט באשאפן אונ האט זיך מיט
 זייע באשעפענעש גיפרייט אונ וואש ער
 האט באשאפן האט ער אימליכש אין זיין
 צייט באשאפן אונ האטשע דער מענטש
 איז ווארין בשאפן צום הינטערשטן איז
 דאס אויך גווען אין זיין צייט טייל דער
 מענטש איז דאש חשובי באשעפענש אונ
 די זאנצע וועלט איז נאר ווארין באשאפן
 פון דעם מענטשן וועגן וואש ער קומט אונ
 דר קענט גאט מיט זיין שכל אונ אויך שבת
 וואש ער איז חשוב פון אלע מעג קומט
 נאך אלע זעקס מעג אונ אויך עולם הבא וואס
 איז חשוב פון דער וועלט וואש בוד זינגען
 זינגען קומט זיא נאך דר וועלט אונ אויך
 זעקב וואס איז חשוב פון עשו איז ער ווארין

גיבארין נאך עשו אונ זינגע קינדער זינגען
 ווארין גיבארין נאך די קינדער פון עשו דען
 עשו האט גינומען איין ווייב צו פערציג
 יאר זיין זעקב האט גינומען איין ווייב צוא
 פיר אונ אכציג יאר די חכמים זאנן חלמה
 המשיכה סוף הפעשה דאש ערשטע פון דער
 מחשבה וואש אמענטש האט אין זינג פריער
 צו טאן דאש איז דאש הינטערשטע פון דר
 מעשה עם איז איין משל ווען איין מענטש
 האט אין דר מחשבה תורה צו לערנען אונ
 האט קיין הויז גיט צו לערנען דרינג מוז ער
 פריער בויען איין הויז אונ דר נאך מוט ער
 לערנען דאש וואש ער האט פריער אין דר
 מחשבה גיחאט מוט ער צום הינטערשטן
 אונ דאש איז דאש חשובי וואש דאש הויז
 האט ער פון דעם וועגן גיבוים פון זאנען
 קען מען אפ לערנען דאש דר מענטש וואש
 איז ווארין באשאפן צום הינטערשטן איז
 ער פריער אין דר מחשבה גווען אונ די אלע
 בשעפענעש זינגען ווארין בשאפן פון זינגט
 וועגן אזוא אויך אין זענער סדרה האט דיא
 תורה אן גישריפן וויא אזו מען זאל זיך
 נדרג זיין מיט בחמות אונ חיות וועלכע זינג
 קשר אדער מריפה וואש וויא זינגען ווארין
 באשאפן פון דער ערד אונ דר נאך זאנטי
 אונז די תורה וועלכע פיש אין וואשר זינג
 קשר אונ דער נאך זאנטי אונז דיא תורה
 וועלכע פויגיל אין אויר זינגען קשר אונ צום
 הינטערשטן זאנטי אונז די תורה די דינים
 פון דעם מענטשן דאש ער זאל האלטן די
 תורה אונ מצות דען ער איז מער גיט ווארין
 באשאפן נאר צו האלטן די תורה אונ מצות
 אשה גיחויש די חכמים לערנען פון זאנען אפ
 אפילו ווען איין אשה האט דאס קינד גיט
 נאנץ גייערמ עם איז צו זאנען איז זיא דאך
 סבא גליד וויא זיא האט איין לעפדיג קינד
 גיחאט אונ אפילו חכמים זאנן דאש קינד
 קומט נאר פון דר אשה נאר דר טאן מאכט
 אפ שיידין פון דר אשה די אלע זאנן וואש

סען בארף עש גיט האבין צו דעם קינד אונ
 די תכמים האבין דרויף פיל באזות נבאראכט
 די געשעע באיה איז פון איין הון ווען זיא
 לייגט אייער אז זיא איז מיט איין האן קען
 פון די אייער זיין הינדעלעך אבער ווען זיא
 לייגט אייער אן איין האן נאר וואש זיא
 טארקט זיך איז אש קען פון דיא אייער גיט
 זיין קיין הינדעלעך אונ די אנדערע באיה איז
 פון די פויגלען דאש זיי מאכין מראנין זייער
 נקבה מיט זייער קוקין אדר מיט זייער האלזן
 זיך אן זע דאש ווייזט דאש דר מאן האט
 איין קליינעם חלק אין דעם קינד נאר ער
 מאכט די צורה פון דעם קינד די דריטער באיה
 איז פון די פיש דאש זיי לאזין אייער פון זיך
 זעלעקערט אונ דער נאך קוקט דער זכר אונ
 לאזט זע אויף די אייער אונ ווערט פון זיי
 פיש אונ דיא אייער וואש זיי לאזין קיין זע
 גיט אויף זיי ווערט פון זיין נאר גיט אונ ביי
 דיא בוימר איז אויך אזו ווען סען באהעפט
 איין מייטיל בויס איין זכר אין איין מייטיל
 בויס איין נקבה וואקסן דרויף מייטילן אכר
 ווען סען באהעפט איין זכר מיט איין זכר
 קען דר פון נאר גיט זיין אזו אויך ווען דער
 מאן גיט הייך צו דר אשה דר פון באקומט
 דאש קינד איין צורה . אויך שרייבט דר בתי
 ווען די אשה האט לוקט צוא איר מאן אונ
 האט אים ליב אונ ווען זיא באהעפט זיך צו
 אים איז נאר איר מחשבה אויף איר מאן
 ווערט דרויש גיבארן איין זון דען עש היינט
 אלץ אן אין דר מחשבה ווא מיר גיפיגן ביי
 געב דאש ער האט גיטעלעם גיפלעקטע
 שטעקן אנגעקענין די שאף אזו האבין זיא
 אויך גיוואונן גיפלעקטע שאף אונ ווען זיא
 מחשבה קען פועל זיין בייא איין בהמה מכל
 שפן ביי איין סענמשין וואש ער האט שקל .
 דר מדרש זאגט מעשה נסים טוט נאט מיט
 דעם קינד דען ווען איין סענמש איז אין דר
 חפיכה איין טאג וואלט ער גערין ארויש
 אונ דאש קינד איז פאר בוידן זיין חדשים

אין זיין מופערש לייב אונ וויל גיט ארויש
 זיין אונ נאט טוט עש הימן . כפי מאיר זאגט
 מעשה נסים טוט נאט מיט דעם קינד דען
 איי דאש קינד ווערט גיבארן איז די אשה
 פול מיט בלוט אונ ווא באלד דאש קינד
 ווערט גיבארן גיט דאש בלוט אין די בריקט
 פון דר מופער אונ עש ווערט דר פון מילך
 אונ דאש קינד זייגט דער פון . דער בתי
 שרייבט עש זייגען דרייא עולמות בייא דעם
 סענמשין דער געשענער עולם איז אין זיין
 מופערש לייב דאש ער זענא גרוישע וואונד
 פון נאט איין ליכט לייכט אכר זיין קאפ אונ
 ער קאן דיא גאנצע תורה . אונ סען ווייזט
 אים דאש גן עקן מיט אלע זייגע חדרים אונ
 דאש גיהנם מיט אלע זייגע חדרים אונ סען
 זאגט אים זיי פרום אויף דר וועלט וואש דו
 ווערשט גיבארן וועשמו קוקן אין גן עדן
 אזו ווא זיי אכר אזו דוא וועשט זיין שלעכט
 וועשמו קוקען אין גיהנם אזו ווא אנדערע
 רשעים זייגען גיקוקען אונ דאש קינד וויל גיט
 ארויש זיין פון זיין מופערש לייב אונ זיך עסן
 איז דאש וואש די מופער עקט אונ ווען עס
 בארף גיבארן ווערין טוט ער ווייגן ער גיט
 מיט גיט ארויש אויף דר וועלט ווייל אויף
 דר וועלט איז פיל צער אונ זאגן אונ אז ער
 קוקט אויף דר וועלט אונ קריגט שקל אונ
 דר קענט די תורה אונ מצות אונ די ווינדער
 פון נאט וואש ער טוט מיט סענמשין איז
 זיך שפך זייער גרויש אונ ווען ער בארף זיך
 אפ שיידין פון דר וועלט אונ בארף שטארבן
 טוט ער פרויערן דען ער שטארבט מיט גיט
 עס טוט אים באנק די וועלט אונעק ווארפן
 אונ די צוויי עולמות האבין איין גינעצטע
 צייט דען אין דר מופערש לייב איז זיין צייט
 זיין חדשים אונ גיט מער פון צוועלף חדשים
 אונ די וועלט האט אויך איין צייט זינעצט
 יאר אבער דער עולם וואש דער סענמש
 קוקט אהין דאש איז עקם הפא די האט

גיט קיין גיזעקטע צייט נאר ווא גיזעקטע פון
 אייביג דאש זעהט מען דאש איין מענטש
 זייט פון איין עולם אין דעם אנדערן עולם צו
 גויסן און דר הינטערשטער עולם איז דער
 בעקטער עולם דר אמרי נעם פרענט ווען
 יזא דיא תורה וויל דיא מצות פון דעם
 מענטשין שמעלין נאך אלע באשעפענעש
 וואלט דאך די תורה גינדארפט פריער שמעלין
 די מצות פון איין מאנגביל און דר נאך פון
 איין אשה וויל יזא איז ווארין באשאפן
 נאך דעם מאן דר תרועין איז איין אשה
 זאל גיזויגן איין קינד איז גיזויגטלעך אלע
 טאג אבער די מצות פון איין מענטשין וואס
 ער ווערט מצטרע וויא אזו ער זאל זיך נוהג
 זיין דאס איז גיט גיזויגטלעך דרום האט די
 תורה דר נאך אן גישריבן די דינים פון איין
 מצורע דר בעל המורים שרייבט די תורה
 האט פריער אן גישריבן התקדשם והייסם
 מדישם איר ואלט הייליג זיין און נאקענט דר
 בייא האט דיא תורה גישריבן אשה כי תרע
 צוא ויזין דאש איין מענטש דארף זיך
 מקדש זיין בשעת תשמיש און ווען ער איז
 גיזוען אין בית הכסא טאר ער גיט באלד
 משמש זיין און דארף ווארמין איין קליינע
 וויילע אודך שרייבט דער בעל המורים זיך
 האט אין דר צאל וויא ברכה צו וויזין ווען
 מען האט איין זון איז איין ברכה פון נאט
 וסאא שבעת ימים די תורה האט גיבאמן זיבן
 טעג זאל די אשה זיין טמא נאך איר גיזויגען
 און אזו אודך אז דר מענטש שמארקט דארף
 מען נאך אים קלאגן זיבן טעג דען אלץ
 איז צוא זיבן דחה תפסי דער פסוק לעדינט
 אינז דאש איין אשה זעהט אנדערש גיט קיין
 דם גידות סידין עס מוט איר ווי דר קאפ און
 אירע איברים זיגן שווער אויף איר און יזא
 הייטט דרום נדה דאש איז מייטש תקם וויל
 מען דארף זיך פון איר אפ שיידין גלייך וויא
 פון איינעם וואש איז אין תקם דאס מען טאר
 גיט זיצן אין זינע פיר ציילן אזו זאל מען

גיט זיצן לעפן איין נדה נאר זיא זאל זיצן
 אליין און אזוא איז גיזוען פר צייטן דר מנהג
 אפילו ביי די עובדי מוכבים דאש ויי האבן
 זיך זייער אפ גישייד פון איין נדה אפילו
 אירע מריט אויף דער ערד מוט שאדין דעם
 מענטשין ווען ער מרעט אויף זיי און אויך
 איר ריידן מוט שאדין דעם מענטשין וואס
 רעט מיט איר אזוא וויא מיר גיפינען בייא
 לכן ווען ער האט גיזוכט די בילד ביי זיין
 טאכטער רחל און זיא איז גיזעסן אויף זיי
 און האט גיזאגט איך האב סדר גשים איך
 קאן גיט אויף שמיין און ער האט גישויגן
 און האט איר גיט גיענטפערט און דרום
 האט זיא גיט גיקושט דעם פאטער אין זינע
 הענט וויל דר רים פון איין נדה מוט שאדין
 און עס איז גיזויס דאס אויף וועסן איין אשה
 נדה קוקט מוט עס אים שאדין דיא תקמים
 זאגן איין אשה בייא איר אן הייב נדה ווען
 ויא זעהט אין איין גיבלאנצטער שווער אדר
 אין איין שפיגיל ווערט דרויף איין פלעק דר
 פון זעהט מען דאס אפילו איר זעהען מוט
 אויך שאדין וכחם השמיני וסל בשר עלתו את
 אין דעם אכטין טאג זאל מען דאס קינד מל
 זיין אפילו ווען עס גיפאלט אום שבת
 מורנוסרופוס האט גיפרענט צוא רבי עקיבא
 וועלכע מעשים זינען בעסער די מעשים פון
 נאט אדר פון מענטשין זאגט רבי עקיבא די
 מעשים פון מענטשין זינן בעסר פרענט
 מורנוסרופוס קען דען איין מענטש מאכין
 איין הימיל זאגט רבי עקיבא פרעג מיד גיט
 וואש אויבן איז פרעג וואס אויף דער ערד
 איז ביי מענטשין זאגט מורנוסרופוס ווארם
 מוט איר איך באשניידן וואלט דען נאט
 גיט גיקענט מאכין מען זאל גיבארין ווערין
 באשניטן ענטפערט רבי עקיבא ווארם אז
 איין קינד ווערט גיבארין היינט זיין נאפיל
 אין דר מוטערס לייב און מען מוז אים אפ
 שניידן וואלט דען נאט גיט גיקאנט מאכין
 דאש איין קינד זאל ווערין גיבארין און זיך

באשר זאל גיט היינען אין זיין מוסערס לייב
 גאר גאט האט גילאזט איין זאך דאש דער
 מענטש אליין זאל פאר ריקטין . אזוא אויך
 די עולה האט גאט גילאזט דר מענטש אליין
 זאל זיך פאר ריקטין אונ אויך גאט וויל דיא
 לייט פרוכין אויב זייא וועלן האלטן זיינע
 מצות דרום האט ער גיבאטן מצות מילה .
 די אשה מוז זיין טמא בייא איין זכר פערציג
 טעג אונ ביי איין גקבה אכציי טעג ווייל איין
 גקבה איז קאלט אונ גאט אונ אירע ליחות
 זיינן פיל דרום מוז די אשה לאנג רייניגן זיך
 גאך איין גקבה מער וויא נאך איין זכר וכפי
 עליה די אשה דארף בריינגען איין קרפן ווען
 זיא שטייט אויף פון איר קינד פעט אונ דעם
 קרפן בריינגט זיא אויף תורה ויא זיא האט
 איין עבירה גיטאן אונ האט גורם גיווען די
 ווייבד זאלן שווער קינד האבין דען ווען
 תורה וואלט גיט די עבירה טאן מיט דעם עין
 הדעת וואלטן ווייבד גרינג קינד גיהאט אזו
 זיא איין בזים מאכט גרינג וואקסן זיינע
 פירות . אונ אויך דרום זיינן די ווייבד ווארין
 גיבאטן אויף דריי מצות תלה אונ נדה אונ
 ליכט ציגדין אום ערב שבת פאר נאכט . ד
 תקמים זאגין דרום בריינגט איין אשה איין
 קרפן ווייל בשעת אז זיא גייט צו קינד שווערט
 זיא זיא זאל שוין מער גיט קוסן צו איר טאן
 אונ ווייל זיא איז אין צער דרום איז איר
 שכונעה גישט אויך ווייל זיא איז מהויב צו
 טאן דעם מאנט ווילן קען זיא דרויף גאר
 גיט שווערין גאר ווייל איר מחשבה איז
 גיווען צוא שווערין דרום זאל זיא בריינגען
 איין קרפן אונ דרום היינט אויך וואש קיין
 קרפן איז גיט דא קיפט דר טאן מצות אונ
 איז עולה לתורה ווען דאס ווייב גייט אין שול
 אריין נאך איר קינד האבין : אים ליהיה בער
 דשו ווען איין מענטש וועט האבין איין גנע
 צרעת אין זיין לייב זאל ער ווערין גיבנאכט
 צום כהן . דר כהני שטייבט דרום האט דיא
 תורה ביי צרעת גיט גישריבן נבדו אל משה

לאמר דבר אל בני ישראל ווייל גאט וויל גיט דער
 מאנען זיין נאמען בייא בייוון דען גאט וויל
 גיט בייו טאן דעם מענטשין אזו וויא אין
 פסוק שמיים החפז אחריו מות רשע וויל אויך דען
 דער רשע זאל שטארבן גאר גאט באנערט
 דר מענטש זאל לערנען תורה אזוא וויא אין
 פסוק שמיים והפז לפניו ידקו נבדו תורה ווארי
 גאט וויל מען זאל תורה לערנען אונ אזוא
 אויך אז גאט האט בשאפן דיאליכט אונ
 דאש פינגערנעש שמיים ונקרא אלהים לאור יום
 ולחשך קרא לילה שמיים דער נאמען פון גאט
 ביי דער ליכט אונ גיט ביי דעם פינגערנעש
 ווייל דאש פינגערנעש איז שלעכט . אונ
 אויך אז גאט האט גענעמשט אדם אונ הוה
 דר מאנט ער זיין נאמען אזו וויא אין פסוק
 שמיים ונקרא אלהים גאט האט זיי גענעמשט
 אונ אז ער האט זיי גישאלטן שמיים גיט דר
 מאנט גאמש נאמען . די תקמים זאגין ביי
 דרייא זאבין שמיים דר מאנט נאמש נאמען
 ביי בייוון . איינש איז ביי דעם שלאנג וואש
 ער האט גרעט בייו אויף גאט האט גאט דר
 מאנט זיין נאמען אזו וויא אין פסוק שמיים
 ויאפחאצדים אל הנהש דאש אנדערע איז ווען
 איין מענטש איז עכבר אויף דיא זייד פון
 דיא תקמים . אזוא וויא אין ירמיה שמיים
 כה אשר יי אלפי ישראל ארור האיש אשר לא יקטיל את
 רביו תקמת טאט אזו זאנט גאט פאר שאלטן
 זאל זיין דר מענטש וואש וועט גיט הערין
 דיא זייד פון דעם דאוניגן ברית אונ דאש
 איז גיווען דיא זייד פון דיא תקמים . דאש
 דריטע איז ווען איין מענטש האט פטחון אויף
 איין מענטשין אזו וויא אין פסוק שמיים כה
 אשר יי ארור הנבר אשר יקטיל אדם אונ זאנט גאט
 פאר שאלטן זאל זיין דר מענטש ויא האט
 איין פטחון אויף איין מענטשין . אונ צרעת
 קומט אויף איין מענטשין פון וועגן גזת
 אונ פון וועגן גאזה . דר כהני שטייבט דיא
 פרשה פון צרעת איז נאהענט לעבן דער
 פרשה פון נדה צו ווייון די וואש האלטן

גיס רעכט גדה איז דאש קינד מצורע וואש
פון זיין קוקט און אזוי האפן דיא חכמים
גיזאגט ווען איינער ליגט מיט איין גדה אין
איר ערשטין טאג איז דאש קינד מצורע
צעהען יאר און אזויב ער ליגט ביי איר אין
דעם אנדערין טאג פון איר גדה איז דאש
קינד מצורע זיבעציג יאר . דש צרעת קוקט
פון וועגן דיא עבירות פון דיא מענטשין .
אין משל איין שלעכטער קנעכט ווערט
פאר קויפט אין מארק און דער האר וואש
קויפט אים ווייסט דאש ער איז שלעכט און
זאגט איד וועל אים גוט מאכן און בריינגט
קויטן און שטעקן צוא שמראפין אים אזויב
ער וועט שלעכט זיין און איד נאט ווייסט
פון דעם אן הויב באשעפענעש פון דעם
מענטשין דאש ער וועט עבירות טאן דרום
האט ער אן גינרייט נגעים און אנדערע
קראנקייט צוא שמראפין אים אזויב ער
וועט טאן עבירות און אזוא האט נאט
גיבראכט נגעים און צרעת . צום ערשטין
בריינגט ער נגעים אויף דיא שטיינער פון
הויז ווען דר מענטש טוט דורך דעם תשובה
איז גוט איז אים נאט מוחל זיינע עבירות
ווען ער טוט אקר קיין תשובה גיט בריינגט
נאט נגעים אויף זיינע קליידער טוט ער
תשובה איז גוט איז אים נאט מוחל זיינע
עבירות ווען ער טוט אקר קיין תשובה גיט
בריינגט נאט נגעים אויף זיין גוף און דיא
נגעים וואש ער שיקט אין זיין גוף שיקט
ער אויך מיט רחמנות צום ערשטין שיקט
ער איין קליינע נגע אויף זיין קאפ טוט ער
תשובה איז גוט און אזויב גיט שיקט ער אויף
אים שחין טוט ער תשובה איז גוט און
אזויב גיט שיקט ער צרעת אויך זיין נאנצע
לייב און אזוי זאגט דר מדרש נאט איז איין
דר בארימיקר ער שמראפט מיט רחמנות אזוי
וויא מיר גיפןן בייא אזויב דאש נאט האט
אים פריער גישמראפט אין זיין גומש און
דר נאך אין זיין הויז און דר נאך אין זיינע

קינד און דר נאך אין זיין גוף און אזוי אויך
אין מצרים האט נאט פריער גישראלן זייערע
בהמות און דר נאך אין דעם גוף פון זייערע
בכורים . און די נגעים קומן בהשגחה פון
נאט אויף דעם מענטשין ער זאל וויסן דאש
ער האט עבירות גיטאן און זאל תשובה טאן
און די נגעים פון די היינער זיין נאר גינען
אין ארץ ישראל און גיט אין ורשלים הייל
זיא איז זייער הייליג גינען דאש די שכינה
האט דארטן גינעט :

הפטרות תזריע

וואש בא מציל שלשה און איין מענטש אים
גיבוקטן פון דר שטאט בעל שלשה און
האט גיבראכט צו אלישע דעם נביא ברויט פון
דעם ערשטין צייטיגן ערשטין וואש מען האט
צום ערשטין גישימין דען עש איז גינען אין
דער צייט וואש מען שנייט ערשטין האט דר
נביא גיזאגט צו זיין קנעכט גחוי גיב דעם ברויט
צוא דעם פאלק און לאזן זיין עסין און דאש
איז גינען זיינע תלמידים און ער האט זיין
גישפייזט האט דער קנעכט גיזאגט וואש וועט
דאש גינג זיין פאר הונדערט טאן האט דער
נביא גיזאגט אזוא האט נאט גיזאגט עש וועט
גינג זיין און עש וועט נאך איבער בלייבן
האט דער קנעכט זיי גיגעפן און זיין האבן
גיגעסין און האבן זיה אן גינעם און האבן
איבר גילאזט אזוי וויא נאט האט גיזאגט דר
ילקוט פריעט ווארום רופט ער אן דעם ברויט
בפורים איז דען אלישע איין כהן גינען מען
זאל אים בריינגען בכורים דר תירוח איז דאש
ווייזט אונז ווען איינער גיט איין סתנה צו איין
תלמיד חכם איז גלייך וויא ער בריינגט בכורים
צום כהן און דרום רופט ער עש אן בכורים און
גיט קיין תרופה וואש מען גיט אויך צום כהן
צוא ווייזן אזוא וויא בכורים האט קיין שיעור
גיט וואש דער מענטש האט גיזאגט האט
ער גיבראכט דען מעשר האט אין שיעור
איינש פון צעהען און תרופה איז צווייא פון
הונדערט אבער בכורים האט קיין שיעור גיט
וואש דער מענטש האט גיבראכט האט אלץ
דער כהן אן גינעטן פאר גוט אזוי אויך וואש

מען פריינט אין מתנה צו איין תלמיד חכם
 זאל ער עש אן נעמען פאר נים נעמן ער זיך
 פון אים און נעמן דער הויפט כאן פון דעם
 מלך ארם איז מצורע גינארין און דאש פאלק
 פון דעם מלך ארם האבן מלחמה גיהאלטן
 מיט ישראל און האבן גיפאנגען איין קליינע
 בתולה און זיא איז גינען איין רינישט ביז
 דער ווייב פון נעמן האט זיא גיזאגט צוא איר
 הארינסע לאו דער האר נעמן גיין צום נביא
 אלישע וואש אין שומרון וועט אים דר נביא
 היילן פון צרעת איז נעמן גיקומן צום מלך און
 זאגט אים דאש די בתולה האט אים איין עצה
 גיגעבן ער זאל גיין צום נביא וועט ער אים
 היילן זאגט דער מלך גיזא און איר וועל דיר
 גוטע פריב געבן צום מלך ישראל איז נעמן
 גיגאנגען און האט מיט זיך גינעמען צעהען
 צעהנטין זילבר און זעקס טויזנט גילדין און
 צעהען פאר קליידער און אז דער מלך ישראל
 האט די פריב גילייגענט מען זאל נעמן היילן
 פון צרעת האט ער צו ריסן ווינע קליידר און
 האט גיזאגט ועהעט דאש ער טראכט בלבולים
 אויף ישראל בין איר דען איין גאט וואש ער
 שרייבט מיר איר זאל היילן נעמן פון זיין צרעת
 ויהי כשטע אלישע איש האללים און אז דער נביא
 האט גיהערט דאש דר מלך האט צו ריסן ווינע
 קליידער האט ער גישיקט צום מלך ישראל
 ווארום האשמו היינע קליידר צו ריסן לאו
 נעמן קומען צו מיר און לאו ווישן דאש עם איז
 דא איין נביא צווישן ישראל נביא גען איז
 נעמן גיקומען און האט זיך גישמעלט אויף דר
 מיר פון דעם נביא מיט אלע ווינע פערד און
 רייטער גישה אליו אלישע האט אלישע ארום
 גישיקט צו זאגן אים ער זאל זיך זיבן מאל
 וואשן און טובל זיין אין ירדן וועט ער גיהיילט
 ווערין פון זיין צרעת איז נעמן פרוג גינארין
 און האט גיזאגט איר האב גיטיינט דער נביא
 וועט פאר מיר תפלה טאן צו גאט איר זאל
 גיהיילט ווערן און ער זאגט איר זאל מיר וואשן
 אין ירדן פאר וואר אמנה און פרפר די טייכן
 פון אונזר לאנד זיינן בעסר וויא דער ירדן און
 איר האב מיר גיבארין אין זייא און בין נים
 גיהיילט גינארין מכל שכן דאש פארן אין ירדן

וועט מיר בודאי נים העלפן און איז אונזע
 גיגאנגען מיט פעס האבן ווינע קנעכט צו אים
 גזאגט ווערן נביא זאל דיר איין שווערע רפואה
 זאגן וואלשמו אויך גידארפט פאלגן זכרם ער
 האט דיר איין גרינע רפואה גזאגט וואס וועט
 דיר הארין ווען דאז וועלסט דיר פארין און דעם
 ירדן ונדר הסביל ביהו שבע פקסיו האט זיך נעמן
 גיטויבילט אין ירדן זיבן מאל און איז ווארין
 גהיילט פון זיין צרעת און זיין לייב איז גינארין
 און וויא איין לייב פון איין יונג קינד איז נעמן
 גיקומן מיט נאר זיין פאלק צו אלישע און האט
 גיזאגט איר ווייש היינט וואול דאש עש איז
 גיט דא קיין גאט אויף דער וועלט נאר דער
 גאט פון ישראל און איר בעט דיר נעם פון
 מיר איין מתנה ויאמר מי יי אשר צדתי לפני
 האט אלישע צוא אים גיזאגט איר שווער
 ביזא גאט וואס איר שמייא פאר אים דאש
 איר וועל ביזא דיר נים נעמען און נעמן
 האט אים זייער גיבעטן און ער האט נים
 גיזאלט נעמען ויאמר נעמן ויא יא לצדקה פשי
 צדי פדריס ודפה האט נעמן גיבעטן מען
 זאל אים געבן פון ארץ ישראל ערד וואס
 צווייא מיל אייזעלען קענען דער פראגן און
 ער וועט דער פון טאכן איין מזבח אין
 זיין לאנד דען ער וועט שוין נים מקריב זיין
 קיין קרבנות צוא דער עבודת פוכבים נאר
 צוא גאט האמשע קיינער האט אים נים
 גינערט צו נעמען ערד האט ער דאך גיבעטן
 פון אלישע ער זאל אים רשות געבן פרי ער
 זאל נים נעמען פון ארץ ישראל קיין ערד
 מיט גוילה נדבר מה יפלי וי לצדקה נעמן האט
 גיזאגט צו אלישע איר וויל מיר כגייר זיין
 נים צוא דינען עבודת פוכבים נאר איר מה
 זיין מיט דם מלך אין הויז פון דר עבודת פוכבים
 ווען ער גייט טאן זיין עבודה און זיין האנט
 איז אן גילעחענט אויף מיר און ווען ער
 פוקט זיך מה איר אויף מיר פוקן נאר מיין
 מהשכה וועט נים זיין צוא דער עבודת
 פוכבים דרום בעט איר אינזערער דאש גאט
 זאל מיר מוחל זיין דיא עבירה האט אלישע
 צוא אים גיזאגט גיזא לשלום איז נעמן
 אהיים גיגאנגען

יצדבר יי אל משה לאמר: אשה כי תרש וילדה זכר
 ואגמ רבי אבא מיר האבין גלערינמ אשה
 פובעת חלה וילדת זכר אמער מיר האבין דאך
 גולערינמ אז הקביה אוי גזר אויף דער מפה
 וואש זיא זאל זיין איין זכר אדר איין נקבה ואגמ
 רבי יוסי ווייל הקביה ווישט וויא אז עס וועט
 זיין דרום אוי ער נאך פריער גזר אויף דר מפה
 וואש זיא זאל זיין רבי אבא ואגמ ווארום שטייט
 כי תרש וילדה אזי משמע זיא גיווינט תיכף עש
 וואלט גירארפט שטיין כי תרש ותח וילדה ואגמ
 רבי יוסי דר שטייג אוי פון איין אשה זכר זיא
 ווערט מעוברת ביו זיא גיווינט דאש קינד האט
 זיא נאר אין איר מחשבה אג אין איר מויל זיא
 זאל גיוויגן איין זכר אג וואלט גיערין זיא זאל
 אים שוין גיוויגן דרום שטייט אשה כי תרש וילדה
 זכר רבי הוקיה ואגמ עס שטייט פה רבי פשיד יי
 עולם בהקמה עשית וויא גרויש ווינען די מעשים
 פון הקביה אויף דער וועלט עש אז איין משל
 צו איין מענטשן וואש ער נעמט אין זיין האנט
 עטליכע ערליי מיני זאמן אג זייט זיי מיט איין
 מאל דר נאך גייט עס ארויש אימליכש בונדר
 אזו הקביה פביכול האט גיוויט די וועלט מיט
 איין מאל אג דר נאך אזו אימליכש ארויש גיקומן
 מיט זיין זאמן קום אג זעה בשעת דר מענטש
 קומט זך מווג זיין אג אזו זיך מקדש מיט בונה
 נרצון הקדושה אזו גייט דער רוח אין איין צלם
 ידמות בדימות גלינה אג מיט דעם צלם ווערט ער
 בשאפן ארויש צו גיין אויף דער וועלט אזו וויא
 עש שטייט אז בצלם יתפלג איש ווייל דר מענטש
 אזו אין זיין צלם דרום האט ער איין קיום אג
 גייט אויף דער וועלט אג שלמה המקנה האט
 גיאגמט ער ששים מים גמי תללים קום אג זעה
 איין מענטש טאר גיט ארויש ווארפן איין בלי פון
 זיין הויז אג זאל זאגן דאש אזו פאר דעם צד
 המומאה אדר פר דעם טייוול אדר דעמט גלייכן
 דען עס אזו פר האנדן אלערליי סיני משחיתים
 וואש זיין אן גבויים די נאך צו נעמן אג פון דר
 שעה אזו שוין רזויף גיט שזרה קיין ברכה ווייל
 עש אזו אין דר האנט פון דר מומאה וככל שכן
 אז ער גרייט אן איין זאך פון דעם צד המובונו
 דר מומאה דען פון דר צייט וואש ער האט דאש
 אן גברייט אזו דאש שוין תיכף ווערט אג אז
 עש קומט די טעג וואש ער דארף שטארבן אג
 דער צלם אלהים גייט פון אים אנועק קומט דר

רוח המומאה וואש ער האט זיך אין אים מדבק
 גוען אג נעמט דעם צלם אג שטארקט זיך אין
 אים אג דר צלם גייט פון אים אנועק אג קערט
 זיך שוין גיט אים צו אים קום אג זעה בשעת
 די נשמה דארף אראפ גידערין אויף דר וועלט
 קומט זיא פריער אין גן עדן התחתון אג זעהט
 דעם פבוד פון די צדיקים וואש זיי זייגן דארטן
 מסדר שורות שורות אג דר נאך פירט מען זיא
 אין גיהנם זיא זאל דארטן זעהן די רשעים וויא
 זיי שרייען ווי זיי אג קיינער אזו זיך איבער זיי
 גיט מרחם אג צוא ליב דעם ווייט מען איר
 דאש זיא זאל ווישן דעם שבר ועולש אזו זיא וועט
 זינדיגן אג דר צלם הקדוש שטייט איבער איר
 ביו זיא קומט אויף דר וועלט אג אז זיא קומט
 אויף דער וועלט קומט דער צלם צו איר אג
 בהעפמט זיך מיט איר אג ווערן מגדל ביי אנאנד
 אג אין דעם צלם ווערין גיפגן די טעג פון דעם
 מענטשן אג היינען אן אין אים אזו וויא עס
 שטייט כי מסול אנטט לא נדי כי צלמי על אג דר
 צל אג די טעג אזו אלץ איינש אג פון דעם טאג
 וואש די אשה ווערט מעוברת ביו זיא אנטוויינט
 דאש קינד ווישט מען גיט אג מען פר שטייט
 גיט וויא אזו גרויש זייגן די מעשים פון הקביה
 אזו וויא עש שטייט פה רבי פשיד יי קום אג זעה
 אלע רוחות וואס גייען ארויש אויף דער וועלט
 זייגן זכר אג נקבה דער נאך צו שידיון זיי זיך
 אימליכער אין זיין וועג אזו דער מענטש זוכה
 בקומט ער זיין בת זוג וואש זייגן בנאנד ארויש
 גינאנגען פון ויער ארט אג זיינען זיך ווידער
 מווג בנאנד אג דרום שטייט תיבא הקינ נפש
 תה למצה אג ווען דער מענטש איז חלילה גיט
 זוכה אזו גיט מען אים אנאנדער בת זוג אג
 האבין קינדער גיט אזו וויא עש דארף צו זיין:
 אדם כי יתה בער בשלו שאת או ספחת גבי רבי הייא
 מיט רבי יוסי ווינען גינאנגען אין וועג וויא
 זיא גייען פגעניגט זיא איין מענטש וואס האט
 פיל צרעת אויף זיין פנים אג דאש פנים אז
 רויט מחמת דעם צרעת ואגמ רבי תיבא צו אים
 ווער בישמו ואגמ ער איך בין איין ודעי ואגמ
 רבי יוסי דר מענטש איז איין הומא ווייל דאש
 צרעת איז אים אויף דעם פנים דאש אזו גיט
 קיין יסורים של אהבה ואגמ רבי תיבא בונדאי
 אז עש אזו ווארום אז הקביה שטראפט איין
 מענטשן גיט סחמת קיין חטא נאר סחמת אהבת

זיינען די ספרים צו גידעקט זאגט רבי חסי צו
 רבי חייא פון וואגען ווייטער דאש זאגט רבי
 חייא עש שמיים סוכה הובת בגולה פארהי סוכה
 ווען די שטראף איז מהמת אהבה איז דאש פר
 בארנין פון די לייט דעשט גלייכו אז איינר וויל
 שטראפן זיין חבר זאל ער אים זאגן מוכר בסתר
 גיט פאר לייט פרי ער זאל גיט מבוש ווערן
 דאש היישט מאהבה איז אויף אז הקב"ה וויל
 שטראפן זיין מענטשן שטראפט ער אים צום
 ערשטן אינווייניג אין די ביינער איז ער הודר
 בתשובה איז גוט גייען די יוכרים פון אים אוועק
 און אז ער איז גיט הודר בתשובה שטראפט ער
 אים אויף דר הויט אונטער די קליידר דאש הייבט
 נאך אויף יוכרים של אהבה * און אז ער איז
 נאך גיט הודר בתשובה שטראפט ער אים
 אויפגינג אויף זיין פנים פרי אלע מענטשן זאלן
 זעהן אז ער איז איין חוטא און ער איז גיט דר
 אהב פון זיין האר * זאגט דער מענטש צו זיין
 איר וויט גיט אונטער מיר מיט איין בוגד און
 מיט איין עצה איר גיהערט זיין פון די מענטשן
 וואש זיין בייא רבי שמעון פן ירחאי אין שמו
 דאש זיין האבין פאר קיינעם קיין מורא גיט
 ווען מייע קונד וואלמן דא זיין וואלמן זיי זיך
 פר מיר אן גיט ווארעם רעם איר אז אויפגינג
 אונטער רייד זאגט רבי חייא צו אים די תורה
 היישט אז איר שמיים בראש הסימית תקרא
 וואלמן מיר זיך נפארקטין פר דיר פדברי תורה
 וואלמן מיר זיך גישעפט פר הקב"ה דאש
 הייבט מיר זאלן לעוהב גיט פר שעקט ווערן
 פתח דער מענטש הייבט אן עס שמיים מי אי
 כבוד נשא ען ויטבר על אשע ער הייבט אויף
 זיינע קענט און וויינט דר ווייל זיין אן גיט
 זיינע קינד זאגט דר קלענקער עש איז דא איין
 סייעתא דשמיא ער הייבט אן עש שמיים יש
 צדיק אובד בצדק ויש רשע מארד בקדש דאש רוב
 ווערט גיבער פאר לארין איין צדיק אין זיין
 צדקות וויא איין רשע אין זיין רשעות וויא קומט
 עש זאל אזו זיין עש איז דא פול רשעים און דר
 דין הייבט אונטער וויא ווערט דער צדיק געש
 איבער זיי אזו וויא מיין פאטער איז גישטראפט
 גיורארן איבער די שטאט לייט דען זיי זיינן גיורען
 איימיל חצופים אנטקעגן אים און ער האט אין
 זיין קיין התראה גיט גיטאן און האט זיי גיט
 גישטראפט און האט זיי קיין כאל גיט פר שעקט

און האט אונז גיטאנט עש שמיים זיך אל תתחר
 בקבצים וויל איר מיד גיט מיט זיין מתנה זיין
 דרום איז ער גישטראפט גיורארן זאגט דר יחזק
 בן חזקאי בין איר איבער דעם גישטראפט גיורארן
 ווייל איר האב רשות גיהאט צו שטראפן זיין
 און איר האב דאש גיט גיטאן גיט בסתר און גיט
 בגלוי דרום בין איר אזו גישטראפט גיורארן *
 הייבט אן דער אנדערער זון און זאגט נפש באפי
 נשפת תים כל זמן אז די הייליגע נשמה איז בהעפט
 אין דעם מענטשן איז ער דר לייב האבר פון זיין
 הערין ער האט כמה שופרים וואש זיי הימן אים
 אפ פון אלע זיימן ער איז גיטוינגט למעלה
 ולמטה און די שכינה הקדושה איז שורה אויף
 אים און אז ער קערט זיך אפ פון דעם גיטן וועג
 אזו ווערט די קדושה אפ גיטאן פון אים און די
 נשמה הקדושה איז אין אים גיט בהעפט און
 עש דער וועקט זיך איין רוח כבוד הנהש דאש
 איז דר שטן ער שוועבט אויף דער וועלט און
 רועט נאר אויף דעם ארט וואו דר רוח הקדוש
 איז גיורען און איז אוועק גיטאנגען ארין קומט
 דר רוח המוכנה און איז דעם מענטשן מממא
 און דר מענטש ווערט חסר און גיטוינגט אין
 זיין לייב און אין גישטאלט פון זיין פנים קום
 און זעה ווייל דער נפש תיה איז איין הויבע
 מדינה דען זיא היישט רים מפליא אזו וויא דר
 תרגום מאכט פלומר דער נפש קען ריידן פר
 הקב"ה און קיינער קען איר גיט ווערן דרום
 זאגט דר פסוק צור לשנה פרי ושקפה סביב סוכה
 דען הען זיינע לעפצין ריידן לשון הרע אדר
 אנדערע שלעכטע דברים גייען די רייד ארוף
 און בשעת זיי גייען רופן אלע אויש גיט אונטע
 אויף איין וויט און קערט אפ פון די שלעכטע
 רייד פון דעם מענטשן ראקט אויש איין ארט צו
 דעם וועג פון דעם נהש הרע אזו גיט די נשמה
 פון אים אונטע און קען גיט ריידן אזו וויא דר
 פסוק זאגט נאמתי וסתי הושיתי מסוב און זיא
 נשמה גיט ארוף בהרפה און אין גרושע צרות
 און מען לאזט איר שוין קיין ארט גיט אזו וויא
 פריער נוייל זיא האט מממא גיורען איר מויל
 מיט דברים רעים דרום שמיים שופר פוי וקשונו
 שופר כרות נפש עש שמיים נפש דאש מיין
 מען זיין נפש וואש פלעגט תמיד צו ריידן איז
 דאש שמוס גיורארן איבער די שלעכטע רייד
 און דר וועקט דר מיט דעם נהש הרע דען ער

אין דר פח פון לשון הרע דען אימליכר בהעמט
 זיך אין וואש ער האלט זיך אין זיין שורש און
 אז די שלעכטע רייד גייען ארום אין זייער הענט
 וואו אהין זיי פרארפן צו גיין צו דעם נחש קליפה
 של פסלי דר וועקן זיך כמה רוחות פון דר וועלט
 און גייערן אראפ און זינען אים ווידר מסמא
 און דעם רוח הקודש וואש ער האט גהאט האט
 ער נאך שוין פאר לארין און אפער דעם ווערט
 ער מצורע און פאר שלאסן און אז וויא דר
 עונש איז צו דעם וואש רעט שלעכטן אז איז
 דר עונש צו דעם וואש קען ריידן גוטע זאכן
 און רעט גיט דען ער איז פונם אין דעם רוח
 קפלא ווארום ער איז אן גיברייט גינארין צו
 ריידן למעלה און למטה נאר בקדושה וכפל
 לשון אז ער זעהט אז מענטשן גייען אין שלעכטן
 זינען און ער קען זיי ווערן און שמראפן און ער
 טוט דאש גיט דרום שמיים גאליהי דיפה תשתי
 פסב דרום ווייל איה האב גישוונן פון צו ריידן
 גוטן דרום זאני נזיר בין איה במרדמט גינארין
 טיט נגעים * האבין רבי הייא ורבי זסי אראפ
 גינדערט פון זייערע איינלען און האבין אים
 גיקולשט און האבן זיך מיט אים בהעמט זאנגען
 זינען זאגט רבי הייא אזוי זיי שטייט דר פסוק
 ואיכה צדיקים כאור נופה חילך נאר עד נכון בימי * רבי
 יצחק איז גינאנגן קיין פופטקא צו זיין פאטר
 האט ער גינעהען וויא אמענטשט טראגט אין
 גרוינע משא אזוי זיין אקסיל זאגט רבי יצחק
 צו אים וואש טראגשטו און וואו אהין טראגשטו
 דאש * האט ער אים גיט גינענטפערט אים
 רבי יצחק נאך גינאנגן אין איין הייל זעהט ער
 וויא אזוי גייט ארויט אונסר דר ערד פון דר
 הייל און דר מענטש גייט אריין אין איין לאך
 פון דארטן אין איין אנדער הייל און איז פר
 היילן גינארין פון אים האט זיך רבי יצחק זייער
 גיפארקטן און איז ארויט גינאנגן פון דר הייל
 און האט זיך גינעצט אזויפן אזוי דר הייל * דר
 ווייל קובט אן רבי יהודה און רבי חמקה דר
 ציילט ער זיי די מעשה זאגט רבי יהודה גלויבט
 אין השירה וואש ער האט דיה מציל גינען דען
 די הייל איז פון דר שפאט טרוניא אין דר שפאט
 אז פול מצודעים און אלע שפאט לייט זינען
 גרוינע מבשפים און גייען אין דער סדבר און
 געמען שווארצע שלאנגן וואש זינען עסטר פון
 זעהען נאר און טייען מיט זיי ביישוף און אלע

בלשפים וואש זיי טרען אין און דר הייל אז ווא
 זיי גייען פגענען זיי איין מענטשן פרגען זיי אים
 ווער בישטו זאגט ער איה בין איין יהודי און
 דאש איז מיון קינד אן גיקנפט אין אייזיל זאגן
 זיי וואש איז אים זאגט ער איה בין גינעסן אין
 איין דארף אין איין שטוב דרייא יאר און איה
 האב דארטן נאר גיט גינעהען און מיון קינד
 האט גילערניט תורה אלע מאג בייא איין רבי
 און אז ער פלעגט קומן אהיים פלעגט ער חזרין
 זיין לערנן און היינט אז ער איז אהיים גיקומן
 פון זיין רבי נאך דעם אז ער האט אפער גתורת
 זיין לערנען איז גיקומן איין רוח און האט אים
 מוזק גינען דאש זינע הענט און די אויגן און
 דאש מויל איז אים פאר קריסט גינארין און ער
 קען גיט ריידן דרום גייא איה אין דר מערה פון
 גייר פרגייא סאמר וועלן זיי אים מאן ארפואה *
 זאגט רבי יהודה האסטו עפעס פרגער גיט גיערט
 פון דעם הויז עס זאל אפאל דארטן איינר מוזק
 ווערן זאגט ער ווא עס איז שוין לאנג דארטן
 איינר מוזק גינארין אמיל לייט האבין גיאגט
 עס איז גיט מחמת איין מוזק נאר פון איין חולאת
 גבדו גבדו און אמיל האבין גיאגט אז עס איז
 פון דעם הויז אפער דר נאך זינען מוזן פול לייט
 אין דעם הויז גינעסן און עס האט קינעט גיט
 גישאט * זאגט רבי יהודה דאס איז מחמת ער
 איז עובר אזוי דעם וואס די חכמים האבן גיאגט
 הייבט רבי יהודה אן עס שטייט חיי בניה ביתו בלא
 צדק ווייא צו די חאם בויען זייער הויז אן צדק
 דען דארטן וואו די קדושה איז דא לויפן אנועק
 אלע רוחות ומזקים פון דר וועלט עס איז גיט
 זייער ארט און דארטן וואו די פוסקא איז שורה
 קובט די קדושה גיט אהין דען עס איז גיט איד
 ארט דרום דאש ארט וואש ער האט צום עלשטן
 בלייבט ער דר ביי * און דרום איז דער דין אז
 אנגע איז אין איין שטוב מזו קען זיא קסדה זיין
 און אנועק ציין דעם רוח הטומאה פון זיין ארט
 און דר נאך מזו קען צו שטייפן די שטיינר און
 דאש האלץ און עש בויען ווידר מצד הקדושה
 מיט צדק און מאכן רוען דרויף דעם רוח הקודש
 דאש דער רוח הטומאה זאל שוין דר פר מזדא
 האבין און מען פרארף אפ שטייפן מיט אנדער
 לייט און דער ווייטערין צוויי מפחים פון זענס
 לייט זאגט רבי יהודה לאמיר אים נאך גיין און
 זעהן וואש ער וועט מאן זאגט רבי יצחק עש

אין צוא אונז אכור ווייל ער גייט צוא אנעלכע
 מענטשן וואס זיינן נויט פון דר הורה ווען ער
 זאל גיין צו איין רבא שמים איין רפואה צו נעמן
 אזו וויא נעמן אזו גינאנגען צוא אלישע וואלמן
 מיד אים נאך גינאנגן אבר אזו איז אכור גלויבט
 איז נאט וואש ער האט אונז מציל גווען פון אים
 זאגט רבי יהודה מיר האבין דאך גילערניגט מיט
 אלץ דינג מען זך אפענטש היילן הויך פון איין
 לידען בוים פון עבודת כוכבים זאגט רבי יצחק
 דאש איז פונדאי איין עבודת כוכבים אונז ניט
 דש אליון אכער עש שמייט יא אפצא דר מעזר נט
 נבחו באש קסם קסמים קטנו וקטנש זיינען זיאי ארועק
 גינאנגן זייער וועג אונז דר מענטש איז גינאנגען
 איין דער מערה מיט זיין זון אונז עש איז אזו זיין
 סוף גווען אז ער איז ניקומן צו דר הייל האט ער
 גיוואלט זיין אייזיל אן ביטרון איז ארויש גינאנגן
 איין רוק פון פייער פון דער מערה אונז האט
 גשלאגן דעם וואוינזיין קאפ אונז האט אים גדרגת
 אונז דר פאטר איז ארויש גינאנגן פון דר מערה
 האט ער אים גיפונן שויט האט ער גינומן דאש
 אייזיל מיט אים אונז איז ווידער ארועק גינאנגן
 אהיים גפינט אים ווידר רבי יהודה אונז רבי יצחק
 אונז רבי יצחק וויינט ער פון זיי אונז דר ציילט
 זיי די מעשה זאגט רבי יצחק איך האב דאך דיר
 פיל מאל זאגט אז אהין איז אכור צו גיין גלויבט
 איז נאט דאש אלע זיינע מעשים זיינן אמת אונז
 אלע זיינע וועגן זיינן ריין זכאן זיינן די צדיקים
 וואש זיי גייען בדרך אמת בעולם הזה ובעולם
 הבא זאגט רבי אלעזר אלע מעשים פון דעם
 מענטשן נאלן זיין לשם שמים דאש היינט אויף
 אלץ דינג וואס ער טוט זאל ער זאגן לשם הקב"ה
 אונז איך טוא אלץ פון זיין דינקט וועגן צו דינען
 אים אז ער וועט אזו טאן וועט דרויף ניט קענען
 קומען דר רוח המצאה דען ער איז אלע מאל
 אן גברייט צו די לייט צו רוען אויף דר מעשה
 וואש דר מענטש טוט דרום האט גירועט דער
 רוח המצאה אויף די בגדים אונז דרום שמייט
 וישמרת מכל דבר רע מען זאל זיך היטן מיט איין
 דיבר עש זאל חלילה ניט ארויש גיין דר פון
 מיין שלעכץ רבי אלעזר איז גינאנגען צו זיין
 שווער אונז רבי אבא איז אויף מיט אים גינאנגן
 זאגט רבי אבא מיר דארפן רידען דברי הורה
 היינט אן רבי אלעזר אונז זאגט עש שמייט אפרי
 נא אהיני את לבנו ויטבילי בעיניך איז דאך קשה

אברהם אבינו איז דאך פונדאי גווען איין רבא
 האט אונז אליב האבר צו הקב"ה זאל ער זאגן מען
 זאל מיר גומץ טאן פון דיניט וועגן נאר האמשע
 אברהם איז גווען איין רבא האט דאש ער זיך
 ניט גיוואלט פון לאזן אויף זיין זכות אונז הקב"ה
 האט אים אויף ניט גיוואלט אויש ציין און זיין
 זכות גייערט און דעם זכות פון שרה ער זאל
 דורך איר באקומן פיל געלט פון אנדרע פעלקר
 דען דורך איין אשה איז איין מענטש זוכה צוא
 האבין פיל געלט אזו וואי עש שמייט בית היין
 נחלת אבות כתי אשה משפלת ווער עש איז זוכה צו
 איין אשה משפלת איז ער זוכה צו אלע זאכן
 אויף שמייט נפח בה לב בקלה לשלל לא יחסר אזו אויף
 אברהם איז גינאנגען נעמן דאש גומץ דורך איר
 זכות אז זיי פירע וועט מען נאר ניט קאנן טאן
 מיין שלעכטן אונז ווידר אברהם האט גיזעהען
 איין מלאך איז גינאנגען פאר איר אונז האט אים
 גזאגט פארקט זיך ניט הקב"ה האט מיר גשקט
 אויש ציין געלט פון אנדרע פעלקר אונז צו היטן
 זיא פון אלץ דינג דרום האט אברהם נאר פון זיך
 מוזא גיהאט ווייל ער האט ביי זיך ניט גיזעהען
 קיין מלאך אונז פון אונז וועגן האט ער זיך ניט
 גיבארקטן ווייל ביי איר איז גינאנגען איין מלאך
 האט אברהם גזאגט ווא איז גיהיט אבר ניט אויף
 דרום האט ער זיא גיבעטן אפרי נא אהיני את לבנו
 ויטב לי עש וואלט גידאן זש שמייט לבנו ויטב לי
 הייעלט פיל מענטשן וועלן מיר גומץ טאן אונז עס
 שמייט ויטב לי לשון תהיר דאש גייט אויף דעם
 מלאך וואש עש איז מיט איר גינאנגען ער וועט
 מיט מיר גומץ טאן בעולם הזה מיט געלט ויהיה
 נפשי בגלגל מיניט מען בעולם הבא אז דו וועסט
 ניט אפ קערן דיין וועג וועל איך האבן עולם
 הבא דורך דיר אבר אז אויך וועל נאר האבין
 געלט אויף דער וועלט אונז דו וועסט אפ קערן
 דיין וועג וועט מיין נפש ניט לעבן לעולם הבא
 דרום האלט דיך ריין כדי מיין נפש זאל לעבן
 לעולם הבא דורך דיר אונז דרום ווייל דר מלאך
 איז גינאנגען צו היטן זיי שמייט וינצני את פריה
 ננעים ודלים על דברי צרי אשה אבדם זיא האט גיהייסן
 דעם מלאך ער זאל שלאנגן צו פרעה האט ער
 זיא צו גייערט שרה האט דר מיט גיוויזן איין
 סימן צו אירע קינדער אז זיי וועלן זיין דר נאך
 אין מצרים אונז פרעה וועט גישלאנגן ווערן
 מיט עשרה כפות :

תדבר וי אל משה לאמר זאת תהיה תורת המצורע ביום
 סתרתו שלמה המלך זמנא אין משלי
 ספרי פי איש תשבע בסגנו תבואת שפתיו ויכבד דאש
 לערניתא אונז דאש עש איז ויער גוט צום
 צונג ווען ער טוט בייך תורה און מצות און
 שטרקאפט לייטן צו גוטן און זיין שכר איז
 זיער גרויש פון גאט און ווען ער רעט לשון
 הרע און רכילות איז אים גינגט שטרקאפט און
 גינגייט צו האבן דאש זאגט דר פסוק ספרי
 פי איש תשבע בסגנו פון וועגן זיין לשון הרע
 בייך וועט ער זיך און זעמין מיט צרות היות
 שפתיו אשך ווען אפער ער טוט בייך גוטש
 וועט ער זיך און זעמין מיט גוטן שכר און
 דאש זאגט דער פסוק פה ומיט גב לשון דער
 מוים און דאש לעבן היינט און אין דעם צונג
 דר נוש רעט מיט איר תורה ומצות דר וועט
 האבן איין גוטן שכר דר פאר אפער דער
 מענטש וואש רעט לשון הרע דער בריינגט
 אויף זיך פיל צרות און צרעת און דרום רופט
 אים דיא תורה און מצורע דאש איז צווייט
 ווערטר מוציא בך דאש צרעת קומט אויף אים
 ווייל ער רעט בייז און ווען ער ווערט גיהילט
 מוז ער בריינגען איין קרן אויף זיין לשון
 הרע וואש ער האט גירעט און ער קאן
 אנדדש גיט גירייניגט ווערן גאר דורך דעם
 בלן און דר בלן מוז ארויש גיך חוץ דר מהנה
 צוא דעם מצורע וואש ער זיצט אליין חוץ
 למחנה און לשון הרע איז איין גרעסערע
 עבירה פון רציחה דען וועט עס טוט איין
 רציחה הרגת איין מענטשין און דר וואש
 רעט לשון הרע הרגת ער דריי מענטשין ער
 הרגת זיך דאש ער ווערט גישטרקאפט ווייל
 ער רעט לשון הרע און הרגת דעם וואש ער
 האט אויף אים גירעט לשון הרע און דעם
 וואש האט און גוטן דאש לשון הרע אויף
 זעה וועלכעש איז ערנער איין פיל און איין
 שווערד איין פיל איז גוויס ערנער דען איין
 שווערד קען גאר טייטן לעבן זיך און גיט
 פון דר טייטן און איין פיל טייט פון טייטן

און דרום רופט דר פסוק און דאש לשון הרע
 תז שחית איין אויש גירענע פיל ווייל עש
 הרגת פון טייטן אזו וויא איין פיל און לשון
 הרע איז איין גרעסערע עבירה פון זנות און
 עבדת פוכבים און רציחה און אפילו מרס
 וואש זיא האט גאר גירעט אויף איר ברודר
 משה דאש ער זאל זיך פון זיין טייב גיט אש
 שיידין איז זיא דאך גישטרקאפט גיטארן און
 איז גיטארן מצורע זיין טעג און אהרן
 איז אויך מצורע גיטארן גאר גאט האט אים
 פאלד גהילט פון באגען לערן מיר אש וויא
 גרויס די עבירה איז פון לשון הרע דאש קען
 שיינקט גיט דיא עבירה אפילו איין גאנג
 השוכן מענטשן און דר מצורע וואש אש
 גיהילט גיטארן האט גיראפט בריינגן צוויי
 פויגלן מהורים דען גאט זאגט ער זאל בריינגן
 פויגלען וואש זינגען און פופסין מיט ויער
 מויל עש זאל מכפר זיין אויף אים וואש ער
 האט גירעט בייז מיט זיין מויל און ער זאל
 געמען האלץ פון איין טעגען בוים וואש ער
 וואקסט הויך צו מכפר זיין אויף אים וואש
 ער האט זיך בגאנה גיהאלטן און דורך דעם
 האט ער לשון הרע גירעט און ער האט גינגן
 איין ברייטל אזוב וואש וואקסט גיטריג און
 איין רייטן פאדים וואס איז גיטען גיפארבט
 מיט איין ווארים צו ווייזן דר מענטש וואש
 האט אין זיך צרעת ווייל ער האט זיך בגאנה
 גיהאלטן זאל ער זיך גידעריג האלטן וויא
 איין אזוב און וויא איין ווארים וועט ער
 גיהילט ווערן ויב אשר לי הבית דיא נכרה
 זאגט צרעת קומט אויף הייער ווען דער
 מענטש וויל קיין בלים גיט ליען פון זיין הויז
 דרום זאגט דר פסוק אשר לי הבית וואש דאש
 הויז איז זיין און ער וויל קיטעם גיט ליען
 דר פון ויבתי ויבתי ויבתי און דר בלן זאל
 היישן אויש ראמען דאש הויז דען די תורה
 וויל גיט האבן דאש ישראל זאלן שארן האבן
 אפילו די ערדענע בלים דאש זי זאלן קומט
 ווערן איר הויז וואש דאש צרעת איז דרום

ואל דער פתח תיסקן אויש ראמען נאר דא
 פלים פון דעם היזו דער פתח ואל גימ טמא
 קאכין דאש היזו פון עש וועט זיין אויש
 גיראקט אלע פלים זיי זאלין גימ טמא ווערן
 דד צרור המור שרייבט אזו ויא דר גוף פון
 דעם מענטשן האט אין זיך קראנקייט אזו
 האט די נשמה אויך אין זיך קראנקייט אזו
 ויא אין פסוק לשמיים רפעה נפשי כי תפתי לה
 הייל מיין נשמה וואש האט גיזיגדיקט צו דיר
 אונ ווען ער זאגט הייל מיין נשמה מוח זיין
 דאש ויא האט אין זיך קראנקייט אונ אזוא
 ואל דאש אין דעם גוף איז פאר האנדן
 קראנקייט וואש זיינן מסוכן האמשע זיי זיינן
 גרינג נאר ווייל זיי האבן קיין רפואה גימ אזו
 ויא צאן ווייטאן אזו אויך איז לשון הרע דר
 מענטש מיינט דאש ער מוט קיין עבירה גימ
 ווייל ער מוט גימ קיין מעשה נאר ער דעם
 מיט דעם מויל אזוא מוט ער דרויף קיין
 תשובה גימ צו זוכן זיך איין רפואה דאש
 זיין נשמה ואל גיהילמ ווערן אונ אזו ויא
 עש זיינן פאר האנדן קראנקייט דאש ויא
 האבן יא איין רפואה נאר ויא איז זייער
 מיאוס אונ ביטער ער וויל בעסער שטארבן
 איידער ער ואל די רפואה טאן אזו אויך לשון
 הרע איז זייער ביטער די רפואה דען ער
 מוח זיין צו דעם וואש ער האט אויף אים
 לשון הרע גירעט אונ זאל אים זאגן איך
 האב אויף דיר לשון הרע גירעט זאיי מיר
 מוחל אונ דאש איז אים זייער ביטער ער
 האלט בעסער גישטארבן איידער ער ואל
 דאס אים זאגן אונ אזו ויא עס זיינען
 פאר האנדן קראנקייט דאש זייער רפואה
 איז זייער נויט דאש ער קאן פרייער שטארבן
 איין ער ער וועט די רפואה בקומען אזו אויך
 דר מענטש וואש רעט לשון הרע איז צוא
 צייטן גערין תשובה טאן נאר דר מענטש
 וואש ער האט אויף אים גירעט איז זייער
 נויט ער קאן צו אים גימ קומן דאש ער ואל
 פת אים מחילה בעטן אונ אויך קען ער איין

קאל גימ די לייט וואש ער האט אויף זיי ביין
 גירעט אונ צו צייטן איך די רפואה נאהינט
 אונ איז גימ מיאוס נאר עס איז איין לאנגע
 קראנקייט אין גוף וואש די רפואה קען גימ
 העלפן אע אויך איז דא איין מענטש וואש
 ער האט זיך גיוואונט פיל ביידן אונ דורך
 דעם קימט ער צו לשון הרע אונ עש איז
 אים שוין זייער שווער זיך אפ צו גיוואונן ער
 מוח שוין ביידן האמשע ער וויל גימ דרום
 ואל זיך דר מענטש גימ גיוואונען פיל ביידן
 וועט ער גימ קומן צו לשון הרע ואל עס
 שיי דר מצורע ואל אפ זאלין נאר זייער האר
 פון זיין גוף דען די האר זיינען דאש צירונג
 פון דעם מענטשן אזוא ויא די בארד איז
 דאש צירונג פון דעם פנים אז קען נאלט ויא
 אפ איז דאש זייער מיאוס אונ דאש איז כדי
 ער ואל מער קיין עזות גימ האבן צו ביידן
 לשון הרע אונ דרום זאגט ווייט די פרשה
 ופסר הכהן על המצור דאש ער מוח זייער עבירות
 פאר לאזן אונ דער מיט ווערט ער טהור
 ותפתי נגע צרעת בבית ארץ אהייתם איך וועל געבן
 איין נגע אין די הייזער וואש איר וועט ירשנן
 אין ארץ ישראל רשיי שרייבט דאש עס איז
 גינען איין טובה צו ישראל דען די אסורים
 האבן גיוואוקט דאש די ישראל וועלן פיי
 זיי אפ געמען ארץ ישראל אונ וועלן אנועק
 געבן זייערע אוצרות אונ זייער געלט דרום
 האבן זיי פאר מויערט זייער געלט אין דיא
 מויערן כדי די ישראל זאלן עש גימ גיפונען
 דרום האט גאט גשיקט איין נגע אויף די הייזער
 וואש איין אוצר איז אין זיי גינען האט קען
 די הייזער גימוזט צו ווארפן איבן דר נגע
 אונ קען האט גיפונען דעם אוצר אונ דער
 צרור המור שרייבט דאש איין עובד פוכבים
 ווען ער בויט איין היזו לייגט ער דעם ערשטן
 שטיין פון דר עבודת פוכבים וועגן אדער
 פון שדים וועגן דרום האט גאט אויף דיא
 הייזער גשיקט איין נגע כדי קען ואל דאש
 היזו צוא ווארפן אונ קען ואל אויש רייסקן

דעם

דלות

אייך שפרינגען ריינע וואשד און איר תעם
וערין ריין פון אלע אייערע עברות :

הפטרת מצורע

וארבעה אנשים היו מצורעים פתח השער און סוד
סענמטשין וייגען גיווען מצורע און וייגען
גיוועסין אין טויער פון שומרון די פיר סענמטשין
וויגען גיווען גחוי דער קנעכט פון אלישע מיט
וויגע דרייא זין דען או אלישע האט גיט גיוואלט
געמען בייא נעמן גאר גיט דר פאר וואש ער
האט אים גיהילט פון זיין צרעת און גחוי
האט גיוועהן דאש נעמן פירם אלץ צוריק וואס
ער האט גיבראכט איז ער נאך גילאפן נאך נעמן
און האט גיואגט מיין האר אלישע האט מיד צו
דיר גישקט עש וייגען צו אים גיקומען צווייא
וויגע נביאים דרום האט ער דיק גיבעטין דא
ואלשט אים שיקין איין צעהענטין וילבער און
צווייא פאר קליידר פון די ויגע נביאים וועגין
האט אים נעמן גיגעבן און ער איז גיגאנגען
ארייס און האט דאש באהאלטין און האט זיך
וידער גישטעלט פאר אלישע האט אלישע
אים גיפרעגט וואו גישטו גיווען זאגט גחוי איך
בין אין ערנעץ גיט גווען זאגט אלישע איך ווייס
דאש דו האשט גיננסען וילבער און קליידער
ביי נעמן דרום זאל דאש צרעת פון נעמן ווערין
באהעפט אין דיר און אין דיינע קינדער און
זיי וייגען מצורע גיווארין און וייגען גיוועסין ביי
דעם טויער פון שומרון אזו וויא מצורעים זיצן
הויך דער שטאט האבין זיי גיזאגט אייך צום
אנדערין ווען מיר וועלין דא ויציין וועלין מיר
שטארבין פאר הונגער און ווען מיר וועלין
קומען אין שטאט איז אין שטאט אין גרויסער
הונגער וועלין מיר דארמיין שטארבין דרום
איז די בעסטע עצה מיר זאלן אריין פאלן צו
דעם פאלק פון ארם ווען זיי וועלין אונז לאזן
לעבין איז גוט אזו ווען זיי וועלין אונז מייסן
איז אויך גיטש דרינגען דען מיר וועלין סטלא
שטארבין פאר הונגער גידיט גיטש און וויא
וויגען אויך גישטאנגען ביי נאכט צו קומען אין
דער מחנה פון ארם און אז זיי וויגען גיקומען
אין ווייערע גיוועלשין האבן זיי קיין סענמטשין
גיט גיפונען גידיט גיטש און סתה ארם און נאט
האט גימאכט הערין צו דער מחנה פון ארם
גלייך

דעם כטוף און מען זאל עש בויען פון נאמש
וועגן דר בחיי שרייבט דרום שרייבט די תורה
לאיש אשר ישכב עם ססאה לעבין דר מיתה פון די
קינדער פון אהרן צו ניוזין דאש זיי וויגען
גישטארבן וויי זיי ויגן ססאה גווען און האבן
גיט גיוואשן זייערע הענט און פיס און ויגן
אריין גיגאנגען אין בית המקדש דען דרויף
איז מען חייב מיתה זעקס דעות זיגן ווארום
די קינדער פון אהרן וויגען גישטארבין איין
דעה איז וואש מיר האבין דא גיזאגט דיא
אנדערע דעה איז ווייל זיי האבין גיבראכט
פרעסדע פיער אין משכן די דריטע דעה
זאגט ווייל זיי ויגן גיווען פאר סרוגקען און
האבן די עבודה גיוואלט טאן און די פערטע
דעה זאגט ווייל זיי האבן גיפקרית איין הלכה
פאר ויער כפי משה און די פינקטע דעה
זאגט ווייל זיי האבין קיין ווייבר גיט גיננסען
דען זיי האבין זיך ויער חשוב גיהאלטין און
האבין גיזאגט דאש קיין אשה איז צו זיי גיט
דאוי און פיל חשובי בתולות וויגען פאר
זעסין ווייל זיי האבן גיווארט אויף זיי דאש
זאגט דר פסוק אין תתלים בחייו אלה אש
גיבתולותיו לא הוללו די בחורים נדב ואכיהוא האט
פיר פרענט איין פיער ווייל די בתולות האבן
מיט זייא גיט קיין חתונה גיהאט דען הוללו
איז מייטש חתונה די זעקסטע דעה זאגט
נדב ואכיהוא האבין אויף דעם בארג סיני
צו פיל גיווען אין דר שכניה און ויגן חייב
מיתה גיווארין נאר נאט האט זייא דעגישט
קאל גיט גיוואלט מייסן ער האט גיט גיוואלט
פאר שטערין די שמחה פון דר תורה דרום
האט ער זיי דא גיטייש ומהי גידהי די תורה
האט גינליכין די מוסאה פון ישראל צו איין
גדה דען אזו וויא איין גדה ווערט ריין מיט
מבילה אזו אייך ישראל האקשע זיי וויגען
ססאה פון וועגין ויערע עברות נעט נאט זיי
לעתיד לבא אז קישים נעטס קומן נעט ער זיי
דיינגין אזו וויא אין פסוק שטיים ומהי עליהם
ביים סודים וסתרם נאט זאגט איך וועל אויף

גליה ויהי איון קול פון רוים ווענין אונ איון
 קול פון פערד אונ איון קול פון איון גרויש
 חיל • האבין זיין גזאגט איינער צום אנדערן
 דך מלך ישראל האט גיווים אויף אונ גידונגען
 דא מלכים פון התים • אונ דא מלכים פון
 סצרים צוא קומען אויף אונ • אונ דרום
 זיינען זיין אויף גילשטאנען אונ זיינען אנטלאפן
 זיין נאכט • אונ האבין גילאזין זייערע
 גיזעלטיין אונ זייערע פערד אונ זייערע אייזלען
 דא באנצע מכה אזו ויהי זא אז גיווען אז
 זיין זיינען גיווען אין איר אונ זיינען אנטלאפן
 צו מציל זיין זייער נפש • זיינען גיקומען דא
 מצורעים ביו אין עק מכה אונ זיינען גיקומען
 אין איון גיזעלט אונ האבין גיזעסן אונ
 גיטרונקען אונ האבין גינעמען זילבר אונ גאלד
 אונ קליידער אונ זיינען גינאנגען אונ האבין
 באהאלטן • אונ זיינען ווידער גינאנגען אין איון
 אנדער גיזעלט אונ האבין גינעמען זילבר אונ
 גאלד אונ האבין באהאלטן • דער נאך האבין
 זיין גיזאגט איינער צום אנדערן מיר טוען
 גיט רעכט עש אזו איון בשורה טאג מיר האבין
 איון גומע בשורה צו זאגן צו ישראל אונ מיר
 שווייזן אונ אז מיר וועלין ווארטן ביו אין דר
 פריא וועלין מיר זיגריני אנטקענין דעם מלך
 נויל מיר האבן אים דא בשורה ניש גיזאגט
 דרום לאמיר גיין אונ לאמיר זאגן אין דעם
 דיוו פון דעם מלך • זיינען זיין גיקומען אונ
 האבין גירופן צו דא טויער היטער פון דער
 שטאט אונ האבין צו זיי גיזאגט מיר זיינען
 גיקומען צו דער מכה פון ארם אונ עש אזו
 דארטן ניש דא קיין מענטש נאר • פערד זיינען
 אן גיבונדין אונ דאש אייזל אזו אן גיבונדין
 אונ דא גיזעלטיין זיינען פול אזו ויהי זיי זיינען
 פריער גיווען דען זיין האבין נאר ניש ארויש
 גינעמען • נקדי השנים האבין די טויער היטער
 גירופן אונ האבן עש גיזאגט אין איינזיגןשטן
 דיוו פון דעם מלך • אזו אויף גישטאנען דער
 מלך זיין נאכט אונ זאגט צו זיינע קנעכט •
 אויך וועל אייך זאגן וואש דאש פאלק פון
 מלך ארם האט גיטאן צו אונ • זיי וויסן
 דאש מיר זיינען הונגעריג אונ גילושטן ארויש
 צו גיין צו נעמען עסן דרום זיינען זיי ארויש
 גינאנגען פון דער מכה צו באהאלטן זיך אין
 מעלד בדי אז מיר וועלין ארויש גיין פון דער

שטאט וועלין זיי אונ תאפין לעבעדיג הייט
 אונ וועלין קומען אין שטאט ארוין • זיין אונ
 בדידי האט איינער פון זיינע קנעכט גענישט
 אונ האט גיזאגט לאז מען נעמען פינג פון דאש
 איבעריגע פערד וואש זיינן איבר גיבלובן אין
 שטאט אונ זיינן ניש גיווארן גימיט אין הונגער
 דען די רייטר פון די פערד זיינן אין דר מכה צו
 שטארבן אין הונגער אזו ויהי נאר דאש פאלק
 ישראל וואש זיינן גיבלובן אין שטאט אונ ווען
 דש פאלק פון ארם וועט זיי הרגן וועלין זיי גליה
 זיין ויהי כל ישראל וואש זיינען גישטארבן אין
 הונגער אונ לאמיר שיקן אונ לאמיר זעהען האבין
 זיי גינעמען צוויי רייטר אויף פערד אונ דר מלך
 האט זיי גיליקט נאך דר מכה ארם אונ האט זיי
 גיזאגט גיט זעהט • זיינן זיי גינאנגען נאך זיי ביז
 אין דעם ירדן אונ דר באגבר וועג אזו גיווען פול
 מיט קליידר אונ מיט בליים וואש ארם האט אנועק
 גיווארפן אין זייער איילן צו אנטלויפן • האבין
 די שלוחים זיך אום גיקערט אונ האבין דאש
 גיזאגט צום מלך • גבי השם נבואה את פתח ארם אז
 דאש פאלק ארויש גינאנגען אונ האבין גירויבט
 די מכה פון ארם • אזו גיווען איון סאך זעסיל
 מעל פון איון שקל אונ צוויי סאך גערשטן מעל
 פאר איון שקל אזו ויהי די רייד פון נאט • אונ דר
 מלך האט גימאכט איון ממונה איבר דעם טויער
 דעם ער וואש ער האט זיך אן גילעהענט אויף
 זיין האנט האבין אים דאש פאלק צו טראטן
 אין טויער אונ ער אזו גישטארבן • אזו ויהי דר
 נביא פון נאט האט גיזאגט • דען אזו דר מלך אזו
 גיקומן צום נביא • האט דר נביא גיזאגט סארטן
 אין דער צייט וועט זיין צוויי סאך גערשטן
 מעל פאר איון שקל אונ איון סאך זעסיל מעל
 פאר איון שקל אין דער שטאט שומרון • האט
 דער שר גענישט אונ האט גיזאגט ווען אפילו
 נאט וועט מאכין פענטצטער אין הימיל אונ
 וועט אראפ ווארפן תבואה וועט דען דאש
 קענן זיין • האט דער נביא צו אים גיזאגט דו
 וועשט עש זעהען מיט זיינע אויגן אונ וועסט
 דער פון ניש עסן • אונ עש אזו אזו גיווען דאש
 דאש פאלק האבין אים צו טראטן אין טויער
 אונ ער אזו גישטארבן • אונ די מעשה אזו
 גיווען אום ערב פסח אויף דר נאכט דרום ווען
 עש אזו איון עבד יאר גיט מצורע אום שבת
 הגדול זאגן מיר דא המפורדה אין אים :

וידבר יי אל משה לאמר זאת תהיה חוקת המצורע רבי
אבא ואגמ עש שמייט נורו לקם ספני תרב
ועי ויהא ויער זאלין די לייט זיין גינווארינגט צו
הדמין ויער וועג אונ זיך פארקומן פון הקבצה
מען זאל ניט אראפ גינגן חלילה מדרך הילשר
ניט עובר זיין אויף דער תורה אונ ניט פאר
נעסין אין איר דען דר וואש ער איז ניט עוסק
בגזירה הייסט ער איין גויף אין מענטש וואס
הקבצה האט זיך אין אים אן גיביווערט אונ אין
אויף אים ברוגו די שכינה רוט ניט אויף אים
אונ די סלאכים וואש זיינען כמנהג זאלין אים
הימין ווערן פון אים אפ גיטאן אונ ניט דאש
אליון נאר מען שרייט אויש פאר אים אונ מען
ואגמ טוט אויך אפ פון דעם מענטשין ער דאמ
ניט חס אויף דעם כבוד פון זיין הארין וויי איז
צו אים דען ער ווערט פאר לאזט פון אויפין
אונ פון אונטין ער האט ניט קיין חלק באורח
החיים אבער ווען ער איז עוסק אין דר עבודה
פון הקבצה אונ מיהט זיך אין דער תורה זיינען
אן גיברייט פיל שומרים צו הימין אים אונ די
שכינה רועט אויף אים אונ אלע רופין אויש פון
אים אונ זאגן ניט אפ כבוד צו דעם גישטאלט
פון דעם סלק ניט אפ כבוד צו דעם בן המלה
ער איז גיהות בעולם הזה ובעולם הבא וואל איז
זיין חלק קום אונ זעה מיט דעם לשון הרע
וואש דער נחש האט גירעט צו חוה האט ער
גורם גיורען מיתה צו איר אונ צו אדם אונ צו
דר גאנצן וועלט בייא לשון הרע שמייט לשון
הרב היה ויער צונג איז וויא איין שארפע שווערד
אויף שמייט נורו לקם ספני תרב פארקט אויך פון
לשון הרע די חסה צונת תרב דאש איז די שווערד
פון הקבצה דען מיר האפין גילערניגט הקבצה
האט איין שווערד וואש ער שמראפט מיט איר
די רשעים אזו וויא עש שמייט תרב לוי סלאח דם
לפני העין שרין עש שמייט שרין מיט איין יוד
דאש איז לשון דין דאש היישט איר זאלט ווישן
אז מען וועט אים אזו בן זיין דעם מענטשין
וואש האט איין שווערד אין צונג אונ מען איז
אים דן מיט דר תרב פון הקבצה וואש פון לענד
אלסרינג אונ דרום שמייט וזאת תהיה חוקת המצורע
וואש ער האט אויש גיצויגן מיט זיין צונג איין
דע דען מצורע מאכט מוציא רע דאש איז לשון
הרע רבי אלעוד הייבט אן אונ זאגט קום אונ
זעה די לייט ווייסן ניט אונ הערין ניט אונ זעהן

ניט דעם כזון פון הקבצה איין פרוו שרייט איז א
אלע מאג פון זיי אונ זיי פון נעמן אים ניט דען
בלשעה עם ווערט נאכט אונ די מויערין פון דעם
היסיל ווערין פון מאכט דר וועקט זיך איין לאך
פון דעם תהום בנה אזו ווערין משהותום גיפומ
אויף דער וועלט אונ הקב ה מאכט פאלין איין
שלאף אויף דר גאנצער וועלט אפילו אויף דר
דאזיגע וואש עש איז אויף זיי איין התעוררה
פון היום אונ משהותום שוועבק ארום אויף
דר וועלט אונ זיינן מודיע אלע לייט אין תלום
זאכין אמיל או זאכת אונ אמיל או זאכר
אונ אז עם קומט האלבע נאכט דער וועקט זיך
איין זפון וויגט אונ עש גיט ארויש איין פרוו
אונ הקבצה גיט אריין אין גן עדן צו פרייען
זיך דארטין מיט דיא צדקים דען גיט ארויש
איין פלאס פרייער אונ שלאגט דעם האן אונטר
די פליגיל הייבט ער אן צו שרייען אונ וועקט
אויף די לייט פון ויער שלאף אונ קיינער דר
וועקט זיך ניט אויף שמייט לעבודת המקום
אונ אז עם ווערט מאג שרייט ווידער אויש דר
פרוה אונ אלע חמלות של מעלה טוען לויפן צו
הקבצה אזו וויא עם שמייט בקו יחד יקבו בך
גייען כל בני אלהם אזו ווערין גיעפינט פיל מויערין
אונ מירין אויף אלע זייטין אונ קיינער דר וועקט
זיך אלץ ניט צו דינגען זיין הארין מיט וואש פון
איין בנים וועט ער שטיין פאר דעם סלק עליון
אז מען וועט זיך דער וועקן אים צו משפטיין
אונ מען וועט אים פינגין מיט קייטין דען מען
וועט דאך אויף אים קיין זכות ניט גיפונען ער
זאל גיצול ווערין דער פון דען שמייט אויף אים
גישריבין כצפרים האמיות כפה בתם יקשים בני הקדם
אונ איידער דער מענטש גיט אנוועק פון דער
וועלט ווערט ער גימשפט מיט כפה דינים
איידער דר נפש מיט דעם גוף צו שידין זיך אונ
איין דער צייט וואש וויא דארפן זיך צו שידין
גיט דער נפש גיט ארויש פון גוף ביו ער זעהט
די שכינה אונ מחמת גרויש שמחה וואש דיא
נשמה האט פון דעם וואש זיא זעהט די הייליגע
שכינה גיט זיא ארויש פון דעם גוף אנשקעגין
דער הייליגע שכינה אונ אז ער איז איין צדיק
אזו קנפנט זיא זיך אן אונ בהעפט זיך אין דער
שכינה אויב חלילה ניט גיט די שכינה אנוועק
פון אים אונ דער נפש בלייבט אויבר אליון אונ
גיט ארום אונ סלאגט אויף איר אפ שידונג פון
דעם

דעם גוף דר נאך ווערט זיא גימלשט מיט כמה
 דינים אין גיהנם דורך דעם מלאך דוקא און דר
 גוף ווערט נידן אין קבר ביו ער ווערט עקד און
 דער גפוש איז מקבל זיין דין אין גיהנם ביו ער
 איז מקבל אין גאנצן זיין דין און דר נאך אז עש
 גרייכט שוין דער זמן וואל שוין מקדש און
 בטוהר ווערן אזו גייט זיא ארויש פון דעם גיהנם
 כחוק און אפ גיוואשן פון אירע זינד אזו ווא
 אייזן וואש ווערט גיגליט אין פייער און קומט
 ארויש לויטער און מען בריינגט זיא אריין אין
 גן עדן למטה דארטן ווערט זיא ערשט גיוואשן
 מיט וואשער און בשמים און קרייטשעכער
 גואש איז דארטן דא אזו ווא עש שטייט
 דערפון סוד וליבנה דען גייען זיא סיס איר
 ירוויף און זיא ווערט גינעהענט פאר זיין קרבן
 אויף דעם מזבח אזו ווא עש שטייט זיא תהיה
 חובת הקציע ביום פתרתו והביא אל הכהן דאש
 מיינט מען דעם כהן עליון וואש ער איז מקריב
 דיא נשמות און דורך דעם האט דיא נשמה
 איין תקנה און דאש איז דר וואש האט זיך גיט
 סיל קסמא גינען בעולם הזה אבער דער
 וואש האט זיך פיל מכבא גינען שטייט
 קסמא לא יביל לתקון :

זאת תהיה חובת הקציע רבי יצחק הייבט אן
 וזה הששש וזה הששש וזו דעם פסוק
 האבין סוד שוין מפורש גינען אז דאש גייט
 אויף דער נשמה פון דעם מענטשן דען כל
 זמן ווא איז בייא אים דען איז וזה הששש וזה
 הששש און אז זיא גייט ארויש פון אים
 בתשובה און איז איין זכאי דען איז ואל קיסו
 שואף וזה ווא שש דאש מיינט מען זיא קערט
 זיך אום צוא איר ארט אזו ווא דער פסוק
 זאגט וזה הששש וזה ואל פו התששים קום
 און זעה אלע המאים איז הקבדה מכפר אז
 מען טוט תשובה הויך לשון הרע אז מען רעט
 אויף זיין חבד דרום שטייט זיא דאש דאווע
 ואל זיין דיא תורה פון איין מוציא שם רע
 דאש ער ווערט מצורע זאגט רבי יהיא דער
 וואש רעט לשון הרע אויף זיין חבד איז ער
 אלע זיינע חברים מטמא אז זיי רירן זיך אן
 אן אים דרום בדארף מען אים פאר שליסן
 ווארום די רייד גייען אויף אויבן און זיינען
 מעורר איין רוח הטומאה אויף דיא מענטשן
 ווייל ער קומט זיך קסמא זיין למטה איז מען

אים מטמא פון אויבן ער הייבט אן איזה הית
 לוייה ברה נאמה די וואש איז גינען איין נאמן
 צוא איר הערין דאש איז ורשלים איז זיא
 גיווארק צו איין זוכה מלאי משש צדק וזו ביה
 הקבדה וואש ער הייטש צדק ומשפט האט
 ער דרינען גירעט איינענ זיינען דרינען
 רוצחים ווייל זיא האבין מעורר גינען דעם
 רוח הטומאה דרום האט זיך הקבדה פון איר
 אפ גיטאן וזה דאך ירושלים איז אזו איז
 שוין אכל זעפן אנדערע לייט רבי יהודה
 זאגט דער סוד הדין פון הקבדה שטייט צו
 באצאלן צו די וואש זיינען מוציא שם רע
 ביום פתרתו והביא אל הכהן פון דעם איז גינען
 אז כל זמן ער זינדיגט ווערט זיין תפלה גיט
 אן גנומען ביו ער קומט זיך מעורר זיין אזו
 ווא עס שטייט ביום פתרתו והביא אל הכהן
 רבי יהודה מיט רבי יצחק זיינען גנאנען
 אין וועג האבין זיא פריער מתפלל גינען
 דער נאך הייבט רבי יהודה אן עס שטייט
 עז ביום היא לפטויקים ביה דאש איז דיא תורה
 וואס זיא איז איין שטארקער ביום דרום
 הייבט זיא עז פאר וואש הייבט זיא תורה
 דאש איז לשון נוייזן דען זיא ווייזט דיא
 זאכין וואש זיינען פאר הילין און פאר
 שטאפט און זיא איז מגלה וואש מען האט
 גיט גיוואקט און זיא הייבט זיין ווייל דאס
 חיים פון אויבן הייבט אן אין איר און פון
 איר קומט דאש ארויש לפטויקים ביה צו דיא
 וואש האלטן אין דער תורה דען דער וואס
 האט איין אחוזה אין דער תורה האט ער
 איין אחוזה למעלה ולמטה ותפלה פאיש די
 דאווע וואש האלטן אונטער דיא לזכרים
 און העלפין וויא פון זייער געלט און דורך
 דעם זיצין זיא און לערנען זיינען זיא זוכה
 אז נבואים גייען ארויש פון זיא נויטער
 זיינען סודות :

רבי חזקיה איז גינען איין נאכט פאר רבי
 אקער זיינען זיא אויף גישטאנען האלבע
 נאכט צוא לערנען הייבט רבי אלעזר אן
 ביום סיבה היה כסוב אין דער צייט אז הקבדה
 שיקט חסד אויף דער וועלט גיהער זיך דער
 מענטש ווייזן אויף דעם מארק פאר אלע
 דען ווען הקבדה שיקט איין טובה אויף דער
 וועלט שיקט ער זיא פאר אלע און מערש
 דאש

ראש גומץ אויף דער וועלט דרום זאל זיך
 דער מענטש זאל ווייזן אויף דער גאס פאר
 אלע און זאל אויף גומץ טאן דען וועט
 רוען אויף אים דאש גומץ פון אויבן ימים
 דעה ראה עש וואלט באדארפט שמיין תה
 גרזה אלא בשעת דער דין איז זולט אויף
 דער וועלט זאל זיך אפענטש ניט ווייזן
 אויף דער גאס און זאל אליין ניט גיין אויף
 דער גאס ווארום בשעת דער דין איז דא
 אויף דער וועלט רועט ער אויף אלע און
 ווער עש ווערט גוויזן און באגעניגט אין
 אים ווערט ער גימלשפט מיט דעם דין
 דענמשט מאל ווערט מקיים דער פסוק ויש
 נסה בלא משפט דרום שמיים ביום דעה ראה זעה
 און זאי גיהיט און זאלשט ווישין אז דער
 מרת הרין רועט אויף אלע דרום זאלסטו ניט
 ארויש גיין אויף דעם מארק כדי ער זאל דיה
 גיט טרעפין ווייל עש שמיים כי גם את זה
 לעפת זה עשה האלהים גאט האט באשאפן
 איינס אנטקענין דעם אנדערין אזו וויא אז
 עם איז איין טובה אויף דר וועלט רועט
 אויף אלע אזו אויף אז עש איז חלילה דער
 מרת הרין אויף דר וועלט רועט ער אויף אויף
 אלע און אז ער באגעניגט אים טרעפט ער
 אים * קום און זעה אז דער מרת הרין איז
 זולט אויף דער וועלט איז פאר האנדין
 כמה שווערדין וואש זייא קומען פון דעם
 חרב העליון וואש אויף דעם חרב שמיים
 תבי לוי פלאה דם דאש זייגען דיא שלוחי דינים
 משחתים וויא הייבן אויף זייער קאפ און
 זעהען אז דער חרב העליון איז רויט פון
 בלוט אויף אלע ווישין אזו דער וועקין זיך
 כמה משפטים און גבורות אזו וויא עש
 שמיים זיש תרבו על ידו און ווידער שמיים
 ותרבו שלוחי ביה און דיא אלע ווערין גיפגען
 צוא טאן דין און ווער עש באגעניגט אין
 זייא ווערט ער גיזק דאש איז אין שטאט אדער
 ארום דר שטאט אויף דעם פעלד * רבי חקיה
 דייבט אן ימשה יי צדק זעה וויא אזו זייגען דיא
 בנסת ישראל גילויגט פאר הקביה דרום זאגט
 דר שמש יי צדק הקשיח תמי איה קניפ מיה אן
 מיט די כנסת ישראל צו זיין פאר דיר מאינה
 תפתי בלא שפתי מרפה וואש מיינט מען בלא שפתי
 פרה אלא מר האבין גילערינט אז אימלעכש

ווארט גייט ארויש פון דער וועלט גייט ארויף
 און שפאלט הימלען און גייט וואו אהין עם
 גייט און דארטן ווערט דאש גיפרובט איז דאס
 גוט און איין בשר ווארט פריינגט מען עם אריין
 פאר דעם מלך הקדוש צו טאן זיין ווילן און
 אז ניט קערט מען עם אונעק אויף אנאנדער
 זייט צו דער וועקין מיט דעם ווארט דעם צד
 הטומאה דרום שמיים בייא יוסף ינו בככל בגלי
 וויא זאנג האבין זיי אים גיפייניגט עד עת בוא
 דקרו וגי ביו זיינע תפלות זיינן גיפרובט גיווארן
 למעלה און זיינע רייד זיינן גילייטערט גיווארן
 דען עש שמיים ווייטער שפח מר נתיבה איז ער
 אין דעם טאג גיעפיגט גיווארן פון דר תפיסה
 וואול צו די צדיקים וואש זיינען עוסק אין דר
 תורה און קענען זיך מקשר זיין אין הקביה
 וכנסת ישראל אויף זיי שמיים ישפח איה דאש
 איז הקביה יוסף דאש איז די כנסת ישראל והכל
 ילדקד דאש איז דין פאטער און מוסר וואש
 האבין דיה גיפראכט אויף דער וועלט זאגט
 רבי אלעזר איה מוז זאגן איין זאך וואש איה
 האב גילערינט בייא מין פאטער פון די גנעים
 פון איין הויז דען ווען דער רוח הטומאה רועט
 אין שטוב און הקביה וויל עש זאל זיין ריין אזו
 שיקט ער איין גנע צרעת אין הויז דאש איז
 כדי איינש זאל מקטרג זיין דאש אנדערע דען
 די גנע הטמא גייט ניט אונעק ביו מען צו שמויטס
 דאש גאנצע הויז די שטייג און דאש האלץ און
 די גנע ווארט ביו די טומאה גייט אונעק אזו
 ווערט טהור דאש ארט און אזו אויף וועלד
 מענטש וואש דר וועקט דעם רוח הטומאה
 אויף זיך און אויף דר וועלט דען ער רועט אויף
 אים אדער אויף דר וועלט און אז הקביה וויל
 ווידר מטהר זיין די וועלט אדער אים שיקט ער
 איין שטארקן מרת הרין דען איז ער שורה אויף
 דעם רוח הטומאה און זיינן מקטרג איינר דעם
 אנדערין ביו ער גייט אונעק און דר דין הקשה
 גייט ניט אונעק ביו ער צו שמויטס אים דיגלידד
 דען ווערט אלץ טהור דרום האבן מיר גילערינט
 דר וואש וויל זיך מטמא זיין איז מען אים מטמא
 וויי צו אים ווען דר רוח הטומאה איז אויף אים
 שורה דען זאל ער ווישין אז הקביה וויל אים
 מבער זיין וואול צו די צדיקים וואם ווערן גיפונן
 בקדושה פר דעם מלך עליון און אויף זיי איז
 שורה דר רוח הקדוש בעולם הזה ובעולם הבא :

אחרי טה שלמה המלך זאנא אין משלי די
 תשב ללחם את מושל בין פבו את אשר לפניך
 ווען דוא ווילקט דיק זעצין עסין מיט איין
 גינעלטיגער זאלקטו פרעגין די לייט וואש
 האבין מיט אים פאר דיר גינעסין וויא מיט
 זי איז דר גאנצען * דר פסוק לערניגט אונז
 דאש דער מענטש זאל גיט נאך זאגין נאך
 שררות צו האנדלען מיט גרוישע לייט אזו
 וויא דר פסוק זאנא ויבקים יחלים אל פסוד דו
 זאלקט דיק גיט מישין צווישין גרוישע לייט
 אויך לערניגט אונז דר פסוק דאש דר מענטש
 זאל גיט פיל מראכטין וואש איבער די הימלן
 איז אונ וואס זאט איז דרום זאנא דר פסוק
 גיז פבו את אשר לפניך ווען דוא ווילקט וויסין
 וואש זאט איז זאלקטו זעקן דאש וואש פאר
 דיר איז די הימל אונ די ערד אונ די גסים
 ונפלאות וואש זאט טוט אלע צייט דר מיט
 טעקטו קעגן זאט * אונ דרום ווייל די קינד
 פון אהרן נדב ונאביהוא האבן צו פיל גינעקן
 אין דר שכינה ביי דעם פארן סיני זיינען זיי
 גישטארבן * אזו וויא אין פסוק שמיים אהר
 טיה שני בני אהרן נהרגתם לפני ה' וימיתו בלזכר זיי
 זיינען דרום גישטארבן ווייל זיי האבן צוא
 פיל גינעקענט פאר זאט אונ האבן פיל
 גינעקן אין דר שכינה * רבי אפרים שרייבט
 אין פלי יקר בקרבנתם איז טייטש ווייל זייא
 זיינען גינעקן די נאהגשטע אונ חשובים צו
 זאט דרום זיינען זיי גישטארבן אזוא וויא
 אין פסוק שמיים זאט האט גיזאנא גחיבי
 אהר דורך די נאהגשטע לייט וועל איך ווערן
 גיחיליגט דען זאט שטראפט דעם צדיק
 אפילו אויף איין גליצע עבירה אונ דער
 פראקטער עלם האבן דורך דעם טרא פאר
 זאט * אויך איז גהרגתם דר טייטש ווייל זייא
 האבן גינעקענט צו מקריב זיין קרבנות אונ
 האבן גיבואכט פרעמד פייער אונ דרום
 האט זאט גינארנט צוא אהרן דורך משה
 דאש ער זאל גיט קומן אלע צייט אין קדשי
 קדשים נאר אום יום פפור מיט קמורת * דר

מדרש זאנא די פיר קינדער פון אהרן זיינן
 חייב מיתה גינעקן פון וועגין דר עבירה וואש
 אהרן האט גימאכט דאש עגל נאר משה
 האט תפלה גיטאן זיינן נאר צוויי גישטארבן
 דאש זאנא דר פסוק מקרה אהר לערוך וילשע לטוב
 ולשחייו איין מקרעפונג קוקט צום צדיק גלייך
 וויא צום רשע צום גומין אונ צום פיינין *
 דען שלמה האט גינעקן גיבואה וויא דיא
 דורות וועלין ניד פירין אונ האט גינעקען
 דאש דעם רשע טוט צוא צייטן גלייך גיין
 מיט דעם צדיק דען אברהם איז גינעקן אין
 צדיק אונ האט אן גירעט לייטן זייא זאלין
 דינען זאט * אונ גפרוד איז גינעקן איין רשע
 אונ האט אפ גירעט דיא לייט פון זאט אונ
 זיי זיינען גלייך גישטארבן * אויך דוד האט
 גיחייסן טהוד אונ נבוכדנצר האט גיחייסן
 סמא אונ דוד המלך האט גיבוים דאש בית
 המקדש אונ איז פערציג יאר מלך גינעקן *
 אונ נבוכדנצר האט הרוב גימאכט דאש
 בית המקדש אונ איז פערציג יאר מלך
 גינעקן * משה האט גיחייסן טוב אונ דיא
 מהגלים האבן גיחייסן חטאים פון דעקט
 וועגין איז משה גישטארבן אין דער מדבר
 אונ איז גיט גיקומען קיין ארץ ישראל גלייך
 וויא די מהגלים * נאך איין פשט איז דיא
 קינדער פון אהרן האבן גיחייסן טוב אונ די
 עדה פון קרב האבן גיחייסן חטאים אונ די
 קינדער פון אהרן זיינען אזוא פאר גרענט
 גינארין אזו וויא דיא עדה פון קרב צווייא
 הונדערט אונ פופציג מאן * שלמה המלך
 האט גיזאנא לשחוק אסתי סתול צוא שכיחה
 האב ארץ גיזאנא אז דאש איז צוא מישט
 מיט גינעקן דען שלמה המלך איז וייער רייד
 גינעקן את האט פיל נאלד אונ זילבר גיהאט
 וואש די תורה האט פאר קאמין דאש איין
 מלך זאל גיט האבן קיין פיל נאלד אונ
 זילבער אונ ער האט גיהאט ויבין הונדערט
 רעכטע ווייבער אונ דכיי הונדערט קעשע
 ווייבער אונ האט גיהאט פערציג טויזנט
 שטאלן

שטאלין מיט פערד אלץ וואש גאט האט
 עס פאר באמין צו איין סלך דאש ער זאל
 עס גיט פיל האבין. און לסוף האט מען
 אים גיגעבן עסין ארבעס און קרויס. אין
 דער צייט האט ער גינאגט. דאש איז מיין
 חלק וואש איך האב גיוואונען פון מיין
 סלכות און עושר צוא עסין ארבעס און
 קרויס. און דעשט גלייכין אגלישבע דאש
 צייב פון אהרן האט גיהאט גרויש יחוס און
 כבוד דאס איר מאן איז גיווען איין פתן
 גדול. און איר שטונאנער משה איז גיווען
 איין סלך אויפן ישראל. און איך צוויי זין
 גרב נאביהוא זיינן גווען די העכשטע כהנים
 נאך אהרן. און איר ברודער איז גיווען דר
 העכשטער נשיא צווישן ישראל. און אז
 איך צוויי זין זיינען גיווארן פאר ברענט
 אין משכן איז איר שמחה אויש גיווארן.
 דרום גיהער זיך איין סענקטש גיט זייער
 משמח זיין האמטשע ער איז איין עושר אהר
 איין מיוחס. ובר אל אהרן ואל יבא בגלגל אל מקדש
 זאן צו אהרן ער זאל גיט קומען אלע צייט
 אין קדשי קדשים. עש איז איין משל איין
 חפא גיט צו איין קראנקען און זאנט אים
 עש גיט קיין קאלטש און ליג גיט אויף דער
 קעלט קומט דער אנדערער רופא און זאנט
 אויך עש גיט קיין קאלטש און ליג גיט אין
 דער קעלט כדי דו זאלט גיט שטארבין אזו
 וויא יענער איז גישטארבין. דער ווארינט
 אים מער צו הימין זיך וויא דער ערשטער.
 אזו אויך האט די תורה אן געשריבן אהרן
 זאל גיט קומען אלע צייט אין קדשי קדשים
 בייא דעם-טויט פון זיינע קינדער צו זאגן
 דאש ער זאל גיט שטארבין אזו וויא זיינע
 קינדער זיינען גישטארבין נאר אום יום כפור
 זאל ער קומען אין קדשי קדשים. און אויך
 מיט קמורת דאש ער זאל פאר זיך בראגן
 איין ריח פון גומען בשמים אויף פיישר כדי
 דער ריח זאל זיין פאר זיינע אויגן ער זאל
 גיט קענען זעהען די שכינה וואש אויף דעם

כפורת איז גואט יבא אהרן דאש ווארט בואת
 לערינט אונז דאש אזו פיל וויא בואת האמ
 אין דער צאל אזו פיל איז דער ערשטער
 בית המקדש גישטאנן דאש איז פיר הונדערט
 און צעהען יאר. אויך וויינט בואת דאש
 מיט פיל זכות איז אהרן גיקומן אין קדשי
 קדשים. מיט דעם זכות פון דר תורה וואש
 עש שטייט בייא איר וויא תורה און מיט דעם
 זכות פון מילה וואש עש שטייט דער בייא
 וויא גרימי און מיט דעם זכות פון שבת וואש
 עש שטייט בייא אים אשרי אנוש געזא ווא און
 נאך פיל מצות וואש עש שטייט בייא זייא
 זאת מיט די אלע זכות איז אהרן גיקומען
 אין קדשי קדשים און איז בשלום ארויש
 גינאנגען. כתוב בר קדש ויגש דיא תורה
 האט אן גישריבן דער כהן גדול זאל אין
 קדשי קדשים אריין גיין אין קליידער פון
 ליינען און גיט אין דיא קליידער פון גאלד
 וואש ער טוט אין ניי אנאגן יאר די עבודה
 אין בית המקדש דען ווייל די ישראל האבין
 גימאכט דאס עגל פון גאלד דרום האט ער
 גיט גימאכט אריין בריינגן אין קדשי קדשים
 קיין גאלד ער זאל גיט דער מאנען דעם עין
 פון דעם עגל. און דרום איז גיווען פיר
 קליידר אנטקענין די פיר מהנות פון פלאכים
 וואש זיינען ארום כסא הכבוד און דרום
 זיינען די קליידער גיווען פון ליינען כדי דער
 כהן גדול זאל זיך גידריג האלטן דען ליינען
 וואקסט פון דער ערד ער זאל זיך דר פאנען
 דאס ער איז גיקומן פון דער ערד און נעמט
 ווידער קומען אין דער ערד אפער וואל איז
 פון שאף וואש לעבין. אויך האט דער כהן
 מיט זיינע קליידער גיוויזן אויף די דרייא
 עולמות וואש דר סענקטש איז צו ניי גיליבין
 צום ערשטן האט ער אן גיטאן די סענקטש
 אין דעם אנטערשטן חלק וואש אין גוף
 דאש איז אנטקענין דר נעלט וואש זיא איז
 גידעריג און אלץ וואש אין איר איז נעקט
 אלץ פאר לארן און אויך דר חלק גוף פאר

דארבם אלן וואש דער קענקט עסט . און
 דער נאך האט ער אן ניטאן דעם נאכטיל
 אנטקעגן פארן ראש איז אנטקעגן דעם
 סיסטעלשטין עולם וואש דיא גלגלים גייען
 תמיד אזו אויך גייט דאש הארץ אין דעם
 קענטשין תמיד . און דער נאך האט ער אן
 גיטאן אין הויב אויף זיין קאפ וואס אין אים
 איז דר שכל ראש איז אנטקעגן דעם עולם
 המלאכים וואש זיינען לויפן שכל שני אחר
 לי ופני אחר געזאגט קען האט גינטען צווייא
 ציקעלעך אום יום כבוד פאר איין קרפן אייגס
 צו גאט און דאש אנדערע האט קען געשיקט
 לעבדיג אין דר סדר . דר סדרש זאגט קען
 האט דרום אייגס אין דער סדר געשיקט
 צו געבן צום סמאל ער זאל קיין ביז גיט
 ריידן אויף ישראל און אז דער סמאל זעהט
 דאש ישראל טוען השוכה אום יום כבוד און
 האבן הרמה אויף זייערע עבירות זאגט ער
 צו גאט דו האסט איין פאלק אויף דר ערד
 וואש זיינען גלייך וויא מלאכים אזוא וויא
 מלאכים גייען פארנועס אזוא גייען זיי אום
 יום כבוד פארנועס אן שיד און אזוא וויא
 מלאכים עסין גיט און טרינקען גיט אזוא
 אויך זיינען ישראל אום יום כבוד און אזוא
 וויא מלאכים האבן קיין גליד גיט אין דיא
 קניען און שטייען אויף זייערע פיס אזו אויך
 שטייען ישראל אום יום כבוד גאנצין טאג
 אויף זייערע פיס . און אזוא וויא מלאכים
 האבן שלום צווישן זיך אזו האבן ישראל
 שלום אום יום כבוד . און אזו וויא מלאכים
 האבן קיין עבירות גיט אזו האבן ישראל
 קיין עבירות גיט אום יום כבוד . און אזו גאט
 הערט דיא רייד פון סמאל וואש ער נעמט
 נומש אויף ישראל איז ער וויא מוחל דיא
 עבירות . און דרום הייסט ער סמאל וייל ער
 איז אין סם המות צו לייטן ער פייט זייא .
 און די צווייא ציקעלעך האט אהרן גישטעלט
 לעבן זיך אייגס אויף דער רעכטער זייט און
 אייגס אויף דער לינקער זייט . און האט

צווייא קוויילד גינטען . אויף איינעם איז
 גינען אן געשריבן לשם יי און אויף איינעם
 איז גינען אן געשריבן לעזואל . און האט
 דיא קוויילד אין איין פלי אריין גיליגט און
 האט זיי צו מיטש . און האט ארויש גינטען
 איינש מיט דר רעכטער האנט און האט עש
 גיליגט אויף דער ציקעלע פון דר רעכטער
 זייט און האט ארויש גינטען איין קווייל
 מיט דער לינקער האנט און האט עס גיליגט
 אויף דער ציקעלע וואש איז גישטאנן אויף
 דער לינקער זייט . און אויף דער ציקעלע
 וואש איז גינען דאש קווייל לשם יי איז
 דאש גיבליבן לוי און קען האט עש גילאזן
 איין קרפן צוא גאט און אויף דער ציקעלע
 וואש איז גישטאנן לעזואל איז דאש ציקעלע
 גיבליבן לעזואל און האטשע קען האט
 געשיקט איין ציקעלע לעזואל איז דאך
 אונזער פונעם גינען צוא גאט און עס איז
 גלייך וויא דיא סתנה קוסט צו גאט אלץ
 וייל ער דאש דאש גיבאטן קען זאל געבן
 איין ציקעלע לעזואל . און ווען אפילו דער
 גורל איז גיפאלן אויף דער ציקעלע וואש
 אין דער רעכטער זייט לעזואל האט קען גיט
 פאר ביטן צו מקריב זיין דאש צו גאט צוא
 וויזין דאש גאט איז מוחל זיין כבוד און
 האט גיבאטן צוא געבן איין ציקעלע
 לעזואל . וכל אדם לא יתיר באהל מועד די גמרא
 זאגט אין וימא דאש אפילו די מלאכים וואש
 זיינען גינען איין קדשי קדשים זיינען ארויש
 גינאנגען פון וועגן דעם כבוד פון דעם פלן
 גדול עש איז גינען איין פלן גדול וואש האט
 דאש קמורת גיגעבן אויף דעם פייער אויש
 ווייניג און איז אריין גינאנגען אין קדשי
 קדשים אריין און דאס טאר קען גיט טאן
 דען דאש גאנצע גישטאקייט פון קמורת איז
 גאר אין ערשטין טאל ווען קען גיט עש
 אויף דעם פייער און ער האט דש גישטאקייט
 גילאזן ארויס גיין אויש ווייניג אייניקוסען
 איין מלאך און האט אים גיטיט אין דער

עזרה האבין די כהנים נזעקן צווישן ניגע
 אקסיל אזו וויא מדיט פון איין קאלב דען
 די מלאכים האבין פיס אזו וויא איין קאלב
 יי נפש הנפש בנס היה דר רמבין שרייבט דרום
 איז דם אסור ווייל מען שפריינגט עם אויף
 דעם מזבח און תלב איז אויך דרום אסור
 ווייל מען פריינגט עם אויף אויף דעם מזבח
 נאך איין פשט איז דם איז דרום אסור ווייל
 דאש איז דיא נשמה פון מענטשין און
 בהמה און גאט האט ניט גיטייטן עסין
 די נשמה פון דער בהמה נאר דעם גוף נאך
 איין פשט איז דאש דם פון דער בהמה דאש
 איז איר נשמה דרום זאלין מיר ניט מישין
 דיא נשמה פון איין בהמה אין אונזער גוף
 דען מיר בארפין האבין איין לויטערין שכל
 צוא לערנען תורה און ווען מיר וועלין עסין
 דאש בלוט וועלין מיר האבין איין גראבין
 שכל און איין אום דר בארמינגן שכל אזוא
 וויא איין בהמה וואס שלאגט אונטומ רציחות
 דען דאס עסין וואס דר מענטש עקט ווערט
 צו בלוט אין זיין גוף און דר שכל קומט דר
 פון דר רמב"ם זאגט דרום איז פאר באמין
 גיווארין בלוט צוא עסין ווייל דער סדר איז
 גיווען בייא די מצרים דאס ויי האבן גיבאבן
 אין גרוב און האבין זיא אן גיבאבן מיט
 בלוט און די שדים פלעגין זיך איין זאמלען
 ארום דער גרוב און דר מענטש וואס האט
 גיטרונגן פון דעם בלוט האט גיוואקסט וואס
 עם וועט זיין דרום האט די תורה פאר באמין
 צו עסין בלוט כדי מען זאל קיין פשוט ניט
 מאן טי דהם דר בחי שרייבט די תורה לערינט
 אונז דאש נאט האט גיבאמין מצות דאש
 דר מענטש זאל לעבין דורך זיי און ניט ער
 זאל שטארבין דורך זיין דען ווען מען וויל
 אים הרגענען אויב ער וועט ניט עובר זיין
 עויף איין מצוה זאל ער עובר זיין און מען
 זאל אים ניט הרגן די חכמים האבין גזאגט
 אויף דביי מצות זאל ער זיך בעקער לאזין
 הרגענען און זאל ניט עובר זיין דאס איז

עבודת כוכבים און זנות און רציחה אויב
 מען ניט אים עבודת כוכבים דינען אדרש
 צוא סונה זיין אדר ער זאל איין מענטשין
 הרגענען און אויב גיט וועט מען אים הרגן
 זאל ער זיך בעקער לאזין הרגענען און זאל
 גיט עובר זיין דרויף עם איז גיוואקסט דאס
 פיר ערלייא פונות איז פאר האנדן אין
 תורה לערנען און אין מצות טאן עם איז
 פאר האנדן מענטשין וואש האלמין תורה
 און מצות עם זאל אים וואול גיין ער זאל זיין
 איין עושר און זאל זיין גיוונט און זאל לאנג
 לעבין דאס איז גיט רעכט און עם זיינען
 מענטשין וואס האלמין תורה און מצות ער
 זאל האבין גוטין שכר אויף יענער וועלט דר
 איז וזכה צוא עולם הבא און עם זיינען
 מענטשין וואש האלמין תורה און מצות פון
 וועגין ליבשאפט פון גאט גיט פון שכר וועגין
 און האנדלען דר בייא אויך און באנערין גיט
 די נאב פון לייט דר האט די וועלט און יענע
 וועלט און עש זיינען מענטשין וואש האלמין
 נאר תורה און מצות און דינען גאט טאג
 און נאכט און האנדלען גיט ער איז וזכה
 דאס עש קומט די נשמה מיט דעם גוף אין
 גן עדן אזו וויא הנוד און אלהו ייש איש אל
 כל שאר בשרו לא הקדו איין מענטש זאל גיט
 געמען זיין קדוה דען עם קומט דער פון
 קיין רעכט קינד גיט און עם בלייבט גיט
 לעבין דער בחי שרייבט דאס זיין בייא
 זיין ווייב איז גיטיילט אויף פינף חלקים
 אייניגש איז אהיוב צוא זיין בייא זיין ווייב
 כדי ער זאל קינדער האבין דאש אנדערע
 איז צוא האלמין דיא צייט מיט זיין ווייב
 וואש דיא תורה האט אים גיבאמין דאש
 דריטע איז פון איין רפואה וועגין ער זאל
 דעם גוף ריניגין דאש פערטע איז ער זאל
 זיין יצר הרע פאר טרייבין ער זאל קיין פינע
 מתשבות גיט האבין דאש פינפטע איז פון
 זיין הגאה וועגין אזו וויא די בהמות דאש
 איז אסור דר בחי שרייבט שלמה האט גזאגט

מיתקח איש איש בחיקו ובגדו לא תשפחה קען דען
 איין פגענטש שארין פיישר איין זיין שוים אונ
 זיינע קליידר זאלן ניט ווערן פאר פגענטש
 אזו אויך דר וואס ריקט אן אין איין פגענטש
 אשה דעם ווערט דר גוף גישטארקט דען
 דר גוף איז גיליכין צו איין קלייד וייל ער
 איז איין קלייד צו דר נשמה אונ דער נאך
 זאגט שלמה המלך אם תכלה איש על התלוי והגלי
 לא תכריה קען דען איין פגענטש זיין אויף
 היישע קילין אונ זיינע פים זאלן ניט אפ
 גיפריט ווערן אזו אויך דר וואס ליגט פייא
 איין אשת איש ווערט זיין נשמה פר פגענטש
 אין גיהנם . פון דאנען זאל מען אפ לערנען
 מען זאל גיטארניגט זיין גיט פאר שייט זיין
 מיט פגענטש וויפער וואש האבן פאנען
 דען די עבירה איז זייער גרויש וייל זיזא
 האבן פיינע מחשבות : ויטבעד לא תמו למגיד
 לטוב פון זיינע קינדער זאלקטו גיט געבין
 צו איבער פירן צו דער אפ גאט וואס היקט
 מולך . עש איז גינען איין אפ גאט דאש מען
 פלעגט ליגן איין פייגער אויף צווייא זייטן
 אונ דר פאמך האט זיין קינד גילאזט דורך
 דעם פייגער דורך פירן ביז עס איז פאר
 פגענטש גיטארין אונ האט דאש גיהאלטן
 פאר איין קרפן דאס דורך דעם וועלן זיינע
 איבעריגע קינדער אלע לעבין גלייבין אונ
 ער וועט מול האבן אין אלע זאכן . אונ די
 תורה האט גאהענט אן גישריפן עבודת
 כוכבים פייא עריות צוא ויזיין ווען ישראל
 דינען עבודת כוכבים איז גלייך וויא איין
 אשה איז מנה מיט פגענטש פאנען ויזיין
 הנשמות השויות עם וועלן ווערן פאר שניטין
 די גפשות וואש וועלן טאן די עבירות . אונ
 עס איז דא דריי ערלייא קריתות . איין פרת
 איז דאש דר גוף אליין ווערט פאר שניטין .
 דאש אנדרע איז דאש די נשמה אליין ווערט
 פר שניטין . דאס דריטע איז דאש צו צייטן
 ווערט די נשמה מיט דעם גוף פאר שניטין .
 דאש וואש דר גוף אליין ווערט פאר שניטין

דאש איז ווען ער איז איין גרויסער צדיק
 אונ טוט איין עבירה וואש מען איז דרויף
 חייב פרת . אזו וויא איין פלמיד חכם איז
 גילעגן מיט זיין ווייב איין זיין בעט נאך
 איר גדה אין אירע ריינע טעג איי זיא האט
 זיך גיטויבלקט איז ער גילעגן אין זיינע
 קליידר אונ זיא איז אירע קליידער . איז ער
 גישטארקט אין זיינע האלבע יארן צו פינגף
 אונ דרייסיג יאר . אונ עס איז דא פרת פון
 טעג דהיינו ווען איין זקן האט גיטאן איין
 עבירה וואש מען איז דרויף חייב פרת אונ
 ער איז שזין אלט מען קען קען אים גיט פאר
 שניידן זיינע יארן ווארום ער האט שזין
 אויס גילעבט מער פון האלב יארן אונ פרת
 פון יארן איז נאר פאר האלב יארן אזו טוט
 גאט פאר שניידן זיינע טעג וואס איז ווארן
 אן גיחתקת אזוא וויא דיא גטרא זאגט אין
 מועד קטן . רב יוסף אז ער איז אלט גיטארין
 זעקציג יאר האט ער גימאכט איין יום טוב
 וייל ער איז ארויש פון פרת . האט רבא
 צוא אים גיזאגט ווען דו גישט ארויס פון
 פרת פון יארן דו וויקט אפר גיט אויב דו
 גיט ארויס פון פרת פון טעג טאמך וועקטו
 גיט אויס לעבין זיינע טעג וואש איז דיר
 ווארן אן גיחתקת . האט רב יוסף גילעבט
 דאך בין איך מער פון האלב ארויש גיזאנען
 אונ וייל דעם פרת פון טעג קען מען גיט
 דער קענען . דען פון יארן קען מען דער
 קענען ווען ער שטארקט פאר פינגף אונ
 דרייסיג יאר דאס איז פרת פון יארן אבער
 פרת פון טעג דאש ער לעבט גיט אויש זיינע
 טעג קען מען גיט דער קענען . דען קיינער
 ווישט גיט אויב ער האט אויש גילעבט
 זיינע טעג אויב זיין . דרום טוט גאט דאש
 ויזיין צו ליטין . אזו וויא אונזערע חכמים
 זאגן ווען איבער איז איין זקן אונ איז חייב
 פרת פון טעג טוט ער שטארקט צוא דרייא
 טעג נאך זיין קבאנטייט . דר ירושלמי זאגט
 ווען איין זקן עקט חלב אנדער ער איז מחלל

שבת און שטארקט וויא ווערט מען גיזאר
 דאש ער איז מיט פרת גישטארבן טאמער
 איז ער גישטארבן ווייל ער האט זיינע יארן
 אויף גילעבט. דער תירוץ איז ווען ער
 שטארקט אין איין טאג נאך זיין קראנקייט
 איז עש איין סיטה פון פעס ונאש גאט
 ציעניגט אויף אים. שטארקט ער צו צווייא
 מען איז עש איין הייליגדיגע מיטה שטארקט
 ער צו דריי טעג איז עש איין סיטה פון פרת
 איז דאס איז אלץ פרת פון דעם גוף דאש
 דער גוף ווערט פאר שניטין. דרוף זאגט
 דער פסוק ונחת הארץ ההיא פתגב צמי כלומר זיין
 גוף ווערט פאר שניטין פון זיין פאלק אויף
 דער וועלט אבער דיא גשמה קומט באלד
 לעולם תבא און ער וועט אויף שמיין צו
 תחתית הבתים. דאס אגדערע איז פרת צו
 דער גשמה. דאש איז ווען איינער עסט המין
 אים פסח אדער ער עסט אים יום כפור אדר
 ער איז בייא איין אשת איש אן עדות און
 אן התראה דעם וועט זיין גשמה גיט קומען
 לעולם תבא וויא אנדערע גשמות קומען
 דרוף זאגט דער פסוק והיה המש והיא משה
 דיא גשמה וועט ווערן פאר שניטין אבער
 דער גוף וועט גיט ווערן פאר שניטין פון
 דער וועלט ער לעבט לאנג מיט עשירות און
 שלום נאר זיין גשמה ווערט פאר לארין
 לעולם תבא. דאס דריטע איז וואש דר גוף
 מיט דער גשמה ווערן פאר שניטין דאס איז
 ווען איינער דינט עבודת פוכבים אדער ער
 שענטט הס לשלום גאט אויף אים שטייט
 גישריבן תחת תחת צווייא טאל פרת. דאס
 זיין גוף און דיא גשמה ווערן ביידע פאר
 לארין. דער גוף פון דער וועלט און דיא
 גשמה פון יענער וועלט. און גיט דאש
 זיין גשמה ווערט נאר פאר לארין נאר מען
 פייניגט זיא לאנג אין גיהנם אבער דר נאך
 וועט זיא אויך האבן רוא און וועט הנאה
 האבן פון די אוצרות צדקה וואש אין גן
 עדן זיינען. נאר זיא קען אייביג גיט קומען

אויף איר לעבט ארץ וואו אלע גשמות
 קומען. דער פחני שרייבט די גשמה האט
 זיין לויטערע לכת דען אפילו נאך אין דער
 מומערס לייב לייבט זיין לייבט צום מענטשן
 אויף זיין קאפ אזו וויא די גטרא זאגט אין
 גדה דעם קינד איז אין לייבט איבער זיין
 קאפ אין זיין מומערש לייב און ער ועהט
 פון זיין עק וועלט צווא דער אנדערער
 און אין דער פריא פירט זיין מלאך
 דאס קינד אין גן עדן און ווייזט אים
 וויא צדיקים ויצין מיט זייערע קרוינען
 און דער מלאך זאגט צום קינד דיא וואס
 זיצין זיינען ווארין גיבארן אויף דער וועלט
 וואס דוא וועסט אהין גיין און זייא
 האבן גילערינט תורה און האבן גיהאלטן
 מצות פון גאט דרום האבן זייא זוכה
 גינען צווא אזו זיין פכוד דרום אזו דוא
 וועסט גיבארן ווערן זאלקטו אויך האלטין
 תורה און מצות וועסטו אויך זוכה זיין צו
 אזווא זיין פכוד. און פאר נאכט פירט דר
 מלאך דאס קינד אין גיהנם און ווייזט אים
 מען שטראפט דיא רשעים אין גיהנם און
 זיינען סתונה און שרייען ווי נוי און דער
 מלאך זאגט אים דוא זאלקט וויסן דאש די
 דאוונע האבן גיט גיהאלטין די תורה און
 מצות דרום זיינען זייא גיקומען אין גיהנם
 דרום זאלקטו זעהען צו האלטין תורה און
 מצות כפי די זאלקט גיט קומען אין גיהנם
 און ער לערינט דעם קינד די גאנצע תורה
 און אז עס קומט די צייט דאס דאש קינד
 זאל ארייש זיין אויף דער וועלט שלאגט
 אים דער מלאך אויף זיין מויל אזווא מומ
 ער אלץ פאר נעסין און דרום מומ דאש
 קינד וויינען וויא באלד עש ווערט גיבארן
 און אזווא אויך שרייבט דער מדרש. דער
 פחני שרייבט דאס לערינט אונז דאס אפילו
 אין דער מומערס לייב קען אויך דער
 מענטש מקבל זיין חכמה און שכל נאר
 דער מלאך טאכט אים פאר נעסין :

דלא רבני כותלים אפס לי בני ישראל נאום יי איר
 ישראל ויימ אחוא וויא דיא בולשיים
 וואש ויינען ליווארץ אונ קענען ניש וויים
 ווערין אחוא וייט איר ישראל איר קענט ניש
 בעקער ווערין אונ ווארום זאל איר איר
 געקען פאר איין פאלק אונ אירק ניש ווייל איר
 ראב אירק אויס גיצויגין פון מצרים איר האב
 דאך דיא פלשהים אויס גיצויגין פון כפתור
 אונ ארם האב איר אויס גיצויגין פון דעם לאנד
 קור אונ אירק האב וייא דאך ניש גינומען
 פאר איין פאלק הנה עניי יי אלהים במלכה הכפא
 נאט זאגט מיינע אויגן וועל איר געבין אין
 דעם ביזין מלכות יהוא אונ וועל וייא פאר
 סיליגין פון דער ערך אבר כל ישראל וואש
 זיינען דאש הוי גיזנט פון יעקב האמשע איר
 וועל וייא שטרופן אבער איר וועל וייא
 ניש פאר סיליגין כי הנה אנכי כציה דען איר
 נאט וועל גיבטיין צוא פאר מריבין ישראל
 אונ צוא פאר וואגלען וייא צווישין דיא עוברי
 בוכבים אזו וייא איין מענטש שאקלט מיט
 דער זיפ ווען ער ויפט מעל אונ די רינע קלייען
 זיינען ארוש גיפאלן אונ דיא גראבע קלייען
 זיינען גיבליבין שאקלט ער בכח דאש דיא
 גראבע קלייען זאלן ארויס פאלן אזו שטארק
 וועט מען פאר וואגלן די ישראל בתרמיטי מיט
 איין שווערד וועלן ווערין גיטייט אלע זיגרינע
 פון מיין פאלק וואש זאגין עס וועט אויף אונ
 ניש קומען קיין ביין פון וועגין אונזערע
 עבירות אפילו עס וועט קומען ביין אח ראם
 ניש פון וועגין אונזערע עבירות נאר איין
 טרעפונג פון די מזלות דען ויי האבין גילייקנט
 דאש נאט פירט דיא וועלט אונ האבין גיזאגט
 דיא וועלט ווערט גיפירט אן איין מנהיג אונ
 אז עס וועט שוין אויף וייא קומען אלץ וואש
 דיא שטייט דער נאך וועט קוכען דיא גאולה
 גיום מהי אקום את סיבת דה הטפלה אין דעם
 טאג פון דער גאולה וועל איר אויף שטעלן
 דיא סוכה פון דוד בלומר דאש מלכות פון דוד
 וואש באשטימט אויף ישראל אחוא וייא איין
 סוכה אבער דאש מלכות אפרים וועל איר
 פאר לויין אונ מלכות בית דוד וועל איר
 אויף בוען אחוא וייא דיא ערשטע מען זיינען
 גינוען לשו ירשו כרי דיא ישראל וייל מין
 נאכען יערט גרוסקין אויף וייא זאלן וייא

ירשנן דאש אבער בלייבונג פון ארום הער
 פים גאים זאגט נאט עש וועלן קוכען מעג
 דאש עש וועט זייער פיל תבואה זיין דאש
 קען וועט אחוא לאנג שניידין ביח קען וועט
 ווידער דארטין אקערין אונ קען וועט אחוא
 לאנג טרעטיין דעם וויין ביח קען וועט בעקענען
 אין דעם וואש טראגט תבואה צוא זייען אונ
 אלע בערג וועלן טריפין ויסע וויין אונ אלע
 הויף וועלן זיין גיאקערט אונ וועלן ווערין
 ווייך פון וועגין רעגין ושמי את שבת עמי ישראל
 אונ איר וועל אום קערין דאש אום קערונג
 פון מיין פאלק ישראל אונ וייא וועלן בויען
 דיא וויקטע שטעט אונ וועלן אין וייא זיין
 אונ וייא וועלן פלאנצין וויין גערטנער אונ
 וועלן טרינקען זייער וויין אונ וייא וועלן
 כאכן גערטנער אונ וועלן עסן זייערע פירות
 יבסקים על אדמם אונ איר וועל וייא פלאנצין
 אויף זייער ערך דאס וייא זאלן אקיום האבן
 אויף איר אונ וייא וועלן שוין מער ניש פאר
 וואגלט ווערין פון זייער ערך אחוא זאגט נאט
 דיין נאט דיא גמרא זאגט אין פרק חלק רבי
 ירחנן זאגט אין דער צייט וואש משיח וועט
 דארפין קומען וועלן זיך מינערין דיא הלמדים
 אונ דאש פאלק וועט גויסע צרות האבן
 איי איין צרה וועט אונעק זיין וועט בארן
 דיא אנזערע צרה קומען דיא חכמים
 זאגין אין דער צייט וואש משיח וועט דארפן
 קומען וועט איין יונגער מבנה זיין איין
 אלטין אונ דיא זקנים וועלן מוזין אויף שמיין
 פאר די יונגע די טאכטער וועט זיך קרייגן
 מיט דער מוטער אונ די שגור וועט זיך קרייגן
 מיט איר שוויגער איין זון וועט זיך ניש
 שעקען פאר זיין פאטער אונ עס וועט זיין
 ווייניג חכמים אויף דער וועלט אונ עס וועט
 ניש בלייבן קיין געלט אין ביימיל אונ משיח
 וועט אנדערש ניש קומען נאר אזו ישראל חעלן
 זיך מנאש ויין פון אים רבי יודא אז ער האט
 גיפונען די רבנים האבן גירעט פון משיח האט
 ער גיזאגט איר בעט אירק איר זאלט אים ניש
 דער ווייסערין מיט דעם וואש איר רעט פון אים
 דען מיר האבן גילערנט דייא זאכן קומען
 אום גיריכט משיח אונ איין מציאה אונ
 איין עגורש וואש בייסט דעם מענטשין מיר
 זאלן זוכה זיין צו משיח אן יסורים אמן

וידבר יי' אל משה אחי מות שני בני אהרן רבי יצחק
 ואגם עם שמיים עבדו את יי' בהרהר וגילו בהקנה
 אונ ויודר שמיים עבדו את יי' בשמחה דו צוויי פסוקים
 זינן דאך ויודר אנאנדר נאר מיר האבן גלערניט
 אלע מצות וואש איין מענטש מוט צו דינן הקב"ה
 זאל ער געוון פריער קומן צו יראת שמים ער זאל
 מורה האבן פר הקב"ה אונ דורך דר יראה וועט
 ער קענן מאן די מצות התורה דרום שמיים פה יי'
 אלוהיך שאל מפקד כי אם ליראה יגילו בהקנה פון דאנן
 לערנן מיר אפ אז איין מענטש מאר זיך ניט פיל
 פרייען אויף דר וועלט נאר תורה ומצות זאל מען
 מאן בשמחה דרום שמיים עבדו את יי' בשמחה ואגם
 רבי ויכח על שמיים אחי מות שני בני אהרן עש
 וואלט גארפט שמיים אחי מות נבד ואבויא ווען
 מיר שוין אליו וישיב אז וי זינן בני אהרן נאר
 מיר האבן גלערניט דאש זיי זינן נאך ניט גווען
 אין זייער רשות זייערם אין זייער פאטערש רשות
 אונ דרום בקרבנות לפני יי' נמיט ווארום ויי האבן
 דחוק השעה גווען פר זייער פאטערם לעבין י
 זאגט רבי חייא איה בין גינאנגן אין ווען צו קומן
 פר רבי שמעון לערנן בייא אים די פרשה פון
 פסח בין איה ניקומן צו איין בארג אונ עם אז
 אין אים גווען גריבד דארטן זינן גוועסן צוויי
 מענטשין וויא איה בין צוא גינאנגען האב איה
 גיהערט איין קול פון די מענטשן וויא זאגן עש
 שמיים שיר סמור לגנן קרח גדול יי' וסחולל מאר מיר
 האבין גילערניט פון רבי שמעון אז דר שיר אז
 גרעשר פון אנדערע שירים דרום שמיים שיר סמור
 אזו אויף שיר השירים אז ניטאפילט אונ גרעשר
 פון אלע שירים דעם סמור האבין די בני קרח
 גיזונגען אויף די דאווענע וואש זינן אויף דר מיר
 פון דעם גיהנם בין איה צו גינאנגן צו ויי אונ
 פריגע ויי ווער זייט איר זאגן ויי צו מיר מיר זינן
 סוחרים אונ צוויי סאל און דר וואך שיידין מיר
 זיך אפ פון דעם לשוב אונ מיר וויינ עוסק בתורה
 ווארום אין דר היום האבן מיר ניט קיין מנוחה
 האב איה זייא גינאנט וואול אז זייער חלק י
 האבין זיי אן גיהיבן צו זאגן כל זמן די דינים
 ווערן אפ גטאן פון דר וועלט ווערט דר דין אויף
 אפ גטאן אונ דיא מיתה פון צדיקים אזי ככפר
 אויף די זינדי פון דעם דור דרום ליענעם מען דיא
 פרשה אויף מות אום יום כפור עש זאל זיין איין
 כפרה אויף די זינדי פון ישראל אונ הקב"ה האט
 גינאנט וויט עוסק אין דעם וואס מען שמענעקט פון

מיתת הצדיקים וועט פר מיר גליקה ויין וויא איר
 זייט מקריב קרבנות דעם מאג עש זאל אויף
 אויף ככפר ויין דען מיר האבן גלערניט כל זמן
 אז די ישראל זינן אין גלות קענן זיי דאך ניט
 מקריב ויין די שני שעירים פון יום כפור דרום
 זאלין ויי ליענען די פרשה פון אחרי מות וואש
 דארטן שמיים די מיתה פון די שני בני אהרן
 וועט דאש ויין איין כפרה אויף וייערע וינר דען
 נבד ואבויא ויין גליקה גווען צו די זיבעציג
 זקני סנהדרין וואש זינן גווען אין דר צייט פון
 משה דרום אזי וייער מיתה ככפר אויף דיא
 ישראל דרום שמיים נחמכם כל בית ישראל ויבנו את
 השבקה אשר עפר יי' דען עם אזי ניט גווען זייער
 גליכן צווישן אלע ישראל :

תאנא מיר האבן גלערניט רבי יסי ואגם אין יום
 הכפורים דאך קען ליענען די פרשה אחרי
 מות ככפר ויין אויף די ישראל ווייל זייער מיתה
 האט ככפר גווען אויף די ישראל פון דאנן לערנן
 מיר אפ אז עש קומן חליצה יסורים אויף דעם
 מענטשן אין דאש ככפר אויף זינע זינד אונ ווער
 עש אזי זיך מצער אויף מיתת הצדיקים אז מען
 אים מוחל זינע זינד דרום ליענעם מען די פרשה
 פון די בני אהרן אום יום כפור כדי די מענטשן
 זאלן הערין אונ וועלן זיך מצער ויין אויף זייער
 מיתה וועט מען זייא ככפר ויין זייערע זינד אונ
 ווער עש אזי זיך מצער אדר ער וויינט אויף
 דעם אזי הקב"ה מכרו אויף זיי אונ זאגט וי' צינע
 ומסאתה מכיפר אונ ניט דאש אליו נאך מער ער
 אזי זוכה וינע קינדד זארין ניט שפארבן ביי ויין
 לעבין אונ אויף אים אזי גינאנט גינארן וי' עש
 ומסאתה מכיפר יראה ובע ארד ניט ומשח יי' קדוה צדקים :
 רבי שמעון האט גינאנט עש שמיים כל התלם
 חולקים אל תם וי' אנוי סלא זאגט רבי שמעון
 איה פר וואונדר מיד אויף די מענטשן דאס זייא
 האבן אויגין אונ זעהן ניט זיי האבן אויערין אונ
 הערן ניט זייא האבין איין הארץ אונ טוען ניט
 קליינן אין רצון פון הקב"ה וויא אזו שלאפן זיי
 אונ דר וועלן זיך ניט איינדר דר פינצטערר מאג
 וועט אויף זיי קומן אונ וועט זיי צו דעקן אונ דר
 האר פון ויין פקדון וועט אפ נעמן דין והשבון פון
 זייא אונ אלע מאג שרייט מען אויש איין כרח
 אויף זיי אונ וייערע נשמות זאגן אויף זיי עדות
 די תורה שרייט אויף זיי אונ זאגט עד סתי גוי ויי
 לאנג נאך שומים וועט איר לוב האבין דיא

אזו ווי די מצרים האבן גמאן און ווידר לשמיים
 ולא יזבה עד לשערים וי זאלן שוין נישט לעקמן
 צו די שרים וואש זייא האבן איין פנים אזוא
 וויא איין זיקעלע :

תאנא מיר האבן גלערינט פלשעט זייא האבן
 אזו מקריב גווען אויף דעם פערלד האבן
 זיך איין גומלט אלע מיני שרים און האבן זיך
 צו זיי באוויזן אזו וויא זיקעלעך מיט האר און
 האבן זיי מדיע גווען וואש זיי האבן גוואלט
 און דאש דיקערשטע פון די זעהן סדריות און
 דורש אל המתים דען מיר האבן גלערינט רבי יהודה
 זאגט די נשמות פון די רשעים זיינן די מוקים
 אויף דר וועלט זאגט רבי יסי עש אזו דאך
 פר זיי איין טובה וואו אזו זייער עונש פון דעם
 גיהנם וואש זיי דארפן ליידן אויף זייערע זינד
 זאגט רבי הייא מיר האבן אזו גלערינט אזו די
 נשמות פון די רשעים גייען אנווע פון דר וועלט
 אזו זיינן כמה מלאכי חבלה און גברייט אריין צו
 בריינגן זיי און גיהנם אריין מען זאל זיי משפטן
 אלע מאן דריי מאל דר נאך פארעפטן זיי זיך און
 די מלאכי חבלה און גייען און שוועבן אויף דר
 וועלט און זיינן מטעה די רשעים וואש פון זיי
 אזו שוין פר שלאסן גווארן די שערי תשובה :

דר נאך בריינגט מען זיי ווייטער און גיהנם אריין
 אזו פירט זיך מיט זיי אלע מאן און דר נאך אזו
 זיי שוועבן אויף דר וועלט קומן זיי און קבר אריין
 זעהן וויא די ווערים עסן דאש פלייש פון דעם
 גוף און זיי קלאגן דארטן אויף אים די משפטים
 האבן גקאנט מאן פישוף אויף דעם קבר זען
 זיי פלעגן מאכן איין גישטאלט פון איין מענטשן
 און האבן פר אים גישאקטן איין פויגל דר נאך
 האבן זיי דעם פויגל אריין גלאזן און קבר אריין
 און האבן גמאקט פישוף אויף אלע פיר זייטן
 פון דעם קבר האבן זיך איין גומלט דיא
 משחיתים און האבן גבראקט דעם נפש אין
 קבר און ער האט מיט זיי גרעט וואש זיי האבן
 גוואלט זאגט רבי יצחק וואול צו די צדיקים
 בעולם הזה גבעולם הבא דען זיי זיינן אין נאנצן
 הייליג דר גוף מיט דעם נפש און מיט דעם רוח
 אין אלץ הייליג און זייער נשמה אין קודש
 קדשים קום און זעה עס זיינן דריי סדריות
 פארעפט אין דעם גוף נפש רוח נשמה און דיא
 נשמה אין די אויברשטע סדריות דען רבי יסי
 האט גזאגט אימליכר מענטש האט איין נפש

לארעשקיים פון דער טומאה גייט און שפיזט
 אייך מיט זיין שפיז און מרינקט מין וויין עס
 זייל אכר קיינעד נישט צו גייען זייערע אויערן
 צו דר תורה קום און זעה די היגערשטע דורות
 זיינן און גברייט אזו די תורה זאל פון זיי פר געסן
 יוערין און די חכמי לב וועלן איין גמאן ווערן
 און עש וועט נישט זיין ווער עש זאל עפענן און
 פר שליסן די תורה וויא צו דעם דור און פון
 דיגט אן און ווייטער וועט שוין נישט זיין אזו
 איין דור וויא עש איז היינט ביז אין דר צייט
 אזו משיח וועט קומען וועט זיך דר וועקן דיא
 ידיעה אויף דר וועלט אזו וויא עש שמיים ני
 בולם דעו אויף למקום עד גולם ער זאגט ווייטער
 סודות מיר האבן גלערינט משה רבינו האט
 גפרענט צו הקב"ה ווען די ישראל וועלן זינדיגן
 און וועלן תשובה טאן דורך וואש וועלן זייא
 גיבענשט ווערן זאגט הקב"ה צו אים וואש
 פרענגסטו מיה דבר אל אהרן דען אלע ברכות
 פון אויבן און פון אונטן זיינן אויבר גענטפערט
 גווארין אין זיינע הענט :

במעשה ארז מצרים זאגט רבי אבא קום און זעה
 עש אזו פר האנרן זעהן סדריות אין
 דער טומאה קיביר בנו ובתו באש קום קמים מענן
 יכבשו וכבשו ווי די האבן איין אהייה אין דער
 זודמא פון דיא נעגל גיין סדריות זיינען אין
 ספרים און איין סדריות אזו אויף דר גאנצער
 וועלט און די מצרים האבן זיך אין זיי טמא
 גווען און דאש זיינן פיל מיני פישוף פון דארטן
 האבן די מצרים גוואשט פישוף מער פון דער
 גאנצער וועלט און ווען זיי האבן גוואלט טאן
 פלשוף זיינען זיי ארויש גזאנגן אויף דעם פערלד
 אויף דירויכע בערג און האבן גישאקטן אשכמונג
 פרי רוחות הטומאה און האבן גמאקט אנראבן
 און האבן ארום גירינגלט דעם גראבן מיט דעם
 פלוט פון דעם שעכמונג און דאש איבעריגע
 פלוט האבן זיי איין גומלט אין דר גרוב און
 דאש פלייש פון דר פתחה האבן זיי דרוף אנדר
 גליינט און אזו האבן זיי מקריב גווען זייערע
 קרבנות צו די שרים און קלופות דר מיט האבן
 זיי זיך צו זייא מקרב גווען און באווייליגט מיט
 אגאנדר אויף די בערג און ישראל זיינן גווען פיי
 זיי אין גלות האבן זיי זיך דאש פון זיי אפ גלערינט
 און האבן אויף מקריב גווען נאך די עבודות דרום
 שפיזט כפשה און ספרים לי חשיו איר זאלט נישט טאן

אז עש איז פאר האנדן איין נפש וואש איז
 גרעס פון דעם אנדערן פון וואשר איין עולם
 ער אזאז איז זיין נפש דען איין אימליכן עולם
 זיינען מריונות פון נפש רוח ונשמה און ווען
 איין מענטש האט איין נפש און איז זוכה און
 לערינט תורה באקומט ער דיא מעלה פון רוח
 אזו וויא דער פסוק זאגט **זו יורה עליונות פסוק**
מען ליערינט אויש אויף אים דיא מריונה
 פון רוח איז ער זוכה און האלט רעכט דעם רוח
 אזו קריינט מען אים גמור קדיש עליו ער איז אלץ
 כולל דאש איז נשמת אלוה דאש איז דר חלק
 וואש ער הייסט נשמה פאר מיר האבן גלערינט
 אין די סודי סודות פון שלמה המלך דריי ערליי
 וואונג האט הקב"ה גימאקט צו דיא צדיקים
 איינס די וואש האבן זוכה גיווען און זיינן גיט
 פו שטימן גיווארן אזו דר וועלט מיט פרת און
 אז דיא וועלט איז בצער און באדארפן האבן
 רחמים אזו זיינען דיא נפשות און בעטן רחמים
 און זיינן מתפלל אויף זיי און זיינן מודיע צו די
 אבות וואש ליגן אין דר מערת המכפלה אזו דר
 מעקן זיך די אבות און זיינען אין גן עדן התחתון
 דאש איז אויף דר ערד און זיינן זיך משתף מיט
 אנדערע צדיקים וואש זיינן דארטן און זיי זיינען
 גוזר גורות טובות און הקב"ה מוט זייער ווילן
 און האט תם אויף דער וועלט און דיא נפשות
 הצדיקים זיינן תמיד שכיות מגין צו זיין אויף די
 לעבעדיגע און דאש הייסט נפש און דר חלק
 הנפש ווערט קיין מאל גיט פאר לעבט און אפ
 גלשט פון דר וועלט פרי זיי זאלן אלץ קענען
 חסין און מגין צו זיין אויף דר וועלט און דאס
 האבן גימיינט די חבריא וואש זיי האבן גיזאגט
 אז די מתים חיים דעם צער פון די לעבעדיגע
 אבר אויף דיא רשעים שטייט נקדחה מפני מתים
 כפסוקי דאש אנדערע וואונג איז גן עדן התחתון
 דרינען האט הקב"ה גימאקט מייערע חדרים
 עליונים אין דעם גישטאלט פון דעם עולם און
 פון עולם העליון און עש זיינן אוועלעך דיכלות
 פון פול ערליי גישטאלט און אין דריין איז פו
 האנדן אקלות און עשפים און דארטן זיינן די
 מענטשן גקלייד אין דעם גישטאלט פון דער
 וועלט און אין גישטאלט פון עולם העליון דש
 דריטע וואונג איז דער פדור העליון פקודש וואש
 ער הייסט צדו מתים דארטן זיינן זיי זיך מתענג
 אין דעם עונג העליון וואש דרויף שטייט אמתענג

זל דאש הייסט נשמה און מיר האבן גלערינט
 אז די וועלט באדארפן רחמים און דיא צדיקים
 פון דעם רור זיינען זוכה אז דער נפש וואש
 שוועבט אויף דר וועלט זאל אויף זיין מין זיין
 אזו גייט דר נפש און איז מודיע דעם רוח און
 דר רוח גייט און שוועבט און איז מודיע צו דר
 נשמה און דיא נשמה גייט אויף און בעט צו
 הקב"ה אזו האט הקב"ה רחמנות אויף דר וועלט
 און גיערט אראפ די נשמה און איז דאס מודיע
 צו דעם רוח און דר רוח גיערט אראפ און איז
 מודיע צום נפש און אלע שבת און ראש חודש
 זיינן זיך אלע דריי מחבר אין איינעם און קומן
 זיך בוקן צום מלך הקדוש און דר נאך גייט ווידר
 אימליכר אויף זיין ארט דאש מינט דער פסוק
היה פני הודש החדש וסדר שבת בשבתו כיא כל בשר
להשתחת לפני אפי און בשעת די וועלט באדארפן
 האבן צו רחמים און די לייט זיינען און זיינן עש
 מודיע צו די נפשות פון צדיקים און זיינן דארטן
 אויף זייער קבר און די לייט זיינען פרומע לייט
 אזו קעגן זיך בעדעפן זייערע נפשות מיט דיא
 נפשות הצדיקים און נאמלן זיך אלע איין און
 שוועבן צו די אבות קיין חברון און זיינן זיין
 מודיע דעם צער פון דער וועלט אזו זיינן זיין
 אין טויער פון גן עדן און זיינן דש מודיע צו די
 רוחות הצדיקים און די רוחות זיינן גקריינט אין
 גן עדן און די מלאכים הקדושים זיינען צווישן זיי
 און אלע זיינען און זיינן עם מודיע צו די נשמות
 און די נשמות בעטן אויף די לעבעדיגע אזו האט
 הקדוש ברוך הוא תם אויף דר וועלט פון זייערע
 וועגן אויף דעם זאגט שלמה איה לויב דיא
 מענטשן וואש זיינן שוין לאנג גישטארבן מער
 פון די מענטשן וואש לעבן נאך זאגט רבי הייא
 איה פו וואונדן מיה אויב עש איז נאך דא איין
 מענטש אויף דער וועלט וואש ער זאל קענען
 מודיע זיין צו די נפשות הצדיקים חוץ פון אונדור
 חבריא אבר וויטר קען קיינער גיט זאגט רבי אבא
 דר צער איז זיי מודיע די ספר תורה אזו זיי
 מודיע ווארום אז עש איז גיט דא קיינר וואס
 ער זאל מודיע זיין אזאז ציהעט מען אויש איין
 ספר תורה נאהינט פון בית הקברות אזו זיינן זיך
 שתעורר דיא מתים אנטקעגן דער ספר תורה
 וואש זיא ווערט אנטפלעקט דען דר מלאך דומה
 איז זיי מודיע אזו שרייען אלע אויף דעם וואס
 די תורה איז אזו אנטפלעקט בחרפה זיינן דיא

לויט הויר בהשובה און ווייגן בלב שלם פאר
 הקב"ה אזו זאמלן ווי זיך איין און ווייגן עס מודיע
 צו דיא אבות פון חברון גייען ווי און ווייגן דאש
 מודיע צו די רוחות אין גן עדן און די רוחות ווייגן
 דאש מודיע דער נשמה אזוהא וויא אויבין איז
 גישטאמאן אָבֶר אז די לויט ציהן אויש דיא ספר
 הורה און טוען ניט קיין תשובה ווי זאלן ווייגן
 בלב שלם אויף דעם צער איז וויי צו זיי דען
 ווי זאגן ווער האט דאש גיטאן דאש ווי האבין
 דיא הורה אזו מביה גינען און אנטפלעקט אן
 תשובה . וויא ווייגן נאך אויף זיך מעורר וייערע
 עונות דרום זאל מען דאש ניט טאן אן תשובה
 און תענית און תפלה . רבי אבא זאגט תענית
 איז אָבֶר אלע רביי און דאש בדארף וויין דייקא
 אין דעם טאג וואש מען ציהט ארויש דיא ספר
 הורה און בשעת די וועלט איז און גרויסן צער אזו
 טוען זיך אלע בהעקטן מתפלל צו וויין פר ווי :
 האגא מיר האבין גילערינט רבי יהודה האט
 גיאגט אפאל ווייגן גינאנגן רבי חזקיה און
 רבי יוסא אין וועג ווייגן ווי גיקומן אין דר שטאט
 גוש חלב און די שטאט איז דענקט מאל גינען
 הרוב האבין ווי זיך גינעט נאקנט ביי איין קבר
 און רבי יוסא האט ביי זיך גיהאט איין שטיק
 פון איין ספר הורה אפ גיריסקין אזו וויא ווי ווייגן
 גינעטן האט דר קבר אן גיהויבן שטורעקען און
 שרייען וויי ווי דאש די וועלט איז היינט בודראי
 אין צער ווייל איין ספר איז אהער אנטפלעקט
 און פר קריבן גווארן אדר אפשר ווייגן אהער די
 לעבעדיגע גיקומן צו שפאטן פון אונז מבייש צו
 וויין אונז מיט דר תורה וואש זיי לערנן פרעגט
 אים רבי חזקיה ווער ביסטו זאגט ער איך בין
 איין מת און דער וועק מיך מחמת דער ספר
 הורה דען אפאל איז גינען די וועלט בצער ווייגן
 גיקומן לעבעדיגע אהער צו דר וועקן אונז מיט
 אספר הורה אזו האב איך מיט מינע תברים
 זיך מקדים גינען און האבן מודיע גינען די אבות
 אין חברון ווייגן ווי גינאנגן און האבן עש מודיע
 גינען צו די רוחות פון צדיקים נאך דעם איז
 גיפונן גווארן די ספר הורה פסול און ווי האבן
 משקר גינען בשם המלה דען די הורה איז אין
 גאנצן שמות הקודש און עס איז גיפונן גווארן
 איין אפריגע ואז אין פסוק ישופת שפט שמי פרסות
 האבן די צדיקים גיאגט ווייל וויא האבן משקר
 גינען בשם המלה און מיר האבן ווי אום יוסט

דר וועקט דר פר האבן ווי מיה מיט מיון חבר
 רוחה גינען פון דר לשיבה ביו איין אלטר מאן
 וואש איז גינען צווישן ווי האט גיבראכט איין
 ספר הורה פון רב המנוחא מביא אזו איז דר וועקט
 גווארן רבי אלעזר ברבי שמעון וואש איז גינען
 מיט אונז פאגראבן איז ער גינאנגן אין גן עדן און
 האט מתפלל גינען אזו ווייגן ווי גהיילט גווארן
 און פון דעם טאג אן וואש מען האט צוא רבי
 אלעזר צו גינעקען פון דאגן און מען האט אים
 אויף גבראכט צו וויין פאטר אין זיין מערה אריין
 איז שוין קיינר ניט דא ער זאל זיך איין שטעלן
 צו גיין צו די אבות דען מיר פארקטן זיך שוין צו
 גיין מיר זאלן ניט גישטראפט ווערן אזוהא וויא
 פריער און היינט וויט איר גיקומן צו אונז מיט
 דר ספר הורה האב איך גימינט ווייל די וועלט
 איז בצער דרום בין איך דר שראקן גווארן און
 דער קבר האט גישטורעקט ווייל איך האב
 גיטראכט ווער וועט זיין מודיע צו דיא אבות
 קיין חברון אזו איז רבי יוסא אונעק גינאנגן מיט
 דר ספר הורה זאגט רבי חזקיה חס ושלום דיא
 וועלט איז ניט בצער און מיר ווייגן חס ושלום
 ניט גיקומען צוא אייה מבייש צו וויין ווייגן רבי
 חזקיה ורבי יוסא אונעק גינאנגן און זאגן בודראי
 אז קיין צדיקים איז ניט דא אויף דר וועלט שטייט
 די וועלט נאר פון וועקן די מתים זאגט רבי יוסא
 פר וואש אז די וועלט בדארף האבן רעגן גייט
 קען צו די מתים אמר עש שטייט דאך ירוש אל
 המתים זאגט רבי חזקיה צו אים ביו אהער האקטו
 ניט גינעקן דעם בנה פון דעם צפור פון דעם גן
 עדן ער האט אזוהא גיאגט ירוש אל המתים דאש
 ווייגן די רשעים ווי הייסן המיד מתים אָבֶר דיא
 וואש הייסן צדיקי אָבֶת אויף דר וועלט אויף ווי
 האט שלמה גיאגט לשם אני את המתים שפיר מתי
 ווי ווייגן לאנג גישטארבן אָבֶר היינט ווייגן וויא
 לעבדיג און ווייגן אז די רשעים קומן צו וייערע
 מתים קומן ווי מיט כישוף דער וועקן מינים דעם
 פשטיים אָבֶר די צדיקים קומן צו וייערע מתים
 מיט תשובה פר הקב"ה און איין צו בקאן הארץ
 מיט תענית און ווייגן מתפלל פר ווי שון וייערע
 גשמיות וועקן כדי ווי זאלן בעטן פר הקב"ה און
 הקב"ה האט חס אויף דר וועלט פון וייערע וועקן
 און אויף דעם האבן מיר גילערינט איין צדיק
 וואש ער ווערט נפטר פון דר וועלט ווערט ער
 גישפר לארן פון אלע עולמות אזו וויא עס שטייט

על

אל בן צלמה אהבה לייסן ניש עלמות נאר עלמות איז
 סיימטש וועלסין דען ביי זיין לעבן אז ער נאר
 שכיח איז דרייא וועלסין אבר דר נאך איז ער
 שכיח אין אלע וועלסין וואל צוא ויער חלק:
 תאנא מיר האבן גילערנט עש שמיטש היתה נפש
 ארזי צורה בנורו מתים עש וואלט גארפאט
 שמיין נשמת ארזי דען די נשמות וויין אויף דעם
 ארש צורו מתים נאר אזו וויא מיר האבן אויבן
 גזאגט וואל צו די צדיקים וואש זיי וויין אן
 גיקניפט איינש אין דעם אנדרין דער נפש אין
 דעם רוח דר רוח אין דר נשמה און די נשמה
 איז בהעפס אין הקביה ווערט גיפונן אז דער
 נפש איז אויף מקדש בנורו מתים זאגט רבי
 אלעזר מיר האבן גלערנט אז ביי איין ספר תורה
 בשעת מען איז זיא סטלמל פון איין שול אין
 דר אנדערער הייסט ביי איר גלות דרום טאר
 מען ניש סטלמל זיין קיין ספר תורה פון איין ארט
 אויף דעם אנדרן זאגט רבי אבא אז די שכינה
 איז פאר טרייבן גיווארן אוי אויף אז גווען ביי
 זיא האט גוזאגט סי' תנני במדבר סיון איהם אין
 ערשטין פון איין שול אין דר אנדערר ביי דר
 נאך אויף דר גאס און דר נאך אין דער מדבר
 סיון איהם זאגט רבי יהודה די בני בבל פארקמן
 זיך צו טראגן איין ספר אפרו פון איין שול אין
 דר אנדערר מכל שכן וואו ניש לצורה:
 תנאי מיר האבן גילערנט רבי שמעון זאגט צו
 דר חברייא כל זמן אז איך לעב וועלן די
 מענטשן ניש פדארפן סטלמל ויין איין ספר תורה
 אויף דר גאס ולבית הקברות דר וועקן די מתים
 זאלן מתפלל ויין דען מיין זכות אליין איז פראי
 מגין ויין אויף דר וועלט ווארום די צדיקים וויין
 מגין פר ויער לעבן אויף דעם דור ומכל שכן
 נאך ויער מוים וועט נאך מער מגין ויין וויא
 ביי ויער לעבן אז וויא עש שמיטש ונתימל העיר
 תואת להישנה למני ולפני דוד גבדי און אז דוד המלך
 האט גילעבט שמיטש ניש איך וועל מגין ויין אויף
 דר וועלט פון וועגן דוד ניערנט נאך ויין מוים
 שמיטש ערשט אז זאגט רבי יהודה ווארום
 שמיטש למני ולפני דוד גבדי איז נאך משמע אז ויין
 זיין ביידע גלייך נאר ווייל דוד המלך האט זוכה
 גווען זיך צו בהעפסן אין די דריי אבות וואש
 זיי וויין שלשת רגלי סודקה און ער איז גווען דר
 נגיד רביי בסודקה דרום אז אלץ איינס:
 רבי אבא איז גיגאנגן קיין פוסקא און רבי יוסי

איז אויך גיגאנגען מיט אים זעהען זיי אז איין
 מענטש גייט זיי אנמקעגן און האט איין צייכן
 אויף דעם פנים זאגט רבי אבא מיר דארפן אפ
 קערן אונזר (ועג פון דעם מענטשין ווארום ויין
 פנים ווייזט אויט אז ער האט עובר גווען אויף די
 עריות פון דער תורה זאגט רבי יוסי מאמעד
 איז אים דר צייכן גיקופן קליינר הייס און אויף
 וועלכע עריות האט ער גיקאנט עובר ויין זאגט
 רבי אבא עש ווייזט אבער פארט אויט אז ער
 האט עובר גווען אויף די עריות האט אים רבי
 אבא צו גירופן און זאגט אים מיין קינד וואס
 פר איין צייכן האשטו אויף דיין פנים זאגט ער
 צו רבי אבא איך בעט אייך איר זאלט מיר טוין
 מער ניש שטראפן דען סיינע עבירות האבן
 מיר דאש גורם גווען זאגט רבי אבא וויא אזו איז
 גווען די מעשה זאגט ער איך בין איין מאל
 גיגאנגן אין וועג מיט מיין שוועסטער האבן מיר
 גיגעכטיגט אויף איין הארברויג האב איך מיר
 אן גיסרונקן מיט וויין און האב מיט איר מינה
 גווען ביי נאכט און אז מיר וויין אויף גישטאנגן
 אין דר פריא האט זיך דר בעל הבית מיט איינס
 גקריינט בין איך אריין גיגאנגן צווישן זיי איך זאל
 זיי צו שייךן האבן זיי מיר ביידע גישלאגן דר
 אויף איין זייט און דר אויף דר אנדערר זייט האבן
 זיי מיר גימאכט די מכה אויף דעם פנים איז די
 מכה גיגאנגן ביי דעם מוח בין איך גווען מסובן
 האט מיר ביי אונז איין רופא און צויל גווען פרעגן
 זיי אים ווער איז דר רופא זאגט דר מענטש ער
 היישט רבי אלעזר זאגן זיי צו אים וואס פר איין
 רפואה האט ער דיר גיגעבן זאגט ער רפואה הכיט
 ער האט מיר גיהייסן תשובה מאן אלע טאג און
 פון דר צייט אן טוא איך תשובה און זעה אלע
 טאג אין איין שפיגל מיין צייכן טוא איך וויין
 פאר הקביה וואש ער איז דער האר פון דער
 גאנצער וועלט און מיט די פערען פון די אויגן
 וואש איך אפ מיין פנים זאגט רבי אבא אויב
 עש איז ניש גנור גיווארן אויף דיר אז קיין
 תשובה זאל דיר ניש העלפן וואלט איך דיר
 גמאכט אז דר צייכן זאל דיר אראפ פון דיין פנים
 דאש איך וועל אויף דיר ליעגן ופר ענין תשמיש
 חכיש זאגט רבי אבא צו אים זאג מיר נאך דריי
 מאל דעם פסוק האט ער דריי מאל נאך גזאגט
 צו רבי אבא דעם פסוק אז איז דר צייכן אראפ
 גיגאנגן פון זיין פנים זאגט רבי אבא הקביה האט

דר אפ גיטאן דעם צייכן ווייל דו האשט רעכט
 תשובה גיטאן ואנט ער איך טוא איין גר אז
 פון היינט אן און ווייטער זאל איך עוסק זיין
 בתורה יומם ולילה ואנט רבי אבא וויא אזו איז
 דיין נאמן ואנט ער אלעור ואנט רבי אבא דיין
 נאמן האט דיר גורם גינען וואש גאט האט דיר
 גיהאטלין ווארום גאלער מאכט אל ער האט אים
 רבי אבא גיבענשט און האט אים אונעק
 גילשקט אבאל איז גינאנגן רבי אבא צו רבי
 שמעון איז ער גיקומן אין איין שטאט האט ער
 גיעהן וויא איינר איז גועסן און האט גידרשית
 דעם פסוק איש בער לא ידע בקול לא יבין את ואת וויא
 גאר זיינן פר נארעשט די מענטשן פון דר וועלט
 זיי זיינן גיט משגיח צו ווישן אויף וואס זיי האבן
 איין קום אויף דר וועלט וואש איז זיי מעכב
 וואש זיי ווייטן גיט ווייל זיי זיינען גיט משפדל
 און עוסק בתורה וואלטן זיי עוסק זיין בתורה
 וואלטן זיי גיוואשט דעם וועג דר פון יקל לא
 יבין את ואת דר נאר פר שטייט על גיט פר וואס
 הקב"ה שטראפט דעם צדיק אויף דר וועלט און
 בפתח רשעים גבו גיב די רשעים וואש זיינן עובר
 אויף דר תורה טוען בליען אזו וויא גראו און דור
 המלה האט גיזאנט דאש איז נאר תשקשקש גבי ער
 הקב"ה גיט זיי אויף דר וועלט גושן און עשירות
 כדי ער זאל זיי פר מיליגין פון ענר וועלט דאש
 זיי וועלן זיין אזו וויא ערד אזו וויא עש שטייט
 ושתם רשעים כי יהי אפר תחת כפות נבל סעדימם ער
 ואנט עש שטייט גיחם כי בשי דגן גינה וואס מיינט
 דאש דר פסוק אלא וואול צו דעם מענטשן וואס
 ער איז עוסק בתורה צו ווישן ויא און צו ווישן
 דעם וועג פון הקב"ה און ווער עש איז עוסק
 בתורה איז גלייף וויא ער איז עוסק אין דעם
 נאמען פון הקב"ה פ"ש אזו וויא דר נאמן פון
 הקב"ה טוט משפט און דין אזו אויף איז די
 תורה קום און זעה דר מענטש וואש איז עובר
 אויף דר תורה אזו גייט די תורה ארוף דר נאך
 גדרעט ויא אראם און מאכט דעם מענטשן איין
 צייכן אויף זיין פנים כדי די אויבערשטע און די
 אונטערשטע זאלן אים וועהן און זאלן אים
 לילשין און מיר האבן גלערינט אלע די צי"ה
 פר וואש הייטן זיי צי"ה ווייל זיי גייען און שוועפן
 אויף דר וועלט צו ווישן דעם וועג פון די מענטשן
 אזו הייבן זיי אויף זיערע אייגן און זעהן אין זיין
 פנים שרייען ויא אלע אויף אים וויא א וויא

איז צו אים בעולם הזה וויא איז צו אים בעולם
 הבא קערט אויף אונעק פון אים דען דר רוח
 המזמאה רועט אויף אים דען ער איז גיצייכונט
 כדי דר צייכן זאל אויף אים עדות זאגן און כל
 זמן דער צייכן שטייט אויף זיין פנים איז דאש
 פאר איין עדות און אז ער האט איין קינד איז
 דאש קינד אויש גיצייגן און גינופן גיווארין פון
 דער טומאה גיט פון דר קדושה און דאש זיינן
 די צוי פנים פון דעם דור די רשעים לאזט זיי
 הקב"ה זיין אויף דער וועלט און שטראפט זייא
 גיט כדי צו פאר דארבין זיי פון זיענר וועלט
 און מיר האבין גלערינט דער צדיק וואש איז
 עוסק בתורה יום ולילה איז הקב"ה אויף אים
 מושק איין חיים של חסד ער איז אים אן גיצייכונט
 אין זיין פנים און פר דעם צייכן פארשטין זיך
 עלונים ותהותנים אבער הלילה אז איינער איז
 עובר אויף דער תורה איז ער גיצייכונט ברוח
 המזמאה און עש אנטלויפין פאר אים עלונים
 ותהותנים און רופן אים קערט אויף אונעק פון
 אים דען ער האט עובר גינען אויף דער תורה
 און מצות פון זיין הארין וויא צו אים וויא צו
 זיין נפש דער מענטש ציהט אויף זיך דעם רוח
 המזמאה און מאכט דאש ורשען צו זיינע קינדר
 דאש הקב"ה האט אין אים מיין חלק גיט און
 לאזט אים גיין כדי ער זאל ווערין פאר דארבין
 פון עולם הבא ואנט רבי אבא צו אים פון וועסן
 האשט דאש גילערינט ואנט ער אזו האב איך
 גלערינט דאש די שרעכעט רדושה גירשען ווינד
 זיינע קינדר אז ער טוט קיין תשובה גיט אפר
 קיין שום זאך קאן גיט שטיין אנטקעגן תשובה
 און די רפואה האט מען מיד גלערינט איין מאל
 דאש איך האב גיהאט אצייכן אויף מיין פנים
 בין איך גינאנגען אין וועג האט מיד באגעגניט
 איין צדיק און דרף אים איז מיר דער צייכן
 אראם ואנט רבי אבא צו אים איך בין דער
 מענטש וואש איך האב דיך דענשט מאל
 בגעניגט האט ער זיך פאר שפרייט פאר רבי
 אבא און האט אים גרויש כבוד אפ גיגעבן
 און האט אים אריין גיבראכט אין זיין הויז אריין
 און האט ניסאכט אגרוישע סעודה נאך דעם
 עסין האבין זיי גיואנט סודות ואנט ער צו רבי
 אבא כדי תפאן גילויבט איז הקב"ה וואש איך
 האב דאש פון דיר גיהערט און רבי אבא האט
 אויף אים גלערינט דעם פסוק ואתם שומעו בקול

קדושים יהיו איר זאלט זיין תייליג שלמה
הסלך זאנט אין משלי מאה נתיח תעב
למש ותזבח כסילים סור פקע דר פסוק לערינט אונז
דר מענטש זאל גיט נאך גיין נאך דעם גילוסמן
פון זיין הארץ דען דער וואס טוט פון זיך אפ
דאש גילוסמן פון זיין הארץ איז גלייך צוא
איין סלאך אונ דר וואש גייט נאך דש גילוסמן
פון זיין הארץ איז גלייך צו איין בהמה • דען
סור גיפונן דאש נאט האט די וועלט באשפן
פאר דעם זעקסטן טאג אונ דער מענטש
איז ווארין בשאפן אין דעם זעקסטן טאג איז
גאר אלע בשעפענש ווארין בשאפן אין פינף
טעג • אונ עש איז גמילט אויף צוויי חלקים
אין חלק איז לויט שכל אונ בהמה אזו וויא
די מלאכים וואש אין היסיל • אונ דש אנדרע
חלק איז פון דר ערך אונ האפן גאר קיין שכל
גיט אזו וויא די פוימר אונ קריימר אונ בהמות
אונ חיות אונ עופות • אונ דיא צוויי ערלייא
בשעפענש טוען זיי ערע מעשים גנייט גיט מיט
זייער גוטן ווילן גאר זיי זיינן גנייט אין דר
טבע צו טאן וואש זיי זיינען דר צו בשאפן
גינארין • דען איין מלאך מוז מיט זיין שכל
טאן וואש ער איז דרויף גנעצט מיט גויט גיט
מיט זיין ווילן • אונ אזו אויך דאש אנדרע
חלק טרייבט זיי די טבע זיי זאלן טאן וואש
זיי זיינן דר צו ווארין בשאפן אונ קיינר רעט
זיי גיט אפ פון צו טאן זיי ערע מעשים דר נאך
האט נאט גימאכט אין דריטע בשעפענש
איין מענטשין וואש ער האט שכל אזו וויא
איין מלאך אונ האט אים גינעגין רשות צו טאן
קלינע זאכן אזו וויא די מלאכים • אונ אויך
בארישע זאכן אזו וויא בהמות דרום איז וואל
דעם מענטשין וואש מוט שטארקן זיין שכל
איבער דעם גוף אונ גייט גיט נאך דעם גילוסמן
פון זיין הארצין • אזו איז ער גלייך וויא איין
מלאך • אפר נען ער גייט נאך דעם גילוסמן
פון זיין הארץ איז ער גלייך וויא איין בהמה
אונ אזו אויך אדם הראשון איינדר ער האט

גינדיקט האט ער גיזאלט זיין גלייך וויא אפר
מלאך ער זאל אייביג לעבן • אונ דר נאך איז
ער האט גינדיקט איז אויף אים גנז גינארין
מיתה אונ אויף דר באנצער וועלט גלייך וויא
איין בהמה דרום זאל איטליכר מענטש גינדיקט
זיין ער זאל גיט גיין נאך זיין גילוסמיקיט דש
זאנט שלמה המלך מאה נתיח תעב למש די צו
בראכנע תאנה איז זיס צום גוף אפר דר קלייך
מענטש טוט זיך אפ פון איר • ותזבח כסילים סור
מדי די רשעים איז מיאוס אונ שווער צו אפ
קערין זיך פון זייער ביזו זיי ווילן אלץ גיין נאך
זייער גילוסמן אונ עש איז גיזאושט דר וואש
גיט נאך נאך זיין תאנה דר לייקינט אין גאט
פרוך הוא • אונ דר וואש גייט נאך זיין תאנה
איז גימילט אויף פיר חלקים דש ערשטע איז
ער האט זיין מחשבה טאג אונ נאכט אויף
גינע גילוסמן דר האט איין עבירה גלייך וויא
ער האט דאש ביזו במעשה גטאן וויל ער איז
קטמא זיין מחשבה אונ זיין שכל • דש אנדרע
איז ער האט תאנה צו ריידן לשון הרע אונ
גיבול פת אונ דר מיט פאר פירט אים דר גער
הרע • דען ווען דר מענטש האט איין לושט צו
איין אשה אז ער זעהט זיא איז דעם גער הרע
גיט גינזו ביז ער טרייבט דעם מענטשין ער
זאל זיא אפט זעקן • דר נאך טרייבט ער אים
ער זאל מיט איר ריידן שלקטע רייד אונ גיבול
פה • דר נאך טרייבט ער אים ער זאל מיט איר
מנה זיין • דרום זאל דר מענטש גינדיקט זיין
גיט צו זעקן אויף איין פרעמדע אשה אונ מכל
שכן ער זאל מיט איר גיט ריידן • ופברט די
פלמדי חכמים בארפן סער גינארין זיין דען
אין זיי מוט זיך דר גער הרע מער אונ רייצן אזו
וויא די זכרא זאנט ווער עש אזו חשובר פון
זיין חכר אין דעם לייצט זיך דר גער הרע מער
וויא אין זיין חכר דען מיט די רשעים בארפ ער
זיך גיט רייצן זיי פאלגן אים שוין לאנג ער בארפ
שוין מיט זיי קיין גרויש טרחה גיט האפן • די
דרישע תאנה איז צו עסן אונ טרייבן • דרום זאל
זיך דר מענטש אפ הימן דר פון אונ אפילו וואש

נאמר מתוך איו זאל ער זיך אויך דעם געוואונן פיל
 צו עסן און טרינקן . די פערטע פארהאיוונות
 דרום זאל זיך דר מענטש אפ היטן דאש אפילו
 מיט זיין טייב זאל ער זיין בגזעיות דרום זיין
 סיד ווארין גיפאמין אין דר סדרה הוישם תחי
 איר זאלט זיין הייליג דען דר וואש שייך זיך
 אפ פון תאנת הגוף היישט קדוש אזו וויא מיר
 גיפנין ביי איין גניד ווייל ער האט זיך אפגעשייד
 פון זיין טרינקן רופט אים די תורה קדוש אזו
 וויא אין פסוק שמיים קדוש . תהי : איש אשו ונאבי
 יריא איין מענטש זאל זיך פארקמן פאר זיין
 מוסר און פאר זיין פאטער און דרום שמיים דא
 די מוסר פו דעם פאטער און ביי כבוד אב דש
 מען זאל ערלך האלטן פאטער און מוצר שמיים
 פריער דר פאטער . דאס איז ווייל איין קינד האט
 מער מורה פו איין פאטער וויא פאר איין מוסר
 דרום האט די תורה פריער אן גישריבן די
 מוסר צו ווייזן מען זאל אזו מורה האבן פו
 דר מוסר אזו וויא פאר דעם פאטער . און דש
 איז געוואשט דאש איין קינד האלט ערלך די
 מוסר מער פון דעם פאטער ווייל זיא איז מיט
 אים אין הויז און גיט אים אלע נוסע שפייז
 און רעט מיט אים מיט נוסע בייד דרום האט
 די תורה פריער גשטעלט דעם פאטער צו ווייזן
 מען זאל דעם פאטער גלייך ערלך האלטן וויא
 די מוסר . ווא שבתים תשסו און מייגע שבתות
 זאלט איר דאך היטן האמשע איד האב אייך
 גיחיישן ערלך האלטן און מורה האבן פו
 פאטער און מוסר פון דעשט וועגן אז זיי וועלן
 אייך זאגן איר זאלט מחלל שבת זיין זאלט
 איר זיי גיט הערין דען זיי זייגן אויך תליב צו
 האלטן שבת דר בחיי שרייבט עס שמיים הוישם
 תחי און עש שמיים דר ביי כל בית ישראל צו
 ווייזן דאש אפילו ווייבן זייגן אויך תליב צו
 זיין הייליג . און ווייל דר טאן און טייב דארפן
 זיך הייליג האלטן דרום שמיים הוישם תחי
 דען עס זייגן דריי תבורות אין קינד גאט און
 פאטער און מוסר גאט גיט די נשמה און שכל
 און פאטער און מוסר גיבן דעם גוף דרום זאגט

דר פסוק הוישם תחי בן קדוש איר איר זאלט
 זיין הייליג ווייל איד גאט בן הייליג איר זאלט
 אייך פארקמן פו פאטער און מוסר ווייל זיי
 האבן זיך אויף דר וועלט געבראכט דרום זאגט
 ער די מוסר פריער ווייל דר עיקר קדושה היינט
 אין דר מוסרש מחשבה . און ער האט דר ביי
 גישריבן ווא שבתים תשסו צוא ווייזן דאש
 פלטיד חקמים זאלן נאר משמש זיין וואס שבת
 און דרום שמיים דר ביי אל תפני אל תלזים דש
 מיינט מען איר זאלט גיט קוקן אויף איין
 פריערע אשה דען עס איז גלייך וויא מען
 קערט זיך צו דר עבודת פורקים . און עס
 שמיים דר ביי וואלי פסקה לא תעשו לכם דש מיינט
 מען דר מאן זאל גיט האבן קיין מחשבה אויף
 איין פריערע אשה אן אל תלזים גאט האט ביי
 פיר מצות אזו גינאנט ווייל אלע מצות זייגן
 צו גאט און דר ווילן פון גאט איז נאר מען
 זאל טאן מצות אזו וויא די גמרא זאגט דר
 וואש לערנט תורה און מוסר קיין מעשים טובים
 גיט איז ער גלייך וויא ער האט קיין גאט גיט
 דען דר וואש מוסר קיין מצות גיט דר לייקנט
 זיך אין גאט און די חקמים האבן גינאנט גיט
 תורה לערנן איז דר עיקר נאר מעשים טובים
 טאן איז דר עיקר געזונט אה צירי ודאס און
 אז איר וועט שניידן אייער תבואה פון אייער
 פעלד זאלט איר איבך לאזן אייער עק פעלד
 מיט תבואה פדי דער עני זאל עס געסן און
 אויך אין וויין נארקמן זאלסטו איבך לאזן די
 איינציגע וויין מרויבין פון דעם עני וועגן און
 ווען עס פאלט אראפ צוויי זאגן בשעת שניט
 זאלסטו גיט אויף הויבן נאר דר עני אפער
 דריי זאל דר עני גיט געסן נאר דר בעל הבית
 לאתקטו איר זאלט גיט געבן די גמרא זאגט
 אין פבא מיעא מען טאר גיט געבן ביי דעם
 חבר אפילו ווען דו ווילסט אים נאר צער אן
 טאן האמשע דו האסט פדיעה דר נאך עס
 אפ געבין נאר ער זאל איין רגע צער האפק
 טארשטו אויך גיט טאן און דר וואש געבן
 דר לייקנט און שווערט פאלש און איז מחלל

השם חס ושלום דען איין עבירה בריינגט די
אנגרע ולא תשגשג בשמי איר זאלט ניט שווערין
ביי מיין נאמן מיט וואש פאר איין נאמן עם
אזוי לא תשגשג את רגל דו זאלקט ניט זאלטן ביי
דיך די שכיחות פון דיין חבר וואש הט דיר
גיארגעט ער זאל דיר נאך לויפן נאך געלט
נאר דו זאלקט אים זאלן און דעם טאן וואש
ער האט ביי דיר גיארגעט * ווי ער לא תפו
תשגשג און פאר איין בלינדן זאלקטו ניט געבן
איין שטרויכלונג ער זאל פאלן דריקר נאר
זאלקט אים פירן און רעכטן וועג און אויך
ווען דיין חבר פרעגט דיך איין עצה אין איין
זאך וואש ער איז דריין בלינד און ווישט ניט
וואש צו טאן זאלקטו אים איין גוטע עצה
געבן דייני ווען ער פרעגט דיך אויב ער מעג
דיסחודרה קויפן אויב עס איז גיטטיגער זאלקטו
ניט זאגן עם איז טייער כדי ער זאל אונזען
גין און דו וועשט איר קויפן דאש טארשטו
גיט טאן * און אויב דו וועסט דיר טראכטן
ווער וועט עם וויסן דאש איך האב אים איין
שלעכטע עצה גיגעבן דרום שטייט דר ביי
הבא פאלט דו זאלקט דיך פארקטן פאר נאט
וואש ער ווייש אלץ וואש אין דיין הארצן איז
תספק לא תרדע בלואס דו זאלקט ניט באהעפטן
איין אקס מיט איין אייזיל אדר אנדרע בתמות
און חיות זאלקטו ניט באהעפטן מיט איין
אנגער מין * דר בחיי שרייבט דרום טאר מען
גיט בהעפטן צוויי מינים מיט אנאנדר ווייל
נאט האט בשאפן אימליכש מין באזונדער
אפילו קריימר האט ער בשאפן אימליכש מין
בוזנדר און ווען דר מענטש מאכט בהעפטן
איין אקס מיט איין אייזיל מיט אנאנדר קומט
דרפון ארוויש איין נייע בשעפעניש איין בוזנדר
מין וואס איז האלב אקס און האלב אייזיל ער
ווייזט דאש ער האט מער תקמה פון נאט דש
נאט האט אזוי איין בשעפעניש גיט גיקאנט
בשאפן * און אויך די קריימר און בוים איז
אימליכש בשאפן גימארן וויא אזוי עם זאל
זיין * און ווען ער ווייט גארן אדר ווייזט אין

איין וויין נאמן פאר מישט ער די מינים *
דען אימליכש מין האט איין בוזנדר טבע *
און אז ער האט באהעפט צוויי מינים מיט
אנאנדר צו מישט ער איז מאכט קריי צווישן
זיי: לא תשא פני דל ווען איין עני מיט איין עושר
קופן פר דיר צום משפט זאלקטו ניט טראכטן
ער איז איין עני * דר עושר איז אים חייב צו
געבן צדקה דרום וועל איך דעם עני גרעכט
מאכין כדי ער זאל האבן ויין פרנסה בקבוד
דאש זאלקטו ניט טאן ולא תהדר פני גדול און
זאלקט ניט פשיטן דעם עושר דו זאלקט ניט
זאגן ער איז איין עושר וויא קען מען אים אום
גיגעכט מאכין עם איז אים איין חרפה דאש
טארשטו ניט טאן לא תהדר פני דו זאלקט מין
רכילות ניט זאגן לא תקום ולא תהדר ווען איין
שכן קומט צו דיר ליען איין פלי זאלקטו זיך
ניט נוקם זיין אין אים צו זאגן דו האסט מיר
ניט גיזאלט ליען מין האק איך וועל דיר
ניט ליען מין זיפ דש טארשטו ניט טאן און
אפילו ווען דו ווילקט אים יוא ליען נאר דו
זאלקט אים זאגן האפשע דו האשט מיר ניט
גיזאלט ליען וועל איך דיר דאך ליען דאש
טארשטו אויך גיט טאן ויאכס לכה ליד דוא
זאלקטו ליד האבן דיין חבר וויא דיר אלץ
שליש שנים יהיה לכם צדלים ווען דו פלאנצט איין
בוים זאלקטו דריי יאר זיינע פירות גיט עסן
און אין דעם פערטן יאר זאלקטו די פירות
היליגין צו נאט דען עם איז ראוי מען זאל
צום ערשטן אפ געבן כבוד צו נאט צו בריינגן
אום די ערשטע פירות און צום מיטקסטן וואקסן
גיט מין פירות פון נאך דריי יאר אזוי איין
פערטן יאר די ערשטע פירות וואש זיינען
ראוי צו עסן און אויך דאש אויפס וואש
וואקסט פאר דריי יאר איז ווייט אום גיונגט
ווייל דר בוים האט זיך נאך גיט רעכט דער
היצט פון דר זון דרום זיגן די פירות נראב
פון דעם פייכטיקייט פון דר ערד * דר סדרש
זאגט שלישי שנים יהיה לכם צדלים דאש ווייזט דאש
קינד קען גיט רעכט ביידן פון דריי יאר און

אין פערמן יאר אז ער קען רעכט ריידן זאל
 ער זיין קודש דאש זיין פאטער און מוטער זאלן
 אים לערנן זיין ברכה טאכן און צו זאגן
 לויב צו גאט און אין פינקסין יאר זאל מען
 מיט אים לערנן תורה * דר תולדות וצחק
 שטייבט די פרישה קדושים מהי נייזט אונז אויף
 אלערליי קדושות דאש דר מענטש זאל זיך
 ריין האלטן נישט פיל עסן און טרינקען דען
 עס זיין אמייל לייט וואש מוזן נייניג עסן און
 קרינקן דען ווען זיי עסן פיל זיין זיי קבאנק
 דהיינו אלטע לייט עסן נייניג און יונגע לייט
 עסן פיל און אפט זיין אלטע לייט וואש עסן
 פיל און יונגע לייט וואש עסן נייניג און די
 תורה האט נישט גיקענט אן שרייבן אימליכן
 מענטשן וויא פיל ער זאל עסן און טרינקן
 טייל די מענטשן זיין נישט גלייך אין די מאגניש
 און אין דר טבע * דרום האט די תורה אן
 גישריבן קדושים מהי איר זאלט איר טייליג
 האלטן מיט עסן און טרינקן און אויב דו
 ווילסט ווער עם זאל דיר זאגן וויא פיל דו
 זאלסט עסן דאש זאגט דר פסוק איש איש ואכיל
 מיני די מוטער און דר פאטער ווישן וויא פיל
 דש קינד בארן עסן און וואש פו דעם קינד
 איז ניוזט און דרום האט די תורה דער פיי
 גישריבן וחת שבתות תשמורו צו ווייזן האמשי
 דו ביסט גיוואנט אום דר וואכן ווייניג עסן
 דאך זאלשטו לכבוד שבת מער עסן וויא אום
 דער וואכן אפר דאך נישט צו פיל און דרום
 שטייט דער בייא אל תטט אל תעלים צו ווייזן
 האמשי די שמערן זעהער און סכשפים זאגן
 מען זאל אום שבת קיין פלייש נישט עסן און
 קיין וויין נישט טרינקען וועט אים דאש מזל
 שבתאי געבן מזל און הצלחה זאלשטו דיר
 נישט קערן צו די אפ געמאר און מבששים און
 האלט שבת ערליך עם יוא פלייש און טרינק
 יוא וויין און קלייד אן שיינע קליידר וועט דיר
 גאט געבן הצלחה און דרום שטייט אין די
 צשרת תדברות פריער מען זאל האלטן שבת
 און דר נאך שטייט מען זאל ערליך האלטן

פאטער און מוטער צו ווייזן דאש שבת איז
 פריער פאר כבוד אב ואם בלומר האמשיע
 עש איז ראוי צו ערליך האלטן פאטער און
 מוטער צו טאן אזו וויא ער האט דיר גיוואנט
 ווייניג עסן דאך לכבוד שבת זאלשטו מער
 עסן וויא זיי האבן דיר גיוואנט און דרום
 שטייט בייא כבוד אב ואם לפני ירכיו ומו
 בלומר ווען דו וועלסט ערליך האלטן פאטער
 און מוטער מיט דעם וואש זיין האבן דיר
 גיוואנט ווייניג עסן וועלסטו לאנג לעבן דען
 דורך פיל עסן קוקט פיל קבאנקייט דאש מען
 מוז שטארבן דער פון און דרום האט דיא
 תורה אן גישריבן נאך כבוד אב לא תרצה לא
 תזא צו ווייזן ווען אין פאטער לערניג נישט
 זיין קינד קוקט דאש קינד צו רציחה און צו
 זנות אזוא וויא דוד האט קיין מאל נישט אן
 גישריבן אין אבשלום דורך דעם האט
 אבשלום גימאכט פאר לירן פיל פון ישראל
 און האט מונח גיטען מיט זיין פאטער ווייניג
 און האט דעם פאטער אליין אויך גיוואלט
 הרגענען און ער קען אויף לא תגנוב אויך
 עובר זיין דען ווען ער איז גיוואנט צו פרעסן
 און זויפן און ווען ער קריגט עש נישט מוט
 ער נגנבן און דרום האט די תורה פריער אן
 גישריבן מען זאל מורא האבן פאר דער
 מוטער טייל זיא איז דר עיקר אין חזון זיא
 קען מער גיוואונן דאש קינד צו נומין מער
 וויא דר פאטער אזו וויא שלמה המלך האט
 אים זיין מוטער צו גיבונדן צו זיין טייל און
 האט אים גישלאגן און גישטראפט * דיא
 תורה האט אן גישריבן וזי תבחי ובי ווען
 איר וועט פריינגן קרבנות און עם שטייט דר
 פיי מען זאל דעם עני לאזן זיין עק פעלד
 מיט תבואה צו ווייזן דאש דיא צדקה איז
 גיגליכן צו קרבנות * לא תלו פועל שכיר דוא
 זאלשט ביי דיר נישט לאזן אויבער געבטיגן
 ביי און דר פרי דאש גיצאלט דעם גידונגענם
 וואש ער האט ביי דיר טיגט פאר דיגט און
 טייל דר שטייגער פון אמייל מענטשן איז
 ווען

דעו מען מאנט זיי געלט טוען זיין שילטין
 דרום האט די תורה דער בייא און גישריבן
 לא תגזל דוא זאלסט נישט שילטן קיין מענטשן
 אונ געש קען דער פון קוקען ווען מען
 באצאלט נישט באלד דעם פועל זאל ער
 שלאגן דעם בעל הבית דרום שטייט דר
 בייא וקני ער לא תפס פקדול דוא זאלסט דעם
 פועל באלד באצאלן כדי דוא זאלסט אים
 נישט בריינגען צוא קיין מקשול דאס ער זאל
 דיר שלאגן ^{הקדק משום צמיתא} דוא זאלסט
 נעכט משפמין דיין חכר אונ עם שטייט דר
 ביי מען זאל קיין רכילות נישט זאגן צו נייזן
 ווען איין דיין האט געעש גיבסקת זאל דר
 אנדערער דיין נישט זאגן אויף אים דאש ער
 האט דעם מענטשין פאלש גיפסקית אונ
 טייל דורך רכילות דר שלאגט מען דעם וואש
 מען זאגט אויף אים רכילות דרום שטייט דר
 בייא ^{לא תסמו עינים} מאך נישט פאר גיטן קיין
 בלוט א לא תסמו פאת ראשכם איר זאלט נישט אפ
 שערין די פאות פון אייער קאפ אונ נישט די
 פארד ^{הכני שיה פתח פאר} איין אלטין מאן
 זאלטמו אויף שפמין האמשי ער איז איין עם
 היצין אונ פאר איין תלמיד חכם זאלטמו
 אויף שפמין האמשי ער איז יונג אונ אויב
 דו וועסט צו מאכין דייע אריגין גלייך וויא
 דו זעהסט אים נישט פיר גיין אונ וועלט נישט
 אויף שפמין פאר אים דרום שטייט דער ביי
 וראת באליד דוא זאלסט דיר פארקמין פאר
 נאט וואש ער ווייכט וואש איין דיין הארדיין
 איין לא תעש על במשפט במדה במשקל ובקשורה
 דו זאלסט נעכט מעסטן מיט איין גירעקטר
 מאס אונ מיט איין גירעקטר וואג אונ
 ווען דו מושט מעסטן איין משקח זאלטמו
 נישט מאכין קיין שוים כדי יענער זאל מיינען
 עש איז פול דיא מאס אונ דער נאך וועט
 עש אפ גיין כדי זאגט פאלשע מאסן איז
 הארקער פון צוא מונה זיין מיט איין אשתי
 איש דען ווען ער איז מונה מיט איין אשתי
 אלש אונ האט מיט איר קיין קינד נישט מען

ער תשובה טאן אבער דער וואש מעסט
 פאלש דער קען קיין תשובה נישט טאן טייל
 ער ווייכט נישט וועמען אום צוא קערין דאש
 וואש ער האט גינזילת מיט באלש מעסטן
 איז דיא תשובה קען אנדערש נישט העלפן
 סיידין מען קערט אום דאש וואש מען האט
 גינזילת וויש אשר נתת חס אשתי אשר נתת חס
 אשתי בעתי דער תולדות יצחק פקענט ווארום
 שטייט צווייא מאל אשתי איש אונ אשתי
 רעהו עש איז דאך אלץ איינס ענטפערט
 דער תולדות יצחק איין תירוץ דאש ווייזט
 אונז ווען ראובן איז גילעגין בייא דער ווייב
 פון שמעון אונ שמעון איז גילעגין ביי דער
 ווייב פון ראובן זאלטמו נישט מיינען שמעון
 קוקט קיין מיתה נישט טייל ראובן איז פריער
 גילעגין בייא זיין ווייב דרום איז ער גילעגין
 בייא זיין ווייב דרום שרייבט דיא תורה
 צווייא מאל צו ווייזן מען זאל שמעון אויך
 הרגעען וואת הבהמה פטרו ווען איין מענטש
 ליגט בייא איין בהמה זאל מען דיא בהמה
 אויך הרגעען טייל עש איז דורך איר גיקוסן
 בייז אויף דעם מענטשין כדי מען זאל נישט
 זאגן דורך דער בהמה האט מען דעם
 מענטשין גיסקת פון דאנען קען מען
 זעהען האמשע דיא בהמה האט קיין שכל
 נישט פון דעסט וועגין וטייל דורך איר איז
 גיקוסען בייז אויף דעם מענטשין דרום
 האט מען זיא גינתנת מכל שבן ווען איין
 מענטש וואש האט שכל בריינגט בייז אויף
 זיין חכר דעם וועט נאט פשיטא שפראפין
 חסדיי ווען איין מענטש נעכט זיין
 שוועסטער פאר איין ווייב איז עש איין
 גרוישע עבירה מען דארף אים פוימין אונ
 אויב דוא וועשט זאגן ווארום האט קין
 גינטען זיין שוועסטער דאש איז גיעוען
 איין חסד פון נאט כדי דיא וועלט זאל
 גיבויט ווערין דען אלע לייט זיינען פון זיין
 ארויש גיקוסען נישט ווען איינער ליגט ביי
 זיין פרויער ווייב איז גלייך וויא ער ליגט

פייא אין גדה דער פתח שריבמ דרום
 גליבמ ער עש צוא אין גדה צוא ווייזן אזו
 וויא אין גדה ווען זיא ווערט ביין אזו זיא
 מותר אזוא אויך דעם פרודערש ווייב ווען
 דער פרודער שטארבט אן קינדער איז זיא
 צוא אים מותר : וקדיל אהם סו תצמים להיות לי
 נאמט זאגט וועט איר אויך אפ שידדין פון
 עבודת כוכבים וועט איר זיין צוא מיר אונ
 אויב איר וועט אויך ניט אפ שידדין וועט
 איר זיין אויבער גיעמפערט אין די הענט
 פון דיא עובדי כוכבים * רבי אליעזר קן
 צורקה זאגט אין סענטש זאל ניט זאגן
 מיר אזי מ'אום צוא עסן חזיר נאר ער זאל
 זאגן אויך וואלט גערין חזיר גיעסן נאר
 פויל נאמט האט פאר באמין ניט צוא עסן
 דרום וויל אויך האלטין זיין גיבאמ * דרום
 זאגט דער פסוק להיות לי איר זאלט אויך אפ
 שידדין פון עבירות פון מיינט וועגן ווייל
 אויך האב אויך פאר באמין :

הפמרת קדושים

פתי דבר אל לאמר זאגט וחקאל עש אזי גיווען
 די רייד פון נאמט צו מיר צו זאגן די קן
 אדם די זאלסט דיק באווערין מיט דער שטאמ
 וואש מען פר גיבט אין איר בלוט מיט רצוחות
 דען דער סדר אזי מען טוט רצוחות אין פעלד
 במדבר אבער זיי טוען רצוחות אין שטאמ * ואפתי
 מלחם מה אפר וי אלהים זאג צו ישראל אזו האט
 נאמט דער האר גיזאגט עם אזי גיקומען די צייט
 דאש מען זאל חרוב מאכין די שטאמ מיט די
 ליים פון וועגן זייער רצוחה אונ פון וועגן וואס
 זיי דינען עבודת כוכבים דען איר האט מטמא
 גיווען די שטאמ עם און שוין גיקומן דיין טאג
 חרוב צו מאכין דיק * אונ אויך וועל דיק געבן
 צו איין חרפה צווישן די עובדי כוכבים הקרובות
 ותרחיקת פסד ומגלש דך די נארוינטע אונ די
 זייטע וועלן שפעטן פון דיר אונ וועלן זאגן

פסח השם ראש אזי איין אומה וואש האט מטמא
 גיווען איר נאמען דען זיא האט פרשת גיהיסק
 עם קדוש אונ היינט הייסן זיא עם מטמא
 שפתים הנה נשיא ישראל איש קדוש די הארין פון
 ישראל אזי אויטליכר גיווען מיט זיין שטארקייט
 דער וואס אזי שטארקער דער האט גיוואונען
 אונ האט פאר גאסין בלוט * און זאם פגלי דך
 איין פאטער אונ מוטער האט מען גרינג
 גיהאלטן אין דיר אונ מען האט זייא ניט מכבד
 גיווען וואש אפילו נאמט זאל ניט גיבאמין דרוק
 דארף מען אויך פאטער אונ מוטער ערליך
 האלטין אונ דעם גר אונ דעם יתום אונ דיא
 אלסנה האבין זייא גיבארט אונ דער צעדיגס
 קדש בויט מיינע קדשים האקטו סבבה גיווען
 אונ מיינע שבתות האקטו פאר שבתות * און
 דגיל היי דך עם אזי אין דיר ליים וואש זאגן
 רכילות צו פאר גיסין בלוט אונ עם אזי אין דיר
 די וואש דינען עבודת כוכבים אויף די בערג *
 ונות האט מען גיפירט צווישן דיר פסח הנה
 עש דך איין אשה גדה האט מען גיפירינגס אין
 דיר שוידר גסתי דך שונדע האט מען גינעמען אין
 דיר אונ רוחים האקטו גינעמען אונ האקט
 גיגולת ביין חבר אונ מיד האקטו פאר געסן
 אזוא זאגט נאמט הנה הויט דפי אונ אויך טוא
 שלאגן איין האנט אויף דער אנדערער אזוא
 וויא איינער וואש אזי זיך מצער אונ דאש אזי
 פון וועגן ביין גוילה וואש דוא האקט אונ
 פון וועגן ביין ברוט וואש דוא האקט פאר
 גאסין * תצמור לבד אם תמקח ביד וועט דען
 קענען באשטיין דיין הארין אנדער וועלן זיך
 דען שטארקין דינע הענט אנטקעגן די צרות
 וואש אויך וועל טאן אין דיר * דען אויך נאמט
 האב גירעט אונ וועל עש גיוויס טאן * תפאצתי
 איהך בניים אונ אויך וועל דיק צו שפרייטן
 צווישן דיא עובדי כוכבים אונ וועל אפ טאן
 דיא טוקאח פון דיר * תמקח דך אונ די וועסט
 אליון גבינגען פאר דיא אויגן פון דיא
 פעלקער אויף דעם ביין וואש דוא האקט
 גיטאן אונ דוא וועסט וויסן דאש אויך פון
 נאמט אויך פון קמוים מיינע רייד :

ונתת איו מער מטמא ווא אלס דינג עם שמיים
 דא איו הניו אונ וודער שמיים וקלבים על גפש
 לא ודעו שגבה תהיה רועים לא ודעו הניו בלומר על
 זיינען צו אים אן גיברייט די כלבים וואש זיינן
 עני נפש תהיה רועים זיי זיינען שרים ממונים צו
 פירן אים אין גיהנם אריין דרום שמיים ביי זיי
 לא ודעו שגבה די ממונים זיינן קיין מאל ניט זאט
 פון צו פירן אין גיהנם אזו ווא עם שמיים
 לעוקה שפי גנות תב הכניו איש לבצעו וגי דאס זיינן
 די וואש פירן דעם מענטשן אין גיהנם אריין
 ווייל ער איו נאר נאך גינאנגן נאך דעם געלט
 אונ איו ניט גינאנגן אין נאמשט וועג אונ האבן
 זיך ניט הייליג גימאכט אין זייער זיווג אזו ווא
 עם גיהער צו זיין דרום שמיים קדושים תהי כי
 קדוש אני וי אור זאלט זיין הייליג אין דר קדושה
 וואש איר זייט באהעפטט ווייל אדך בין הייליג
 איש אמו ואביו תיראו אונ פריער שמיים קדושים
 תהי ראש וזייט אז אמענטש קומט זיך
 מקדש זיין מיט זיין ווייב פון וועמן איו מער שבת
 ראש איו די קדושה פון דר מוסר דרום שמיים
 פריער אמו אונ דר נאך אביו רבי יהודה זאגט
 עט איו גלייך אזו ווא ביי שמים וארץ שמיים
 אמאל פריער שמים אונ אמאל ארץ צו ווייזן
 אז זיי זיינען ביידע גלייך בשאפן גיווארן אז
 דא אויך שמיים כבוד אז אבך אונ דער נאך ותי
 אבך אונ ביי מורא שמיים פריער אמו דר נאך
 אביו צו ווייזן אז זייא זיינען ביידע גלייך עם
 שמיים איש אמו ואביו תיראו ותי שבתתי השמירו צו
 ווייזן אויף דעם קדושת היווג ראש מען זאל
 זיך מקדש זיין אום שבת אזו ווא אויבין שמיים
 דען השמירו איו מייטש ווארמן אזו ווא עם שמיים
 ואביו שמר אז מדבר איו דאך מייטש ער האט
 גווארט ראש זייט אויף די וואש ווארמן מיט דעם
 קדושת היווג פון איין ליל שבת צו דר אנדערער
 אל תטו אל האללים רבי הייא הייבט אן עם
 שמיים אל תפן אל רשעו ואל תסאתו איו קשה
 ווער קען עט זאגן צו הקביה מער זיך ניט צו
 זיין שלעכץ אונ צו זיין זינד אמער עם שמיים
 דאך די עני על רבי איש אונ עט שמיים אס וסמי
 איש בספרים תני לא אראני דען הקביה זעהט אלע
 דרכים פון דעם מענטשן אפילו אז ער פאר
 בארגט זיך איו הקביה אין אלעמען משגיח
 אונ בריוונט אים צום מטשפט דין סייא אויף
 גוטץ אונ סייא אויף שלעכץ אזו ווא עם שמיים

תדבר אל משה לאמר : דבר אל כל צבתי בני ישראל
 תהי וני רבי אלעזר זאגט עט שמיים אל
 תהי כסוס כפרד איו הניו איר זאלט ניט זיין אזו ווא
 איו פערד אדער איו מזיל אייזיל וואש ער פר
 שמיים ניט ווא פיל מאל די תורה דר וועקט
 זיך ווא פיל מאל שרייט ויא אונ הייבט אויף
 איר קול צו דר וועקן אלע לייט פון אלע זייטן
 אונ אלע לייט מוען שלאפן אונ באנערן ניט צו
 זעהן אונ ניט צו ווישן מיט וואש פר איו פנים
 וועלן זיי שמיין ליום הדין העליון אז דער מלך
 העליון וועט פרעגן אויף דר בוששה פון דר תורה
 וואש ויא האט גישריען צו זיי אונ זיי האבין
 זיך ניט גינקערט צו איר זיי זיינען פגום אונ חסר
 פון דעם נאמנות פון דעם מלך עליון ווייא צו
 זייא ווייא צו זייער נפש די תורה שרייט צו זיי
 אונ זאגט מי פתי יסור מנה חסר לב אסרה לו וואש
 הייטט חסר לב אלא דר וואש איו ניט עוסק אין
 דער תורה האט ער ניט קיין נאמנות הקדושה
 אונ איו פגום פון אלעמן דרום הייטט ער חסר לב
 דען מיר האבין גילערניט דער וואש איו ניט
 מקיים די תורה מאר מען זיך ניט מקרב זיין צו
 אים אונ ניט האנדלן מיט אים קיין סחורה ומכל
 שכן ניט צו זיין מיט אים אין וועג דען ער האט
 קיין נאמנות ניט אונ דרויף האבן מיר גילערניט
 דער וואש ער גייט אין וועג אונ איו ניט עוסק
 בדברי תורה איו ער מתחייב בנפשו אונ מכל
 שכן אז מען גייט מיט אזו אמענטש וואש ער
 גידייקט ניט אין כבוד פון זיין הערן אונ זיין
 כבוד דר האט בונדאוי ניט חס אויף זיין נפש
 רבי יהודה זאגט דער וואש האט ניט חס אויף
 זיין נפש ווא אזו קען ער אויש ציהן איין כשרי
 נשמה צו זיין זון דרום שמיים אל תהי כסוס כפרד
 איו הניו : ופאן זיינן די צדיקים וואש זיינען עוסק
 בתורה דען זייא ווישן די וועג פון הקביה אונ
 זיינען זיך מקדש בקדושת המלך עליון אונ זיי
 ווערן גיפונען הייליג אויף דר וועלט אונ דרום
 ציהן זיי אראפ איין הייליגן רוח צו זייערע קינדר
 אונ די קינדער הייטש בני המלך בני קדושים
 זייא צו די רשעים דען זיי זיינן אלע חצופים אונ
 דרום זיינען זייערע קינדער איין נפש חצוף
 מצד המומחה אזו ווא דר פסוק זאגט ונסתם
 גם אז אמענטש קומט זיך מטמא זיין איו מען
 אים מטמא דרום זאגט דער פסוק זאלטם ניט
 זיין אזו ווא די פערד וואש זיי זיינן פול מיט

אליהם יבא כחשש על כל נעלם אם סוב ואם רע ממולא
 ויהי אלו האם משה גזאגמט דו ואלשט זיך גיט
 קערין צו זיין רשעות אלא מיר האבין גילעריגט
 ראש אמענטש זאל זיך הימין או ער זאל גיט
 זיגריגין פאר דעם מלך הקדוש קום אונ זעה
 אמענטש אז ער טוט איין מצוה קומט די מצוה
 פר הקב"ה אונ זאגט איך בין פון דעם מענטשן
 נוואט ער האט מיך גימאכט אונ הקב"ה זעצט
 זיא פאר זיך צו זעהן זיא אלע טאג אונ גומץ צו
 טאן צו דעם מענטשין פון דר מצוה וועגין אבר
 או אמענטש איז עובר איין עבירה און קומט
 די עבירה פר הקב"ה אונ זאגט איך בין פון דעם
 מענטשין אונ הקב"ה שמעלט זיא פאר זיך ער
 זאל אויף איך משגיח זיין צו פר דארבין הרהר
 איך דעם מענטשין און ויהי עש שמייט נביא ה
 בגזע פנים גיין ויגויי על וואלט נאר ברארפט
 שמיין ונאץ אונ גיט וירא אלא וירא ער זעהט
 אין דר עבירה וואש זיא שמייט פר אים דרום
 הנאץ איז ער ברזוג אונ אז דר מענטש איז חוזר
 בתשובה שמייט גם ה הגבר חסידה לא תסת
 הקב"ה האט שוין מעביר גווען דעם המא וואס
 ער איז פאר אים גישטאנען כדי ער זאל שוין
 אין אים גיט קוקן אונ ער זאל שוין קענן דעם
 מענטשין גומץ טאן דרום שמייט אל תסן דו
 זאלסט זיך גיט קערן צו זעהן ויער שלעכץ אונ
 דרום שמייט אויך נקם ענד לפני אמאל איז
 גיגאנגען רבי יוסא ועירא צו רבי שמעון האט
 ער אים דער ווארט אז ער האט דעם פסוק
 גילעריגט נאכר האדם האשה אשר נתק עדי פרענט
 רבי יוסא פר וואש שמייט גיט אשר נתק לי ניערמ
 עש שמייט עדי ראש איז מייטש מיט מיר איז
 משמע אז זיא איז בשאפין גיווארין גלייך מיט
 מיר אמער עש שמייט אז השירת האט גיואגמט
 לא סוב היות האדם לבדו אשה לו ער בניין איז משמע
 אז אדם הראשון איז שוין גווען אויף דר וועלט
 האט השירת אים בשאפין איין ווייב זאגט רבי
 שמעון זיא איז בשאפן גיווארין גלייך מיט אים
 נאר קיין עזר אונ קיין ווייב איז זיא אים נאך גיט
 גווען רען זיא איז גווען בהעפט אין אים דר נאך
 האט הקב"ה אראפ גיומסן פון זיין ווייט אונ האט
 זיא מתקן גווען אונ האט זיא גבראכט פר אים
 דרום שמייט גיט אברא לו ער איך וועל אים
 בשאפין איין ווייב ניערמ עש שמייט אשה לו
 איך וועל אים מתקן זיין טייל זיא איז שוין לאנג

בשאפן גווען נאר זיא איז גווען בהעפט אין אים
 ביו הקב"ה האט גיווארפן אויף אים איין שלאף
 אונ האט אראפ גיטמען די ווייט אונ האט זיא
 מתקן גווען אונ האט זיא גבראכט פאר אדם
 פר איין ווייב אונ מיר האבין גילעריגט אז דאס
 שווינקייט פון אדם איז גווען און ויהי ראש
 שווינקייט פון נפא יפר אשר תליון אונ דאס
 שווינקייט פון חנה איז גווען אז קיין שום בריה
 האט גיט גקענט אריין קוקן אין איר צורה אפילו
 אדם האט גיט גיקענט קוקן אין איר שווינקייט
 ביו זיי האבין גיגריגט איז איר שווינקייט קלענר
 גיווארין האט שוין אדם גיקענט קוקן אין איר
 שווינקייט אונ האט זיא דער קענט זיך מוונג זיין
 און ויהי עם שמיים נביא אדם איתו איז מייטש
 ער האט שוין גיוואושט אין איר שווינקייט מיר
 האבן גילעריגט עש איז אסור צו אמענטשן אז
 ער זאל קוקן אין דעם שווינקייט פון איין אשה
 כדי ער זאל חלילה גיט קומען צו איין הרהור
 ויעט ער הרהר דעם קומען צו איין עבירה אונ
 אזו פלעגט רבי שמעון טאן בשעת ער איז
 גיגאנגן אין איין שטאט אונ די חבריא זייגן אים
 נאך גיגאנגן אונ האט גוועהן שיינע ווייבר האט
 ער אראפ גיגריגט זיינע אויגן אונ האט גזאגט
 אל תסן אל תלילים אונ ווער עם קומט אויף
 אשיינע אשה ביו טאג קומט ער צו איין הרהור
 בייא נאכט אונ נאך מער בשעת ער איז זיך
 מוונג אונ דער הרהור רע קומט אים אין דער
 מחשבה איז די קינד וואש ער גיוויגט היישין
 זייא אלתי ספנה אונ כל זמן דר הרהור איז אויף
 אים איז ער עובר אויף דעם פסוק אלתי ספנה
 לא תעשה לה :

תמן מנין דארטן אין פרשת אחרי האבן מיר
 גילעריגט הווגרט מיט דרייסיג יאר האט
 זיך אדם הראשון אפ גישויד פון זיין ווייב זיגט
 קן האט גיגריגת צו זיין ברודר הבל רבי יוסי
 זאגט פון דר שעה וואש איז נגור גיווארן מתה
 אויף אים אונ אויף דר גאנצער וועלט האט ער
 זיך פורש גווען פון זיין ווייב אונ האט גיואגמט
 וואש מויג מיר קינד האבן אז זיי וועלן שטארבן
 נביא יאקוב באהלך ראש מיינס מען די נבי גע אדם
 זיי וועלן גיט גיקעהענן אין דיין גיצעלט מחמת
 דר מוזהי אויך האבן מיר גילעריגט בשעת אדם
 האט גיגריגט ברמות עליון וכלם החדש אז די
 תהיתנים האבן אים דר זעהן האבן זיי אלע צו

אדם יינהגם און האבן אים גמאכט קיינען איבער
 זיי פועלע הוה גראש בני אלהים את בנות האדם כי טובות
 הנה אונ זיי האבן זיך אלע טועה גיווען נאך זיי
 אונ איין רוח זכר איז גיקומן אויף דר וועלט פון
 דעם רוח פון צדקן ער האט גיהיישן העבל קון
 אונ איין נקבה איז ארויש גיקומן מיט אים זיא
 האט גיהיישן געטא אונ די בריחת האבן זיך
 טועה גיווען נאך איר אונ דר העבל קון האט
 אויף גיבראכט בלי זיין פון הריגה אויף דער
 וועלט אונ די געטה האט איר וואונגנען ביי דעם
 נם הגדול זיא טוט קומן צו מענטשן אין הלום
 אונ זיא גייט אויף דער וועלט אונ זוכט אירע
 קינדער פון אפענטש אונ איז זיך מרפך צו זיי
 אונ זיא געמט צו דעם רוח זיא זאל זיך מאכין
 דויען אויף אים אזו זיינן זיך מורכן דרייא רוחות
 קדושים פר איר אונ געמן ביי איר צו דעם רוח
 אונ לייגן אים אנדר דר הקביה צו איבער פארן
 אים פון איר דרום האט די תורה אן גזאנט צו
 די מענטשן והתקדשם היתם קדושים ווארום אז
 איין מענטש האלט זיך בקדושה פארקמט ער
 זיך פר איר ניט לען די מלאכים הקדושים וואס
 מיר האבן גזאנט היטן דאש קינד אז זיא זאל
 אים גיט מויך זיין אזו וזיא דר פסוק זאנט גנב לא
 יקנב באהר קיין גנב גנב אדם וועלן גיט גינעהענען
 צו דיר וזייל הקביה גיבט די מלאכים צוא היטן
 דר זיך אין אלע דיינע וועגן אונ וזידר שטייט כי כי
 חשק ואפסיהו אבר אז דר מענטש האלט זיך ניט
 הייליג אונ ציהט אויף זיך דעם רוח הטמאה אז
 קומט זיא צו דעם קינד ביי זיא איז אים מכות אונ
 אז זיא איז אים מכות טוט זיא פר אונ רייניגן דעם
 דוח אונ ווערט אייביג גיט אפ גימאן פון אים
 אויב הוא וועלש פרענן אז דאש קינד וואש זיא
 טייט אים אונ די דריי מלאכים געמן ביי איר צו
 דעם רוח כדי זיא זאל אים גיט ממטא זיין זיינן זיי
 דאך גיט מצד הטמאה פר וואש האט זיא איין
 שליטה זיי צו הרגענן נאר דר מענטש וואש האט
 זיך גיט מקדש גיווען אדר ער האט זיך גיט
 מכן גיווען צו ממטא זיין דרום קען זיא שולט
 זיין אויף דעם גוף אבר גיט אויף דעם רוח פיל
 זיינען זוכה די צדיקים וואש זיי זיינען זיך מקדש
 בקדושת המלה דיא אלע זאכין וואש שטייט
 דיא האט שלטה המלה מגלה גווען ער האט דאש
 גיפונן אין ספר פון אשמדאי המלך דארטין ווערט
 גיפונען טויזנט מיט פיר הונדערט אונ פינף מיני

טמאה וואש זיין מענטש איז זיך אין זיי ממטא
 וזיי צו די לייט דאש זיי האבן פר שטאפטע אויגן
 אונ זעהן גיט אונ גיישן גיט אונ הערן גיט אונ
 זיינן גיט משגיח אויף זיך וזיא אזו זיי בלייבן אויף
 דר וועלט אונ זיי האבן דאך איין גוטע רפואה
 דאש איז דיא תורה אזוא וזיא דער פסוק זאנט
 והתקדשם היתם קדושים כי קדוש אני ואלהים
 תנא מיר האבן גילערינט אז קון מיט העבל זיינן
 אפ גימאן גיווארן פון דר וועלט האט אדם
 צוריק גינעמן הוה צו זיך אונ זיי זיינן גיווארן אן
 גיקלייד אין איין אנדערן רוח אונ האבן גיווארן
 שות אונ פון אים איז ארויש גיקומן אלע דוחות
 הצדיקים אויף דער וועלט אונ הקביה האט
 גימערט דעם חסד אויף דער וועלט :

לא משוק את בךד וגוי דיטו פמו שקרו זיא תבוא עלי
 חסדי כי עני היא דו זאלשט זעהן אז די זון
 זאל גיט אונטער גיין איידער דו גישט אים אפ
 זיינע שכירות ווארום עש זאל הלילה דיין זון
 גיט אונטער גיין דו וועסט איבער דעם שטארבן
 פאר דער צייט פון דאנען לערנען מיר אפ אז
 איידער איז מתייה דעם נפש פון איין ארימאן
 האטשע די צייט איז שוין גיקומן דר מענטש
 זאל שטארבן איז אים הקביה אויך מתייה זיין
 נפש אונ איז אים מסיף יארין וזייל ער האט
 מתייה גיווען דעם נפש פון דעם ארימאן קום
 אונ זעה דער וואש האלט איין דעם שכר פון
 דעם ארימאן איז גלייך וזיא ער געמט ביי אים
 צו זיין נפש מיט דעם נפש פון זיינע בני בית ער
 דר קירצט זייער לעבן אזו איז אים הקביה אויך
 מקצר זיין נפש אונ זיינע יארין פון זענר וועלט
 דען די היץ פון זיין מויל וואש ער האט גיט
 גינעסקן גיט ארויף פר הקביה דר נאך אז ער
 גיט אים גיט אפ זיינע שכירות גיט ארויף דר
 נפש פון דעם ארימאן אונ פון זיינע בני בית אונ
 שטייען פאר הקביה דרום אפילו עש איז גיור
 גיווארין אויף דעם מענטשן פמה טובות אונ
 פמה יארין ווערט דאש אפ גימאן פון אים אונ
 די גורה טובה ווערט צו היטן אונ זיין נפש גיט
 גיט ארויף למעלה דרום האט רבי אבא גזאנט
 בהקני לישון הקביה וואש ער איז איין רחמן זאל
 אונן מציל זיין פון זייה אונ פאר זייער שאנד
 אונ דאש גיט אן אפילו דר פועל איז איין עושר
 אזו וזיא עש שטייט ואלוי הוא נישא את נפשו עם
 שטייט סתם נפשו אימליכין נפש אפילו פון איין
 עושר

עלמר וכלל שכן פון איין ענין און דרום פלעגט
 רב המנוגא אזו צו טאן אז וויא באלד ויין פועל
 איז אוועק גינאנגן פון דר ארבעט האט ער אים
 הנפק בצאלט און האט אים גיזאגט נעם דיר
 אפ דוין נפש וואש דו האשט מיר גיגעבן בהאלטן
 און אפילו דר פועל האט אים גיזאגט לאז מיניע
 שכירות ויין בייא דיר אויך דארף זיי נישט האט ער
 אים גיזאגט מה דארף דוין גוף איז מיר נישט גיגעבן
 גיווארין פר איין פקדון מכל שכן דוין נפש איז
 מיר בונדאי נישט גיגעבן גיווארין פר איין פקדון
 דען דוין נפש איז נאר איין פקדון בייא הקב"ה
 אזו וויא עש שמייט בידך אפקידותי ואגט רבי
 הויה וויא אזו איז דר דין אז ער נישט אנאנדערן
 בהאלטן זיינע שכירות ואגט רבי אלעזר אפילו
 דעם בעל הבית אליין אז ער האט אים גיזאלט
 און דר נאך האט אים דר פועל גיגעבן בהאלטן
 די שכירות אזו אויך מותר און ער איז נישט
 עובר אויף לא תלון ווארום עש שמייט לא תלון
 פיעט שבר און אז ער האט שוין גיגעבן הייסקט
 לעזין נישט פיעט שברי קום און זעה עש איז נישט
 פאר האנדלן קיין טאג עש זאל דרויף נישט שולט
 ויין דער יום העליון און אז ער נישט אפ דעם
 פועל ויין שבר מיט ויין נפש איז גלייך וויא ער
 וואלט פגם און מחסר גווען אין דעם יום העליון
 דרום שמייט ביימו תפן שברי און ווידר שמייט לא
 תבא גליי השקש אויף שמייט לא תלון דען ויין נפש
 גייט נישט ארויף און דר נפש פון דעם ענין מיט די
 בגי בית גיגען ארויף אזו וויא מיר האבין גזאגט
 לא תבא השקש קום און זעה דר וואש ער שילט
 דעם חבר אין די אויגן און פר שעקט אים
 איז גלייך וויא ער הנהגת אים און דר פסוק זאגט
 אן לא תבא השקש דו זאלשט אים נישט שולטן אפילו
 ער איז נישט דר ביי ווארום אז ער שילט דעם
 חבר אזו גייט דאש ווארט ארויף דען עס איז נישט
 פר האנדלן איין דיבור עש זאל נישט ויין קיין קול
 דר ביי און דאש קול גייט ארויף און כמה רחוח
 נכוחת מדינש בהעפסין זיך אין דעם קול און זיי
 זיינן זיך סתעורר אין דעם ארט וואש היישט
 קהים כזה דען דארטין זיינען פאר האנדלן כמה
 משתותפים און ויין דר וועקן זיך אלע אויף דעם
 מעיזשן וואש לאזט ארויש איין שלעכט ווארט
 פר דעם מויל דאש מיניג דר פסוק לא תבא השקש
 און זינען ער לא תפן כשיל מיניג מען אז איינר
 מאכט וועדיגן ויין חבר אדער ער שלאגט ויין

גרוישן זון אדר ווען איינר איז נאך נישט דארט
 פסקענן שאלות און דינים און ער פסקת איז ער
 עובר וזנען זען פר איין בלינדן מענטשן לא תפן
 כשיל ואלשטו אים נישט מבשיל ויין לעולם תבא
 דען ער ווייסקט נישט און טוט איין עבירה דורך
 דיר אבער דער וואש גייט בדרך הלשר און
 לערינט די תורה אזו וויא עש דארף צו ויין דר
 האט איין חלק טוב בעולם תבא דען דאש ווארט
 וואש גייט פון ויין מויל גייט עס ארויף און כמה
 עליונים קדושים בהעפסין זיך אין דעם און עס
 גייט ארויף בדרך הלשר און עס ווערט גברינט
 בדיקות קדושים און עס ווערט גיוואשן אין גהר
 פון עולם תבא און דער נאך קומט די תורה
 אויף דעם גהר און ווערט דארטין בהעפס און
 עש קומט אראפ איין אור עליון און ווערט
 גיקרינט אויף דעם מענטשן אין דעם דאזיגן
 טאג אפר ווער עש איז עוסק בתורה נישט אזו
 וויא עש איז רעקט עש זאל ויין בדרך אמת
 ובדרך הלשר אזו אז דאש ווארט גייט ארויף
 קערט זיך אימליכר אפ פון דעם וועג זיי זאלן
 זיך נישט מחבר ויין אין דעם און אלע זיינען עס
 דוחה אומעק פון זיך עש קען מיין ארט נישט גיפין
 און ווער האט דאש גורם גווען ווייל ער איז נישט
 גינאנגען בדרך הלשר דרום שמייט זינען זען לא
 תפן כשיל און ווידער שמייט ודאש בלייבן און
 און ווער עס האט וייער השק צו לערנן תורה
 נאר ער האט נישט קיינער זאל מיט אים לערנן
 נאר מחמת גרויש השק לערינט ער אליין און
 איז מנמגם דאס היישט ער לערינט נישט רעכט
 נאר ער גרייזט וייער אזו גייט אימליכש ווארט
 ארויף און הקב"ה פרייט זיך דר מיט און איז
 דאש מקבל און פלאנצט עש ארום דעם נהר
 אזו ווערט דאש גרינעל אזו וויא עש שמייט
 בהבנת השנה פסיד מחמת גרויש אהבה צו דר
 תורה מוט ער גרייזן אין איר און פון דעקט וועגן
 איז דאש אן גינגמן פר הקב"ה און דר הקב"ה
 האט גיגעפסין חובי זיך דורך אהבה ביימו מיר
 דוין רעכטין וועג און איך זאל לערנן דעם אמת
 פון דער תורה ונמני באבת מישור וגי וואול צו דר
 וואש גויישן דעם וועג פון דר תורה און ויין
 עוסק אין דר תורה בדרך הלשר דען ווערט פון
 דר תורה גפלאנצט איין עץ חיים למעלה און
 דרום שמייט חובת אמת היתה פסידו און דאך קשה
 איז דען פר האנדלן איין תורה וואש זיא איז נישט

אמת אלא אזו וירא מיר האבן אויבן גיזאגט אז
 סען זאל לערנן תורה מיט אמת און לשמה אבר
 ניש אזו וירא דר מענטש וואס ער פסקת שאלות
 און דינים און ווייטט ניש צו עש איז אמת דען
 ער קען נאך ניש רעכט * און פון דעקט וועגן
 זאל אמענטש לערנן פון אזו אמענטשן אויך
 דורך דעם וועט די תורה אויף אים דאך בעורר
 זיין ער זאל זיא לערנען לשמה * קום און זעה
 אמענטש פדארף לערנן תורה אפילו שלא לזכה
 דען דורך דעם וועט ער קומען לשמה :
 לא משא את איהו בלבד היום הימים את שמיך אז
 אמענטש האט ליב דען אנדערן זאל ער אים
 שטראפן כדי ער זאל ניש גשטראפט ווערן דורך
 אים אזו וירא הקב"ה מוט אזו וירא עם שמיים
 כי את אשר יאמרו ימים וועמן הקב"ה האט ליב
 שטראפט ער אים אזו זאל דר מענטש אויך טאן
 פריער זאל ער אים שטראפן שמילד הייט איז
 ער מקבל איז גוט און אויב ניש זאל ער אים
 שטראפן צווישן זיינע ליב האבר און פריעת
 דר בית המקדש איז גילטאן און עש איז גווען
 איין כהן גדול פלעגט אזו זיין אז אמענטש האט
 גטאן איין עבירה פלעגט אים הקב"ה געבן איין
 הולאת פלעגט ער שלאף ווערן כדי ער זאל
 תשובה טאן האט ער תשובה גיטאן איז גוט
 גווען און אז ניש האט אים הקב"ה גשטראפט
 מיט זיין געלט און אין זיינע קינדער כדי אימליך
 זאל ווייטן און אימליך זאל ריידן פון אים האט
 ער תשובה גטאן איז גווען גוט און אז ניש האט
 ער אים שוין גילאזט גיין זיין וועג אזו אויך זאל
 אמענטש טאן בתחילה זאל ער אים שטראפן
 בסתר דרום שמיים ויחם דאש ערשטע מאל
 זאל ער אים אליין שטראפן דר נאך זאל ער
 אים שטראפן צווישן זיינע פריינט און חברים
 דרום שמיים הימים דר נאך זאל ער אים שטראפן
 אנגעפלעקט פון אלע דרום שמיים את שמיך און
 אז ער הערט דוך נאך ניש זאלשטו אים לאזן זיין
 און ווען דר חבר איז אזו אמענטש אז האמשע
 ער וועט אים שטראפן בסתר וועט ער אויך פון
 שעקט ווערן זאל ער אפילו בסתר אויך ניש
 שטראפן נאר ער זאל מיט אים ריידן פון אנדערע
 זאכן און זאל אים זאגן אז אמענטש מוט אזו
 איין עבירה שטראפט סען אים אזו און אזו און
 דורך דעם וועט ער שוין אליין זיך דר מאגן און
 וועט תשובה טאן ויא תשא עליו חסי דען אפילו ער

מוז אים שוין שטראפן גיילן פון ליטן זאל ער
 אויך אים ניש זאגן פפרהסא דר עבירה פאר
 אלע לייט ווארום ער וועט פון שעקט ווערן נאר
 ער זאל אים אזו שטראפן אז ער זאל אליין דר
 פילין אז סען מיינט אים אבר ניש אויש שטייען
 דען הקב"ה האט חס אויך כבוד הבריות :
 מפני שיהיה חסיד ויחיד מן בני ישראל דאש משמעות פון
 דעם פסוק איז אזו וירא דר פלוטר פלעט
 איז און אויך האבן מיר גילערנט אז סען
 פדארף אויף שטיין פון איין ספר תורה דען אזו
 האט רב הגמגא גטאן אז ער האט דר נעקן
 איין ספר תורה איז ער אויך גילטאן און האט
 גיזאגט כפי שיהיה חסיד אז ער האט גווען איין
 חופש איז ער אויך גילטאן און האט אים גטאן
 איין הידר און האט גאט וסודת זענען אזו אויך
 מוז סען אויף שטיין פון איין הלמיד חכם דען
 ער איז אקום פון דער קדושה עלתה און איז
 גלייך צו דעם כח עליון רבי שמעון זאגט ער איז
 גלייך צו תורה שפכתב ושבבל פה נאך האבן
 מיר גילערנט דעם פסוק דוד ויבש אזו כפי שיהיה
 חסיד די תורה זאגט אז דעם מענטשן ער זאל
 זיך דר וועקן און תשובה טאן כל זמן אז ער איז
 נאך יונג און האט כח כפי שיהיה איידר ער ווערט
 אלט דען דעקט כאל האט ער שוין קיין כח
 ניש תשובה צו טאן און אמענטש זאל ניש זאגן
 אויך וועל נאך תשובה טאן ניערט ער זאל אין
 דער זייגנט תשובה טאן און דאש איז איין
 שייגקייט אויף זיין עלטר דרום שמיים הנהיה כי
 זכור אז ער מוט ערשט תשובה אויך דר עלטר
 איז דאש ניש קיין גרויסער שבת ויזיל ער האט
 שוין ממילא קיין כח ניש צו טאן עבירות ניערס
 דער עיקר שבת איז אז אמענטש מוט אין זיין
 זייגנט תשובה וואש ער האט נאך כח און תורה
 צו טאן עבירות און ער איז גובר דעם יצר הרע
 און דרויף זאגט שלמה המלך גם כפגליו יתגבר
 גער וזכור את תורה בשי בחירותך גוויינק דין
 בשעפר און דר זייגנט זאגט דר אלעזר עם שמיים
 כי יבש יי ויגד צדיקים ויגד רשעים מאיך נאט ברוך
 הוא ווייטט דעם וועג פון די צדיקים און דר
 וועג פון רשעים ווערט פון לארין דען הקב"ה
 זייט ניש מיט זיי ניערט מיט צדיקים צו זיין
 זי און גומט טאן מיט זיי אבר ביי די רשעים
 שמיים ויחיה לזכרה עם פועלי און און ביי די צדיקים
 שמיים ויחיה צדיקים באר נחת הלבד ואור עד נכון ימים

אמור אל הכהנים שלמה המלך ואנכי אין משלי
 שפתים לך משיב דברים נכוחים לייט וואלטן
 גערין ניקושט דעם וואש דעם נוסע רייד
 אויך ווייט דער פסוק דאש דר צדיק וואיש
 לערינט תורה שמוארבט דורך דעם קושין
 פון גאט אזו וויא אהרן אונ משה וואיש עס
 שטייט בייא זיי על פי ה' וויא זיינן גישמוארבין
 דורך דעם קושין פון גאט דורך דעם אזו
 זייער נשמה אויש גיגאנגן אונ מרים אזו
 אויך אזו גישמוארבן נאר עש שטייט גיט
 בשידלה זא אזו גישמוארבן דורך דעם קושין
 פון גאט אונ אזו זיינן גישמוארבן אברהם
 יצחק ויעקב דען רבינו תקדוש אונ רב
 זיינען אויך אזו גישמוארבין אן איין מלאך
 המות אונ רבינו תקדוש אזו גיווען איין
 גרוישר צדיק ער האט קיין הנאה גיט גהאט
 פון דר נועלמ דא גמרא זאנט אונ רבינו
 תקדוש אזו גישמוארבן האט רבי גאי גלאזט
 אויש רופן איין אלע גאסין דעם היינטיגין
 טאג אזו גיט דא קיין בהונה מלוקר דא
 כהנים מענן זיך מתעסק זיין מיט רבינו
 תקדוש ווייל ער איז גיט טמא אזו וויא
 אנדערע מתים וואיש שמוארבין דורך דעם
 מלאך המות דען רבינו תקדוש אזו גישמוארבן
 דורך גאט אליין אונ די כהנים האבין אים
 באגראבין אבר צו אנדערע מתים טארין
 דא כהנים זיך גיט אן רירין דאש זאנט
 דר פסוק אמר אל הכהנים זאג צו די כהנים זיי
 זאלן זיך גיט קאן מטמא זיין צו איין מת
 אונ אויך די קליינע קינדער פון כהנים זאל
 קען אפ היטון זיי זאלן זיך צוא קיין מת
 גיט מטמא זיין אזו קשה ווארום האט
 רבי גאי מתיר גיווען דא כהנים זאלן זיך
 מטמא זיין צו רבינו תקדוש נאך זיין מוים
 אפער די נשמה אזו פון אים אנועק גיגאנגן
 אן היטיל גוא ווארום האט רבי גאי מתיר
 גיווען צו דא כהנים זיי זאלן זיך מיט אים
 מתעסק זיין אפער דא נשמה אזו פון אים
 אנועק גיגאנגן אן היטיל אריין דר מירון

אזו ווייל רבינו תקדוש האט די גאנצע נועלמ
 תורה גילערנט אונ דרום רופט אים דא
 גמרא אויף אלע עקטער רבי אונ אז ער
 אזו גישמוארבן האט דא גאנצע נועלמ זיין
 תורה נאך גיזאנט וואיש דורך דעם היידן
 דא לעפצין פון רבינו תקדוש אזו קבר אזו
 וויא דוד המלך האט גזאנט איינה באהלה עילמים
 פרענט די גמרא וויא אזו מוגלה איין סענטוש
 זאל לעבן אויף ביידע נועלמן אן איין מאל
 ענטפערט די גמרא דוד המלך האט גיבעמן
 מען זאל נאך זאגן פון זיינט נוען די תורה
 נאך זיין מוים נועלן זיינע לעפצין היידן אן
 קבר נועט עש זיין גליד וויא ער לעבט אויף
 דער נועלמ אויך אזו וויא אן פסוק שטייט
 יובב שפתי ישנים דא לעפצין פון תלמידי
 הכמים ריידן אן קבר ווייל מען זאנט תורה
 פון זייערט נועגין אונ דאש אזו גיווען ביי
 רבינו תקדוש אויך דאש זיינע לעפצין האבן
 גירעט אן קבר אונ ווייל דא מענטשין
 האבין גיזעהען דאש זיינע לעפצין היידן
 נאך דעם אז ער אזו גישמוארבן דרום האבן
 זיין גיפיינט דאש די נשמה אזו נאך אן
 זיין גוף דרום האבין דא כהנים גיפענט זיך
 מתעסק זיין מיט אים אמר ואשר דר פסוק
 זאנט אונן דרום לא יפסי גזפיי צוא ווייזן
 נוען איין מת מנזה איז דא נוש קייער נעקט
 אים גיט צו באגראבין זאלן כהנים זיין צו
 באגראבין אים גי אפילו דא זין פון אהרן
 טארין זיך צוא קיין מת גיט מטמא זיין אבר
 דא מעקטער פון אהרן מעגין זיך מטמא זיין
 צו איין מת ווייל איין אשה האט גיבראכט
 דעם מוים אויף דער נועלמ דרום דארף
 אויטליכע אשה זיך מתעסק זיין מיט מתים
 אפילו דא מעקטער פון כהנים אונ דרום
 שטייט דא פרשה פון כהנים נאהענט צוא
 יענער סדרה פון קדושים וואש עש שטייט
 אן איר מען זאל גיט קאן קיין כשאף פון
 אונ אונ ידענדי צוא ווייזן דאש דאראל
 דארפן גיט פרעגן אן כשאף וואיש עש נועט

זין דען ויי האבין פדנים אונ אורים ותומים
 זיא זאלין ויאי זאנן וואש זיא דארפין *
 די אס לשאר צוא זין וייב סעג זיך איין בלן
 זא סטסא זין צו באגראבן איר אונ אויך
 צוא זין פאטער אונ מוטער אונ צוא זין
 זון אונ צוא זין טאכטער אונ צו זיין ברודר
 אונ שוועסטער וואש האט קיין מאן גיט צו
 זיא סעג ער זיך סטסא זין אונ אז איין בלן
 באגראבט זיינע קרובים סעג ער זיין איבער
 קברים צוא באגראבן ווי אָבד ווען ער גייט
 צוא ריק פון דעם באגראבן טאר ער גיט זיין
 אויף די קברים אונ ער סעג זין אין הויז
 וואו זין קרוב איין מת איז * דר פתי אונ דר
 תולדות יצחק פּרענין ווארום שטייט ליט
 ילאגי וספי שטייט דיא מוטער פריער זאגט
 רבי אברהם איין תירוץ ווייל וויבד שטארבן
 גיכער פון מאנען דרום שטייט דיא מוטער
 פריער איז קשה ווארום שטייט בייא איין
 בלן גדול דאש ער טאר זיך גיט סטסא זין
 צוא זין פאטער אונ מוטער שטייט דער
 פאטער פריער נאר דער תירוץ איז איין
 בלן הדיוט וואש סעג זיך סטסא זין צוא
 זין פאטער אונ מוטער זאגט ער די מוטער
 פריער צוא וויזין צוא זין מוטער וואש
 זיא איז גיוויס זין מוטער דען אלע ווייבין
 דאש זיא האט אים גיוואונען סעג ער זיך
 גוונדא סטסא זין נאר אפילו צוא זין
 פאטער וואש איך ווייש גיט גיוויש אויב ער
 איז זין פאטער סעג ער זיך דאך צוא אים
 סטסא זין אונ בייא איין בלן גדול זאגט ער
 דאש איז איין פשיטא דאש צוא זין פאטער
 טאר ער זיך גוונדא גיט סטסא זין נאר
 אפילו צוא זין מוטער טאר יער זיך אויך
 גיט סטסא זין ליא גרויזרקה דער בלן זאל
 גיט אויש רייסין קיין האר איבער איין מת
 זין קרוב אונ זאל גיט צוא קראצין זין
 לייב * דער תולדות יצחק שרייבט דאס איין
 בלן אָדער איין ישׂראל זיינען גינלובין צוא
 איין השיבן ער פון דעם בלך דרום איז גיט

דאש דער ליב האבער פון דעם בלך
 זאל מאבין איין קראץ אָדער אויס געריסענע
 האר דען עש איז גלייך ויאי איין אָבדער
 האט עש אים גימאכט אזוא איז דאש דעם
 בלך איין תרפה דאש קען האט זיך פאר
 אים גיט גיפארקמיין אונ סען האט זין ליב
 האבער צוא קראצט אָדער דיא האר אויס
 גיריסין * נאך איין פשט איז דרום זאל סען
 גיט אויש רייסין דיא האר אָדער צו קראצן
 דאש לייב איבער איין מת פדי דיא לייט
 זאלין גיט זאנן דאש נאט האט חס ושלום
 גיט רעכט גימאן דאש ער האט אים גיטיט
 זיינע קרובים ער זאל זיך אזו סצער זין וועט
 עש זיין איין חילול השם דרום האבן אונזרע
 הקמים גיזאגט דער סענמיש וואש וויינט
 פיל איבער איין מת וועט אים נאט שטראפן
 דאש ער וועט נאך ווייזן איבד איין אָבד מת *
 נאך איין פשט איז ווען אָמענמיש וויינט פיל
 איבער איין מת ווייזט אים גלייך ויאי דער
 מת איז ווארין פאר לארין פון יענעם עולם
 דאש איז איין חילול השם * נאך איין פשט
 איז איין בלן שטייט אלע צייט אין בית
 המקדש פאר נאט איז גיט רעכט דער
 באדינער פון דעם בלך זאל האבין אויש
 געריסענע האר אָדער איין צוא קראצטין
 פנים ופימה הגרופשתי דער בלן גדול סוז זיך
 סער ריין האלמין פון איין בלן הדיוט ער
 טאר זיך גיט סטסא זין אפילו צוא זין
 פאטער אונ מוטער אונ טאר גיט נעמען
 קיין אלמנה אָדער איין גרושה נאר איין
 בתולה זאל ער נעמען פאר איין וייב אונ
 דרום זאל ער נעמען איין בתולה פדי ער
 זאל איר קענען גיוואנען אזוא ויאי עש איז
 ראוי צוא איין בלן גדול אונ ויאי אזוא
 ער וועט איר גיוואנען אזוא וועט זיא
 פלייבן אָבד איין אלמנה אָדער איין גרושה
 וואש זיינען גיוואנט מיט זיינע סאנען
 וועט זיא דעם בלן גדול אויך אָן ריידן ער
 זאל זיך צוא איר פאנעקטין אלע צייט אונ

דאש איז ניט רעכט פאר איין פתן גדול •
 דר מדרש שריובת והבטו הגדול פתחו דער פתן
 גדול זאל חשוקר זיין פון אנדערע כהנים
 מיט פינף זאכין ער מוז זיין שזין אונ
 שמואלק אונ איין עושר אונ איין חכם אונ
 עלטער פון אלע כהנים אונ ווען ער איז
 ניט רייך גווען האבן אים דיא ברודער דיא
 כהנים רייך גימאכט איש אשר בו מים לא יכריב
 דער פתן וואש האט איין מום ער איז
 בלינד אדר ער הינקט זאל ער די עבודה
 ניט טאן אין בית המקדש סייא דער מום
 איז אין אים גיבארין גינארין • אדער עש
 איז גינארין נאך זיין גיבארין • נאר ער
 סעג עסין תרוסה אונ פלייש פון די קרפנות
 אונ אויך ווען ער איז טמא טאר ער אויך
 דיא עבודה ניט טאן וכל זר לא יאכל קדש אונ
 ווער עש איז גיט קיין פתן זאל גיט עסין
 קיין תרוסה אבער איין קנעכט איין פתן
 אפילו איין פגעני סעג עסין תרוסה • אונ
 ווען איין טאכטער פון איין פתן איז צוא
 איין ישראל פאר איין נוייב זאל ויא קיין
 תרוסה גיט עסין אבער ווען איר טאן
 שמואלקט אונ ויא האט מיט אים קיין קינד
 גיט זאל ויא גיין צוא איר פאטער אונ
 סעג ווידער עסין תרוסה • אונ ווען איין
 ישראל אדער איין לוי האט גינעסין תרוסה
 האט ער גימוזט דעם פתן אזוא פיל תבוזה
 געבין וויא פיל ער האט אויף גינעסין אונ
 נאך סער איין פינפט חלק • כל אשר בו מום לא
 יקרבו אונ ווען איין בהמה האט איין מום
 זאל סען איר גיט ברייגען פאר איין קרפן
 שור או קשב או זרע יעל ווען עש וועט ווערין
 גיבארין איין אקס אדער איין שאף אדער
 איין ציג זאל עש ויבין סעג זיין מיט דער
 מוטער אונ פון דעם אכטין טאן אונ ווייטד
 זאל סען עס סעגין מקריב זיין פאר איין
 קרפן צוא נאט • דר מדרש זאגט דרום
 האט נאט גיטייטין געסן איין אקס פאר איין
 קרפן צוא מכפר זיין דיא עבודה פון דעם

עגל אונ אויך נאלד איז צום ערשטין ווארן
 גיבאכט צום משכן אזוא וויא אין פסוק
 שמיים והב והכפר גיהושת צוא מכפר זיין אויף
 דעם עגל וואש זיי האבין גימאכט פון נאלד
 רכי לוי זאגט עש איז איין משל איין נוייב
 פון דעם ער איז אויף איר ארויש גינאגען
 איין שם רע דאש זיא האט מונה גינען האט
 דר מאן נאך גיברענט אונ גיפארשט אויב
 עש איז אמת איז ער גינאר גינארין אז
 דאש איז שקר אזוא האט דר מאן גימאכט
 איין סעודה אונ האט דאש נוייב צום
 ערשטין גינעצט צוא וויזין אז דאש איז
 שקר וואש מען האט זיא חושד גינען איז
 אויך צאט • איז גינאר גינארין דאש גיט
 ישאל האבין גימאכט דאש עגל נאר דער
 ערב רב וואש האבין זיך סגיר גינען האבן
 עש גימאכט האט ער דעם אקס צום ערשטין
 גיזאגט אין דער פרשה אונ דרום האט
 נאט גיטייטין געסען פאר איין קרפן איין
 אקס אדער איין שאף אדער איין ציג דיא
 חכמים זאגן איין אקס איז אנמקעגן אברהם
 וואש עש שמיים בייא אים ואל הגבר רז אברהם
 ער האט גינעסן איין אקס פון וועגין דיא
 מלאכים צוא מכפר זיין זיא דען ער האט
 גימייזט זייא זיינען סענמלשין • איין שאף
 איז אנמקעגין יצחק דאש מען האט איין
 שאף מקריב גינען פאר איין קרפן אויף
 זיין ארט וואש מען האט אים גינאלט מקריב
 זיין • איין ציג איז אנמקעגין יעקב דאש
 זיין מוטער האט אים אן גיטאן איין פעל
 פון ציקעלעך אויף זיין סאלו דאש דער
 פאטער זאל סיינען ער איז עשו אונ זאל
 אים בענמלשין • נאך איין פשט איז איין
 אקס אונ איין שאף אונ איין ציג ווערין
 חמיד גיאגט פון די חיות דאש זיי אנמלויפן
 פאר דיא חיות וייל ויא זיינען גיט
 שמואלק אונ זיינען גידעריג • דרום האט
 זייא נאט צוא איין קרפן גינען דען נאט
 האט ליב דעם וואש האלט זיך גידעריג •

מזערי

ועלין משפטין די וועלט אזו וויא אין פסוק
 שמיית די חוק לשקאל ווא משפט לאלתי יצק ווען
 ישראל מאכין דעם טאג ראש השנה אזו טום
 גאט משפטין די וועלט • אד כעשור לחדש צעטן
 טאג אין תשרי ואל ויין יום כפור דאש איז די
 התיקה פון דעם יום הדין • דר סדרש ונגמ
 דאש ווארט אד ווייזט דאש יום כפור איז
 ככפר צוא די וואש טוען תשובה אכער גיט
 צו די וואס טוען קיין תשובה גיט מען זאל
 גיט טייגען ווייל עש שמיית גי ביום הזה וכפר
 עליכם דאש דער טאג איז ככפר אפילו אן
 תשובה עש איז גיט אזוא מען זאל
 זך אויף דעם טאג אליין גיט פאר
 לאוין • וקחם לבם ביום תראשו איר זאלט
 נעמען דעם ערשטן טאג סוכות אין
 אחרונא און איין לולב און איין הדס און איין
 ערבה דען די פיר ערליי וואקסן ביי וואס
 אונ אין די טעג טוען מיר תפלה אויף רעגן
 און מען זאל נעמען איין אחרונא און איין
 לולב און דריי הדסים און צוויי צווייגלך
 פון ערבה בפי תפרים דער בחני שרייבט
 דרום שמיית תפרים צוויי מיטל ביימ
 און עש שמיית גיט תפר איין מיטל ביום
 צו ווייזן דאש איין רעכטער ביום איז
 נאר איין זכר מיט איין נקבה און ווען מען
 פלאנצט גיט איין זכר מיט איין נקבה
 קען קיין פירות דרויף גיט וואקסן •
 דר סדרש ונגמ איר זי דיר איז אנטקען
 אברתם עד האם גיוויזן דאש גאט איז
 איין יחיד אויף דער וועלט אזוא וויא
 איין אחרונא איז איינער • און דרום
 שמיית זי איין ביום צוא ווייזן אזו
 וויא איין ביום אן וואסער ווערט פאר
 דארט • אכער ווען ער קריגט וואסער
 וואקסט ער ווידר • אזוא אויך אברתם
 צום ערשטן האט ער גיט גיקעמ קינד
 האבין און צוא הוגדרט יאר האט ער
 גיקריגן כח און האט גיהאט איין זון וצחק
 ער כלומר גאט האט אברתם באשטימט מיט
 עלמער

יעדי יי אשר תקראו אותם מקראי קודש די ימים
 טובים זייגען ווארין איבער גענטפערט
 צוא ישראל אין דיא הענט זיין זאלין
 מאכין יום טוב נאך ויער שכל נאך ויחזקאל
 תגביא האט גיוואלט מאכין אין חודש
 מענדיק האט גאט אים גיואגט מען טאר גיט
 מער זיין קיין חדשים נאר אין ארץ
 ישראל • פון זאגען לערנען אונזערע
 חכמים אפ דאש אפילו גרוישע צדיקים
 און חכמים טארין אין חוצה לארץ קיין
 עבוד גיט מאכין נאר אין ארץ ישראל
 מעגן אפילו גיט גרוישע חכמים מאכין
 אין עבוד • און אזוא האבין זיין מער
 גיווען דאש יאר אדער איין חודש מען
 האט גיבראכט איין ספר תורה און אלע
 חכמים האבין זיך איין גיוואלט און
 איינליכער איז גיוועסן נאך זיין חשיבות
 נאך און האבין זייער פנים אראפ גיהאלטן
 און דער נאך זייגען זיין אויף גישטאגן
 און האבין אויף גידויבין זייערע הענט
 אנטקעגן דעם היטיל און דער ראש
 ישירה האט דער טאגט איין שם איז
 איין קול גיקומען פון דעם היטיל אויב
 עש זאל זיין איין עבוד • אכער ווען דאס
 דוד איז זינדיג גיווען האבין די חכמים
 קיין קול גיט גידערט אכער וואול דעם
 דוד וואש דיא חכמים האבין יא גידערט
 איין קול אזוא וויא אין פסוק שמיית
 אשר תסם ידעי תרעה ה באר פניו ויטלון
 וואול דעם פאלק וואש הערן איין קול פון
 דעם היטיל און גיגען אין דעם דער ליבטונג
 פון דין פנים אזו וויא דו גויזט זי פון דעם
 היטיל • און ווען די חכמים האבין אין בית
 המקדש גיואגט כסדרש דר טאג איז הייליג
 פר ראש חודש אזו האט גאט אויך גיועצט
 סלאכים פר סנהדרין און האבין אויך הייליג
 גימאכט דעם טאג פאר ראש חודש און גאט
 שטעלט זיין שטול און הייסט בריינגען די
 פפרים און סנהדרין פר אים און זאגט מיר

עלמער וואש דאס איז שוין צו איין זקן כפות
 תפלים איז אנטקענין יצחק דען כפות איז
 פיימיש גיבונדין דאש ווייזט אויף יצחק דאש
 ער איז גינען גיבונדין אויף דעם מזבח און
 תפלים איז פיימיש רויך פלוקר איין רויך איז
 אויף גינאנגן פון דעם מזבח וואש יצחק איז
 גינען גיבונדין אויף אים גינען גיבונדין איז דר
 הדם דאש איז אנטקענין יעקב דען
 אזוא וויא איין הדם האט פיל בלעמער
 ארום זיך אזוא האט יעקב פיל קינדער
 ארום זיך גיהאט גינען גינען איין ערבה
 דאש איז אנטקענין יוסף דען אזו וויא איין
 ערבה ווערט גיך פר דארט אן וואשער און
 ווען עש באקומט וואשער מוזט עש גיבער
 וואקסן פון אלע בוימער אזו אויך איז יוסף
 גינען פר דארט פון פיל צרות דאש ער איז
 ווארן גינארפן אין איין גרוב און איז גינארפן
 פר קייפט און איז תפוס גינעסן און דער
 נאך איז ער איין מלך גינארפן אין מצרים
 מיט גרויש כבוד און דר נאך אז זיין פאטער
 איז גישטארפן אין זיינע טעג איז ער גינארפן
 גלייך וויא פאר דארט און ער איז אויך
 גישטארפן פריער פר זיינע פריער גלייך וויא
 איין ערבה וואש ווערט פאלד פר דארט און
 דר מדרש לערינט אויך מיר זאלן תפלה טאן
 און זאלן דר טאנען דעם זכות פון די אבות
 אזו וועט אונזר תפלה ווערן אן גינומען
 אויך זאגט דר מדרש איין אחרונא איז גלייך
 וויא איין הארץ און עש איז גיוואקסט דאש
 אין הארץ היינט אן פיל מצות און עבירות
 נוסע מן השבות און ביינע מן השבות און
 אויב ער האט איין עבירה גיטאן מיט דעם
 הארץ האט ער איין פפרה מיט דעם אחרונא
 וואש ער איז גיגליכן צו איין הארץ און ער
 זאל וויימער תשובה טאן און דר לולב איז
 גלייך וויא איין רוקן פון איין מענטשן וואש
 אין רוקן גייט דר פאדים פון דעם מוח וואס
 אין אים איז שכל און חכמה וואש דאש איז
 דר עיקר מענטש און דר הדם איז גלייך ווי די

אויגן פון דעם מענטשן דען דר עיקר עבירה
 און מצוה היינט אן איין די אויגן און דיא
 ערבה איז גלייך צוא לעפצין פון דעם מויל
 און פיל מצות און עבירות היינט אן איין
 מויל דרום זאל דער מענטש נעמן דיא מיר
 מינים צוא מכפר זיין אויף די עבירות פון
 די פיר גלידער דען אמליכעש גליד האט איין
 פפרה אנטקענין אזוא וויא מיר גיפינן ביי
 הירודים המלך דאש ער האט גינרנת פיל
 מויוונט פון ישראל און דר נאך האט ער
 תרמה גיהאט און האט גיפרענט צו ברא
 בן בומא מיט וואש ער קען איין פפרה
 האבן האט ער צוא אים גיזאגט ווייל ער
 האט גינרנת אלע חקמים וואש זיין זיינען
 דיא ליבט פון דער וועלט דרום נאלשט
 ביינען דאש בית המקדש וועשטו דער מיט
 דער לייכטין דיא וועלט און וועשט איין
 פפרה האבן אויך שרייבט דר מדרש דר
 אחרונא האט איין גומין מעם און איין גומין
 ריח דאש איז אנטקענין דיא צדיקים וואש
 זיין האבן אין זיך תורה און מעשים
 טובים כפות תפלים איז דר לולב ער איז פון
 איין טיימיל פנים וואש האט איין גומין
 ריח דאש איז אנטקענין דיא וואס לערנן
 תורה און האבן גיט קיין מעשים טובים
 גינען גינען איז דער הדם ער האט איין גומין
 ריח און גיט קיין מעם דאש איז אנטקענין
 דיא וואש האבן אין זיך מעשים טובים
 און גיט קיין תורה גינען גינען איז די ערבה
 וואש האט גיט קיין מעם און גיט קיין ריח
 דאש איז אנטקענין די פושעי ישראל וואס
 האבן אין זיך גיט קיין תורה און גיט קיין
 מעשים טובים צו מייזן דאש קען זאל זיך
 צו נויף נעמן מיט דיא פושעי ישראל און
 אונזער תפלה וועט גאט אונז מוחל זיין
 אונזרע עבירות אויך ביי קמחת וואש זי
 זיינן גינען פון אלערייא נוסע בשמים האט
 גאט גייהישן נעמען תלפנת וואש האט גיט
 קיין גומין ריח דאש איז אנטקענין די רשעים
 צוא

צו וייוון דאש מיר זאלן זיי צו אונז פארהפטיין
 אין אויגן תפלה און תשובה וועט נאט אונז
 מוחל זיין אויגעזע עבירות • אויך שרייבט
 דר מדרש דר אחרון איז אנטקעגן גלות בכל
 וואש עש שטייט ביי אים ראש דר דב דער
 קאפ פון דעם עלם איז געווען פון גאלד און
 דר אחרון האט אויך איין מראה פון גאלד •
 און דר לולב איז לאנג דאש ווייזט אויף גלות
 אהשורוש וואש מען האט הסן גיהאנגן אויף
 איין לאנגע תליה • און דר הדם ווייזט דען
 און וויא איין הדם איז גיפלאכטן מיט פיל
 פלעטער אזו אויך אין גלות זיינן ישראל געווען
 גיפלאכטן מיט פיל צרות • דאש אלץ איז צו
 ווייזן דאש הודך די פיר מינים גיבול צו ווערן
 פון די פיר גלות דר בחי שרייבט דר אחרון
 ווייזט אויף דעם שבר פון דר וועלט דען עש
 זיינן פיל מצות וואש דר מענטש עסט זייער
 שבר פון איין יאר צום אנדערן • אזו אויך
 דר אחרון בלייבט אויף דעם בוים פון איין
 יאר צום אנדערן • דר לולב ווייזט אויף עולם
 הבא דען אזו וויא דער לולב האט פלעטער
 אייגע העכער פון דר אנדער • אזו אויך לעולם
 הבא אין גן עדן איז דא שטולן און שטאפלן
 אייגע העכער פון דר אנדערער צו אימליכן
 מענטשן אזו וויא ער האט פו דינט • און
 אזו וויא אויף איין לולב וואקסט פירות ערשט
 נאך זיבעציג יאר אזו אזו עולם הבא קומט
 דעם מענטשן נאך דעם אז ער לעבט אויש
 זיבעציג יאר און שטארבט • און דער הדם
 איז ביסער צוויי ווייזן דאש מען קען
 אנדערש ניט קומען צווא עולם הבא נאר
 אז מען פאר ביסערט און מען פייניגט
 דעם גוף מיט תעניתים און מיט אנדערע
 זאכן • און דיא ערבה ווייזט דאש מען
 קען ניט קומען לעולם הבא נאר אז מען
 האלט זיך גידעריג אזו וויא איין ערבה
 האט וואקסט אין דער גידעריג אין איין
 קאל • און דרום געמען מיר דעם אחרון
 אין דער לינקער האנט ווייל ער ווייזט

אויף דעם שבר פון דער וועלט • און דער
 לולב און הדם און ערבה ווייזן אויף עולם
 הבא געמן מיר זיי אין דער רעכטער האנט
 אזו וויא דער פסוק זאגט אינד ימים גיפתי
 בשמלה עשר וכבוד דער וואש לעריגט הרתה
 לשם שמים דער לעבט לאנג פלוסר ער
 האט עולם הבא • אבער דער וואש לעריגט
 גיט לשם שמים דער האט נאר עושר און
 פבור אויף דער וועלט גיט לעולם הבא •
 אזו וועהען מיר דאש דער פסוק רופט אן
 דעם שבר אויף עולם הבא רעכטע האנט
 און דאש עשירות פון דער וועלט לינקע
 האנט • כי בסכות השכתי את בני ישראל איר
 זאלט ויצין אין סוכות דען אויך האב
 גיזעצט דיא ישראל אין סוכות אז אויך
 האב וויא אויש גיציגיגן פון דעם לאנד
 מצרים • אמטיל חקמים זאגן דאש ישראל
 האבין אין דער מדבר אויך גימאכט סוכות
 פון האלץ און פאדעקט מיט בויסער דרום
 מאכין מיר אזו וויא זייא האבין גימאכט
 צווא גידינגען דיא נסים וואש נאט האט
 גיטאן צווא ישראל אין דער מדבר • און
 אויב דוא ווילשט פרעניג וואו האבין
 ישראל גינומען בויסער אין דער מדבר
 דאקטין וואקסט דאך נאר גיט • דער
 תירוץ איז סותרים האבין גיבראכט צווא
 ישראל פון פרעמדע לענדער אלץ וואש
 זייא האבין פאדאקפט • און אמטיל חקמים
 זאגן דיא וואלקין זיינען געווען ארום
 ישראל פון אלע פיר זייטן און פון אויבן
 אזו וויא איין סוכה • נצא גן אשה ישראלים
 איין מענטש דער זון פון איין ישראלית איז
 ארויש גיגאנגען פון זיין ארט און האט זיך
 גיקריגט מיט איינעם • די חקמים זאגן ער
 איז ארויש גיגאנגען פון דער פרשה וואש
 אויבן שטייט פלוסר ער האט גישפעט פון
 דעם וואש אויבן שטייט מען זאל אויף דעם
 טיש אין משכן לייגן דעם לחם הפנים פון
 איין שבת צום אנדערן • האט ער גיזאגט

איה שיקט וד אין מלך זאל אלט גיבאקין
 ברויט גען * אונ גר איז גינוען דער זון
 פון דעם מצרי וואש משה האט גיהרגת אין
 מצרים און אין מענטש האט אים גיזאגט
 דאש משה האט גיהרגת זיין פאטער מיט
 איין שם * דרום האט ער גישאלטן דעם
 שם פון גאט ווייל זיין פאטער איז ווארן
 דורך אים גיהרגת און ער האט ניט גיוואלט
 קומען צו משה צום משפט האט מען אים
 גיבראכט * דר בחי שרייבט דרום האט דיא
 תורה ניט גישטעלט קורץ דעם דין ווער עש
 שילט גאט דער זאל ווערן גימייט ווייל דיא
 תורה וויל אונז ווייזן צווייא זאקין * איינש
 ווייזט אונז די תורה דאש קיין שום מענטש
 האט זיך ניט דער וואונן צוא שילטן דעם
 שם גאר ער * ווייל ער קומט ארויש פון איין
 שלעכטער זרע * דרום איז ער אזו שלעכט
 גינוען * דאש אנדערע ווייזט אונז די תורה
 דאש ער האט ארויש גירעט דעם שם מיט
 אלע פיר אותיות און האט אים גישאלטן
 אזוא וויל אין פסוק שטייט נחב בן האשה
 הישראלית את השם ער האט באשיידליך ארויש
 גירעט דעם שם מיט זיינע אותיות און
 האט אים גישאלטן * פון דאנען זאל מען
 אפ לערנען ווען מען דער מאנט איין שם
 אין דער תפלה זאל מען אין הארצין אין
 זין האבן דאש באשיידענעש וואש אין
 דיא פיר אותיות פון דעם שם איז אזוא
 נעט דיא תפלה ווערן דער הערט פאר
 גאט נשם אטו שלומית בת דברי זיין מוטער האט
 גייהיסן שלומית דיא מאכטער פון דברי *
 דער בחי שרייבט ווער עש האט עוות
 אנמקענין לייט זאל מען זעהען גאך זיין
 מוטער אזוא וויל דער פסוק דער מאנט
 גיט זיין מוטערש גאמען גאר ערשט אז ער
 האט דיא עבירה גימאן שטעלט דיא תורה
 דיא מוטערש גאמען צוא ווייזן דאש זיא
 האט אים גורם גינוען ער זאל שלעכט זיין
 דען איין קינד האט אין זיך דיא מעשים

פון דער מוטער קער וויל פון דעם פאטער
 ווייל ער קומט פון איר בלוט און וואקסט
 אין איר בויך און אז ער ווערט גיבארן
 זייגט ער איר מילך דרום גיראט אפס אז
 דאש קינד האט אין זיך נומע מעשים דאש
 קומט פון דער מוטער אזוא וויל עמדם
 האט גינומען זיכרד האט ער מיט איר
 גיהאט משה און אהרן און מרים אלע נומע
 קינדער און דער פסוק ווייזט אונז דאש
 צווישן ישראל איז קער קיין זונה ניט
 גינוען גאר דיא איינע * און ווייל זיא האט
 אימלעכין מאן שלום גינעבין און האט
 מיט אימלעכין גירעט דרום האט זיך איר
 גיטראפן דיא מעשה * און דרום האט
 מען זיא גירופן שלומית ווייל זיא האט
 אימלעכין שלום גינעבין * לפסי זו זיא איז
 גינוען פון שבט דן * איין רשע בריינגט
 הרפות אויף זיין משפחה און אויף זיין
 פאטער און מוטער * דרום זאגט דער
 פסוק פון וואש פאר איין שבט זיא איז
 גינוען * און איין צדיק בריינגט איין נומין
 שבח אויף פאטער און מוטער און אויף
 זיין משפחה * גוגט שם יפה און עם שטייט
 דער בייא וויש זי גיט צוא ווייזן ווען איינער
 שלאגט זיין חבר איז גלייך וויל ער שילט
 גאט ופסי כל השופטים את יריש דיא עדים
 זאלן ארויף לייגן זייערע הענט אויף דעם
 קאפ פון דעם וואש האט גישאלטן דעם
 שם דען די עדים האבן גימונט באשיידליך
 זאגן וויל אזוא ער האט גישאלטן דעם
 שם און דאש איז איין עבירה * דרום
 האבן זייא ארויף גילייגט זייערע הענט
 אויף זיין קאפ צוא זאגן דיא עבירה זאל
 זיין אויף דיר וואש סיר האבן גימונט
 ארויש ביידין דעם שם :

הפמרת אמור

והכהנים הלויים בני צדוק אשר שקרו את משפחה
 קהלשי זאגט גאט דיא כהנים פון
 שבט לוי דיא סיעדער פון צדוק וואש האבן
 געדינט

גיהוים ראש היסודג פון מיין הייליגקייט אין
 דער צייט וואש דיא ישראל האבין אוועק
 גיבלאנגעט פון אפ מיר דרום זאלן זיין
 גינעקענען צוא באדינען טיף אונ צוא מקריב
 זיין צוא מיר הלב אונ דם אזו זאגט גאט דער
 האר הטה יבוא אל מקדשי ותכה יקרבו אל שולחני
 אשרתי וייה זאלן קומען אין מיין מקדש אונ
 זיין זאלן גינעקענען צו מיין מילש צו באדינען
 טיף אונ צוא מסדר זיין דיא צווייא מערכות
 לתם הפנים אונ זיין זאלן היטוין מיין היסודג
 הנה בבוא אל שברי הקצר הנסיבות אונ ווען דיא
 כהנים גדולים וועלן קומן אין דעם אינגווינגטוין
 הזוף אום יום כפור כלומר אין קדשי קדשים
 זאלן זיין אן קליידן ליינען קליידער אונ
 זאלן גיט אן קליידן וואלענע קליידער אז
 זיין וועלן באדינען אין דעם אינגווינגטוין
 הזוף אין קדשי קדשים פאר פשתים יהו על
 ראשם הימלען פון ליינען זאל זיין אויף זייער
 קאפ לא יחברו בגע זיין זאלן גיט אן קליידן
 אויף דעם ארמ וואש שוויצט דאש אז גיט
 העכער פון דעם עלובזיגן אונ גיט גידעריג
 פון דיא לעגין יבצאקם אל הקצר התיצנה אונ אז
 זיין וועלן ארויש גיין אין אויסן וויינגטוין
 הזוף צום פאלק דאש אז עזרת נשים ווא כל
 ישראל מענין אהין אריין גיין זאלן זיין אויש
 טאן זייערע קליידער וואש זיין האבין באדינט
 אין זיין אונ זאלן זיין לייגין אין אין
 קאמער אין מקדש אונ זאלן אן טאן אנדערע
 קליידער אונ זיין זאלן גיט אן רירין אין
 פאלק מיט דיא הייליגע קליידער וראשם לא
 יגשו אונ זייערע קעפ זאלן זיין גיט גאר אפ
 גאלן אונ זאלן זיך גיט גאר לאזן וואקסן
 דיא האר גאר זיין זאלן זיך שערין דאש אין
 שפיון פון אין האר זאל גרייכין ביה אין
 ווארציל פון דער אנדערער האר דאש דער
 קאפ זאל זיין באדעקט מיט האר דיא גמרא
 זאגט איין מלך האט זיך גישארין אלע טאג
 אונ אין כהן גדול אלע פרייטאג אונ אין כהן
 הקיום האט זיך גישארין אלע הודש וכו' לא
 יגשו אונ מיין וויין זאלן דיא כהנים גיט
 פרינקען ווען זיין וועלן דארפן טאן דיא
 עבודה וואסנה ויחוש לא יקחו אין כהן גדול
 זאל גיט געמען איין אלמנה אונ אין גרושה

פאר איין נויב אונ איין כהן הדיש מען
 געמען איין אלמנה אונ איין גרושה
 טאר ער גיט געמען פי אם בתולה מבי בית ישראל
 גאר איין בתולה פון ישראל זאל אין כהן
 גדול געמען אונ איין אלמנה זאלן גאר איין
 טייל כהנים געמען דאש זיינען דיא פראקטע
 כהנים ואת עמי יור אונ דיא כהנים זאלן לערנן
 הורה מיט ישראל ועל ריב הטה ימרו למשפט אונ
 אויף איין קריב זאלן זיין אין מלשפט געבין
 זאל פת אדם לא יבא למסאה אין כהן זאל זיך
 גיט מטמא זיין צוא איין מת נאר צוא זיך
 פאטער אונ כוטער אונ צוא איין זון אונ
 צוא איין מאכטער אונ צוא איין ברודער אונ
 צוא איין שוועסטער וואש האט נאך קיין מאן
 גיט צוא דיא זאל ער זיך מטמא זיין אונ
 נאך דעם זאל ער ציילן זיבין טעג אונ זאל
 זיין מטהר וכים בואו אל הקדש אונ אין דעם
 טאג וואס דער כהן וועט דאש ערשטע טאל
 אריין קומען אין היכל צוא טאן דיא עבודה
 זאל ער מקריב זיין איין חמאת דאש אין
 גימיינט דאש צעהנטעל מאס מעל וואש אין
 כהן האט גידארפט מקריב זיין אין דעם
 ערשטן טאג וואש ער האט אן גיהויפן דיא
 עבודה טאן אין בית המקדש אזו זאגט גאט
 דער האר והיתה להם לנחלה דיא כהונה זאל
 זיין צוא זיין אונ אין בתלה זיין זאלן גיט
 געמען מיין פעלדער אונ למעטם אזוא ויין
 ישראל דען איך גאט בן וייער נחלה
 זיין וועלן האבן צוא עסין קרבנות פון כהנה
 אונ חמאת אונ אשם אונ אליץ וואש מען
 מאכט הקדש זאלן זיין עסקי אונ בכורים
 אונ הרוקה אונ תלה זאלט איר געבין צום
 כהן אונ גאט וועט דיר געבין איין ברכה
 אין דיין וחיז פון וועגן דעם זכות כל נבלי
 ומרפה מן השף ומן הכופה לא יאכלו הכהנים אין
 נבלה אונ איין מרפה פון איין כהנה אונ
 פון איין עוף זאלן דיא כהנים גיט עסקי
 אונ איין ישראל טאר אויך קיין נבלה ומרפה
 גיט עסקי נאר דרום זאגט ער כהנים האמשע
 זיין עסקי איין חמאת העוף וואש מען דש
 ווערנט עש וואש דאש הייסט אין נבלה פון
 דעקט וועגן זאלן זיין קיין אנדערע נבלה
 ומרפה גיט עסקי

נאמר יי אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת
 אליהם לנפש לא יסמא גבסוי רבוי הודדה הייבם
 אן סה רב סודך אשר צפנת לביאד פעלת לחסום קד נגד
 בני אדם ויבא נאר גומ איי דר באהאלמענר אור
 וואש איי פאר בארגון צו די צדיקים מששת ימי
 בראשית אונ עד האט עם גיט פאר מיטין פון דר
 וועלט דען ראש מאכט איין קיום אויף דר וועלט
 אלע טאג אונ עש שמיים אשר צפנת לביאד דען
 מיר האבין גילערינט איין אור הגדול העליון
 האט הקב"ה בשאמין בשעת בריאת העולם
 וואש האט גלייבט מסוף העולם ועד סופו אונ
 הקב"ה האט גיזעהען אז עש וועט זיין רשעים
 אויף דער וועלט אזו האט ער ראש בהאלמין
 אזו וויא עש שמיים ונגע פרשעים אויב אונ דר
 אור איי אן גיבנייט צו די צדיקים לעתיד לבא
 אזו וויא עש שמיים ונתת לם ראי שמי שמש צדקה
 ויפרא בנפיה קום אונ נעה אז אמענמש איי
 שלאף אונ בדארף אנועק גיין פון דער וועלט
 אזו קומען צו אים דריי שלוחים אונ ער זעהט
 פיל זאכן וואש ער האט פריער גיזעהען
 אונ דר טאג איי דער יום תדון הגדול הנהיה העליון
 ראש דר מלך באנערט אפ צו נעמן זיין פקדון
 ראש איי די נשמה וואל איי צו דעם מענטשן
 וואש ער גיט אפ דעם פקדון ראש איי די נשמה
 אזו וויא מען האט זיא צו אים גיגעבן בקדושה
 ובטהרה אבער אז זיין נשמה איי פאר שמירט
 גינווארין פון דעם מינוף הגוף ראש דר מענטש
 איי נאך גינאנגען נאך תענוגים וואש וועט ער
 זאגין צו זיין הערין פון זיין פקדון ער הייבט
 אויף זיינע אויגין אונ זעהט דעם מלאך הסות
 ער שמיים פאר אים אונ אבליזע שווערד איי
 איי זיין האנט אונ ער ווערט גישטראפט איי
 אלע זיינע אברים ויאי ווערין איין גלשוּמפין
 עש איי גיט דא קיין שטארקערע יסורים ויאי
 בשעת דר נפש שויד זיך אפ פון דעם גוף דען
 ראש איי דר שטארקסט דין אונ ער שטארבט
 גיט ביי ער זעהט די שכינה אונ מחמת דעם
 גרוישן תענוג וואש דר נפש האט צו דר שכינה
 גייט זיא ארויש אנטקעגין דר שכינה אונ אז דר
 נפש גייט ארויש בלייבט דער גוף אליין דרום
 שמיים לנפש לא יסמא גבסוי דען ראש איי ויאי
 גילקטיקייט פון טומאה זיך בהקטמין אויף דעם
 ארץ וואו די קדושה איי גיווען דרום ווייל די
 כהנים האבן מער קדושה ויאי אנדערע אזו ויאי

עש שמיים בויא זיי כי נור אלהיו על ראשו דרום
 זיינען זיי אן גיזאנט גינווארין זיי זאלין זיך גיט
 מממא זיין צו דער טומאה פון איין גוף מת :
 לשור או שיה איתו רוח בנו לא תשחטו ביום אור קרענט
רבי יהודה פאר וואש זאל מען גיט מעגן
 קוילן די בהמה מיט איר ולד איי טאג אויב
 דו וועסט זאגין ראש איי מחמת דעם צער פון
 דר בהמה * לאו מען קוילין אימליכש איי איין
 בזוגר דר זיי זאלין זיך גיט זעהן אדר אייבם
 שפעט פון דעם אנדערן אבר איי דעם אייגענעם
 טאג * האט אים איינר פון דר חבריאי גיזאנט
 קום אונ זעה מיר האבן גילערינט עש איי ויער
 גיט איין תענית צו איין חלום אזו ויאי איין פיער
 צו שפעקדו פלאקס אונ דוקא איי דעם אייגענעם
 טאג גיט איי דעם אנדערין דען עש איי גיט פו
 האנדן איין טאג אויף דר וועלט וואש עם איי
 אויף אים גיט שלום זיין טאג למעדה אונ אז ער
 פאסט דעם טאג אויף איין חלום האבין מיר
 גילערינט אז דר טאג גיט גיט אנועק ביי ער
 איי מבטל די גיזרה אונ אז ער לייגט אפ דעם
 תענית אויף אנאנדער טאג דא איי שוין די משלה
 פון דעם אנדערין טאג אונ איין טאג גיט גיט
 אריין איי דעם גבול פון דעם אנדערין דרום
 מזו מען נאר פאסטמין איין דעם טאג * אז אויך
 ואל איין מענטש זיין גיהמ ער זאל גיט זינדן
 דען דעם טאג וואש ער זינדיגט האט למעלה
 אויף זיך אויך איין יום העליון וואש ער איי אבר
 אים אונ דעם טאג וואש ער זינדיגט ווערט ער
 פגום אנטקעגין די אנדערע מעג אונ מיר האבן
 גילערינט אז עש איי אלץ נאך נאך דעם
 התעוררות פון דעם מענטשין לפיה אזו ויאי ער
 איי זיך מתעורר למטה איי זיך מתעורר אויבן
 דער כח העליון איי זיך דער מענטש מעורר אונ
 מוט חסד אויף דר וועלט דר וועקט זיך אויבן
 אויך דער חסד אונ רועט אויף דעם טאג אונ
 ער ווערט גיקריינט פון זיינט וועגין מיט חסד *
 אונ אז ער דר וועקט זיך אויף דר וועלט מיט
 רחמים דר וועקט ער אויבן דעם רחמים אויף
 דעם טאג אונ דער טאג ווערט גיקריינט מיט
 רחמים פון זיינט וועגין דרום איי דער טאג שוין
 זיין אפטרופוס בשעת דר מענטש בדארף האבן
 חסד אדר רחמים איי דר טאג פו אים אמליין
 יושר אויבן * דעסט גלייכין פאר קערט אז דר
 מענטש מוט חלילה אכזריות אויף דר וועלט אז

מיט דער תורה שבעל פה און מען רופט אויס אויף אים נאך ואת בריתי אתם אשר יי רותי אשר עליה ידברי אשר שמתי בידך וני אונ דרום האבין דא חסידים הראשונים ניט גישלאפן די נאכט און האבין נאר גילערניט און דער תורה און האבן גיזאגט מיר וועלן בריינגען אהייליגע ירושה צו אונ און צו אונזערע קינד און ביידע וועלן דען די נאכט ווערט די בנסת ישראל גיקריינט ויא קומט זיך מחבר ויין מיט דעם מלך און די תורה וואש מען לעיינט די נאכט ווערט גיקריינט אויף איר קאפ רבי שמעון האט אזו גיזאגט צו דער חבריא אז ויא וייגען גיזאנגען לערנן דא נאכט קומט מיר דארפן מתקן ויין די תכשיטן פון דער שכינה כדי ויא זאל מארגן ויין אויש גערט מיט ארע תיקונים אזו ויא עס דארף צו ויין וואול צו דער חבריא וואש ויא לערנן קבלה דען קיינער קען ניט מאכן די תכשיטן אזו ויא וי קענען אשר תלמם בעולם הוה ובעולם הבא נויטער וייגען גרוישע סודות ואגט דרויף רבי הייא ווען איך וואלט ניט זוכה גיווען צו ויין אויף דער וועלט צו הערן סודות נאר דאש אלמן וואלט אויף גינג גיווען וואול צו די וואש לערנן תורה און ווייסן דעם וועג פון דעם מלך הקדוש דען וייער ווילן איז צו דער תורה אויף ויא זאגט דער פסוק כי בי חשק ואפלטו אשכנתי וני אהליצו ואכבדתי :

דער וועקט זיך אויבין אכזריות צו פאר דארפן אים פון דער וועלט דען מיט דער מאס וואש דער מענטש מעסט זיך אויף דער וועלט מעסט מען אים צו ריק מיר האבין גילערניט אז די מדה פון אכזריות איז פון מיטן פון די ישראל ויי דארפן צו ויין רחמים וואול צו די מענטשן וואש טוען דא אויף דער וועלט גוטע מעשים דען איז פון האנדן כמה שרים וואש ויי הייסן צי ויי וייגען משגיח אויף די מעשים פון די מענטשן דען מיט די מעשים פון אומטון דער וועקט ער ויא אויבין ויין גלייכן :

דער וועקט זיך אויבין אכזריות צו פאר דארפן אים פון דער וועלט דען מיט דער מאס וואש דער מענטש מעסט זיך אויף דער וועלט מעסט מען אים צו ריק מיר האבין גילערניט אז די מדה פון אכזריות איז פון מיטן פון די ישראל ויי דארפן צו ויין רחמים וואול צו די מענטשן וואש טוען דא אויף דער וועלט גוטע מעשים דען איז פון האנדן כמה שרים וואש ויי הייסן צי ויי וייגען משגיח אויף די מעשים פון די מענטשן דען מיט די מעשים פון אומטון דער וועקט ער ויא אויבין ויין גלייכן :

הקדוש

דער וועקט זיך אויבין אכזריות צו פאר דארפן אים פון דער וועלט דען מיט דער מאס וואש דער מענטש מעסט זיך אויף דער וועלט מעסט מען אים צו ריק מיר האבין גילערניט אז די מדה פון אכזריות איז פון מיטן פון די ישראל ויי דארפן צו ויין רחמים וואול צו די מענטשן וואש טוען דא אויף דער וועלט גוטע מעשים דען איז פון האנדן כמה שרים וואש ויי הייסן צי ויי וייגען משגיח אויף די מעשים פון די מענטשן דען מיט די מעשים פון אומטון דער וועקט ער ויא אויבין ויין גלייכן :

דער וועקט זיך אויבין אכזריות צו פאר דארפן אים פון דער וועלט דען מיט דער מאס וואש דער מענטש מעסט זיך אויף דער וועלט מעסט מען אים צו ריק מיר האבין גילערניט אז די מדה פון אכזריות איז פון מיטן פון די ישראל ויי דארפן צו ויין רחמים וואול צו די מענטשן וואש טוען דא אויף דער וועלט גוטע מעשים דען איז פון האנדן כמה שרים וואש ויי הייסן צי ויי וייגען משגיח אויף די מעשים פון די מענטשן דען מיט די מעשים פון אומטון דער וועקט ער ויא אויבין ויין גלייכן :

דער וועקט זיך אויבין אכזריות צו פאר דארפן אים פון דער וועלט דען מיט דער מאס וואש דער מענטש מעסט זיך אויף דער וועלט מעסט מען אים צו ריק מיר האבין גילערניט אז די מדה פון אכזריות איז פון מיטן פון די ישראל ויי דארפן צו ויין רחמים וואול צו די מענטשן וואש טוען דא אויף דער וועלט גוטע מעשים דען איז פון האנדן כמה שרים וואש ויי הייסן צי ויי וייגען משגיח אויף די מעשים פון די מענטשן דען מיט די מעשים פון אומטון דער וועקט ער ויא אויבין ויין גלייכן :

הקדוש

הקדוש מים דעם גלשמאלם וואו ער איז דער
 נאך אויף דער וועלט און דער צלם פערערט
 זיך פריער אליין אויף דער וועלט בשעת הויג
 און עש איז נישט פראגנדין קיין שום זאך אויף
 דער וועלט וואש עש זאל אין דעם נישט זיין אין
 צלם און אז דער מענטש שטארבט גייען אלע
 סוכמות אנוועק פון אים אזו בלייבט זיין גוף
 איבער אליין אן דער סוכמה האפשע נאך זיין
 מוים איז ער זיך מממא אבער פארט נישט אזו
 וויא פאר זיין לעבן אז די סוכמה זאל קענען
 נויטער מממא זיין. קום און זעה כל זמן די
 צוויי צללים זיינען בייא דעם מענטשין איז דר
 מענטש גיהים און דער גוף האט איין קום
 און דר רוח רועט אין אים און בשעת די צייט
 קומט ער זאל שטארבן גייען וויא אנוועק פון
 אים און איינס פריינגט ארויף דאש אנדערע
 אזו בלייבט דער מענטש אן שמירה און דרום
 שטייט דר שופט היים נסי הצללים צללים איז פייטש
 צווייא. קום און זעה ראש השנה איז אין יום
 הדין השיט ויזט אויף דעם פסא דין דן צו זיין
 די וועלט אזו פרארף דר מענטש זיך דר וועקן
 מיט תשובה דען אין דעם טאג ווערן אלע
 קוויטלעך גילרבין און זיינן אן גיברייט ארויש
 צו גיין איז ער זוכה און טוט תשובה צו רייסט
 קען זיין שלעכטין קוויטל. דר נאך גיט הקב"ה
 זמן ביז יום כפור טוט ער תשובה איז גוט און
 אויב נישט היישט הקב"ה חתמן די קוויטלעך.
 נוייא צו דעם וואש די תשובה איז פון אים אפ
 גיטאן איז ער נאך חוזר בתשובה היינט נאך
 זיין דין ביז דעם היינערשטן טאג סוכות דאש
 איז הושענא רבה דען שמיני עצרת גיהער שוין
 גיט צו סוכות ער איז שוין אבוונדר יום טוב און
 דר זמר החיפה פרארף זיין דעם היינערשטן
 טאג פון סוכות איז ער רעכט חוזר בתשובה
 אזו ווערן נוייא צו רייסן אדער מען האלט זיי
 אויף אבער אז ער איז חס ושלום גיט חוזר
 בתשובה אזו גיט מען די קוויטלעך ארויש פון
 דעם בית הקף און מען גיט נוייא אפ צו דיא
 שלוחים דאש איז גלייך אזו נוייא מען גיט ארויש
 דער פסק דין צו דעם תליין ער זאל שוין טאן
 זיין דין אזו דא אויך די שלוחים מינט מען דעם
 פלאך המת און די קוויטלעך קערן זיך שוין
 גיט אום צוריק. אין די נאכט וואש זיי נעמן די
 קוויטלעך ווערן פון אים אפ גיטאן די צוויי צללים

און אז דער מענטש זעהט די נאכט דעם צלם
 נישט אזו וויא אנדערע נעכט איז אסימן אז עש
 וועט קומן אויף אים איין דין אדר אין חולאת
 ריל און אין די פורים הראשונים האבין מיר גיפונן
 אז די לבנה שטייט די נאכט לויטר און ער זעהט
 אויף זיין שאטן נאר זיין גוף אליין און דעם קאפ
 נישט איז אסימן אז ער טוז אנוועק זיין פון דר
 וועלט און זיין נוייב און קינדער וועלן בלייבן
 לעבן און דאש איז נאר אז ער טוט נישט קיין
 תשובה אבר אז ער טוט תשובה וועט ער פרא
 זוכין דעם טעם פון דעם מוים און וועט בלייבן
 לעבן און אז ער זעהט נאר דעם קאפ און דער
 גוף איז נישט דא איז איין סימן אז וויא וועלן
 שטארבן און ער וועט בלייבן און דאש איז
 נאר אז זיינע קינדער זיינען נאך קליין און זיין
 נוייב איז אין זיין רשות. און אז די פיס גייען
 אפ וועט אים נאך לויפן פיל קראנקייט. און אז
 די הענט גייען אפ וועט נחסר ווערן זיינע מעשה
 דיו און אז דער שאטן לויפט אהין און אהער
 איז אויף אים גיזאנט גיזארין בגוף האמר מי ימן
 ערב בגרב האמר מי ימן בקר פחמת די גרוישע
 צרות וואש וועלן זיין אזי אים. אבר די זכאין
 די חסידים זעהן אלע טאג גלייך ווי זיי פרארפן
 היינט שטארבן און טוען תשובה שלימה פאר
 זייער הערין און פרארפן נישט צו קיין אנדערע
 זאכן. וואל איז זייער חלק פעולם הזה ובעולם
 הבא. קום און זעה עש שטייט כל הנקרא בשמי
 וויא נאר הויך זיינן די מעשים פון הקב"ה דאש
 די פירות וואש ער האט אונטן בשאטן האט
 ער וויא אן גיקניפט למעלה מיט זייערע פחות
 און אז מען נעמט אונטן צו טאן אמצה דער
 וועקט מען דער מיט אויבן אזו וויא מיר האבן
 גיזאנט בייא דעם אויב זען ארוי. און אטייל
 זאכן איז פאר האגנדין וואש וויא זיינען זיך
 מהעורר אין דעם שם הקדוש היינו די פיר
 מינים פון לולב אתרוג הדם ערבה דאש מיט
 דר מצוה איז מען מעורר למעלה אין דעם שם
 הקדוש און אויך פריבור ובמעשה איז מען אלץ
 מעורר דעם פח פון אויבן דרום שטייט כל הנקרא
 בשמי אלע וואש ווערן אן גירופן מעורר צו
 זיין מיין פבוד אויבן גרמי האב אף אים
 בשאטן צו טאן דער מיט אמעשה אפ עשיתי
 מען זאל מעורר זיין דעם פח למעלה. ווייטר
 זיינען מוזות פון דיא פיר מינים פון לולב:

בְּחַר סִינֵי שְׁלֹמֹה הִסְלֵךְ וְאָנֹכּוּ אִין מִשְׁלִי לִב צִדִיק
 יִתְּנָה לְעַנּוֹת וְיִפְּרֹשׁ לְרַעֲשֵׁם בְּיַד דְּר צִדִיק מֵוֹט
 כִּידִין מִיַּם שְׁפֹלוֹת אֹנ וְיִיכַע כִּיד אֹנ דְּעַר
 רָשָׁע מֵוֹט כִּידִין מִיַּם בְּאֵרָה אֹנ הִאֲפַעְרֵדִינֵךְ
 כִּיד . אֹנ דִּי כִיד פֹּן דְּעַם מְעַנְמִשְׁוּן וְיִיזִין
 אוֹיֵף דְּר מִחְשָׁבָה פֹּן וְיִין הֶאֱרָץ אֹנ דָּאֵשׁ אִיז
 גְּוִיוִשׁ דָּאֵשׁ דָּאֵשׁ שְׁפֹלוֹת אִיז דִּי בַעֲקֻמֵּעַ מִכָּה
 צְוִישֵׁן אַלַּע מְדוֹת דְּעַן דִּי שְׂכִינְתָּה מֵוֹט אַתְּרֵשׁ
 גִּיט רֹעֵן נָאֵר בִּי דְּעַם וּוְאֵשׁ הֵאֲלַם זִיד גִּידְרִיג
 אָזוּ וְיִיא אִין פְּסוּק שְׁמִיטָה סְרוּס וְהִוּוֹשׁ אֲשַׁכֵּן וְאֵת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רִיחַ נֵאֲמָה אִיד בִּין הוֹיֵךְ אֹנ תִּילַג
 אֹנ מֵוֵאֲרֻנֵעַן מִיַּם דְּעַם וּוְאֵשׁ הֵאֲלַם זִיד גִּידְרִיג
 אֹנ דִּי תוֹרָה קַעַן נָאֵר כְּלִיבִין בִּי דְּעַם וּוְאֵשׁ
 הֵאֲלַם זִיד גִּידְרִיג אָזוּ וְיִיא אִין פְּסוּק שְׁמִיטָה
 תִּוִּיבֵל גְּמָא לְטוּ לְפִיִּם גְּלִיבְכֵם עַד דִּי תוֹרָה צוּ וְנֵאֲשֶׁר
 וּוְאֵשׁ יִיא גִיט נָאֵר אוֹיֵף אִין גִּידְרִיג אַרְמֵ
 אֹנ גִיט אַרְזִיף אָזוּ דִּי תוֹרָה גִיט נָאֵר צוּ דְּעַם
 מְעַנְמִשְׁוּן וּוְאֵשׁ הֵאֲלַם זִיד גִּידְרִיג אוֹיֵף גִּיפִינֵן
 מִיד דָּשׁ נֵאֲמָה הֵאֲלַם גִּילְאָנֹם שְׁמִינֵן אַלַּע הוֹיכַע
 פְּעַרָּג אֹנ הֵאֲמָה דִּי תוֹרָה גִּינְעָבִין אוֹיֵף אִין
 גִּידְרִיגִין בְּאֵרָג דָּאֵשׁ אִיז דְּר בְּאֵרָג סִינֵי . אֹנ
 אוֹיֵךְ דְּרוּם הֵאֲמָה נֵאֲמָה גִימִיסָן דִּי עָרְדָּה וְאֵל רֹעֵן
 אִין דְּעַם וְיַבְעִמִין יֵאֵר דָּאֵשׁ אִיז שְׁמִיטָה מְעַן
 וְאֵל גִיט אַקֶּרֶיִן אֹנ וְיִעֵן אֹנ אֲפִילוּ וּוְאֵשׁ
 וְנֵאֲקַסְטָה פֹּן זִיד אַלִּין וְאֵל מְעַן אוֹיֵךְ גִיט שְׁנִידִין
 אִין שְׁמִיטָה אֹנ אוֹיֵךְ אַוְיִין נֵאֲרִמִין וְאֵל מְעַן
 גִיט אַרוּם גְּרָאבִין אֹנ שְׁנִידִין דִּי וְיִין מִרְזִיבִין
 פֹּן אִים כְּרִי דְּעַר מְעַנְמִשׁ וְאֵל וְיִיסִין דָּאֵשׁ
 עַר אִיז גִיט קִיין הֵאֲר אִיבֵר קִיין שׁוּם זֹאךְ עֵשׂ
 וְאֵל אַלִּין פְּרִיֵא וְיִין צוּ וְיִיזִין דָּאֵשׁ דְּר מְעַנְמִשׁ
 וְאֵל זִיד גִיט הוֹיֵךְ הֵאֲלַמִּין מִיַּם וְיִין פְּעַלְדָּה אֹנ
 מִיַּם וְיִין וְיִין נֵאֲרֻמֵּן עַר וְאֵל וְיִישִׁין דָּאֵשׁ נָאֵר
 דָּאֵשׁ עֲשִׁירוֹת אִיז אַלִּין צוּא נֵאֲמָה אַלִּין שְׂבִי
 שְׂבִיחָה דוּ וְאֵלְשָׁם צִיִּילִין וְיִבִין שְׁמִיטָה נֵאֲרָה
 אַנְאָנְדָּר צוּ וְיִבִין יֵאֵר דָּאֵשׁ אִיז וְיִין אֹנ פְּעַרְצָג
 יֵאֵר אֹנ דָּשׁ פּוֹפְצִינְטָע יֵאֵר אִיז וְיִבֵל וְאֵלְשָׁמוּ
 עֵשׂ מֵאֲכֹן תִּילִיג אֹנ וְאֵלְשָׁם בְּלָאֵן מִיַּם אִין
 שׁוֹפֵר אֹנ וְאֵלְשָׁם פְּרִיֵא לֵאֲזִין אַלַּע קְנַעֲכֵם
 אֹנ דִּישְׁט מִידִן דָּשׁ וְיִין וְאֵלִין דִּיד מְשֵׁר גִיט

דִּינֵעַן אֹנ וְעַן אִינְעַר הֵאֲמָה לֵאנְג פֵּאֵר קוֹיִפִּין
 וְיִין פְּעַלְדָּה וְאֵל עֵשׂ זִיד אֹם יוֹבֵל צוּ אִים אֹם
 קַעֲרִין אֹנ אֹם יוֹם כְּפֹר הֵאֲמָה מְעַן גִּילְאָזִין
 מִיַּם אֲשׁוֹפֵר מְעַן וְאֵל וְיִישִׁין אִיז עֵשׂ אִיז וְיִבֵל
 וְלֵא תוֹנוּ אִישׁ אֵת גְּמִיחוּ אִיז וְאֵלְשָׁמוּ גִיט נֵאֲרִין אִין
 מְעַנְמִשׁ וְיִין חֶבֶר . וְעַן דוּ וְיִישִׁין פֵּאֵר קוֹיִפִּין
 אִין פְּעַלְדָּה וְאֵלְשָׁמוּ עֵקָה וְיִיא פִיל יֵאֵר עִם אִיז
 בִּין יוֹבֵל אוֹיֵב עֵשׂ אִיז פִיל יֵאֲרִין וְאֵלְשָׁמוּ פִיל
 גְּעֵלְמֵ דְּר פֵּאֵר נֵעֲמָן אֹנ אוֹיֵב עֵשׂ אִיז וְיִינִיג
 יֵאֲרִין וְאֵלְשָׁמוּ וְיִינִיג גְּעֵלְמֵ דְּר פֵּאֵר נֵעֲמָן נֵאֲרָה
 דְּעַם תְּשׁוּבֹן פֹּן דְּעַר תְּבוֹאָה וּוְאֵשׁ עֵשׂ קַעַן
 וְנֵאֲקַסְטָה בִּין יוֹבֵל וְאֵלְשָׁמוּ אִים פֵּאֵר קוֹיִפִּין . דְּר
 בְּחֵי שְׁרִיבְכֵם דְּרוּם הֵאֲמָה דִּי תוֹרָה דִּי פְּרָשָׁה
 נֵאֲהִינְטָה גְּשְׁמֵלְטָה בִּי דְּר פְּרָשָׁה פֹּן שְׁמִיטָה צוּ
 וְיִיזִין מְעַן וְאֵל גְּוֵאֲרִינְטָה וְיִין צוּ הֵאֲלַמִּין שְׁמִיטָה
 דְּעַן אִיז עַר וְעַם קִיין שְׁמִיטָה גִיט הֵאֲלַמִּין וְעַם
 גֵּאֲמָה אוֹיֵף אִים שִׁיקֵן דְּלוֹת וְעַם עַר מֵוֹן פֵּאֵר
 קוֹיִפִּין וְיִינֵעַ כְּלִים אֹנ קְלִיִּדְרֵר מֵוֹט עַר תְּשׁוּבָה
 אִיז גִיט אֹנ אוֹיֵב גִיט וְעַם עַר מֵוֹן פֵּר קוֹיִפִּין
 וְיִינֵעַ פְּעַלְדָּר אֹנ וְעַן עַר מֵוֹט נֵאֲרָה קִיין תְּשׁוּבָה
 גִיט מֵוֹן עַר פְּעַמִּין בְּרִיזִיט וְלֵא תוֹנוּ אִישׁ אֵת גְּמִיחוּ אִין
 מְעַנְמִשׁ וְאֵל דְּעַם אַנְדְּרִין גִיט נֵאֲרִין אֹנ דְּעַר
 צְעִרִיגִין מִיַּם כִּיד אֹנ וְאֵל אִים מֵאֲכֹן וְיִינֵעַן
 דְּעַן פֹּן דְּעַם מֵאֵל אָן וּוְאֵשׁ דְּר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 אִיז תְּרוּב גִּיט וְיִיאֲרִין וְיִיגֵן פֵּאֵר שְׁלֵאֲמִין גִּיט וְיִיאֲרִין
 דִּי מוֹיֵעָרֶן פֹּן תְּפִלָּה אַבְרָה דִּי מוֹיֵעָרֶן פֹּן מְרַעַרְן
 וּוְאֵשׁ מְעַן וְיִינֵעַן וְיִיגֵן גִיט פֵּר שְׁלֵאֲמִין אֹנ גֵּאֲמָה
 אִיז מְקַבֵּל דִּי תְּפִלָּה מִיַּם גִּיט וְיִינֵעַן אֹנ וְעַן מְעַן
 דְּר צְעִרִיגִים אִינְעַם מִיַּם כִּיד אִיז וְיִין הֶאֱרָץ
 צוּ בְּרֵאכִין אֹנ עַר מֵוֹט וְיִיגֵן דְּרוּם וְעַם דִּיד
 גֵּאֲמָה שְׁמַרְאֲפִין אִיז עַר וְעַם הֶעֱרִין וְיִין תְּפִלָּה
 מִיַּם גְּוִינִין וְיִיא תַּחֲסִיפוּ מֵאֲכֵל וְעַן אִיז וְעַם וְאֵנֵן
 וּוְאֵשׁ וְעֵלִין מִיד עָסִין אִין דְּעַם אַבְטִין יֵאֵר אִז
 מְעַן וְעַם גִיט וְיִיגֵן אִין דְּעַם וְיַבְעִמִין יֵאֵר
 וְאֵנֵם גֵּאֲמָה אִיךְ וְעֵל גְּעָבִין מִיַּם בְּרָכָה אִין
 זַעֲקֻסְטִין יֵאֵר עֵשׂ וְאֵל וְנֵאֲקַסְטִין תְּבוֹאָה אוֹיֵף
 דְּרִי יֵאֵר אוֹיֵף דְּעַם זַעֲקֻסְטִין יֵאֵר אֹנ אוֹיֵף
 דְּעַם וְיַבְעִמִין יֵאֵר אֹנ אוֹיֵף דְּעַם אַבְטִין יֵאֵר
 אֹנ אִין דְּעַם אַבְטִין יֵאֵר וְעַם אִיז וְיִיגֵן אָזוּ

ועט איר עסן פון דר אלטר תבואה ביו אין
 גיינטיין יאר גי' וסיד אהיד ווען דיין ברנדר וועט
 ארום ווערן און וועט פאר קויפן איין פעלד
 דאש לעריגט אונז דש איין מענטש זאל גיט
 פאר קויפן איין פעלד סיידן ער האט גרויס
 דחקות און בלות פארויט איין טייל פון זיינע
 פעלדן האט ער פאר קויפט די תורה לעריגט
 דוד ארץ איין מענטש זאל גיט פאר קויפן
 אלע זיינע פעלדער ער זאל זיך אויך עפעס
 אייבר לאזן ויבא גוילי הקרוב אלו ווען דו האסט
 פאר קויפט איין פעלד האט די תורה אויף
 דיר רחמנות גיבאט דו זאלסט עס קענן אויס
 לייזן ווען דו האסט געלט נאר פאר צווייא
 יאר קענשטו עס גיט אויס לייזן עס מוז זיין
 צווייא יאר ביי דעם וואש האט עש גיקויפט
 און ווען ער האט גיט קיין געלט דאש פעלד
 אויש צו לייזן זאלן זיינע קרובים אויס לייזן
 עס און ווען ער האט קיין קרוב גיט זאל דאש
 פעלד בלייבן ביי דעם וואש האט דש גיקויפט
 ביו זיבא אזא וועט עס זיך אום קערן צום
 ערשטן הארן וואש ביי יסבור בית מושב עיר חומה און
 ווען איין מענטש פאר קויפט זיין הויז וואש
 דאש איז איין גרויסע חפכה מען ער אויס
 לייזן אפילו איין דעם ערשטן יאר גי' וסיד
 אהיד ווען איין ישראל ווערט ארום זאלסטו
 אים העלפן מיט וואש מיליך איז און אז דו
 וועסט אים לייזן געלט זאלסטו פון אים גיט
 געסן קיין רוחים ויבא מיליך דו זאלסט דיר
 פארקומן פאר נאט איי וואלדיס איד בן אייער
 נאט וואש איד האב גיוואוסט אין מצרים
 ווער עס איז איין בכור און ווער גיט וועט עס
 קויפן ווען איין ישראל האט זיך פאר קויפט
 צו איין עובד פוכבים און וויל זיך אויס לייזן
 זאלסטו מיט דעם עובד פוכבים איין רעכטן
 חשבון האבן אויף וויא פיל יאר דו ביסט צו
 אים ווארן פאר קויפט און וויא פיל דו האשט
 אים גיריגט און זאלסטו אים קיין שטרך גיט
 טאן האמשע דר עובד פוכבים איז אונטר דר
 האנט פון איין ישראל זאל מען אויך מיין

עובד פוכבים גיט גולען דען עש איז איין
 חילול השם און מען זאל אים גיט מאכין ער
 זאל איין טעות האבן דען עש איז איין חילול
 השם און ווען מען גיט אפ אפילו דאש וואש
 דר עובד פוכבים אליו האט איין טעות גהאט
 דאש איז איין רעכטר קידוש השם און נאט
 וועט אים טאפיל פצאלן און דרום האט זעקב
 גיהיסין זיינע קינדר זיי זאלן אום קערן דש
 זילכר וואש זיי האבן גיפונן אין זייער תבואה
 קיין מצרים פון קידוש השם ווען דו גיט
 זאגט עס איז מער עבירה איין עובד פוכבים
 פאלשקייט צו טאן וויא איין ישראל דען דר
 עובד פוכבים וועט חזי רידין אויף נאט און
 וועט זאגן אזו וויא ישראל זיינן פאלש אזו
 איז זייער אמונה פאלש און דרום האט שלמה
 המלך תפלה גיטאן אז ער האט אויף גיבויט
 דעם בית המקדש און האט גזאגט רבונו של
 עולם ווען איין עובד פוכבים וועט תפלה טאן
 אין בית המקדש זאלסטו אן געסן זיין תפלה
 האמשע ער וועט גיט ווערט זיין כרי ער זאל
 קיין ביו גיט רידין אויף דר אמונה און ווען
 דו קרובים לייזן אויס דעם קנעכט פון דעם
 עובד פוכבים זאלן זיי אים פרייא לאזן און
 זאלן גיט זאגן מיר האבן אים אויש גלייזט
 לאז ער ביי אונז דיגן לא תפש לם אלילים איד
 זאלט אייך גיט מאכין קיין אפ געטער איין
 גישטאלט פון מלאכים צו דיגן זיי און זאלסט
 גיט מאכין קיין שייגעס שטיין צו בוקן זיך
 אויף אים און דרום האט דיא תורה אן
 געשריבן מען זאל גיט דיגען קיין עבודת
 פוכבים בייא דעם דין ווען איין ישראל
 קויפט זיך צו איין כותי צו זייערן דר ישראל
 זאל גיט זאגן מיין האר דיגט עבודת פוכבים
 וועל איד אויך אזו טאן מיין האר איז מחלל
 שבת וועל איד אויך אזו טאן דאש זאל ער
 גיט זאגן איי וואלדיס איד בן נאט וואש איד קאן
 פאצאלן גוטן שטרך צו דיא וואש האלטן
 מינע מצות און וועל שטרך אפין צו דר וואש
 האלטן גיט מינע מצות דרום זאל איינליכער

פעקטש גיטואריגט זיין צוא האלמין נאמש
מצות צו מקבל זיין איין נופין שבר :

הפטרת בהר

ואמר וקראו מיה דבר יי אלי לאמר ויקרה האט
גיזאגט עש איז גינען די רייד פון נאט צו
סיר צו זאגין עש וועט קומען צו דיר זיין
פעקערש זון הנמאל בן שלום און וועט דיר
זאגין קיף דיר מין פעלד וואש ביי דר שטאט
ענתות איז דען דו דארפסט עש קויפין ווייל
אז איך זאל עש פאר קויפין צו איין אנדערין
וואלסטו עש גידארפט אויש ליזין ווייל דוא
ביסט איין קרוב און מכל שכן דאש דו דארפסט
עס קויפין גבא אלי הנמאל אה צו מיר גיקומען
הנמאל מיין פעטערש זון אזו וויא נאט האט
גיזאגט און האט גיזאגט קיף דיר מין פעלד
וואש בייא דער שטאט ענתות איז האב איך
גיזאואקט דאש גאטס ווילין איז איך זאל עש
קויפין און איך האב גיקויפט דאש פעלד פון
הנמאל און האב אים באצאלט וקמוב בספר
והתום ובעד עדים און האב עש איין גישירבין אין
איין ספר דאש הייבט אויף פארמעט דעם שטר
מכירה און האב גיהייסן התמנן עדים דאש איך
האב גיקויפט דאש פעלד וקמא את ספר המקנה און
איך האב גינמען דעם ספר מיט דער התימה
און האב אים גיגעבין צו ברוך בן נריה פר די
אויגין פון מיין פעטערש זון און פר די אויגין פון
די עדים און פר די אויגין פון כל ישראל וואש
זייגן דר ביי גרוען וצננה את בידו לעינים און האב
גיבאמין צו ברוך פאר וייערע אויגין ער זאל
געמען דעם ספר המקנה מיט דר התימה מיט
דעם קיום פון דיינים און זאל עש געבין אין איין
ערדנע בלי בדי עש זאל קענען גינערין איין
לאנגע צייט כי כח אשר יי זכאות דען אזו האט
גיזאגט נאט דר האר איבער אלע היילות דרום
זאקטו דעם ספר באהאלטין צו וויזין דאש
ישראל וועלן ווידער ווערין אויס גיליית און
וועלן קומען אין וייער לאנד צו וייערע פעלדר
און הייער דרום וועט מען דעם ספר דארפין צו
וויזין דאש איך האב גיקויפט דאש פעלד
והתפלל אל יי האב איך יקמה גיבעטין צוא נאט
באה דעם אז איך האב גיגעבין די בריב צו ברוך
בן נריה און האב גיזאגט דו גבא האקט בשאמין

הימיל און ערד מיט ריין כח און ווייסט אלע
פאר בארגענע זאכין און ווייסט דאש מיר וועלן
פאר מריבין ווערין און ווארום האקטו מיר
גיהייסן קויפין דאש פעלד עישה הסד לאלים דוא
מוסט הסד צו צוויי מוויזנט דורות און בצאלקט
אויף די עבירות וואש דר פאטער מוט צו דיא
קינד ווען זיי מענן די עבירות וואש די פאטער
האבין גיטאן גדול הגדה דוא ביסט איין גרויסער
חכם עצות צו געבין און מוסט גרויסע מעשים
דיינע אויגין וייגן אפין צו וערן אויף דעם וועג
פון אלע מענטשין צו באצאלין אימליכין מיט
זיין מאס אשר שכח אותות ומופתים וואש דו האקט
גיטאן גרויסע וואונדר אין לאנד מצרים צו
ישראל און צו אנדערע מענטשין בוי אין דעם
היינטיגן מאג און האקט אויס גיצויגן די ישראל
פון מצרים מיט גרויסע וואונדר ונתחן להם את
הארץ מואת און האקט גיגעבין צו זיי דאס דאווענע
לאנד אזו וויא דו האקט גישווארין צו אברהם
ובואו גירשו אותה און זיזא ווינען גיקומען און
האבין גירשת דאש לאנד און ישראל האבין
ניט צוא גייערש צוא דיינע מצות דרום
איז גיקומען אויף זיזא אלע צרות התבטלות
גבא קעיר דיא לייט וואש האלמין מלחמה
אויף דיא שאנצין ווינען גיקומען אין שטאט
אריין צוא באצווינגען זיזא און דיא שטאט
ווערט איבער גענעטפערט אין דער האנט
פון דיא כשדים וואש האלמין מלחמה אויף
איר פון וועגין דער שווערד און פון וועגין
דונגער און טויט און דאש וואש דוא האשט
גירעט איז גינען און דוא נאט ועהשט אז
עש איז אזו און זאגשט מיר איך זאל קויפן
איין פעלד פאר עדות און דיא שטאט וועט
ווערין גיגעבין אין דער האנט פון דיא כשדים
דרום וואש מווג מיר דאש פעלד דאש דיא
כשדים וועלן עס הרוב מאכין זיי דבר
אל יקחה האט נאט גענעטפערט צוא ויקחה
איך ווייש אלע פאר בארגענע זאכין און
ווייש דאש יהושלים וועט הרוב ווערין דרום
האב איך דיר גיהייסן קויפין דאש פעלד
צוא מרייסטין דער מיט דיא ישראל זיזא
זאלין ווישין דאש זיזא וועלן דער לייט
ווערין און וועלן ווידער קויפן פעלדער

מדרב. יי אל משה בחר סיני וכו' כי תבוא אל הארץ
 רבי אלעזר הויבטמן אן זאת תורת העולה היא
 העולה וכו' קום און זעה אז די נאכט גייט אריין
 און די טויערין ווערן צו גיטאן אזו זיינען די
 דינים אונזמן מתעורר אויף דער וועלט און די
 גאנצע וועלט שלאפט און אויף דעם מזבח של
 מטה שטייט אש תמיד תוקד ברענט דאש פיער
 אין האלבע נאכט דר וועקט זיך אין צפון ווינט
 און פון דעם מזבח של מטה גייט אפלאם און
 די טויערין ווערן געמינט און די כוחות הדינים
 ווערן אין גיאמילט אין זייערע לעכער און
 די טויערין פון דעם גן עדן ווערן אויף גיעפינט
 און דער פלאם גייט און שוועפט און ווערט
 צו טיילט אויף פיר זייטן פון דער וועלט און
 דער פלאם גייט דעם האן אונטער זיין פליגיל
 אזו קרייט דער האן דענעט מאל אין הקביה
 צווישן די צדיקים אין גן עדן און די כנסת
 ישראל לויבט צו הקביה ביו אין דער פריא
 דען אין דער פריא דער וועקט זיך דער הסד
 פון אברתם און אלע דינים ווערן גישטילט
 דרום ווערט איין חולה פרישער אנקעגין טאג
 דען דיא דינים ווערן גישטילט ווארום אלע
 הולאת קומן מחמת דינים אויף דעם מענטשן
 קום און זעה אז די ישראל זיינן אריין גיגאנגן
 קיין ארץ ישראל זיינען ניש גיפונען גיווארין
 די דינים התחתונים און די שכינה האט גרועט
 אויף די ברובים דענעט מאל האט זיך גהאט
 איין מנוחה מיט אלעמען דען האמשע ריא
 ישראל האבן גווינדיגט דאך האט מען ניש
 איבער גינעכטיגט כיו מען האט מקריב גיווען
 דעם תמיד של בין הערפים האט ער מכפר
 גיווען אויף די עבירות פון דעם טאג דרום
 האבין זיך אפ גיטאן אלע דינים און די עולה
 האט גיברענט אויף דעם מזבח דען האט די
 קדושה גהאט איין מנוחה דרום שטייט כי תבוא
 אל הארץ ושבתה הארץ דאש גייט אויף די כנסת
 ישראל וואש זיך ווערט אן גירופן איז סתים
 איז סתו דען וועט זיך זיין בשבתה ומנוחה צו
 הקביה דרום שטייט ושבתה הארץ שבת לוי :

מיט הקביה און אז ער וועט גאנץ זיין וועט
 אים קיינער ניש קענן טאן קיין שלעכץ קום
 און זעה מיר האבין גילערנט אז פון דער
 מעשה וואש די ישראל טוען אונטן זיינען זיך
 מעורר אויבין מיר לערנען עש אפ פון געשיקט
 אים כביכול מיט אייער התעוררות פון אונטן
 טוט איר אלץ אויבין דרום שטייט כשה בני געשה
 סוב מעורר צו זיין דעם כח פון צדיק וואש ער
 היישט טוב דאש דער מענטש רועט אויף דר
 ערד און מאכט אלע יהודים בעלמות עליונים אלץ
 דורך זיינע התעוררות התחתונים קום און זעה די
 בני אמונה די ציהען אויף זיך דעם טוב אלע
 טאג אז זיי גיבן צדקה און טראכטן ניש אויף
 זייער געלט וואש ווערט גימינערט נאר זיך
 האבין אמונה אין הקביה אז ער וועט זיך מער
 געבון אזו וויא עש שטייט יש פטר ונפח עור
 און מיט דער צדקה איז ער מעורר למעלה אז
 מען איז אים משפיע טובה וייל ער זאגט ניש
 אז איך וועל היינט אונזעק געבין וועל איך
 מארגן געבן און הקביה גיט אים ברכות שי
 גלי בן דרום שטייט וכו' תאכרו מה נאכל בשנה
 השביעית שטייט ווייטער וציתי את ברכתי לכם בשנה
 הששית איך וועל אייך געבן איין ברכה אין דעם
 זעקסטן יאר אז די תבואה וועט וואקסן אויף
 דרייא יאר דאש זעקסטע און דאש זיבעטע
 וואש מען זייט נאר ניש און דאש אכטע איידר
 עש וועט אויף וואקסן און רבי חייא און
 רבי יוסי זיינען גיגאנגען אין ווען זיינען זיך
 גיקומען צווישן גרוישע בערג ווערן זיך וויא
 צווייא לייט גייען אין דעם איז איינער גיקומן
 צו זיך און זאגט צו זיך איך בעט אייך ניש
 מיר ברזים צו עסן אזו האט איינער פון דיא
 צווייא ארויש גיומקען ברזים און האט אים
 גיגעבן אין גאנצן זיין ברזים וואש ער האט
 ברארנט האבן פון זיינט וועגן און האט אים
 אויך גיגעבן וואשער צו טרינקען זאגט דער
 אנדערער צו אים וואו וועלסטו געמען עסן
 דען איך וועל דיר פון סיון עסן ניש געבן
 זאגט ער וואש האט דאש צו דיר איך בין דען
 גיגאנגן מיט דיר עסן און ער האט זיך גיוענט
 לעבן דעם עני ביו דער עני האט אפ גיגעקן
 און וואש עש איז איבער גיבליבן האט ער
 דעם עני מיט גיגעבן און דער עני איז אונזעק
 גיגאנגען זאגט רבי חייא הקביה האט ניש
 טוואלט

ביואלט או מיר זאלין טאן די מצוה זאגט רבי
 יוסי מאמר אין אויף דעם מענטשן איין גור
 דין גנור גיווארין דרום האט אים הקב"ה צו
 גלישקט די מצוה כדי ער זאל דורף דעם
 גיצול ווערין פון דער גזירה אזו וייגען וויא
 גיזאנגען האבין וויא גזעהען וויא דער מענטש
 איז מיר גיווארין אויף דעם וועג זאגט דער
 אנדערער צו אים האב איך דען ניט גיואגט
 די זאלשט דיין ברויט ניט אנועק געבין זאגט
 רבי הייא צו רבי יוסי מיר האבין דאך ברויט
 דארפן מיר אים געבין זאגט רבי יוסי דוא
 ווילשט בייא אים דעם זכות אנועק געמען
 מיר וועלן גיין און וועלן זעהען דען איך
 זעה אין זיין פנים איין פלאם פון מיתה און
 הקב"ה האט דאש אים צו גלישקט כדי ער זאל
 דורף דעם גיצול ווערין פון מיתה דער נויל
 זעהען וויא וויא דער מענטש האט זיך
 גיזעצט אונטער אבנים און איז אנטשלאפן
 גיווארין און זיין חבר האט זיך גיזעצט נויל
 פון אים זאגט רבי יוסי מיר דארפן זיך זעצן
 וועלן מיר זעהען ווארום הקב"ה וועט אים
 גוודאי טאן איין נס דער נויל זעהען וויא
 וויא עש שטייט בייא אים איין פלאם פייער
 זאגט רבי הייא וויא צו דעם מענטשן ער
 וועט איזונד שטארבן זאגט רבי יוסי דער
 מענטש איז פיל זוכה דען הקב"ה וועט אים
 טאן איין נס דער נויל זעהען וויא וויא איין
 שלאנג גידערט אראפ פון דעם בוים און וויל
 דעם מענטשן הרגענען אזו קומט דאש פייער
 און האט דעם שלאנג פאר ברענט און דער
 פלאם האט ארום גירינגילט זיין קאפ און איז
 אנועק גיזאנגען זאגט רבי יוסי האב איך ריד
 דען ניט גיזאגט אז הקב"ה וועט אים טאן איין
 נס און די זאלשט זיין זכות ניט אנועק געמען
 דער נויל האט זיך דער מענטש אויף גיחאפט
 פון זיין שלאף און וויל אנועק גיין האבין אים
 רבי יוסי מיט רבי הייא אן גינמען און האבין
 אים גיגעבין עסק נאך דעם עסק האבין וויא
 אים גיוויזן דעם נס וואש הקב"ה האט מיט
 אים גיטאן זאגט רבי יוסי עס שטייט געט ביי
 געט פון וואול צו דעם מענטשן וואש ער

ניט צדקה און פאר זיכערט זיך אין הקב"ה
 דרום שטייט יצדקה מציל פסות ווארום די צדקה
 האט איין אחוזה אין דעם עץ החיים און דער
 עני איז בהעפט אין דעם אילן חקות און מיט
 דער צדקה דער וועקט ער דעם עץ החיים
 קחה זיין דעם עני וואש ער איז חשוב כמת
 דרום איז דאש אים אויף מציל פון דעם טויט:
 רבי יהודה זאגט עס שטייט הלא פרוס להיב להקדי
 קום און זעה וואול צו דעם חלק פון דעם
 מענטשן וואש הקב"ה איז אים קנה מיט
 איין ארימאן ער זאל צו אים קומען ער זאל
 אים קחה זיין מיט עסק און מדינקען דען
 דאש איז די רעכטע סתנה פון הקב"ה און
 ווער עש איז מקבל די סתנה במסבר פנים
 יפות מיט איין פרייליך פנים איז וואול צו
 זיין חלק דען דער וואש עש איז זיך מרתם
 אויף איין ארימאן און דער קוויקט אים זיין
 נפש איז הקב"ה אויף אים קעלה גלייך וויא
 ער האט אים בשאפט און דרום נויל אברתם
 אבינו האט רחמנות גיהאט אויף דער זאנג
 וועלט ער איז גיווען איין סגנים אורה צו
 געבין עסק און מדינקען האט אים הקב"ה
 גירעכניג גלייך וויא ער האט וויא בשאפט
 אזו וויא עש שטייט וואי תפיש אשר עשית
 און דאש מיינט דער פסוק פרוס להיב להקדי
 איז מיינט ער זאל פאר שפרייטן איין
 מישטעה אויף דעם טיש דער ארימאן זאל
 דרויף עסקן דיא ער זאל אים אפ שניידן ברויט
 כדי ער זאל זיך ניט שעמען אז ער וועט
 זיך אליין דארפן שניידן איין שטיקל ברויט
 און פרוס איז מיינט שטיקן זאלשט אים אפ
 שניידן שטיקלעך ברויט און אנדער לייגן
 פאר אים בעען יפה וטוב לב עש שטייט
 להיב און עש שטייט ניט סתם להיב דען עש
 דארף זיין דיין ברויט ניט גינגבת אדער
 גינגלת און אז ער ניט פון אזו איין ברויט
 צו איין ארימאן איז ער ניט מקבל מין שטר
 עש איז וויא צו אים ער דער מאגט דער מיט
 זיינע עבירות דרום שטייט אויף בייא הרמזה
 קרי פאקס מריס יי פון אייער געלט אללין געט
 פון אים רעכט געלט :

אם בחוקי שלמה המלך זאגט אין משלי גסרת
 חכמים עשוקים אגלת כסילים צלת צו חכמים איז
 דאש עשירות איין קרוין אונ צו דיא רשעים
 איז דאש עשירות איין נארשקייט עש
 מאכט ויזא שמואלין אין אלע זאכן דען
 ווען איין חכם איז איין עושר ווערן זינע
 רייך אן גינגמען אונ לייט פאלגן אים אבער
 ווען ער האט דעם דלות ווערן זינע רייך
 גיט צו גיהערט האמשע ער זאגט גרוישע
 חכמות אזו וויא אין פסוק שמיים ודבסת חסדו
 דיייה די חכמה פון איין ארום מאן איז כבודת
 אונ אויך קען דער חכם דורך דעם עשירות
 פיל מצות מאן צדקה געבין אונ אויך אנדערע
 מצות קען ער פאן מיט דעם געלט אפר ביי
 דעם רשע איז דש עשירות צו איין נארעשקייט
 אונ צו איין שמואלין דען ער גיט גיט קיין
 צדקה אונ האלט זיך דורך דעם זייער הויך
 אונ וויל גיט ריידן מיט לייט דורך דעם האפן
 אים לייט פייגט אונ שיידין זיך אפ פון אים
 אונ האלטן אים גידעריג ווייל ער וויל קיין
 גומש גיט מאן צו לייען מענטשן געלט אפילו
 אויף איין משבון אונ דר מיט מאכט ער זיך
 איין פייזן שם דען אימליכער טוט פון אים
 ריידן אבער ווען ער זאל האבין דעם דלות
 וואלט מען פון אים גיט גירעט האמשע ער
 דאט אין זיך פייזע מעשים מען וואלט אין
 אים פאר געסין אפר דורך דעם געלט וואש
 ער האט טוט דר עני פון אים ריידן אונ דר
 ציילט אלע זינע מעשים וואש ער האט אין
 זיך אונ מען זעצט נאך צו אפילו וואש ער
 דאט אין זיך גיט אונ מען שענט זיין סחורה
 אונ מען איז זיך קשפח אויף זיין ספלה אונ
 דרום האט די תורה אלע מאל אן גישריבן
 מען זאל מצות מאן אונ שמעלט דאש ער
 וועט דר פאר געבין קארין אונ רענין האמשע
 דיא תורה איז גיט גיגעבין גיטארין פון דעם
 עולם וועגן צו עסין אונ צו סדיגקן פאר איר
 דאך האט דיא תורה גיטוט זאגן דאש ער
 וועט האבין גיטוט צו עסין אונ צו סדיגקען

כדי מען זאל קענען תורה לערנן אונ מצות
 מאן מען זאל קענן קומען לעולם הבא דרום
 האט די תורה דא אן גידיבין אס בחוקי פליט
 ווען איר וועט פרום זיין צו האלטן פיינע מצות
 וועל איך געבין גיטוט רענין דאש איר זאלט
 האבין צו עסין ודבסת שלם בארז איך וועל געבין
 שלום אין לאנד כדי ישראל זאלן גיט זאגן
 ווען זיא מיר האבן צו עסין ווען עש איז קיין
 שלום גיט איז עש נאר גיט ווערט דרום זאגט
 דר פסוק איך וועל איך געבן שלום דרום חכם
 חמשה מאה פינף ישראל וועלן נאך זאגן הונדערט
 כותים וסאת סכס רבבה וירוש וונדערט פון
 איך וועלן נאך זאגן צעהן מוזינגט איז קשה
 ווען פינף זאגן נאך הונדערט קומט אויש דר
 חשבון דאש הונדערט דארפן נאך זאגן צוויי
 מוזינגט אונ גיט צעהן מוזינגט דר תרין איז
 עס איז גיט גלייך דער זכות פון פיל ישראל
 וואש זינגן ביזא אנאנדער וויא דער זכות פון
 ווייניג ישראל דען גאט הערט גיכער די תפלה
 פון פיל לייט דרום ווען הונדערט פון ישראל
 וועלן זיין אין איינעם וועט אימליכער קענן
 נאך זאגן הונדערט אפר ווען נאר פינף וועלן
 זיין אין איינעם וועט אימליכער נאר קענען
 נאך זאגן צוואנציג וגייהי אלס גאט זאגט
 איך וועל מיך קערין צו איך ודבסת חסדו
 אונ איך וועל גיין צווישן אסך פלוקר לעולם
 הבא וועל איך מיך מיט איך שפאצירן אין
 גן עדן אונ די פרשה האט צום ערשטן גזאגט
 דאש ער וועט אונ געבין גרויט מיר זאלן
 קענן לערנען תורה אונ צו קושען דורך דעם
 צו עולם הבא אונ דער נאך זאגט זיא דאש
 גאט וועט זיין מיט אונ לעולם הבא אז משיח
 וועט קומען ויילד אהנס קוסמית אז משיח וועט
 קומען וועט גאט דאש בית המקדש הויך
 בויען צווייא מאל אזו הויך וויא דיא הויך
 פון אדם הראשון אונ דיא סענטשין וועלן
 אויך אזו הויך זיין אונ די פרשה איז ווארין
 אן גידיבין מיט איין אלף אונ לאזט זיך
 אויש מיט איין תיז צו ווייזן ווען ישראל

ועליון האלמין היא תורה פון אלף ביו תירו
 ועליון אויף זיי קופן אלע ברכות וואש אין
 דער פרשה שמיים * אונ גאהניגט דער בייא
 האט די תורה אן געשריבן די קללות וואש
 ועליון קומען אויף ישראל ווען זיין ועליון
 עובר זיין אויף די מצות * אונ זיין הויבן
 זיך אן מיט איין ואז אונ לאזן זיך אויש מיט
 איין היא ראש זיין די צוויי אותיות פון דעם
 שם פון גאט ראש ווייזט אונז דאש גאט איז
 ביי אונז אונ וועט אונז אויש לייזן פון דיא
 קללות * דר מדרש זאגט מען זאל גיט זאגן
 דיא ברכות זינען ווייניג פסוקים אונ דיא
 קללות זינען פיל פסוקים דרום האט ער דיא
 ברכות אן גיהויבן מיט איין אלף אונ לאזט
 אויש מיט דעם תירו צו ווייזן דאש די ברכות
 ועליון לאנג גינערין אזויא נויא פון אלף ביו
 תירו איז ווייט * אפר די קללות הויבן זיך אן
 מיט איין ואז אונ לאזן זיך אויש מיט איין
 היא וואש די צווייא אותיות שמייען איינש
 ביי דעם אנדערין צו ווייזן דאש די קללות
 ועליון גיט לאנג גינערין * דר תולדות יצחק
 שרייבט בחוקתי פלטי איז גימינגט איר זאלט
 האלמין די מצות וואש האבין קיין מעם גיט
 ווארום מען האלט זיין גאר ווייל גאט האט
 גיהייסן מען זאל זיי האלמין * אונ דער גאך
 זאגט ער מצותי משפתי איר זאלט האלמין דיא
 מצות וואש האבין זא טעמים * אונ גאך
 איין פשט איז משפתי דאש איז מייטש ווארטן
 איר זאלט ווארטן אויף די מצות צו טאן זיי
 גיט די מצות זאלן אויף אייך ווארטן אונ
 זאלט תשק האבין צו אמליכער מצוה אונ
 דרום זאגט ער דר גאך וישלחם איתם בלומר איר
 זאלט ווארטן אויף דער מצוה צו טאן איר
 אונ ווען די צייט קומט זאלט איר איר טאן *
 אויך פרעגט דער תולדות יצחק דיא תורה
 זאגט פינף ישראל ועליון גאך זאגן הונדערט
 כותים אונ הונדערט ישראל ועליון גאך זאגן
 צעהען טווייניג כותים אפר דר חשבון קומט
 גיט אויש איז דען אז פינף זאגן גאך הונדערט

קומט אויש אויף הונדערט צווייא מדינות
 אונ גיט צעהען טווייניג * דר תירוח איז ווען
 די ישראל האלמין מלחמה איז ראוי עש זאל
 זיין אזו פיל ישראל נויא פיל כותים גאר גאט
 טוט זיי נסים אונ מאכט דאש פינף ישראל
 זאגן גאך הונדערט אונ אז די ישראל גינען
 די מלחמה אזו ווערט דאש הארץ פון דיא
 כותים צו בראבין קענען שוין הונדערט גאך
 זאגן צעהען טווייניג * אונ אויב דו וועסט
 זאגן דיא ישראל ועליון גיט פיל זיין דרום
 ועליון ווייניג מוזין מלחמה האלמין * דרום
 זאגט דער פסוק והפריתי אתם איד וועל אייך
 סערין אונ די פרשה לעריגט אונז דאש עש
 זיין פיר כחות צווישן ישראל * אמיל איז
 דא וואש אקערין אונ זינען די ערד איין צו
 זאמלן קארן אנמקענין זיי זאגט דר פסוק
 ונתתי בשביכם בשם איד וועל אייך געבן רעגן
 אין דר צייט דאש זיי זאלן האבן קארן *
 אונ אמיל זיין וואש ווילן פיל געלט אונ
 אקערין גיט אונ ווילן קיין מלחמה אייך גיט
 האלמין גאר זיי ווילן רוא האבן אנמקענין
 זיי זאגט דר פסוק ונתתי שלום איד וועל זיין
 געבין רוא * אונ אמיל לייט זינען וואש
 האבין לושט מלחמה צו האלמין * אנמקענין
 זיי זאגט דער פסוק והדי סכס משח מה פינף
 פון אייך ועליון גאך זאגן הונדערט * אונ
 אמיל לייט זינען וואש באגערין גיט קיין
 מלחמה צו האלמין אונ גיט צו אקערין אונ
 גיט קיין עושר גאר זיי באגערין תורה לערנן
 אונ מצות האלמין * אנמקענין זיי זאגט דר
 פסוק ונתתי משגבי בתוככם והתחלתי בתוככם איד
 וועל מאכין רוען מיין שכינה צווישן אייך
 פון וועגן דער תורה אונ מצות וואש איר
 האלט * ואם לא תשקטי לי אויב איר וועט גיט
 צו הערין צו פיר ווייל איר וועט זיך מראבמן
 מיין השגחה איז גיט אויף אייך * דרום וועט
 איר גיט טאן מיין גיבאט * אנמקענין דעם
 אנדערין זאגט ער ואם בחוקתי תפאטי אונ אויב
 איר וועט גיט האלמין די מצות וואש דער

שכל איז גיט מחיב צו טאן זיי האבן קיין
 פעם גיט. און אנמקענין דעם דריטן זאגט
 ער וואס אזי משפט הנגל נשפם איר נועם גיט
 טאן מינע מצות וייל זיי זיינען פיל דרום
 זיינען זיי אייך מיאוס. און אנמקענין דעם
 פערטן זאגט ער להקדם את בריתי צוא פאר
 שטערן מינע מצות דען איר ווילט ויידער
 שפעניגן אין מיר. און דרום שטייט אין דר
 פרשה דאש נאט נועם זיין שטרופן מדה
 קנגד מדה. אויף דעם וואש איר זאגט מיין
 השגחה איז גיט אויף אייך דרויף זאגט דער
 פסוק והקדתי עליכם בחלה איד נועל השגחה
 אויף אייך האבן און נועל אויף אייך בריינגן
 איין דער שרעקענעש. און דאש איז וייל
 איר זאגט איד האב צוא טאן מיט מלחמות
 דרום בין איד צו צייטן היילינג און דער
 שראקן דרום נועל איד אויף אייך בריינגען
 איין דר שרעקענעש. און אויף דעם וואש
 איר זאגט דר שכל איז גיט מחיב די מצות
 צו טאן. דרום זיינען זיי אויף אייך מיאוס
 און דאש קומט פון נוענין נאנה וואש איר
 האלט אייך חשוב דרום זאגט דער פסוק
 ושמרת את ימי עינכם איד נועל צו ברעבין אייער
 נאנה און נועל אייך נידעריג סאכן די
 הימלען נועלין זיין שווארץ אזי וויא צייזן
 איבער פיל וואלקן וואש נועלין זיין און
 קיין רענין נועט דאך גיט גיין. די וואלקן
 נועלין זיך גיט קערן צוא אייך זיין נועלין
 אייך פאר נישט האלפין. און אנמקענין
 דעם וואש איר האט גזאגט דיא מצות זיינען
 זייער פיל דרום זיינען זיי אייך מיאוס. דרויף
 זאגט דער פסוק והשליתי נפש את תח איד נועל
 אויף אייך שיקן דיא חיות פון פעלד און זיי
 נועלין אייך מינערין. אזי וויא איר באנערט
 גיט פיל מצות. דרום נועל איד גיט באנערן
 פיל פון אייך. און אנמקענין דעם וואש
 איר ווילט ויידר שפעניגן אין מיר און ווילט
 אפרייסן דעם עול מצות פון אייך. אזי נועל
 איד אייך באצוינגען אין מינע הענט דאש

איר נועט גיט קענען אנמלויפן דרויף זאגט
 דר פסוק ותכאתי עליכם תוב איד נועל אויף אייך
 בריינגן איין שווערד פון דיא עובדי כוכבים
 אזו נועט איר אנמלויפן אין אייערע שמואלקע
 שטעט נועל איד שיקן איין מארד אין אייערע
 שטעט נועט איר דארפן ארויש פון זיי אזוא
 וויא דר פסוק איז דאש אין איין מארד גיט
 מען ארויש פון דר שטאט און איר נועט גיט
 קענען ארויש פון נוענין דר שווערד אזו נועט
 איר זיין נפאנגען אין מיין האנט. השבתי לכם
 פפה להם איד נועל צו ברעבין אייערע ברויט
 דאש אין אויבן נועט פאלן פון אים שטייך
 ווייש אזי וויא איר האט צו פראכן מיין ברית
 גיט צו האלפין מינע מצות וואס פלטי גמי קרי
 נוען נאט גיט דעם מענטשין עשירות זאל ער
 וויסן דאש נאט האט עש אים גינעבין מיט
 זיין חסד גיט ער זאל זאגן דאש ער איז אליין
 איין עושר גיטארין. אדער נאט האט אים
 גינעבן פון נוענין זיינע מעשלים טובים. נאר
 עס איז איין חסד פון נאט. און אויך נוען עש
 קומט אויף דעם מענטשין צרות זאל ער עס
 גיט אן היינגן אין איין מרעפונג נאר ער זאל
 ווישן אזדאש איז פון נוענין זיינע עבירות.
 און אויב ער נועט אן היינגען אין איין
 מרעפונג נועט נאט אויף אים נאך קער צרות
 שיקן. וואס נשיר נשים צעהען וויבער נועלין
 זייער ברויט אין איין אויבן פאקן און דאש
 ברויט נועט גיט זיין אויש גיבאקן. און
 דרום זאגט ער צעהען וייל נוען דער פסוק
 זאגט פיל זאגט ער צעהען. און איין סאל
 זאגט דער פסוק זיבן נוען ער וויל זאגן פיל
 אזו וויא אין פסוק שטייט כי שבע יפול צדיק וגם
 זיבן סאל נועט דער צדיק פאלן און נועט
 דאך אויף שטיין אויך שטייט בייא זעב
 וישפתי ארצה שבע קמטים: וישפתי עליה אויבנים דש
 פסוק לערינט אויזו דאש קיין טום אוסח
 קען גיט בלייבן אין ארץ ישראל. און דער
 מיט פרייסטן זיך ישראל דאש זיין זעהען
 דאש קיינר האט נאך גיט גיבויט קיין שלאס

אזן קיין פּעסעטע שטאַט אין גאַנץ ארץ
 ישׂראל און ווען צו צייטן ווילן זיי בויען
 ניפעלט זיי גיט דאש לאנד : וְקָשַׁל אִישׁ בְּאָחִיו
 אונזערע חבמים זאגן דאש אומליכער פון
 ישׂראל איז איין ערב פּר זיין חבּר ווען זיין
 חבּר טוט איין עבירה מוז ער פאר אים לידן
 שטראף און פּל ישׂראל ווערן צו צייטן
 גישטראפט פון וועגן איינעם און דרום
 זיינען ישׂראל גיליכין צווא איין הויפּן
 גיט ווען מען געסט איין גוט טוען זיך אלע
 רידן אזו אויך זייגן ישׂראל ווען איינער טוט
 איין עבירה שטראפט גאט אנדערע ישׂראל פון
 דר עבירה וועגן וּבְחֻקֵי אֵת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵת בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֵת אֵת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲבוֹתֵינוּ דר פּסוק
 שרייבט פריער יעקב האטשע ער איז איינער
 זינען פון אלע אבות צו זיין אז עש איז
 גינג דאש ישׂראל זאלין גיצול ווערן אין
 זיין זכות אליין און אויב עש וועט גיט זיין
 גינג זיין זכות וועט נאט דר מאנן דעם זכות
 פון יצחק און אויב עש וועט נאך גיט זיין
 גינג וועט נאט דער מאנען דעם זכות פון
 אברהם . דיא תורה האט גישריבן ביי יעקב
 שרתי און ביי אברהם אביי און ביי יצחק
 האט ער גיט אן גישריבן דאש ער וועט
 אים דר מאנען דאש איז ווייל זיין אש ליגט
 אויף דעם מזבח צווא איין זפרן פאר נאט .
 יעקב שטייט מיט איין ואז און וויכער
 גיפינען מיר פינף קאל אליה אן איין ואז
 דאש ווייזט דאש אליהו האט גינעבין זיין
 ואז צווא יעקב פאר איין משבון ער זאל
 קומען זאגן דיא בשורה צווא ישׂראל אז
 משיח וועט קומן צווא אויש לייזן זיין און
 איין ואז איז אזו וויא איין פינגער און פינף
 קאל איז פינף פינגער דאש ווייזט דאש
 אליהו האט צווא יעקב דיא האט תקיעת
 כּף גינעבין ער זאל קומען איין גסטרה
 זאגן צו ישׂראל מיט איין טאג פריער איינדר
 משיח וועט קומען דאש משיח וועט קומן
 געהר וּפְשִׁית ווען איין פּענמיש זאגט ער וויל

געבין איין הקדש וויא פיל מען וועט אים
 שאצין אזו זאל מען אים שאצין נאך דיא
 יארין נאך פון צוואנציג יאר ביז זעכציג
 יאר זאל ער געבין פּוּפְצִיג שְׁקָלִים זילכער
 און איין גקבה פון צוואנציג ביז זעכציג
 זאל זיא געבן דרייסיג שְׁקָלִים זילכר און פון
 זעכציג יאר און ווייטער זאל איין זכר געבן
 פּוּפְצִיעֵהֶן שְׁקָלִים און איין גקבה זאל געבן
 צעהען שְׁקָלִים . דען זיין גקבה אויף דער
 עלטער איז באלד אזו חשוב וויא איין זכר
 דרום גיט זיא פאר זיך גיט פיל ווייניקר וויא
 איין זכר דיא וועלט זאגט איין אלטער מאן
 אין הויז איז קריג אין הויז און אאלטע אשה
 אין הויז איז מזל און ברכה אין הויז . דער
 תולדות יצחק שרייבט דרום שטייט דיא
 פרשה פון ערקין ווען איינער וועט זיך
 שאצין נאהינט פון דער פרשה פון דיא
 קללות צו ווייזן ווען אפּענטש ווערט פּר זיך
 קללות און ווערט פון זיין גיצול זאל ער
 געבין צדקה און גדרים טאן ווייל נאט האט
 אים מציל גינען . עש איז געוואוסט דאס
 דרייא ערליי ביי קען קומן זיך די קללות
 וואש אויבין איז גישטאנען דאש ערשטע
 עש שטייט דאש נאט זאגט איך וועל אייך
 פאר שפּרייטן צווישן די עבדי בוכבים אזו
 וועלין זיך ישׂראל מראכטן דאש נאט וועט
 זייא פאר בייטן און וועט געמען איין
 אנדערע זיכה פאר זייא צווא זיך פאר
 איין גיליבט פאלק דרום זאגט דיא פרשת
 לא יחליש ולא יביר אמתו נאט וועט ישׂראל גיט
 פאר בייטן . דאש אנדערע איז אין דיא
 קללות שטייט וּבְחֻקֵי אֵת בְּרִיתִי וועלין
 ישׂראל מינען דאש זייא מעגן אין גלות
 דינען עבודת בוכבים דרום זאגט דער
 פּסוק איין מעשר לא יבשר בּוֹ מִיַּד מִעַן זאל
 אלן נאט לויבן בייא ער גיט נומט אַנד
 שלעכין און גיט מען זאל דינען עבודת
 בוכבים אז עש איז שלעכט . דאש דריטע
 איז דיא ישׂראל וועלין זינען דאש ארץ
 ישראל

ישראל וועט אייביג בלייבן אין דיא הענט
 פון דיא ישמעאלים דרום זאגט דיא פרשה
 בשנת היובל ישיב השדה לאשר קנהו בלומר ווען די
 גאולה וועט קומען וועלן ישראל זיך אום
 קערן צוא זייער לאנד:

הפטרת בהוקתי

וי עני ופני ואגם ירמיה דוא גאט דוא בישלם
 מיין שטארקער וואש דוא טושט מיר
 העלפין און איך אנטלויף צוא דיר אין דעם
 טאג פון איין צדה לבו הני סידים דרום זאגט
 גאט וועל איך וויא מודיע זיין מיין שלאק און
 מיין שטארקייט און וויא וועלן ווישין דאש
 מיין נאמען איז גאט איך קען מקיים זיין מיין
 נזירה טפאת יהודה דיא זינד פון שבת יהודה
 איז גישריבן מיט איין איינערנע פען וואש
 קריצט טיף און מען קען עש ניש גרינג אפ
 פעקן און מיט דעם נאגיל פון דעם ווארים
 וואש הייסט שמיך וואש ער קריצט טיף איין
 פזאז איז זייער זינד ויא איז טיף איין גיאקערט
 איך דעם מאביל פון זייער הארץ דאש
 זיא פאר געסן ניש אין זייערע אפ געסער
 און אויף דיא ווינקלען פון אייערע מזבחות
 איז אויך אן גישריבן אייערע זינד גכור נתיס
 פזחתיס אזא וויא וויא ביינקען אז וויא דער
 מאנען זיך אין זייערע קינדער אז ביינקען
 זיא אז וויא דער מאנען זיך אין זייערע
 סזבחות און אין זייערע לינדן בויקער דען
 דיא מזבחות שטייען בייא דיא בוימער און
 אויף אלע הויף זאגט גאט יהדי בשנה דוא
 ירשלים וואש דוא בייסט גיבוים אויף איך
 בארג וואש ארום איז איין גלייכער פלאץ
 וואלשט ווישין דאש דיין גושט און דייע
 אוצרות וועל איך געבן צוא ריבונג דאש
 דיא עובדי כוכבים וועלן עש ריבון ווייל
 דייע כמות זיינען גימאכט גינארין פון זינד
 מענין אין אלע דייע גבולין דאש מען זאל
 אויף וויא סקרוב זיין צוא דער אפ גאט
 שפיקה דא וועשט מזון מיט גוואלד שכימה
 האלטיין ווייל דוא וועשט פאר סריבון ווערין
 פון דיין לאנד און איך וועל סך טכס זיין

אין דיר פון וועגן דיין נחלה וואש איך האב
 דיר גיגעבן און דוא האשט אין איר קיין
 שמיטה ניש גיהאלטן ווארום איין פייער האט
 איר גימאכט פרענען אין מייע נאולעכער עש
 וועט פרענען ביו אייביג מה אפי ו אזא זאגט
 גאט פאר שאלטין זאל זיין דער מענטש וואש
 פאר זיכערט זיך אין איין מענטשין און טוט
 אויף איין מענטשין זיין שטארקייט און פאר
 לאזט זיך אויף אים דאש איז גיטייגט ער פאר
 לאזט זיך אויף זיך און זאגט איך וועל זיינען
 אין שמיטה כדי איך זאל האבן לפעם צוא
 עסין און פון גאט טוט ער אפ זיין הארץ
 וואש גאט האט צוא גיזאגט אז מען וועט
 האלטן שמיטה און מען וועט ניש זיינען וועט
 ער געבן זיין ברכה אין די תבואה דאש מען
 וועט האבן וואש צוא עסין ויהי כגדל כגדל
 און דער מענטש וועט זיין אזא וויא איין
 איינציגער בוים וואש שטייט אליין אויף איין
 פלאץ און רועט אין דארקייט אין דער
 כדבר אין איין גינאלטין ארם וואש עש אס
 ניש באועסן דיר הנה אשר יכסח בני גיבענמלש
 איז דער מענטש וואש פאר זיכערט זיך
 אין גאט אזא וועט גאט זיין זיין פאר זיכערונג
 און זיין הילף ויהי כגז שחל על פים און דער
 מענטש וועט זיין גלייך וויא איין בוים וואש
 איז גיפלאנצט בייא וואשער און בייא איין
 טיך טוט ער פאר שפרייטן זיינע ווארצלען
 און עש שאט אים ניש קיין היץ און זיינע
 פלעטער זיינען צווייגעניג און אין איין
 הונגער יאר זאגט ער ניש און ווערט ניש
 אפ נישאן פון צוא וואקסן פירות זאגט גאט
 עקיב הלב ככל דאש הארץ פון דעם מענטשין
 איז פול מיט ביינע מחשבות און עש איז
 שלאף ער מינים ווען ער טוט איין עבירה
 ווייש גאט ניש אפער עש איז ניש אזוי זי
 היקר לב איך גאט פארשט דאש הארץ פון
 דעם מענטשין און פרוב דיא נידן צו ווישין
 וואש זיינע מעשים זיינען כדי צוא געבן צו
 איסלדיכן מענטשין אז וויא זיינע וועגן זיינען
 און אזא וויא דיא פירות פון זיינע מעשים
 זיינען כרא ודי לא יד דער פויגיל וואש הייסט
 קורא רפס צוא זיך קליינע פויגלען וואש
 ער האט ניש גיוואנען און זיא זיינע אים
 נאך

צאנה הפמרת בחקתי וראינה

נאך כל זמן זיט ווינען קליין אבער אז וויא
 ווערין גרויס גינען וויא אים גיט נאך אונ פאר
 לאזין אים אזא איז אויך עשה עשר ולא במשקם
 דער וואש זאמילט און עלשרות גיט מיט
 גידעכטיקייט מוט אים דאש געלט פאר לאזין
 אין ווינע האלבע פענ אונ צום סוף וועט ער
 ווערין אן גירופן שלעכטער זאנט ורמיה צוא
 נאט כפי כבוד סרוס פראשן דוא נאט וואש דין
 שמואל איז דער הויבין אין הימיל פון דעם
 ערשטין מאל אן וואש דיא וועלט איז ווארין
 באשאפן אונ זיא איז סכונ אנטקעגן אונער
 בית המקדש מקם ישראל :: אונ דוא נאט וואש
 דוא בישט דאש האפונג פון ישראל זיצט אויך
 דער שמואל בעט איך דך אלע וואש פאר

לאזין דך זאלן פאר שעכט ווערין אונ דא
 וואש ווילן גיט צו דערין טיינע רינד וואש
 איך זאג פון דינע ווענין דיא זאלן פאר
 שריבין ווערין צוא קיסען אין דער טיפענעש
 פון דער ערד אין גיהנם ווייל זיא האבן
 פאר לאזין דעם קנואל פון קנעלעטנינע
 וואשער דאש טיינט מען נאט וואש ער טונט
 זיא תמיד גוטש אזא וויא איין קנואל וואש
 קנעלט תמיד דפאי :: ודפי הייל מיד נאט
 וועל איך גיהילט ווערין העלף מיד פון דיא
 וואש שטייען אויך אויך מיד וועל איך
 ווערין גיהאלפן דען דוא בישט מיין לויבונג
 איך טוא דך לויבן אונ בארימען דאש דוא
 נאט העלפט מיד תמיד :

סליק ספר ויקרא

לוח המולדות וראשי חדשים לחודש סיון.

אין יאהר	איז דער מולד פון ראש חודש סיון	ראש חודש	שבועות
תרל"ז	שבתות צו נאכט 48 מינוט מיט אכט תלמים אויף זיין :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרל"ח	פרייטיג ביי טאג 21 מינוט מיט דריי תלמים אויף זיבן :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרל"ט	מיטוואך פריא זיין מינוט מיט סופצען תלמים אויף פיר :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תר"מ	זונטיג האלבן טאג 58 מינוט מיט זיין תלמים אויף 12 :	דינעשטיג	זונטיג מאנטיג
תרמ"א	שבת אין דר פרי 31 מינוט מיט פיר תלמים אויף צעהען :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרמ"ב	מיטוואך ביי טאג 19 מינוט מיט 16 תלמים אויף זיבן :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרמ"ג	דינעשטיג ביי טאג 52 מינוט מיט עלף תלמים אויף פיר :	מיטוואך	מאנטיג דינסטיג
תרמ"ד	זונטיג פאר טאג 41 מינוט מיט פינף תלמים אויף איינע :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרמ"ה	דאנערשטיג פריא 29 מינוט מיט 17 תלמים אויף 10 :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרמ"ו	מיטוואך פריא 2 מינוט מיט צוועלף תלמים אויף אכט :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרמ"ז	זונטיג ביי טאג 51 מינוט מיט זעקס תלמים אויף פיר :	דינעשטיג	זונטיג מאנטיג
תרמ"ח	פרייטיג פאר טאג פערציג מינוט אויף איינע :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרמ"ט	דאנערשטיג אביגע 12 מינוט מיט 13 תלמים אויף 11 :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תר"ן	מאנטיג פריא איין מינוט מיט זיבן תלמים אויף אכט :	דינעשטיג	זונטיג מאנטיג
תרנ"א	זונטיג פריא 34 מינוט מיט צוויי תלמים אויף סוף :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרנ"ב	דאנערשטיג ביי טאג 22 מינוט מיט 14 תלמים אויף 2 :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרנ"ג	מאנטיג אביגע עלף מינוט מיט אכט תלמים אויף עלף :	דינעשטיג	זונטיג מאנטיג
תרנ"ד	זונטיג ביי טאג 44 מינוט מיט דריי תלמים אויף אכט :	דינעשטיג	זונטיג מאנטיג

אין יאהר	אין דער מולד פון ראש חודש סיון	ראש חודש	שבועות
תרניה	פרייטיג פריא 32 מינוט מיט מופצטן חלקים אויף פינף :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרנז	דינסטיג ביי טאג 21 מינוט מיט ניין חלקים אויף צוויי :	מיטוואך	מאנטיג דינסטיג
תרנז	מאנטיג אין דר פרי 54 מינוט מיט פיר חלקים אויף עלף :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרניה	פרייטיג פאר נאכט 42 מינוט מיט 16 חלקים אויף 8 :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרנט	מיטוואך פריא 31 מינוט מיט צעהן חלקים אויף פינף :	מיטוואך	מאנטיג דינסטיג
תרס	דינסטיג פריא פיר מינוט מיט פינף חלקים אויף דרייא :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרסא	שבת פריא 52 מינוט מיט ויבעצען חלקים אויף עלף :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרסב	פרייטיג פריא 25 מינוט מיט צוועלף חלקים אויף נאין :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרסג	דינסטיג פ נאכט 14 מינוט מיט 6 חלקים אויף זעקס :	מיטוואך	מאנטיג דינסטיג
תרסד	זונטיג פאר טאג דרייא מינוט אויף דרייא :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרסה	פרייטיג צו נאכט 35 מינוט מיט 13 חלקים אויף 14 :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרסו	מיטוואך פריא 24 מינוט מיט ויבן חלקים אויף ניין :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרסז	זונטיג ביי טאג 13 מינוט מיט איין חלק אויף זעקס :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרסה	שבת ביי טאג 45 מינוט מיט 14 חלקים אויף דרייא :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרסט	מיטוואך אבינם 34 מינוט מיט אכט חלקים אויף צוועלף :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרע	דינסטיג אבינם ויבן מינוט מיט דריי חלקים אויף צעהן :	מיטוואך	מאנטיג דינסטיג
תרעא	זונטיג פריא 55 מינוט מיט מופצטן חלקים אויף זעקס :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרעב	דאנערשטיג ביי טאג 44 מינוט מיט 9 חלקים אויף דריי :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרעג	מיטוואך ביי טאג 17 מינוט מיט פיר חלקים אויף איינס :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרעד	זונטיג אבינם פינף מינוט מיט 16 חלקים אויף צעהן :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרעה	פרייטיג פריא 54 מינוט מיט צעהן חלקים אויף זעקס :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרעו	דאנערשטיג פרי 27 מינוט מיט פינף חלקים אויף פיר :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרעז	מאנטיג ביי טאג 15 מינוט מיט 17 חלקים אויף איינס :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרעה	פרייטיג צו נאכט פיר מינוט מיט עלף חלקים אויף צעהן :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרעט	דאנערשטיג ביי טאג 37 מינוט מיט 6 חלקים אויף ויבן :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט
תרפ	דינסטיג אין דר פריא זעקס און צוואנציג מינוט אויף פיר :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרפא	מאנטיג פאר טאג 58 מינוט מיט 13 חלקים אויף איינס :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרפב	פרייטיג פריא 47 מינוט מיט ויבן חלקים אויף צעהן :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרפג	דינסטיג אבינם 36 מינוט מיט איין חלק אויף ויבן :	מיטוואך	מאנטיג דינסטיג
תרפד	מאנטיג פאר נאכט אכט מינוט מיט 14 חלקים אויף פינף :	דינסטיג	זונטיג מאנטיג
תרפה	שבת אין דר פרי 57 מינוט מיט אכט חלקים אויף איינס :	זונטיג	פרייטיג שבת
תרפז	מיטוואך ביי טאג 46 מינוט מיט צוויי חלקים אויף צעהן :	פרייטיג	מיטוואך דאנערשט

אם בחוקתי תלמי ראש איז די תורה שבעל פה וראש איז דעם היינענע אן אלע דינים און עונשין און פקודין און משפטים תשפירי ראש איז תורה שבעתב און די צוויי תורות זיינען אלץ איינש זייא זיינען דער כלל פון דעם שם הקודש און ווער עש איז עובר אויף דער תורה איז גלייך וויא ער איז פונם אין דעם שם הקודש פון הקב"ה וישיתם איתם עם שמיים אהם אן איין ואיז כביכול אז ער האלט דיא תורה איז גלייך וויא ער מאכט דעם שם און גלייך וויא ער האט אלץ גימאכט דעשט גלייכין שמיים ויש זה שם איז קשה האט דען דוד גימאכט דעם שם נאר ווייל ער איז גימאנען און דעם וועג פון דער תורה ומצות און האט גיפירט די מלוכה אז וויא עש דארף צו זיין איז גיווען גלייך וויא ער האט גימאכט דעם שם כביכול און עש איז ניט גיווען קיין שום מלך אויף דער וועלט ער זאל אזו זוכה זיין וויא דוד המלך דען ער איז אויף גילטאנען האלבע נאכט און האט זיך משפח גיווען און האט גילערניט תורה ביה דר שם הקודש איז ארויף גימאנען בקמא הכבוד ראש איז גיווען ביה מאג דרום שמיים אם בחוקתי תלמי וישיתם איתם אז איר וועט עוסק זיין מתקן זיין דעם שם הקודש מיט תורה שבעתב ושבעל פה ביהו איד וועלן בייא אייך דיא ברכות גיפונען ווערין מתקן אז וויא עש דארף צו זיין :

ונתתי לשמים נפתח ונתנה הארץ וכולה ומן השדה ומן פרי איתליכער בזונדער וועט געבין זיין פת אויף אייך ווייל איר האט גיהיט דעם שם הקודש אזו וויא עם שמיים ושפירי דוד ה' לשבת צדקה וישפם איז דאך קשה אז עש שמיים שוין ושפירי דוד ה' נאך וראש שמיים נאך גשית צדקה וישפם נאר דער וראש היט דעם דין פון דער תורה איז גלייך וויא ער האט גימאכט כביכול צדקה ומשפט ראש היישמ דעם יהוד פון דעם שם הקודש רבי שמעון ווייגט און זאגט וויא צו דיא מענטשין דען וויא וויישין ניט און זיינען ניט משגיח אין דעם כבוד פון זייער האר ווארום ווער מאכט דען דעם שם הקודש דער וראש ניט צדקה צו איין עני ווארום דען איז בהעפמ אין דעם דין און זיין עסקן איז פון דין ער האט

ניט פון זיינע נאר ניט זייערמ וראש פון דעם שם הקודש איז וויא די לבנה האט פון זיך נאר ניט קיין ליכט נאר וראש זיא געמט פון דער זון קום און זעה פאר וראש איז איין עני גלייך וויא איין מת ווייל ראש ארש וואו ער איז בהעפמ איז ראש אים גורם און ווער עש איז זיך כרחם איבער אים רועט אויף אים דער עץ החיים וראש ער הייסט צדקה אזו וויא עם שמיים יצדקה פציל פניה און דרום איז דיא צדקה גרעשער פון אלץ דינג אזו וויא ער ניט פון אונזמן צדקה צו דעם עני אזו דער וועקט זיך פון אויבין אויף אזו איין גלייכין און ער דער וועקט צדק וישפם אזו ווערט דער שם הקודש ביהודו וואל צו דעם מענטשין וראש ער איז זוכה צוא מאכין דעם שם הקודש און ראש איז דווקא ווען ער ניט צדקה לשמה ראש היישמ זיין כוונה איז נאר פון השירה וועגן ניט ער זאל זיך דער מיט בארימען און עש דארף נאר זיין בפתר אז קיינער זאל ניט ווישן דען איז ער גורם ראש דער שם ווערט גאנץ אזו וויא עם שמיים בצדקה פייגני דרום שמיים וישיתם איתם ער איז מיוחד הקב"ה מיט דיא בנסת ישראל :

ונתתי שלום בארץ רבי יוסי זאגט עש שמיים רבו ואל תחסיא דעם פסוק האבין סוד שוין מפורש גיווען ראש דער מענטש זאל אן רייצין דעם יצר טוב איבער דעם יצר הרע און עם דארף אזו צוא זיין אבער בשעת עש ווערט נאכט און דער מענטש לייגט זיך שלאפן דא דער וועקט זיך במה בעלי דינים און די שלוחי הדין זיינען ארויש און שוועבין אויף דער וועלט אן דער צייט דארף דער מענטש ציטערין און זיך פאררמן פאר הקב"ה ראש ער זאל ניט אריין פאלן אין זייערע הענט הלילה וויא זאלן אויף אים ניט שלום זיין און דער מענטש דארף זיך היטן ער זאל קיין שלעכץ ניט ארויש לאזן פון זיין כויל כדי וויא זאלן זיך ניט דער וועקן אויף אים דרום שמיים אפרי בלבבכם על משבכם ודמו סלה איר זאלט שווייגן פון אלע שלעכטע זאכין קום און זעה בשעת דיא ישראל זיינען זוכה פאר הקב"ה שמיים ונתתי שלום בארץ איז זיך הקב"ה

ער נתפס גיווארין איבער וייערע זינד :
 אם בחוקתי תלמי רבי וסר זאגט עש שמייט
 מסר יי בני אל המאס ואל סקין וויא נאר
 ויינען די ישראל וייער גילובט פאר הקביה
 ראש ער שמראפט זייא כדי זייא זאלין גיין
 בדרך הישר זייא זאלין זק ניט קערין ליסן
 ושמאל אזו וויא עש שמייט כי את אשר נתת יי
 יופים יכאס את בן יקרה אונ וועמען הקביה האט
 אבער ניט וייער ליב קערט ער אנועק ויינע
 שמראפ פון אים ער זאל אים ניט שמראפין
 אזו וויא עש שמייט אתבתי אתכם אפר יי איך
 האב איך ליב דרום האלט ער אויף זייא
 דיא רוט צו שמראפין זייא אלע צייט קום
 אונ זעה אז עש דער וועקט זיך דער דין
 צדק פון הקביה אזו דער וועקין זיך פיל שרר
 דינים סיפוי ויפסאל מיט פיל פייערדיגע ריטער
 פון פלאם פייער אונ גייען ארויס אויף דער
 וועלט צו שלאגין די מענשטין אונ הינטער
 זייא אזו פאר האנדין אנדערע קמונים פון
 פייער צוא שלאגין גיין אונ דרייסיג פלקות
 זייא שוועבין אונ גידערין צוא שלאגין דיא
 מענשטין דרום שמייט ויפספי למה אתם איך
 וועל מערין דעם סדרת הדין איך צו שמראפין
 וויא איר זאלט קענען לידין נאר פון דעס
 וועגין וועל איך איך ניט פאר לענדין ווארום
 הקביה זאל הלילה גובה זיין פון דעם מענשטין
 וואש ער איז שולדיג אנטקענין אים וואלט
 די וועלט קיין קיום ניט גיהאט אזו וויא עש
 שמייט אם עונות השפר יי חילוי כי נפשו :

הכלת ספר ויקרא

מהבר מיט דיא כנסת ישראל ויבדקם וזיו
 פתרי איר וועט זיך לייגין אונ קיינער וועט
 אייך ניט דער שרעקין פאר וואש ווייל והשפתי
 תיה רעה מן הארץ ראש מיינט מען אגרת בת פחלת
 מיט איר תברותה דיא קלופות וועלין אויף
 אייך קיין שלומה ניט האפן ניט בייא נאכט
 אונ ניט בייא טאג אונ דיא לייט וואש
 זיינען פון וייער צד וועלין אין אייך קיין
 עלומה ניט האפן דרום שמייט וקב לא תגבור
 בארצם רבי אפא זאגט וקב לא תגבור ובארצכם
 אפילו וייער הברותה וועט ניט איבער פארין
 והשפתי תיה רעה מן הארץ ראש עש וועט ניט
 שלום זיין דיא וואש וועלין איבער פארין
 איבער אייך האמשע אפילו אן כלי זיין וועלין
 זייא ניט איבער פארין אויף אייך אונ דאס
 האט גידרשט יאשהו הסלף בשעת אז ער
 איז נתפס גיווארין איבער די חטאים פון די
 ישראל אזו וויא עש שמייט רוח אפני משתי יי
 נלכד בשחיתותם אין דעם פסקא איז דאך קשה
 אבער מיר האפן דאך גילעריגט אז דער
 ראש פון דעם דור איז איין צדיק ווערין אלע
 ניצול אין זיין זכות אונ יאשהו הסלף איז
 דאך גיווען איין צדיק אונ איז וייער פרום
 גיווען פאר וואש איז ער נאך גלשמראפט
 גיווארין איבער וויא נאר ווייל ער האט ניט
 גיוואלט גלייבין צו ירמיהו הנביא דען ירמיהו
 האט אים גיואגט אז די ישראל ויינען וייער
 ניט פרום ער זאל זייא שמראפין אונ יאשהו
 האט אזו ניט גיטאן ער האט גימיינט אז
 זייא ויינען אויף פרום אזו וויא ער דרום איז